

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RILEY THORN

AND THE

BLAST FROM THE PAST

A RELUCTANT PSYCHIC
ROMANTIC COMEDY

LUCY SCORE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

RILEY THORN VE GEÇMİŞTEN GELEN PATLAMA

LUCY SKOR

That's What She Said Publishing, Inc.

RILEY THORN

gt)D The

BLAST FROM
THE PAST

Copyright © 2022 Lucy Score

Tüm hakları saklıdır

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektrikli veya mekanik araçla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Bu kitaptaki karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

ISBN: 979-8-88643-974-8 (e-kitap)

ISBN: 979-8-88643-975-5 (ciltsiz)

lucyscore.com

041622

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Bölüm 29</u>
<u>Bölüm 30</u>
<u>Bölüm 31</u>
<u>Bölüm 32</u>
<u>Bölüm 33</u>
<u>Bölüm 34</u>
<u>Bölüm 35</u>
<u>Bölüm 36</u>
<u>Bölüm 37</u>
<u>Bölüm 38</u>

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

Yazarın Okuyucuya Notu

Sırada Ne Okumak Var?

Yazar Hakkında

Teşekkür ve İtiraflar Lucy'nin

Başlıkları

Casara'ya her zaman harika olduğu için.

18:44, Çarşamba, 30 Ekim

Riley belirsiz bir şekilde yere atıldı ve hemen kurtulmak için mücadele etmeye başladı. Onu üst kata çıkarmışlardı. Müzik ve kıkırdamalar çok daha zayıftı.

Birisi başındaki örtüyü yırttı ve ciğerlerine tam bir nefes almak için mücadele etti.

Karanlıktı. Bu yüzden ona ilk çarpan koku oldu ve onu tam olarak nereye götürdüklerini anladı. Ürpertici, kokulu dolap.

Riley aklını başında tutması gerektiğini kendine hatırlattı. Her an polisler gelebilir ve uyuşturucunun etkisi geçebilirdi. Nick ofisinden kaçacak ve onu hemen bulacaktı. Ve kötü adamları burada kendisiyle meşgul ederse herkes güvende olacaktı.

Tepedeki ışık yandı. "Seni aptal."

Riley gözlerini kırpıştırarak kadını netleştirmeye çalıştı. Belli belirsiz bir güney aksanı vardı. Kibar bir aksan değil, *bataklığındaki timsahlar gibi bir aksan*.

"İşte yine başlıyoruz," dedi onu yukarı taşıyan adam. "Sana Dolly'yi getirmemi söylemiştin. Sana Dolly'yi getirdim. Yaptığım hiçbir şey senin için yeterince iyi değil."

Kadın elindeki silahla Riley'ye öfkeyle işaret etti. "Sana doğru Dolly Parton gibi mi görünüyor? Yemin ederim, o aptal kışını yıllar önce boşamalıydım."

Adam alay etti. "Sana iyi haberlerim var çünkü kuzenim Otis hiç papaz olmadı, yani biz hiç evlenmedik." Zorro'ydu. Panç bardaklarını dağıtan misafir.

Kadın Guy Fawkes maskesini çıkardı ve Zorro'ya ters ters baktı.

"Lurlene ve Royce, sanırım?" Riley arkasına yaslandı dolabın duvarı. Izgaradan gelen bir tıslama sesi duyduğuna yemin edebilirdi.

"Harika." Lurlene ellerini havaya kaldırdı. "İkinci Dolly isimlerimizi biliyor. Demek ki o sürtük koca ağzını çoktan açmış."

"Bu kadar büyütecek ne var?" Royce Zorro şapkasını çıkararak sordu. "Önemli olan şimdi hepsini öldürmek zorunda olmamız."

"Araya girebilir miyim?" Riley elini kaldırdı. "Eminim kimsenin ölmesine gerek kalmayacak şekilde bir çözüm bulabiliriz."

Lurlene ona bir rulo boyacı bandıyla vurdu. Royce'a, "Sustur onu, sonra da ellerini ve ayaklarını birbirine bantla," diye emretti.

"Hiçbir yere gitmiyor," diye karşı çıktı.

"Onu öldürdüğümüzde çılgılık atmasını ya da kaçmaya çalışmasını istemiyorum."

"Hep böyle kana susamış mıydın?" diye merak etti.

"Evet! Sadece otuz yıldır bana hiç dikkat etmedin!"

"İkiniz de çok stres altındasınız gibi görünüyor," dedi Riley, çılgınca onu esir alanlarla bağlantı kurmanın bir yolunu ararken. En sevdiği program olan *Made It Out Alive* hep böyle derdi. Bir de sakın kendini ikinci bir yere götürmelerine izin verme, ki zaten bunu da becerememişti. "Kendi işini yürütmek kolay değil."

"Tanrı aşkına. Her kimsen kapa şu lanet çeneni," diye hırladı Lurlene, silahı Riley'nin yüzüne doğrultarak. "Onu iyice bantla Royce."

"Donuna bir şey olmasın."

"*Bir an* için bile şehir kulübünün tuvaletlerini temizlemeye ya da daha kötüsüne geri döneceğimi düşünüyorsanız, Tanrı'nın beyin koyması gereken yerde kafanızda bir taş var demektir. Burada söz konusu olan bir milyar dolar. Yat parasını bırakıp gitmeyeceğim."

"Pekala. Pekâlâ, pekâlâ. Yine aklını kaçırmaya gerek yok. Eğer Dolly'nin ölmesini istiyorsan, o öldü," diye mırıldandı Royce. Riley'nin ellerini kabaca kavradı ve bandı bileklerine birkaç kez doladı.

"Bekle," dedi. Ama bir sonraki bant parçası ağzını kapattı. Bağlı elleriyle uzanıp bandı çıkarabileceği düşünüldüğünde bu aptalca ve amatörce bir hataydı. Ama kendi yararına kullanana kadar bu bilgiyi kendine saklamaya karar verdi.

Izgaranın arkasında çok belirgin bir tıslama vardı.

Royce hızla ayak bileklerini birbirine bantladı. "Mutlu musun Ğimdi?" diye sordu ve bandı fırlattı. Bant yerden sekerek ızgaraya çarptı ve yerinden oynadı.

Lurlene kollarını kavuşturup ayağını yere vurarak, "Henüz değil," dedi.

Royce kemerinden bir bıçak çıkarıp bıçağı Riley'nin yüzüne doğru açtığında büyük bir sinirlenme gösterisi yaptı. Riley irkildi ve kendini duvara yasladı.

Nick'in doğum günü partisi sırasında kokuşmuş bir dolapta ölmeyecekti.

Beş gün önce

25 Ekim Cuma, sabah 8:33

Riley Thorn yapılacaklar listesini karıştırırken psişik olmanın sandığından daha karmaşık olduğunu fark ediyordu.

Silindiri astar kabının içinden geçirdi ve yanındaki dolapta duran adama gizlice bir göz attı. Gabe uzun boylu, geniş ve insanüstü bir metabolizmaya sahip olduğunu düşündürecek şekilde kaslıydı. Sırtını ona dönmüş, kendi silindiri düzenli bir şekilde çalışıyordu. Koyu teni ve siyah egzersiz kıyafetleri, yeni evindeki yaşanabilirliği şüpheli yedi misafir odasından birine bitişik olan Ürpertici, Kokulu Dolap'ın duvarlarına astar sürmelerine rağmen hâlâ bozulmamıştı.

Riley ise sanki patlamadan hemen önce Dost Hayalet Casper ile güreşmiş gibi görünüyordu.

Gabe arkasını dönmeden, "Odaklanmak için duraksıyorsun," diye gözlemledi. *Yakalandın.*

"Özür dilerim. Bu çoklu görev-psişik olayı düşündüğümünden daha zormuş," dedi ve işine geri döndü.

Teknik olarak medyum olmakla ilgili her şey zordu.

Ona ait olmayan müdahaleci düşünceler, zihin okumanın kafa karıştırıcı etiği, sürekli karar verme. Mısır gevreği reyonundaki adamın Cuma günü kovulacağını bilmesine gerek var mıydı? Lastik dükkanındaki tamircinin Riley'ye Marmella Teyze'nin şömine saatinin ona miras kalmasını istediğini ama Kuzen Bruno'nun cenaze sırasında saati çaldığını söylemesine gerçekten ihtiyacı var mıydı?

"Tekrar dene. Duvarı boyayın ve zihninizi açın," dedi Gabe ona.

Derin bir nefes aldı ve burnuna "topraksı" ve çürümüş bir şeyin kokusu çarpınca hemen pişman oldu. Bir zamanlar burada kesinlikle bir şey yaşıyordu. Eğer bu boya işi kokunun üstesinden gelmezse Riley psişik garaj kapılarının ardına kadar açılacağını hayal etti.

Fiziksel görevlerle dikkatleri dağılmışken zihin okuma pratiği yapıyorlardı. Genellikle birinin zihnini okumak için zihinsel olarak Pamuk Şeker Dünyası adını verdiği bir yere gitmesi gerekiyordu. Kafasının içinde kabarık bulutlar ve onunla şifreli iletişim kuran dost canlısı, görünmez ruh rehberleriyle dolu bir yer.

Elbette, ara sıra yoldan geçen bir yabancının başıboş düşünceleri ona kendini gösteriyordu. Ancak katil bir belediye başkanı ve bombalı bir seri katil de dahil olmak üzere son olaylar, anında zihin okuma ihtiyacını vurgulamıştı.

Evet. Kulağa geldiği kadar garipti.

Nick'in ne yaptığını merak etti. Sonra zaten bildiğini tahmin etti. Ağustos'tan beri yaptığı şeyin aynısıydı bu.

Dün gece yine yatağa gelmemişti. Front Street'teki köhne bir malikaneden başka bir malikaneye taşındıklarından beri, özel dedektif sevgilisi yeni evindeki ofisinde, yataklarında geçirdiğinden daha fazla gece geçiriyordu. Artık haftada sadece iki ya da üç kez seks yapıyorlardı, bu sayı yazın bir düzineye düşmüştü.

Büyükannesini suçladı.

Büyük medyum Elanora Basil, bir adama altı yıl önce ortadan kaybolan kadının -ölümü hâlâ üzerinde olan kadının- aslında ölmediğini söylediğinde, ortalığın karışması kaçınılmazdı.

O meşum yaz gününden beri Nick, Beth Weber'i bulmak için çabalarını iki katına çıkarmıştı. Soruşturma dosyalarında adımlarını yeniden izliyordu. Eski tanıkları aradı. Eski isimsiz ihbarları tekrar gözden geçirdi. Söylentiler için internetteki faili meçhul dava forumlarını taradı.

Nick geçmişi takıntı haline getirirken Riley sessizce geleceğe bakıyordu. Sabahları Gabe ile antrenman yapıyordu. Öğleden sonralarını ise işe ayırıyordu. Ama Santiago Araştırma'nın ofis müdürü olarak, Nick bir süredir yeni bir dava almadığı için iş yükü oldukça hafiflemişti. Bunun yerine, sekiz yatak odalı harap bir Tudor malikânesi olan bir ev sahibinin bitmek bilmeyen yapılacaklar listesiyle uğraşmak için zamanı kullanıyordu.

Gabe onun arkasından, "Anda mevcut olmak bir armağandır," dedi.

Lanet olsun. Bu sabah beyni bir sürü gevezelikle doluydu ve ilk kez hepsi kendisine aitti.

Merdaneyi tekrar tavaya daldırdı. Daha fazla astar alması gerekiyordu. Oh, ve ön sundurma için balkabakları. Bazı süslemeler burayı daha az "perili ev" ve daha çok-

Gabe dikkatle boğazını temizledi.

Hayal kırıklığıyla hırladı. O bir medyumdu, lanet olsun. Güçlü bir medyum. Sayılır. Uzun bir yetenekli kadın serisinin sonuncusuydu. Aynı anda hem lanet bir duvarı boyayabiliyor hem de lanet bir zihni okuyabiliyordu.

Zihinsel moral konuşması tamamlandıktan sonra Riley gözlerini duvara dikti ve elini YouTube'da gördüğü V şeklindeki silindiri hareket ettirmeye zorladı. Ağzının içinden nefes aldı ve onlarca yıllık lekeleri kalın bir kat yumurta kabuğu beyazı leke engelleyiciyle kapladı.

"İskelet barmene ne dedi?"

"Ha! Buldum," diye zaferle ilan etti Gabe'in mesajı nihayet beynine süzülürken.

"Yine resim yapmayı bıraktın."

"Kahretsin!"

"Sen harika şeyler yapabilirsin Riley," dedi arkadaşı. "Bunu başarabilirsin."

Sıkılmış dişlerinin arasından, "Bunu yapabilirim," dedi.

Beyaza odaklandı. Geçmiş silen temiz, taze bir başlangıç. Boş bir sayfa.

"Bir bira ve paspas alacağım." Esprili cümle, daha kafasında olduğunu bile fark etmeden ağzından çıkmıştı. Döndüğünde Gabe'in geniş ve gururlu gülümsemesiyle karşılaştı.

"İyi iş çıkardın."

"Sen de öyle," diye not etti. Gabe'in duvarı bitmişti ve mükemmeldi. Ve üzerinde hâlâ bir nokta bile boya yoktu. Arka taraftaki havalandırmada bir şey hışırdadı.

dolaba. "Hadi buradan çıkalım ve bunu kahvaltıyla kutlayalım."

Boya malzemelerini temizlediler ve aşığı indiler. Riley hiç susamlı simit kalıp kalmadığını merak etti. Sadece geçen hafta iki poşet simit yemişti ve nedense bu sabah canı daha da çok çekmişti.

Merdivenlerden inerken kaşlarını çatı. "Pastırma kokusu alıyor musun?"

Gabe havayı kokladı. "Gerçekten de çürüyen cesetten çok kahvaltı etine benziyor," diye onayladı.

Yüzünü buruşturdu. Nehir kıyısında, yarım dönümlük bir Tudor'u ucuza kapatmışlardı. Coğunlukla gizli geçitte öldürülen ve o yaz evi kokutan adam yüzünden. Kız kardeşi Wander, psişik burnunu korumak için ziyarete geldiğinde hâlâ burun tıkacı takmak zorundaydı.

Nick'in araştırmasına ara verip biraz domuz pastırması kızartmış olmasını umarak Riley aceleyle mutfığa girdi.

Turuncu çiçekli duvar kâğıtları, birbiriyle tam olarak uyuşmayan ama aynı zamanda tamamen de çatışmayan dolap ve tezgâhlardan oluşan geniş bir odaydı. Set üstü ocak yeniydi, fırın Riley'den daha eskiydi ve devasa Kelvinator buzdolabı Jura Devri'nden kalmaydı.

Eski ve yeninin ortasında, mor saçlı Bayan Penny ortopedik ayakkabılarını odanın ortasındaki iğrenç sarı masanın üzerine koymuştu. Seksen bir yaşındaki Lily Bogdanovich, bir tencere pastırmanın cızırdadığı eski ocaktan onlara bir çift maşa salladı. Kızartma tavaasının sapında bir tutam sim parıldıyordu. Riley'nin iri köpeğı Burt, umut dolu gözlerini pastırmadan ayırıp kuyruğunu sallayarak onlara baktı.

İç çekti. "Bu köpeğın nereye gittiğini açıklıyor. Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

"Dün seni evlerimizin arasındaki bahçeyi biçerken gördüğümde bunun bir kahvaltı daveti olduğunu anladım," dedi Lily mutlulukla. "Senin mutfığın kahvaltı yapmak için daha iyi ışık alıyor."

Bayan Penny, "Ama bizim için bir kapıyı açık bırakmayı unutmuşsunuz, ben de çamurluktaki bir pencereyi kırdım," dedi.

Bugün komşularıyla bahçe bakımı ve ziyaret adabı hakkında tartışarak harcayacak enerjisi yoktu. Bunun yerine kendine bir fincan kahve aldı ve düzgünce etiketlenmiş üç panonun arka arkaya asılı olduğu odanın köşesine yöneldi. Duvardan *Riley'nin Yapılacaklar Listesi* etiketli olanı aldı ve *Prime'ın kokan dolabının* ve *Gabe'le Tren'in* üzerini bir çırpıda çizdi. Sonra çamur odasındaki camları temizlemeyi ekledi. Nafile bir çabayla

Nick'in Yapılacaklar listesini duvardan aldı, birkaç sayfa geri çevirdi ve *Çimleri biç ve Ofis kapısının mandalını onar*'ın hemen altına *kırık çamurluk penceresini değiştir*'i ekledi.

Çim biçme işini listesinden çıkarmak istiyordu, ancak kendi listesine ekleyip üstünü çizdiği için, en azından listeye bakması umuduyla gelecek hafta onun listesinde kalabileceğine karar verdi.

"Saçlarınız bugün son derece mor görünüyor Bayan Penny," dedi Gabe yaşlı oda arkadaşına. Riley'nin daha iyi bir medyum olmasına yardımcı olmak için, Riley geriatrik baş belaları sürüsüyle kalırken o yan odaya taşınmıştı. Riley taşındıktan sonra bile bebek bakıcısı, ampul değiştirici ve yangın söndürücü olarak kalmaya devam etmişti.

"Teşekkürler," dedi. "Kafan bugün oldukça parlak görünüyor."

"Fark etmen büyük incelik. Kahvaltı için ne yapıyorsun, Lily?" Gabe sordu.

Lily ve ikiz kardeşi Fred, yan taraftaki Bogdanovich malikanesinin ortak sahipleriydi. Sadece oda arkadaşı değillerdi, aynı zamanda yemek tariflerini yeniden yaratma hobisini de paylaşıyorlardı. Bazıları iyi sonuç verirken bazıları doğal felakete dönüşüyordu. Pastırma güvenli görünüyordu ama Riley'nin fırında tüten şeyle ilgili endişeleri vardı.

"Yumurta, domuz pastırması ve Cracker Barrel mücveri," diye duyurdu Lily, buğulanmış bardakların üzerinden Riley'ye bakmadan önce. "Birden fazla tava almayı gerçekten düşünmelisin, biliyorsun."

"Tencere ve tavalar satın alınacaklar listesinde." Bu liste de en az tamir listesi kadar uzundu. Riley dikkatini yüzünde çikolatadan bir keçi sakalı olan kadına çevirdi. "Bayan Penny, ne yiyorsunuz?"

Bayan Penny önündeki masanın üzerinde duran küçük şeker ambalajlarına rağmen, "Hiçbir şey," diye yalan söyledi.

"Bu şeker ya da şaka gecesi için!"

Bayan Penny omuz silkti. "Eğer kimsenin yemesini istemiyorsanız, saklamanız gerekirdi. Herkesin bulması için dışarıda bırakmamalıydın."

"Ben sakladım." Riley, Nick'le birlikte ilk zulayı yanlışlıkla yedikten sonra yeni şeker zulasını boş mutfak dolaplarından birine saklamıştı. Sevdiği bir Cadılar Bayramı şekerini satın almanın berbat bir fikir olduğu ortaya çıkmıştı.

"Evet, ama onu Jelly Krimpets zulanla birlikte glütensiz lahana cipslerinin arkasına sakladın. O lahana cipsleri sadece annenden gelen abur cuburları kamufle eder, benim gibi uzman bir PI'den değil."

Riley ona, "Nick'in işinde ortak olmak seni otomatik olarak özel dedektif yapmaz," diye hatırlattı.

"Sen diyorsun."

"Pennsylvania eyalet yasası diyor. Bak, soruşturmalar ve lisanslama üzerine çalışıyorum." Riley eBay'den satın aldığı bir ders kitabını havaya kaldırdı. Kapağındaki bir parıltıyı üfleme için durakladı. "Birlikte çalışabiliriz."

"Ders çalışmak inekler içindir," dedi Bayan Penny çikolatalı parmaklarıyla bir mini Butterfinger daha açarken küçümseyerek. "Ben biraz gerçek hayat deneyimi edineceğim."

Riley iç geçirerek mutfağa geçti ve ekmek çekmecesini karıştırdı. Susamlı simit yoktu. Lanet olsun.

Gabe önündeki tezgâha kanvas bir çanta bıraktı. "Susamlı simit ve vegan krem peynir getirdim."

Kadın atılarak çantayı adamın elinden kaptı. "Ver!" Bir simidi kurtarmak için neredeyse poşette bir delik açıyordu.

"Birileri acıkmış," diye gözlemledi Bayan Penny.

"Aç değilim," diye tersledi Riley. Son bir haftadır sanki bir tür vitamin eksikliği yaşıyormuş gibi susamlı simit aşermişti. Bu, bu hafta aldığı üçüncü simitti. Ve her gece, başı dönerek uyanana kadar atlıkarıncaların üzerinde süslü ayakkabılar ve kostüm partileri hayal ediyordu.

Yüksek bir gümbürtünün ardından gelen bir dizi patlama sesi dikkatlerini çekti. Burt'ün kulakları dikildi ve koşar adım mutfaktan çıktı.

Riley simidi bıraktı ve köpeği takip etti.

Gürültü dışarıdan gelmiyordu. Nick'in kapalı ofis kapısından geliyordu.

"Orada iyi misin?" diye sordu duvara yaslanarak.

Bir gümbürtü daha duyuldu, ardından şiddetli bir tıkırtı ve ardından sessizlik. "Hayır," diye hüzünlü bir yanıt geldi.

Riley kapı çerçevesinin üzerine uzandı ve düz anahtarı buldu. "Bazen kapıyı kapatırken mandal takılır. Hatırladın mı?"

"Artık biliyorum," diye hırladı Nick.

"Yapılacaklar listende var," dedi ve anahtarı mandalın içine sokup oynattı.

"Zamanı gelince halledeceğimi söyledim, Thorn. Şimdi beni *buradan çıkar*."

Mandal hızla açıldı ve Riley cep kapısını duvara doğru yuvarladı.

"Aman Tanrım."

Nick Santiago seksi, gamzeli yüzünün üst kısmından çıplak ayaklarına kadar çıplaktı. Takdir edilecek çok şey vardı. Yağsız, sert kaslar. Güçlü kolların üzerinde koyu mürekkep. Doğru miktarda göğüs kılı. Etli kalçalar. Ve her zaman harekete hazır görünen muhteşem bir penis.

Yan tarafa döndüğünde kışında birkaç pul parıltısı gördü. "Yine mi soyunuyorsun?" diye sordu.

Yere baktı, sonra omuz silkti. "Beth kaybolduğunda WNEP'in onunla ilgili özel haberini tekrar izlerken uyuyakalmışım." Sabahki huysuzluğu bir an için yok olmuş gibiydi ve bakışları ona doğru yumuşadı. "Nasıl uyudun?" "İyiymi," dedi. Yine o rüyayı gördüğünü bilmesine gerek yoktu.

"Stay-Puft Marshmallow Man ile kavga mı ettin?" diye sordu, boya sıçramış kollarını gözlemleyerek.

O salladı onu Kafa. "Gabe ve I iki katına çıktı yukarı üzerinde EĞİTİM ve temizlik. Kokan dolabı astarladık."

Çıplak Nick ona doğru uzandı ve parmaklarını eşofmanının kemerine geçirdi. "Sana bu konuda yardım edeceğimi söylemiştim."

"Biliyorum." Omzunun üzerinden ofisin savaş alanına baktı. "Ama meşguldün ve Gabe de aldırmadı."

"Beth'i bulur bulmaz, evde daha fazla yardım edeceğime söz veriyorum."

Bir kutu solucan açmak yerine ona küçük bir gülümseme verdi.

"Elbette. Sorun değil," dedi onun yerine.

"Günaydın." Parmaklarını kadının bel kemerinden sırtına doğru kaydırды.

"Günaydın," dedi Nick'in karşısında eriyerek. Nick'in dokunuşu onun için otomatik bir afrodisyaktı.

"Kızım nasıl?" diye sordu.

"Eğer müsaitsen bugün biraz çıplak ve kaliteli zaman geçirebilirim." Elini adamın göğsünden aşağıya, karın kaslarına doğru kaydırды. "Uzun zaman oldu."

"Hey! Riley! Çikolata şurubunu nerede saklıyorsun?" diye bağırdı Bayan Penny, hâlâ çikolata keçi sakalını takmış, aceleyle antreye girerken. Onları gördüğünde çift odaklı gözlüklerinin arkasından gözleri parladı. "Burada bir Kod Adam Fanny var, Lily!"

Mutfak duvarlarında kız gibi bir çığlık yankılanırken Nick, "Siktir," diye mırıldandı.

Lily sallanan kapıdan son hızla geçerek antreye girdi. Nick'i gördü ve kayarak durdu. "İşte bu birinci sınıf bir erkek poposu."

Nick onun vücudunu kalkan olarak kullanırken Riley yanılmadığını düşündü. Kalp şeklindeki yara iziyle bile, birinci sınıf bir popoydu.

"Neden evimizdeler?" diye hırladı.

"Mutfağımız daha iyi ışık alıyor," diye açıkladı.

"Ve daha iyi Cadılar Bayramı şekerleri," diye ekledi Bayan Penny. "Ve daha sıkı erkek poposu," diye araya girdi Lily.

Riley, "Herkes mutfağa dönsün," diye emretti. "Nick, git pantolonunu bul."

"Parti bozan," diye dudak büktü Lily.

"Bu hafta neden susam aşırıyorsun?" diye sordu giyinik Nick mutfakta onlara katıldığında. Bayan Penny'nin henüz yemediği bir KitKat'a el attı.

Lily nefesini tuttu ve maşayı düşürdü. Pastırma yağı her yere sıçradı. "Riley, *hamile* misin?"

Nick KitKat'ında boğuldu. Riley yüzündeki paniğin oksijensizlikten mi yoksa hamile kalmış olabileceği fikrinden mi kaynaklandığını anlayamadı.

Bayan Penny elindeki Hershey çikolatası paketiyle Riley'nin karın bölgesini işaret ederek, "Göbeğinin biraz kabarık görüldüğünü biliyordum," dedi. Riley karnına baktı ve kaşlarını çatı.

"Heimlich manevrası yapmamı ister misiniz?" Gabe şefkatle teklif etti.

"Ne? Hayır!" Riley kekeleydi. "Yani, hayır, hamile değilim. Heimlich'i Nick'e sorman gerekecek." Bu hafta doğum kontrol hapı paketini üç kez kontrol etmişti bile. Ayrıca, seks hayatındaki dramatik düşüşle birlikte, ihtimaller kesinlikle bir oops bebeği lehine değildi.

Nick, Gabe'i el sallayarak uzaklaştırdı ve KitKat'ı bir fincan kahveyle yıkadı. "Emin misin?" diye homurdandı.

Ona sırtını dönüp simidini dilimlemeden önce kuru bir sesle "Eminim," dedi.

Gabe masada Bayan Penny'ye katıldı ve sıvılaştırılmış ıspanağa benzeyen uzun bir fincan çıkardı.

Nick'in gözleri kısıldı. "Bir saniye bekle. Siz sürü halinde seyahat ediyorsunuz. Fred ve Willicott nerede?"

Sanki işaret verilmiş gibi, evin içinde bir yerde elektrikli bir alet kükredi. Nick koşarak odadan çıktı.

"Bakın, sizi her ne kadar sevsem de, gerçekten sadece ortaya çıkıp yemek pişirmemeniz gerekiyor-" Riley bir an durdu ve yükselen sesi dinledi

Koridordan gelen sesler. "Ya da sormadan tadilata başlamak." İki dilimi de ekmek kızartma makinesine attı ve kola bastı.

"Hey, ben burada çalışıyorum. Burada olmam *gerekiyordu*," dedi Bayan Penny, çikolata kaplı iki elini de havaya kaldırarak. Seksen yaşındaki kadın artık Nick'in özel araştırma şirketi Santiago Investigations'ın pek de sessiz olmayan bir ortağıydı. Riley'nin Nick'in pişman olacağından emin olduğu bir karardı bu.

"Sadece gelmeden önce haber verseydiniz ya da en azından zorla girmeseydiniz iyi olurdu diyorum."

Bayan Penny kolunu göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Ben de diyorum ki, eğer hepimize birer anahtar verirsiniz daha fazla cam kırmadan istediğimiz gibi girip çıkabiliriz," dedi. Burnunun ucunda küçük bir sim parçası vardı.

Gabe ciddiyetle, "Mahremiyetinizi asla ihlal etmek istemem," dedi. Kahverengi gözlü köpek yavrusu bakışları Cadılar Bayramı şekeri dolu kâseye kaydı.

Riley gözlerini devirdi. "Keyfine bak. Ben biraz daha şeker alacağım." Gabe şeker kâsesine atlarken pazuları neşeyle şişti.

Nick mutfağa döndü ve dairesel bir testereyi buzdolabının yanındaki üst rafa itti. Kendisini takip eden adamlara, "Son kez söylüyorum, tadilat konusunda yardımınızı istersem size sorarım," dedi.

"Şu seksi kadınlara bakın," dedi Fred, erkek tipi peruğunun buzlu uçlarını okşayarak. *Bir* çift harem pantolonu ve üzerinde *Yoga Vücuda İyi Gelir* yazan *bir* tişört giymişti. Bogdanovich ikizleri karşı cinse şehvet duyma konusunda piyasayı ele geçirmişlerdi.

Bay Willicott, Fred'in arkasından ayaklarını sürüyerek geldi. Adam yaşlı bir Denzel Washington'dan farksızdı... eğer Denzel çoğu zaman huysuz ve kafası karışık olsaydı. Ekmek kızartma makinesi simidini

tükürdü ve omzunun üzerinden bir bakışla

Gabe, Riley buzdolabından vegan olmayan krem peyniri kaptı.

Nick arkasından yaklaştı ve ellerini onun kalçalarına yerleştirdi. "Bugün bebek bakıcılığı yapmanı istiyorum Thorn," dedi, kirli sakalını kızın boynuna sürterek.

Riley bıçağını düşürdü. "Yine mi? Ben de senden beni tekrar atışa götürmeni isteyecektim. Kendimi paslanmış hissediyorum."

"Beth'i bulur bulmaz her şey normale dönecek. Söz veriyorum. Sadece biraz daha dayanmana ihtiyacım var."

Dudakları boynundan aşağıya doğru gıdıklandı. "Lütfen, Thorn?" Buna karşı çaresizdi.

"Tamam. Ama bana borçlusun. Beth'i bulduğunda yapacağın ilk iş, üst

kattaki kokuşmuş dolapta neyin çürüdüğünü bulmak olacak."

Sırıltısı ölümcüldü. Gamzelerinin parıltısı dizlerinin bağını çözmüştü.

"Senin için her şeyi yaparım, Thorn."
"Kahvaltı hazır," diye bağırdı Lily.

25 Ekim Cuma, saat 10:01

A ahvaltıdan sonra Nick, ofisine gitmeden önce mümkün olduğunca çok sayıda yaşlı komşusuna tekme attı. İkinci odayı almıştı.

Fuayenin sol tarafındaydı çünkü Riley'nin ön taraftaki ofisiyle bağlantılıydı ama ne yazık ki bu kapı panellerle kaplanmıştı. *Ofis kapısının panellerini sökmek* yapılacaklar listesinin dördüncü ya da beşinci sayfasında bir yerlerde gömülüydü.

Eninde sonunda halledecekti. Yapacağı pek çok şey vardı. Ofisini düzenlemek ve gerçek bir mobilya almak da buna dâhildi. Geçici masası Riley'nin babasından ödünç aldığı, boyası dökülmüş katlanır bir masadan ibaretti. Odanın ortasında tekerlekli büyük bir beyaz tahta vardı ve yüzeyine düzinelerce fotoğraf ve keçeli kalemle karalanmış notlar iliştirilmişti.

Ama şimdilik burası, onlarca yıllık evrakları kusmuş bir polis karakolunun dosya odasına benziyordu. İçerisi bembeyazdı, yerde ve her düz yüzeyde Şubat ayında Liberty Dağı Kayak Merkezi'ne benzeyecek kadar kâğıt vardı.

İyiymi. Şu an için işlevseldi.

Beth Weber'in kayboluşuyla ilgili her ayrıntı, cevaplar da dahil olmak üzere bu odadaydı. Sadece anahtarı bulması gerekiyordu.

Kahvesinden bir yudum aldı ve panonun ortasına yapıştırılmış fotoğrafı inceledi. Koyu renk saçlar, sürekli çapkın bir gülümseme. Yaramaz kahverengi gözler. Beth lisedeyken neşeli bir amigo kızdı. Üniversitedeyken, daha neşeli bir kız öğrenci yurdu ablasıydı. İlgiyi ve güzel şeyleri severdi... annesini kızdırmayı ve ağabeyini çıldırtmayı da.

Nick'in başka bir anneden olan kardeşi ve Harrisburg Polis Departmanı'ndaki eski ortağı Dedektif Kellen Weber, küçük kız kardeşinin kayboluşunu zor karşılamıştı. İkisi de öyle. Ve uzun süredir devam eden testosteron geleneğine göre, ikisi de bunu iyi idare edememişti. Birbirlerini suçlamışlar ve Riley'e kadar bu suçlamanın arkadaşlıklarını mahvetmesine izin vermişlerdi.

Beth kaybolalı altı uzun yıl olmuştu. Hiçbir ipucu ve umut olmadan geçen altı yıl. Kaybedilenin asla bulunamayacağını yavaş yavaş kabullenmeye dönüşen altı yıllık keder. Ta ki Riley'nin büyükannesi, ünlü medyum ve kendini beğenmiş baş belası Elanora Basil, Beth'in ruhuyla iletişime geçemeyeceğini çünkü onun ölmediğini söyleyene kadar.

Bir anda Weber'le tekrar ortak olmuşlar ve kaybolan bir izi ortaya çıkarmaya çalışıyorlardı.

Ama bu sefer umutları vardı.

"Hey."

Nick, Beth'in gülümseyen yüzüne döndüğünde Riley'nin kapıda dikildiğini gördü.

Bu ilişkinin üzerinden dört ay geçmişti ve hâlâ ne zaman bir odaya girse göğsünde garip bir parıltı hissediyordu. O gün için kot pantolon ve tüylü bir hırkanın altına kırmızı bir atlet giymişti. Kalın dalgalı saçları, tüm kadınların tercih ettiği ve tüm erkeklerin çözmek istediği o dağınık düğümlerden biriyle toplanmıştı.

"Söz veriyorum, onu senin üzerine yıkıp durmayacağım. Sadece gerçekten buna odaklanmam gerekiyor." Arkasındaki dağınıklığı işaret etti.

Kız arkadaşının sıcak kahverengi gözleri, ona dönmeden önce tüm "bunları" görmek için odayı taradı. "Seni özledim," diye itiraf etti.

"Beni nasıl özlersin? Birlikte yaşıyoruz. Birlikte çalışıyoruz. Birlikte seks yapıyoruz," diye alay etti.

"Sen... meşguldün."

Aralarındaki mesafeyi kapattı.

Riley Thorn, istediğini bilmediği her şeydi. Hak ettiğini düşünmediği her şey. Beth'i bulur bulmaz ve onu

Riley'nin tam olarak nasıl hissettiğini bilmesini sağlayacaktı.

Sütyeninin rengini görmek için parmağını atletinin boynuna soktu. Eşleşmek için kırmızı.

"Seni takdir edemeyecek kadar meşgul değilim," dedi. "Göğüslerimle mi konuşuyorsun?"

"Raftan uzaklaş, Nicky." Nick'in kuzeni Brian ve karısı Josie görüş alanına girdiler. Brian sandalyesini onlara doğru çevirirken karısına şehvet dolu bir bakış fırlatıyordu. Saçları diken diken olmuştu ve gömleğinin bir düğmesi eksikti. Josie kendinden memnun bir yırtıcı kuş gibi görünüyordu. Tepeden tırnağa siyah giyinmişti. Tırnakları, kalın ve lekeli göz kalemiyle uyumlu, ürkütücü bir mora boyanmıştı.

Brian, teknoloji ve hafif bilgisayar korsanlığı söz konusu olduğunda Santiago Investigations'ın gizli silahıydı. O bir bilgisayar dehası ve iflah olmaz bir dedikoducuydu. Josie ise şirketin kas gücüydü. Nick'in birinin ödünün patlamasına ihtiyacı olduğunda Josie'yi işini yapması için gönderirdi.

Dışarıdan bakıldığında tuhaf bir çift gibi görünüyorlardı. Ama bu dış görünüşün altında Nick, Brian ve Josie'nin hayatta gerçekten önemli olan şeylerle ilgili derin bir bağ paylaştıklarını biliyordu. Antika silah koleksiyonculuğuna duydukları ortak ilgi gibi.

"Selam çocuklar," diye selamladı Riley onları. "Bebek yapma işi nasıl gidiyor?" Çift bir bakış daha paylaştı, bu seferki düpedüz iğrençti.

"Pratik yapmak mükemmelleştirir," dedi Josie, yanlarından geçip ofisine girerken.

"Bu da ne böyle?" Nick, Brian'ı takip etmeden önce durdurarak sordu.

Kuzeni masum bir tavırla, "Hazırlıksız bir personel toplantısı," dedi.

"Personeli toplantıya çağırmadım," dedi.

Josie, "Doğaçlama kısmı da bu yüzden

patron," dedi. Nick Riley'ye bir bakış fırlattı.

"Thorn?" diye başladı.

Avuçlarını kaldırdı. "Bana bakmayın. Bu olanlarla benim hiçbir ilgim yok."

"Sen benim psişik kız arkadaşımsın. Ne olacağını bana olay olmadan önce söylemen gerekiyor."

"Bunu unutmamaya çalışacağım," dedi ve onun yanından geçip ofise girmeden önce.

Nick'in öfkesi kabardı. Bunun için zamanı yoktu. Takip etmesi gereken ipuçları, çözmesi gereken iplikler vardı. Beth Weber dışarıda bir

yerlerdeydi ve onu bulacaktı.

"Brian," dedi, ses tonunda bir uyarı vardı.

Kuzeni omzuna bir tokat attı. "Sakin ol, Nicky. Bunun olacağını bilmen gerekirdi."

Sorun da buydu. Ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve Nick Santiago'nun nefret ettiği bir şey varsa, o da sürprizlerdi.

"Bensiz başlamayın," diye bağırdı Bayan Penny, elinde bastonuyla mermer antrede koşuştururken. Burt onun peşinden koşuyor, cömert göğsünden dökülen kırıntıları silip süpürüyordu. "Çalışabileceğimiz bazı davalarım var!"

Brian nefesinin altından, "Sabırsızlanıyorum," dedi. Nick'in şaşırtıcı derecede gürültülü sessiz ortağı peşindeyken kendini ofise attı.

Nick nefesini tuttu ve kaçmayı düşündü.

"Asla başaramazsın. Benim mil sürem seninkinden neredeyse tam bir dakika daha hızlı," diye seslendi Josie içeriden.

"Siktir," diye mırıldandı ve ofisine doğru döndü, bu baş belalarıyla içeride kilitli kalmamak için kapıyı açık bırakmayı unutmadı. "Hadi şu boktan gösteriyi bitirelim."

Riley masasına yaslanmıştı. Burnu seğiriyordu ve bu saçma toplantının ne hakkında olduğunu bilmiyorsa bile şimdi bildiğine bahse girerdi.

Bayan Penny, Lily ve Fred'in bodrumundan çıkardığı ucuz kanepeye uzandı. Klasörlerden yere dökülen kâğıt şelalesini görmezden geldi.

Nick kapıya en yakın kitaplığa yaslanmış, kaçış seçeneklerini açık tutuyordu.

Brian boğazını temizledi ve Nick'in masasının arkasında küçük, ölümcül bir nöbetçi gibi duran Josie'ye yalvarırcasına baktı.

Gözlerini devirdi. "Tamam. Ben yaparım." Nick'e kilitlendi. "Tekrar ücretli davalarda çalışmaya başlamalısın."

Burt ayaklanmayı sezmiş olacak ki, sessizce yaklaşp Nick'in ayaklarının dibine oturdu. "Peki bu tam olarak neden?" Nick kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve küstah çalışanını devam etmesi için cesaretlendirdi.

Josie'nin en ufak bir korkusu yoktu. "Tüm zamanınızı ve kaynaklarınızı para getirmeyen bir dava için harcıyorsunuz. Sen paralı işleri geri çevirirken biz de boş boş oturuyoruz."

Çenesi kaskatı kesildi. "Bunun benden başka kimseyi ilgilendirdiğini sanmıyorum."

Riley rahatsız bir şekilde masasının köşesine doğru kaydı.

"Hiç para getirmezsens bu koca çatıyı başının üstünde nasıl tutacaksın?"
Bayan Penny talep etti.

"En azından başımı sokacak bir evim *var*," diye karşılık verdi.

"Bak Nicky," diye araya girdi Brian. "Beth'i bulmanın neden senin önceliğin olduğunu anlıyoruz. Hiçbirimiz senden bundan vazgeçmeni istemiyoruz. Sadece biraz denge kurman gerektiğini düşünüyoruz, yoksa çok zor zamanlar geçirebiliriz."

Bayan Penny, "Ben bu işe Ocean City'deki bir balina leşi gibi batışını izlemek için yatırım yapmadım," diye söze girdi.

Nick'in elleri yumruk oldu. Kimse Nick Santiago'ya ne yapacağını söylemedi. Özellikle de kendi evindeki işiyle ilgiliyse.

"Thorn?" diye sordu, oradan başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi görünen Riley'ye odaklanarak.

Yüzünü buruşturdu. "Uh.

Evet?" "Katılıyor

musun?"

"Sanırım iki tarafı da görebiliyorum?"

İsteddiği cevap bu değildi. "Arkamı kollamanın yolu."

"Bırak şu yaralı maço saçmalığını," diye homurdandı Josie. "Riley sana doğruyu söylemeyecek kadar iyi biri. Ama ben değilim. Her şeyi berbat ediyorsun. Burası bir iş yerine benzemiyor. Saplantısı olan dengesiz bir psikopatın inine benziyor."

Hiç kimse Josie Chan'i yumruklarını sıkmakla suçlamamıştı.

Riley, "Sanırım Josie ve Brian'ın söylemeye çalıştığı şey, siz Beth'i bulmaya odaklanabilesiniz diye diğer işlerdeki boşluğu doldurmaktan mutluluk duyacağımız," diye araya girdi.

Brian, "Gevşekliğin toparlanabilmesi için bir miktar olması gerekir," dedi. "Hepimiz etrafta bekliyoruz, sen faili meçhul bir davanın her ayrıntısını incelerken paralı işleri geri çevirmeni izliyoruz."

Bu yüzden son birkaç hafta içinde birkaç ücretli işi geri çevirdi.
Ne olmuş yani?

Tamam. Güzel. *Hepsini*. Önemli bir şey değildi. Zamanını boşanma evraklarını tebliğ etmek, sakatlık dolandırıcılığı davasında çalışmak ve Beth'i bulmak arasında bölüştürmeyecekti. Her biri bu davanın onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Onu rahat bırakması gerekenler onlardı.

"O zaman onu bulmaktan vazgeçmeliyim. Hepiniz bunu söylüyorsunuz," dedi, aslında ne söylediklerini görmezden gelerek. "Ben sadece

Muhtemelen hayatta olduğu gerçeğiyle yetinin ve maaş çeklerinizi kesmeye odaklanın."

Burt, muhtemelen daha da aptalca bir şey söylemeden önce çenesini kapatması için bir uyarı olarak Nick'in bacağına sertçe yaslandı.

"Oh, ne güzel. İşte Seçici İşitme Nicky geliyor," diye espri yaptı Josie tırnaklarını incelerken.

"Gevşeklik mi istiyorsun? Denge mi istiyorsun?" diye bağırdı. "Şey, evet," diye itiraf etti Brian.

"Tamam." Nick Bayan Penny'ye döndü. "Penny, bize ne getirdin?"

"Birkaç tane gerçek birinci sınıf çanta getirdim," diyerek neşelendi ve kanepede kaykıldı.

Nick, ardından gelen sesin bir osuruk mu yoksa altındaki çerçevenin gıcırtısı mı olduğunu anlayamadı.

"Can kulağıyla dinliyorum," dedi. Ekibinin geri kalanı kaçmak ister gibi görünüyordu.

Yeni ortağının emeklilik sonrası bir kariyer için istekli olduğu ortaya çıktı. Ne yazık ki Santiago Investigations'da ne iş yaptıklarını hâlâ tam olarak kavrayamamıştı. Şimdiye kadar önerdiği vakalar arasında kayıp bir araba anahtarını bulmak, çevrimiçi video oyunlarından birinde hile yaptığını düşündüğü bir çocuğu araştırmak ve Jimmy Hoffa'nın kayboluşunu çözmek vardı.

Elastik bel pantolonunun arkasından dijital bir tablet çıkardı. "Pekâlâ. Dostum Esther, pislik torununun onun Big Top heykelciklerini çalıp eBay'de sattığını düşünüyor."

Brian ellerini yüzünde ovuşturdu ve inledi. "Sıradaki."

Bayan Penny yine kıpırdandı ve bu kez Nick bunun bir osuruk olduğundan yüzde doksan emindi. "İyi. Önemli bir şey değil. Spor salonunda selfie'lerini değiştiren bir adam var, böylece internetteki flört profilinde olduğundan çok daha seksi görünüyor."

"Flört profilinin neye benzediğini nereden biliyorsun?" Riley sordu.

"Onu Lily buldu. İkisi de Hook Up'ta," diye açıkladı Bayan Penny.

Harika, şimdi de ellerinde bir flört uygulamasında kedi avına çıkmak için yalvaran bir seksenlik vardı.

Riley Nick'e, "Telefonuna ebeveyn kontrolü koyduğunu sanıyordum," dedi. "Listemde var," dedi Nick savunmacı bir tavırla. Listesinde pek çok şey vardı.

Liste.

"Bu saçmalığın yanına kâr kalmasına izin veremeyiz. Bir beş numara internette beş numara gibi görünmeli. Dokuz yaşındaymış gibi davranmak yasa dışıdır," diye ısrar etti Bayan Penny.

"Uh-huh. Başka ne var?" Nick sordu.

Gözlüklerini düzeltti ve ekrana baktı. "Gelinimin yeğeninin kuzeni okulda Lance adında bir ahmak tarafından zorbalığa uğruyor."

Nick bekledi, daha da kötü bir tane olması gerektiğini biliyordu. "Bir de Dog Doody Bandit var."

Bingo.

"Ne?" diye sordu hafifçe, ekibinin gözbebekleri topluca tavana doğru yuvarlanırken.

"The Dog Doody Bandit," diye tekrarladı. "Hani bazı tuhaf tipler teslimat şoförleri için dışarıya atıştırmalık bırakır ya?"

"Güzel, tuhaf değil," diye araya girdi Riley.

"Bu çok tuhaf," diye ısrar etti Bayan Penny. "Her neyse, birileri atıştırmalıkları alıyor ve sonra da arkalarında köpek pisliği bırakıyor. Mahallenin her yerine! Bu serseri bir sürü ayakkabıyı mahvetti. Haydutun bir sonraki saldırısının ne zaman olacağını kimse bilmiyor. Bence onu iş üstünde yakalayalım ve pisliği ona yedirelim!" Vurgulama için avucuna bir yumruk indirdi.

Oda rahatsız edici derecede sessizdi.

"Bu *birinci* sınıf davaların hiçbirini almamamız gerektiğini kim düşünüyor?" Nick sordu.

Bayan Penny hariç herkes elini kaldırdı.

"Peki bu işin sahibi kim?" diye devam etti. Herkes elini indirdi. O ve Bayan Penny kendi ellerini kaldırdı.

"Tebrikler. Resmi olarak tam bir vaka yükümüz var. Josie, süs eşyaları sende."

"Ama yaşlılardan ve ıvır zıvırdan nefret ediyorum," diye yakındı. "Bri, spor salonundaki farenin fare gibi görünmesini sen sağlayacaksın."

Kuzeni ona dişlerini gösterdi. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?" Nick onu görmezden geldi. "Penny, sen doody'desin."

"Evet!" Kutlama amaçlı bir yumruk salladı.

"Thorn." Nick'in bakışları, bir isyanla karşı karşıya olduğu konusunda onu uyarmış olması gereken güzel psişik kız arkadaşına takıldı. "Soruşturmalara daha fazla dahil olmak istiyordun. Tebrik ederim. Bugün şanslı günün. Kabadayı Lance'i alacaksın."

Riley ona bir kaşını kaldırdı ve başının belada olduğundan yüzde seksen yedi emindi.

Josie, "Kabadayıyı *ben* istedim," diye homurdandı.

Nick, "Ben de mızımızlanmayan bir takım istiyordum," diye karşı çıktı. "Sanırım hiçbirimiz istediğimizi alamıyoruz."

Brian ellerini kaldırarak, "Dur bakalım," dedi. "Bu davalardan nasıl para kazanacağız?"

"Bu yedi dokunuşun bir parçası. Duh," diye açıkladı Bayan

Penny. "Kime dokunuyoruz ve silah kullanabilir miyiz?" Josie sordu.

"Bu pazarlama kanunu, aptallar. Yedi kez ücretsiz denemeden kimse bir şey satın almaz," dedi Bayan Penny.

Nick bunun saçmalık olduğundan yüzde doksan dokuz emindi.

"Yani para kazanmak için *kimseden* ücret almamamızı mı öneriyorsunuz? Hizmetlerimiz için." Riley dikkatle tekrarladı.

"Aynen öyle. Her potansiyel müşteri yedi ücretsiz vaka alıyor ve sonra sekizinci vaka için onlardan ücret alıyoruz," dedi Bayan Penny gururla. "Bizi yeni Disco Biscuit tedarik eden bir uyuşturucu satıcısı gibi düşünün. Müşterilerinizi kendinize bağlamak istiyorsunuz, bu yüzden onlara yedi tane bedava veriyorsunuz."

"Disco Biscuit?" Riley tekrarladı. "Çok yaşıyım."

"Ve bu senin için sorun değil mi, Nicky?" Brian açıklığa kavuşturdu. "Neden olmayayım ki?" Nick meydan okudu.

Josie masasının arkasından çıktı ve ona ters ters baktı. "Buna pişman olacaksın Santiago," dedi işaret parmağını göğsündeki bir baskı noktasına bastırarak.

Anında dizlerinin üzerine çöktü. "Ow!"

"Onu rahat bırak, bebeğim. Bu ruh haline girdiğinde nasıl olduğunu bilirsin," dedi Brian ve karısını geri çekti.

Nick göğsünü ovuşturdu ve yavaşça ayağa kalktı. "Ne ruh hali?"

Kuzeni, "İnatçı, başın dik, kimse sana bir şey söyleyemez, çünkü sen ne istersen onu yapacaksın," dedi.

Oh. O ruh hali.

Brian'la birlikte kapıya yönelirken Josie Riley'ye, "Başınız sağ olsun," dedi.

25 Ekim Cuma, 10:42

"**I** Okul gezisi için zamanım yok," diye h o m u r d a n d ı Bayan Penny Riley'nin Jeep'inin yolcu koltuğunda. "Bir Dog Doody Yakala. Bandit'im var."

"Uzun sürmeyecek," diye söz verdi Riley, beyaz bir limuzin tamponuna yanaşırken şerit değiştirdi.

Susquehanna Nehri üzerindeki Harvey Taylor Köprüsü'nden Batı Kıyısı'na doğru ilerlerken Riley'nin Jimmy Amcası'nın ruhu kafasının içinde, *"Bahse girerim bugün biraz walleye avlayabilirim," diyordu.* Jeep, balıkçı teknesinde hoagie ile zamansız ölümüne kadar ona aitti. Riley, balık tutkunu amcasının ruhuyla birlikte aracı da miras almıştı.

Limuzin ona doğru yanaştı ve orada kaldı. Renkli camları sürücüyü görmesini engelliyordu.

"Bu çok uzun bir araç," diye gözlemledi Gabe arka koltuktan. Köpek Burt bakmak için başını ön koltukların arasına soktu.

"Daha önce hiç limuzin görmedin mi?" Riley Gabe'e sordu.

"Ben almadım. Kim bu kadar uzun bir arabaya ihtiyaç duyabilir ki? Çok uzun boylu insanlar mı?"

"Zengin insanlar ya da zengin insanların çocukları," dedi Bayan Penny. "Muhtemelen mezuniyet balosundan önce Taco Bell'in arabalı servisinden keyifle geçen birkaç serseri genç. Hey, kim tako ister?"

Limuzin geri çekildi ve bu kez daha güvenli bir mesafeyi koruyarak Jeep'in arkasına kayd1.

"Öğle yemeğini sonra yiyebiliriz. Önce senin yardımına ihtiyacım var."

"Neye yardım edeceksin? Bugün çok gazım var, o yüzden el işi yapamam."

Riley bir neden bulmaya çalıştı ve sonra aklına gelen ilk nedeni seçti. "Nick'in sürpriz doğum günü partisi için kostüm seçerken yardımına ihtiyacım var. Doğum günü Cadılar Bayramı'na denk geliyor." Nick'e arkadaşları ve ailesi için bir yeni eve taşınma partisi düzenlemeyi önermişti bile.

Nick kendini köpekbalıklarıyla dolu bir tanka atmayı tercih edeceğini söylemişti.

"Doğru kişiye geldiniz. Cadılar Bayramı'nda harikayımdır," diye açıkladı Bayan Penny. "Ne düşünüyoruz? Sürtük mü? Seksi mi? Pornografi sınırında mı?"

Jimmy Amca, "*Parti için bir balıkçı gibi giyinebilirsin,*" diye önerdi.

"Bu sürpriz sosyal buluşma konusunda çok heyecanlıyım," diye söze girdi Gabe. "Her zaman sürpriz bir partiye davet edilmek istemişimdir."

Riley aynadan ona baktı. "Daha önce hiç gitmedin mi?" "Hiç gitmedim.

Benim geldiğim yerde doğum günü kutlanmaz," dedi.
hüzünle.

"*Nerelisin* sen?" Riley sordu. Gabe'in geçmişi gizemle örtülüydü ve kimse onun sevimli yüzeyinin altında çok derinlere inmeyi başaramamıştı.

"Birçok yerden geliyorum," dedi huzurlu bir gülümsemeyle. "Daraltmak ister misin? Manhattan mı? Miami? Montreal?"

"Kaç striptizci düşünüyorsun?" Bayan Penny araya girdi.

"Striptizci nedir ve sürpriz bir parti için genellikle kaç kişi gerekir?" Gabe sordu.

Riley direksiyonu sıkıca kavradı ve Bayan Penny Gabe'e egzotik dansı anlatırken başlayan baş ağrısıyla savaştı. Tüm bu "Nick'in iş ortağına bakıcılık yapma" olayı hızla eskiyordu.

Nick'in soruşturması yüzünden dikkatinin çok dağınık olduğunu biliyordu. Ekibin geri kalanının endişelenmeye başladığını fark etmişti. Ve Nick'in yapmadığı tek şeyin psişik yetenekleri olan kız arkadaşından yardım istemek olduğu gözünden kaçmamıştı. Bu yüzden gönüllü olmamıştı.

Şimdi hepsi bedelini ödüyordu ve bunu düzeltmek ona kalmıştı.

Tek yapması gereken Beth'i bulmak, Bayan Penny'nin Harrisburg halkını küstürmesini engellemek ve Nick'i saplantısından kurtarmaktı. Tüm bunlar iş iflas etmeden ve evi kaybetmeden önceydi.

Camp Hill'deki 69 Dogwood Sokağı'ndaki iki katlı tuğla binanın önüne geldiğinde, Bayan Penny zavallı Gabe'e bir striptiz kulübünün şampanya odasını açıklıyordu ve Riley'nin baş ağrısı iyice artmıştı.

Limuzin hafifçe yanından geçip yoluna devam etti.

Riley emniyet kemerini çözdü. Yandaki Chelsea Strump'ın arazisine bir göz attı. İzdiham yaratan bir ineğin, devrilen bir çitin ve intikam peşindeki bir delinin neden olduğu hasar zümrüt yeşili çimlerden tamamen silinmişti. Tahrip olmuş çalılar değiştirilmiş, parlıtlar elektrikle yıkanmış ve yeni çitin Strump tarafı parlak bir beyaza bürünmüştü.

Çitin anne babasının tarafı, renk cümbüşüyle daha çok 1960'lara bir övgü gibi görünüyordu.

"Heh. Orada kaçırıldığın zamanı hatırlıyor musun?" Bayan Penny Riley'nin kaburgalarına vurarak sordu.

"Bir şeyler çağırıştırıyor," dedi kuru bir sesle.

"Sorun nedir?" Blossom Basil-Thorn açık ön kapıdan seslendi. Elinde *Bariş, Sevgi ve Tanrıça* kupasında bir fincan çay tutuyordu.

Neon Psişik Okumalar tabelası bu sabah vitrinde yanmıyordu.

Riley'nin annesi Pazartesi, Çarşamba ve Cumartesi günleri evin dışında tarot okumaları yapıyordu. Blossom ortalamanın üzerinde bir tarot okuyucusuydu ama annelik içgüdüleri daha da etkileyiciydi.

Riley ve beraberindekiler cipten inerken, "Merhaba anne," diye seslendi. "*Parti planlaması* için yardımına ihtiyacımız var."

Blossom yalanın kokusunu alırken gözleri kısıldı.

Riley Bayan Penny'ye doğru hafifçe başını salladı.

Blossom'ın kaşları kıvrıcık saçlarına doğru kanatlandı. "Ohhhh, tamam tatlım," dedi abartılı bir rahatlıkla. "İçeri gel. Merhaba, Burty Boy."

Burt büyükannesine doğru tırıs gitti ve kuvvetli bir masajın tadını çıkardı. Babasının ineği Daisy arka bahçeden böğürüyordu.

"Yan komşun Chelsea'nin Daisy'den kurtulmanı sağlamadığına inanamıyorum," dedi Riley çocukluğunun geçtiği eve girdiklerinde. Ev yapımı sabun ve rezene çayı gibi kokuyordu.

"O kaçırılma ve patlamadan beri bize tek kelime edemeyecek kadar korkuyor. Ne zaman arka bahçeye çıksak içeri kaçıyor ve kapıyı kilitliyor. Bu harika bir şey!"

"Babam nerede?" Riley sordu.

"Baban çiftlik dükkanında inek şampuanı arıyor."

Tabii ki öyleydi.

"Şu gösteriyi yola koyalım. Takip etmem gereken köpek pisliği var," Mrs. Penny ellerini göğüs hizasındaki pantolonunun ceplerine sokarak konuştu.

"Bayan Penny, Cadılar Bayramı kostümü konusunda uzmanlığınıza ihtiyacım var." Riley

onu merdivenlere doğru itti. "Nick'in partisi için uygun bir şey." Yaşlı kadın canlandı. "Tamam! Ben hallederim."

Blossom, "Dolaplardan başlayıp tavan arasına doğru ilerleyebilirsin," diye önerdi.

"Olmuş bilin."

Riley arkasından, "Babamın iç çamaşırı çekmecesinden uzak dur," diye seslendi. Gabe ve annesine dönmeden önce Bayan Penny gözden kaybolana kadar bekledi. "Yardıma ihtiyacım var."

Blossom gözlerini devirdi. "Biliyorum tatlım. Kartlarım ve kristallerim hazır, bu çay da baş ağrın için."

"Yani bu Beth denen kişiyi bulmak mı istiyorsun?" Blossom en sevdiği tarot destesini karıştırırken kaşlarını çatı.

Güneş odası, pencerelerden süzülen sonbahar güneşiyle sıcacıktı. Burt arka bahçede neşeye havlıyor, en sevdiği inek arkadaşı Daisy onu sebze bahçesinde kovalıyordu.

İkinci kattan bir dizi gümbürtü ve tıkırtı geldi.

Penny ailesinin eşyalarını karıştırıyordu.

Riley başını salladı. "Evet."

Gabe meditasyon minderinde lotus pozisyonunda oturmaya başlamıştı bile. Sanki bir antrenmana hazırlanıyormuş gibi boynunu ve omuzlarını yuvarladı.

"Emin misin?" Blossom alnında endişeyle bastırdı. "Neden olmayayım ki?"

"Beth sadece Dedektif Weber için değil Nick için de önemli biriydi. Onu bulmanın sonuçlarının Nick için ne anlama geleceğini bilmiyoruz."

ilişkiniz."

"Anne, ben daha çok onu bulamazsak Beth'in başına gelecekler konusunda endişeliyim. Ya kaybolduğundan beri hayatının her günü işkence görüyorsa?"

Blossom küçümseyici bir el salladı. "Bu sadece *The Vampire Diaries*'de olur."

"Peki ya sapığın biri onu alıp küflü bir bodruma kilitlediyse ve orada sekiz karısından biri olduysa-"

"Tamam. Tamam. Gerçek hayat da korkunçtur. Ben sadece sonuçlarını düşündüğünüzden emin olmak istedim. Bir keresinde kocası emeklilik birikimlerini boşaltıp yirmi iki yaşındaki striptizci kız arkadaşına bir apartman dairesi alan bir kadına okuma yapmıştım. Karısı onu ezdi ve sonra da arabasını apartmanın lobisine çarptı. Kadın hapse girdi."

"Şampanya odasında mı buluştular?" Gabe sordu.

Blossom ona, "Biliyor musun, sormak hiç aklıma gelmemişti," dedi.

Riley herkesin dikkatini çekmek için ellerini salladı. "Nick Beth'i bulamadığı her gün bu saplantının daha da derinlerine iniyor. Neredeyse hiç uyumuyor. Yemek yerken altı yıllık dava dosyalarını kâğıt tabak ve peçete olarak kullanıyor. Cidden, ofisinin her yerinde mayonez ve ekmek kırıntıları var. Beth'i bulmaya odaklanabilmek için tüm ödeme işlerini bir kenara bırakıyor. Onu ne kadar çabuk bulur ve geri getirirsek, her şey o kadar çabuk normale dönebilir."

Eğer normal bir olasılık olsaydı.

Riley kendine karşı dürüst olduğunda, gecenin geç saatlerinde, Nick henüz yatağa gelmemişken, yorganın altında bir kase dondurma yiyip en sevdiği hayatta kalma programını izlerken, Beth'i bulma konusunda belki biraz gergin olduğunu itiraf edebilirdi.

Nick kadınla hiç çıkmamıştı - Harrisburg bölgesindeki çok az kişiden biriydi anlaşılan. Kellen Weber'in küçük kız kardeşiyle flörtünün sadece arkadaşını kızdırmak için olduğunu iddia etmişti. Ama hayatı Beth'in ortadan kaybolmasıyla öylesine karışmıştı ki, Beth'i kurtarmanın her şeyi değiştirebileceği milyonlarca yol vardı. Nick'in uzun zamandır kayıp olan kadını kurtarması ve ona oracıkta deliler gibi aşık olması, Riley'yi kapı dışarı etmesi ve onu Lily'yle ya da daha kötüsü Bayan Penny'yle aynı odayı paylaşmak zorunda kalacağı Bogdanovich malikânesine geri dönmeye zorlaması da buna dâhildi.

Riley kollarını simit gibi birbirine dolamış olan Gabe'e baktı. "Eğer malikâneye geri taşınmam gerekirse, Burt'le aynı evi paylaşabilir miyiz?"

Odanız?"

Kaslı ruhani rehberinin yüzü güldü. "Bu benim için büyük bir onur olur. Sen kırık kalbinden kurtulana kadar Çarşamba günleri dondurma yeriz."

Riley arkadaşının etli ön kolunu okşadı. "Sen en iyisisin, Gabe."

"Fark etmen büyük incelik."

Ön kapı usulca açılıp kapandı. Riley'nin kız kardeşi Wander, yoga kıyafetleri içinde ruhani ve ışıltılı bir görünümle odaya süzüldü. "Yardım etmek için buradayım," dedi. "Merhaba Gabriel."

Kız kardeşi ve Gabe arasında sakarınli, tatlı bir an geçti. Riley birbirlerine aşık olduklarından oldukça emindi ama ikisi de el ele tutuşmanın ötesine geçmemişti. Daha sonra burnunu sokması gereken bir şeydi bu.

Blossom, "Wander'ın güçlerinin bize ekstra bir destek sağlayabileceği umuduyla kız kardeşini çağırdım," diye açıkladı.

"İyi fikir, anne."

Tüm Basil kadınlarının psişik yetenekleri vardı. Riley'nin büyükannesi Elanora korkunç bir insan ve güçlü bir medyumdu. Blossom yetenekli bir tarot kartı okuyucusuydu. Riley geleceğe dair vizyonlar görüyor, ölümlerle konuşuyor ve bazen yaşayanların zihinlerini okuyabiliyordu.

Ve Wander'ın psişik bir burnu vardı.

Kız kardeşi, çoktan ölmüş bir büyükbabanın tıraş losyonu ya da Riley'nin gizli geçidindeki ölü adam ya da Jimmy Amca'nın nemli bir Ağustos ayında yanlışlıkla cipte bıraktığı balık soğutucusu gibi çoktan geçmiş kokuların yankılarını koklayabiliyordu.

"İyi düşünmüşsün," dedi Riley. "Hey, Wander."

Kız kardeşi onu aloe kokulu bir kucaklamayla karşıladıktan sonra vegan deri postacı çantasını karıştırdı. "Wiccan arkadaşım Mertha, yer bulma büyüsü kolyesini ödünç almama izin verdi. Denemekten zarar gelmez diye düşündüm."

Sanki birinin titiz Büyük Teyzesi Eugenia tarafından yaptırılmış gibi görünen büyük, çirkin bir muska çıkardı. Riley yüzünü buruşturdu ve bunun bir varsayım değil, bir okuma olduğunu fark etti.

"O tılsımın Sör Theobald Vincent'tan başkası tarafından tasarlanmadığını bilmenizi isterim," diye homurdandı birinin Büyük Teyzesi Eugenia.

Riley ona, *"Kusura bakma Eugenia Teyze, muska şeyin gerçekten çok güzel,"* dedi.

Dikkatini tekrar yaşayanlara çevirdi. "Peki tam olarak ne yapmalıyız? Öylece içeri girip ruh rehberlerimle konuşabileceğimi biliyorum ama daha planlı bir şeyler yapabileceğimizi umuyordum. Bize daha spesifik cevaplar verecek bir şey." Ruh rehberleri henüz anlamadığı garip bir tür görsel kodla konuşuyordu.

Blossom avuçlarını birbirine sürttü. "Bence güçlerimizi birleştirmek için bir çember oluşturarak başlamalıyız. Gabe, sen Riley ve Wander'a ruh rehberleriyle iletişim kurarken yardım edeceksin. Ben kolye zimbirtısını kullanacağım ve bunların hepsi başarısız olursa kartlarıma danışacağım."

"Bu harika bir plan," diye açıkladı Gabe.

Blossom adamın övgüsü karşısında gülümsedi.

Üst katta bir tuvalet sifonu.

"Harika. Bayan Penny anne ve babasının dolaplarını karıştırmaktan sıkılmadan önce Beth'i bulmamız gerekiyor," diye ekledi Riley.

"O zaman daire çizelim. Zaman boşa geçiyor," dedi Blossom.

Bir meditasyon minderi Riley'nin yüzüne çarptı. Wander annelerinin ona doğru fırlattığı minderi yakaladı.

Yerde Gabe'e katıldılar, sonra çemberlerinin ortasına tılsımı, bir yığın kristali, tarot kartları destesini ve Birleşik Devletler haritasının bir çıktısını bıraktılar.

"Pekâlâ, millet. Hadi yola koyulalım," dedi Riley ve Nick'in dava dosyasından Beth'in bir fotoğrafını çekip yığına ekledi. "Bu kadını arıyoruz. Elizabeth Weber. Hazır mısınız?"

Medyum Shenanigans Ekibi başını salladı, ellerini birleştirdi ve gözlerini kapattı. Riley ruh rehberi olarak adlandırdığı âleme geçti.

"Vay canına. Birileri bu sabah seks yapmak istemiş ama yapmamış," diye dalga geçti Blossom.

"Anne!" Riley tısladı.

"Seks çok doğal bir şeydir. Bundan utanmanıza gerek yok."

Riley, Wander'dan gelen hüzünlü bir iç çekiş duyduğunu sandı. "Lütfen kimsenin seks hayatına değil de Beth'e odaklanabilir miyiz?"

"Elbette canım."

Bulutlar daha parlak titreşiyordu ve Riley kısa bir süre ruhani rehberlerinin neye benzediğini merak etti. Bulutların kendileri miydi yoksa eterin ötesinde saklı başka bir şey miydi? İnsan mıydılar? Görünüşleri

Süper modeller gibi mi yoksa sıradan insanlar gibi mi? Evrenin etrafında koşuşturan ve enerjik fındık toplayan küçük pastel sincaplar mı?

Gabe'den sol eline doğru ince bir enerji nehri akararak onu yeniden merkezledi. Sağ elinde, Wander'ın enerjisi kenetlenmiş ellerinin arasında dans ediyordu, bir kadeh şampanyanın içindeki baloncuklar gibi hafif ve narindi.

Uzaklardan bir yerden, annesinin kartları karıştırırken sessizce ilahi söylediğini duyabiliyordu.

"Tamam, ruh rehberleri. Dışarı çıkın ve oynayın. Beth Weber'i bulmak için yardıma ihtiyacım var." Riley fotoğraftaki görüntüyü aklına getirerek iyice konsantre oldu.

Bulutlar parçalanmaya başladığında kendini hazırladı. Beklenti kanında yükseldi ve kalbinin daha hızlı çarpmasına neden oldu. Sonra vücudu Peter Freaking Pan gibi sislerin arasında uçuyordu.

Karanlık görünüyordu ve müzik vardı. Kafasının içinde bir Christina Aguilera club mix'i gümbürdüyordu. Ayakkabılar. Eflatun platformlu kamalar bir tür pürüzlü, gri halıda hareket ediyordu.

"Bu biraz fazla spesifik olabilir," dedi Riley. "Daha genel bir yere ne dersiniz?"

Destek almayı unuttu ve ayakkabı görüntüsünden çıkıp başka bir görüntüye girerken midesi şiddetle alçaldı. Gözlerinin önünden yüksek hızda sahneler geçti. Bir fast-food restoranı. Evler. Ticari binalardan oluşan bir bulanıklık. Görüntü bir daire haline gelene kadar etrafında dönüp durdu. Ve sonunda, mükemmel bir susamlı simit bilincinin spot ışığında süzüldü.

"Ciddi misin?"

Riley'nin midesi guruldadı ve Gabe'in enerjisi onu sabitlemeseydi bir sıçramayla bedenine geri düştü.

"Lanet olsun," diye mırıldandı.

"Susamlı tavuk ve Miss Dior kokuları alıyorum," diye fısıldadı Wander onun yanında, burnunu kırıştırarak kokuları tam olarak almaya çalışırken.

"Susam Tavuk mu?" Riley tekrarlandı. *Ne? oldu ile ve Susamlı her şey mi? Besinsel bir eksikliği mi vardı, yoksa gerçek bir ipucu muydu?*

"Yeteneğin gerçek bir mucize," dedi Gabe Wander'a.

"Teşekkür ederim, Gabe." Adama içten bir kirpik kırıştırması yaptı.

"Riley, ne gördün?" diye sordu annesi, tılsımı hâlâ Pennsylvania'nın üzerinde tutarak. Ya da belki Maryland'di? Pek iyi bir harita değildi.

"Bunun hareket ediyor olması gerekmiyor mu?" Riley sordu.
Annesi omuz silkti. "Belki de ülkede değildir. Eski küreyi getirmeliydim."

Riley onlara ayakkabılarla b a ş l a y ı p simitlerle biten kafa karıştırıcı vizyonunu anlattı.

"Susam aromalı gıda ürünleri mi? İlginç bir tema," diye belirtti Gabe.

"Bunun ne anlama gelebileceği hakkında bir fikrin var mı?" Riley sordu.

"Hamile misin?" Blossom sordu.

"Hayır! Tanrım, anne."

"River'a hamileyken canım kaju ezmeli smoothie çekiyordu. Altı ay boyunca günde iki tane içtim," diye anımsıyor Wander.

"Bunu hatırlıyorum. Ama hayır, hamile değilim. Bu hafta bir düzine susamlı simit yediğim ve Wander'ın susamlı tavuk kokusu aldığı düşünülürse, bunun hamilelik değil bir ipucu olduğunu rahatlıkla varsayabiliriz," diye bitirdi Riley.

"Muhtemelen en iyisi bu," diye düşündü Blossom. "Ne de olsa Beth geri gelir ve Nick'le aranızdaki her şeyi mahvederse-"

Riley kuru bir sesle, "Teşekkür ederim anne," dedi.

Wander umutla, "Belki tarot falı bize daha fazlasını anlatır," dedi. "İyi düşündün, tatlım."

Blossom seçilen kartı karıştırıp dağıtırken Riley'nin kalça fleksörleri şikâyet etmeye başlamış olsa da sessizce oturdular.

"Kupa Sekizlisi," dedi Blossom muzaffer bir edayla tarot kartını havaya kaldırarak.

Riley rahat bir nefes aldı. Kupa Sekizlisi şiddeti, ölümü ya da yaklaşan kıyameti öngörmüyordu. Mutlu bir karttı.

"Yeni bir macera seziyorum. Her şeyden uzaklaşmak ve her şeye yeniden başlamak," diye devam etti Blossom.

Riley'nin omuzları gerildi. "Beth için bir kart mı?"

Annesi omuz silkti. "Okumaya çalıştığım kişi oydu, ama onunla ilişkili herhangi biri için de olabilir."

Beth ile ilişkisi olan herkes. Nick Santiago da dahil.

Riley'nin içinde huzursuz bir his vardı... ve susamlı tavuk aşeriyordu.

Bayan Penny, kolları giysilerle ve Blossom'ın iyi banyo havlularından en az birine benzeyen bir şeyle dolu olarak odaya girdi. "Her şey hazır. Kim acıktı?"

25 Ekim Cuma, 11:22

Christian Blight asla namuslu bir vatandaş olarak görülmezdi. Sadece boynundaki dövmeler değildi. Ya da traşlı kafası. kafatasının dibindeki sarı saçları. Ya da turuncu Camp Hill hapishane tulumunun altına koyduğu yirmi kilo kas.

O soğuk, mavi gözlerdeki hesaplamaydı.

Bir gardiyan kelepçeleri çıkarırken o gözler Nick'e dikilmişti.

"Nicky Santiago. Bu kadar çabuk mu döndün?" Blight çürük masanın karşısındaki koltuğa oturarak sordu.

Cezaevi ziyaret odaları, hem mahkumu hem de ziyaretçiyi diğerinin dünyasına rahatsız edici derecede yaklaştıran ürpertici bir Venn şeması yarattı.

Güvenlik görevlisi odadan çıkarken Nick kayıtsızca, "Belki de seni özlemişimdir," dedi. "Ya da belki sen ve polis arkadaşının yapacak daha iyi bir işiniz yoktur.

masum bir adamı taciz etmekten daha iyidir."

Nick, "Tutuklandığında kargo pantolonunda bir düzine X poşeti vardı, ukala," diye belirtti.

Avuçlarını açtı, sakinliğin resmiydi. "Sana onların benim pantolonum olmadığını söylemiştim," dedi Blight.

Nick'in son altı yıldır dinlediği tanıdık bir melodiydi bu. "Buraya pantolonun hakkında konuşmaya gelmedim."

Blight Nick'in bakışlarıyla karşılaştı. "Dur tahmin edeyim," dedi sırtarak. "Sen ve polis sevgilin, yangını çıkardığımı itiraf edeceğim ve kızınızın ortadan kaybolmasıyla bir ilgim olduğunu söyleyeceğim günün bugün olduğunu düşünüyorsunuz."

"Onun gibi bir şey," dedi Nick.

Blight ona mizahsız bir gülümseme verdi. "Ne yazık ki bugün şanslı günün değil."

Nick bir mahkûma psişik kız arkadaşının psişik büyükannesinin Beth'in ölmediğini söylediğini anlatacak değildi. "O kayıp kızın bir adı var ve sen bunu biliyorsun. Onu tanıyorsun. Ama nedense hâlâ gerçeği söyleyemeyecek kadar korkaksın."

"Bugün yine 'savunmacı bir erkek tepkisini kışkırtma' tekniğini mi kullanacaksın?" Blight sordu.

Nick kollarını kavuşturdu ve gözlerini adama dikti.

Blight, Beth'in kaybolmasından birkaç gün sonra Nick ve Kellen'in radarına, yangın mahallinde çekilen ve ortaya çıkan bir video sayesinde girmişti. Görüntüler sadece depodaki patlamayı göstermekle kalmıyor, aynı zamanda Christian Blight'ın elinde parlayan bir sopa olan Beth Weber ile hararetli bir konuşma yaptığını da ortaya koyuyordu.

Yangın, Beth ve bazı kıkırdayan kız arkadaşlarının katıldığı yasadışı bir parti sırasında başlamıştı. O ve arkadaşları eve gönderilmeden önce olay yerindeki memurlara ilk tanık ifadelerini vermişlerdi. Beth ertesi gün ortadan kaybolmuştu.

Yangın kundaklama olarak değerlendirilmiş ve hiçbir zaman çözülememiştir.

Potansiyel bir tanıkla kibar bir konuşma olması gereken olay, Blight'ın onlara silah çekmesi ve ikinci kat penceresinden atlamaya çalışmasıyla şartlı tahliye ihlalinin tutuklanmaya dönüşmüştü.

Adam ilk günden beri sinir bozucu bir şekilde hem Beth'in kaybolması hem de kundaklama olayında masum olduğunu savunuyordu. Nick'i daha da çileden çıkaran şey, Blight'ın Beth hakkında bir şeyler bildiğinden emin olmasaydı, adamdan gerçekten hoşlanabileceği gerçeği idi.

"Santiago, sen dünyadaki en iyimser, en inatçı orospu çocuğu olmalısın," dedi Blight nadir görülen bir gülümsemeyle.

Nick, "Görüyorum ki günün kelimesi tuvalet kağıdı işine yarıyor," diye gözlemledi.

Blight ona orta parmağını çevirdi. "Siktir git. Burada İngilizce, felsefe ve işletme diplomalarım var."

"Tebrikler, Jane Austen. Schrödinger'in kedisini öldürdün ve sonra da para aklamak için bir internet mağazası mı açtın?"

Blight çenesini eğdi. "Aktif dinlemeyi gösteren katmanlı bir hakaret. Belki de altı yıl önceki aptal domuz pastırması değilsindir."

"Bak dostum." Nick kollarını kavuşturdu. "Ben zeki *bir eski pastirmacıyım*. Bu da senin için kötü haber çünkü bu, iyi davranmak zorunda olmadığım anlamına geliyor."

Blight başını salladı, yine de eğlenmiş görünmeyi başarıyordu. "Deliliğin tanımını biliyor musun?"

"Ben daha çok kışını tekmelemenin tanımıyla ilgileniyorum."

Avı dudak büktü. "Bu dünyada sadece iki duygu vardır: sevgi ve korku. Ve sen, dostum, korkuyla hareket ediyorsun."

Felsefe diploması Blight'ın tepkiselliğini bir Budist rahibininkine indirmişti. Nick, cezası iki kez artırılan eski Blight'ı özlüyordu. Bir keresinde bir gardiyanın hayalarına yumruk atmış, bir keresinde de bir mahkûm arkadaşını çamaşır makinesinde boğmaya çalışmıştı. Kabul, iki kurban da bunu hak etmişti. Ama Nick, Blight'ı trajik bir kahraman olarak düşünmekle ilgilenmiyordu.

Yorgundu, hayal kırıklığına uğramıştı ve Blight'ın Beth hakkında bir şeyler bildiğinden emindi.

Nick avucunu masaya vurdu. "Dinle, seni fare kuyruklu özentî tarikat lideri. Beth'i tanıdığını ve onun ortadan kaybolmasıyla bir ilgin olduğunu biliyorum."

"Kanıtınız nerede?" Blight sırtarak dişlerini gösterdi ve Nick'in dişlerinin her birini tek tek yumruklamak istemesine neden oldu. "Beni bu şekilde taciz etmek için sadece birkaç hafta olduğunu biliyorsun. Yakında çıkıyorum. Artık ortaya çıkıp beni başka bir sorgulama için sürüklemek yok. Ben ıslah oldum, orospu çocuğu."

Kışını rehabilite etti.

Christian Blight hapisten çıkıp suç hayatına geri dönecekti.

Ancak şimdi bir işletme diplomasına sahipti, bu yüzden muhtemelen uyuşturucu satmakta veya hangi suçu işlemeye karar verirse versin daha da iyi olacaktı.

Nick eğildi. "Belki Weber sen çıktıktan sonra kapına gelemez ama ben özel bir vatandaşım. Annenin yemek masasına geleceğim. Steelers oynarken Arooga'da senin yanındaki bar taburesinde olacağım. Kız kardeşini ürün reyonunda takip ederim. Ben alacağım

Pazar günleri büyükanneni kiliseye götürüyorum. Ve Beth Weber'in nerede olduğu hakkında bildiklerini bana anlatana kadar durmayacağım."

Blight'ın soğuk gözlerinde bir şeyler kıpırdadı. Karanlık ve tedirgin edici bir şey. "Aşk ve korku," diye tekrarladı Blight. "İnsanlarla uğraşmaya başlarsan

Aşkı, sana korkman için bir sebep vermekten çekinmeyeceğim." "Bu bir tehdide benziyor."

Ellerini açtı. "Sadece gerçekleri söylüyorum. Takıntını aileme yaklaştırırsan, ben de seninkini ziyaret ederim. Belki babanın restoranlarından biriyle başlarım, insanlara ona internette boktan eleştiriler yapmak için birkaç yeni neden veririm. Ya da belki Dr. Santiago'nun ofisine uğrar ve reçeteli ilaç satışlarından bahsederim."

Herkül gibi bir çaba harcadı ama Nick yüz ifadesini soğukkanlı tuttu.

Blight öne doğru eğildi ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Elbette o güzel psişik kız arkadaşınla uzun uzun sohbet etmeyi çok isterim. Tam bir bela mıknatısı gibi görünüyor."

Nick'in kanı bir kalp atışı kadar soğumuştı ki Santiago'nun öfkesi kanı kaynar hale getirdi. "Riley'nin ya da ailemin yanına yaklaşırsan hapishaneyi unutabilirsin. Ölü kıçına kıymıklar batıran boktan bir çam kutusunun içinde mezarlığa doğru yola çıkarsın."

Blight'ın gülümsemesi esprisizdi. "O zaman bir anlayışımız var."

"Buraya yaptığım tüm ziyaretlerden ne anladığımı biliyor musun?" Nick içinden sordu
dişlerini sıktı. "O
da ne?"

"Bir gardiyanın o kapıyı açmasının otuz beş saniye sürdüğünü." Bununla birlikte masaya doğru hamle yaptı ve tatmin edici bir sağ kroşe indirdi. Blight'ın başı geriye düştü ve Nick'in parmak eklemleri şakırdadı.

"Burnuma vurmak zorunda mıydın? Şimdi doğru dürüst nefes alamayacağım," diye yakındı rakibi burnunu tutarak.

"Evet. Yaptım." Nick, Blight'ın burnundan damlayan kanın tadını çıkarmakla o kadar meşguldü ki, kurguyu kaçırdı. Adamın yumruğu gözüne geldi ve Nick'in zilini çaldı.

"Ah! Neden parmak eklemlerin bu kadar sivri? Onları sustalıyla mı tıraş ediyorsun?"

"Eğlenmek için blok duvarları yumrukluyorum, salak."

Kapı hızla açıldı ve elinde yarım bir sandviç tutan sinirli görünümlü bir gardiyan içeri girdi. "Burada ne haltlar dönüyor?" diye sordu.

Nick, Blight'ı göstererek, "Ayakkabı bağcıklarına takıldı ve duvara düştü," diye ısrar etti.

Blight, "Sonra burnumdaki kana basıp kaydı ve yüzünü masaya çarptı," diye ekledi.

"Aynen öyle oldu," diye onayladı Nick. "İkiniz de pislisiniz," dedi gardiyan.

Telefonu çaldığında NICK hapishanenin otoparkındaydı ve gözüne soğuk bir Pepsi tutuyordu.

Dedektif Dick.

"Ne?" Nick test edercesine cevap verdi.

"Cidden az önce Christian Blight'ın burnunu mu kırdın?"

Nick, "Emniyet güçlerinin dedikoduları bugün çok hızlı," dedi.

"Clarence daha sandviçini bile bırakmamıştı ki o gelip ayırdı."

"Blight'ın sana karşı suç duyurusunda bulunabileceğini biliyorsun," dedi Kellen o kibirli, kanunlara karşı gelen kışım var sesiyle.

Nick savunmaya geçerek, "O başlattı," dedi.

"Seni hapishaneye götürüp onu sorgulamaya mı zorladı?"

Kellen ona inanmış gibi görünmüyordu.

"Bu bir sorgulama değildi, daha çok bir sohbetti." "Harika.

Demek o ruh hallerinden birindesin," dedi Kellen.

Nick, "Biliyor musun, eğer birileri regl olduklarını ima ettiğinde kadınlar böyle hissediyorsa, daha fazla aptalın suratına sandalyeyle vurulmamasına şaşıyorum," diye düşündü.

"Blight'la konuşarak ne yapıyordun?" Kellen dikkatinin dağılmasını istemedi.

Nick elini saçlarının arasından geçirdi. "Sadece eski ipuçlarının üzerinden geçiyorum. Yeni bir şey yok."

"Hikayeye sadık kaldı

mı?" "Aynı tas aynı

hamam." Kellen yemin

etti.

"Bak dostum. Onu bulup eve getireceğiz," diye ısrar etti Nick. "Haftalar oldu Nicky. Yeni bir ipucu bulamadık ve

Daha fazla insan gücü olmadan, sadece tekerleklerimizi döndürüyoruz."

"Sakın 'vazgeçelim' diye mızımız bebek korosuna başlama." Bugün bu nakaratı yeterince duymuştu.

"Vazgeçmemiz gerektiğini kim söylüyor?"

"Bayan Penny de dahil olmak üzere tüm ekibim bugün bir müdahale için beni köşeye sıkıştırdı. Beth'i aramak için çok fazla zaman harcadığımı ve asıl işimi yapmaya yeterince zaman ayırmadığımı düşünüyorlar."

"Öyle misin?"

"Oh, siktir git. Bunun ne kadar önemli olduğunu en iyi siz biliyorsunuz. Onu eve getirmeye hiç olmadığımız kadar yakınız. Şu anda önemi olmayan davalarla vaktimi harcamayacağım."

Kellen bir süre sessiz kaldı ve sonra içini çekti. "Sanırım Riley ile konuşmamız gerekiyor."

Nick çekingen davrandı. "Kendi başımıza ilerleme kaydediyoruz."

"Medyum kız arkadaşınızın medyum büyükannesi bize Beth'in hayatta olduğunu söyledi. Bunu davayı yeniden açmak için bir neden olarak kullanamam ama yine de en iyi seçeneğimizin onu bulmak için Riley'yi kullanmak olduğunu düşünüyorum."

Riley'i kullan. Weber'in sözleri Nick'in kafasında yankılandı. "Onu bu işe karıştırmamıza gerek yok," dedi Nick. "Bunu söyleyip duruyorsun."

"Evet, bunu kastetmeye devam ediyorum."

Kellen, "Onunla konuşmak için senin iznine ihtiyacım yok, biliyorsun," diye belirtti.

"Riley'den bu işe karışmasını istemiyoruz. Ne zaman birimizin onun yardımına ihtiyacı olsa, kendini ateş hattında buluyor." Onu tekrar tehlikeye atmak istemiyordu.

"Bu yüzden ona kendini nasıl koruyacağını öğretmiyor musun? Ona ateş etmeyi öğretmek, kendini savunmayı göstermek, durumsal farkındalık pratiği yapmak."

Morarmış gözünün altındaki kas seğirmeye başlamıştı. Bunları yapıyordu... Beth'in davası öncelik kazanana kadar.

"Bakın, Beth'in ortadan kaybolmasından sorumlu olan her kimse, belli ki tehlikeli biri. Kız arkadaşımı hedef haline getirmeyeceğim, sen de öyle."

Beth'i daha hızlı bulmak anlamına gelse bile.

Riley'nin Beth'le arasına mesafe koymasına ihtiyacı vardı. Ve bunu kendi başına düzeltmesi gerekiyordu.

25 Ekim Cuma, 11:33

"W "Yazık oldu," diye mırıldandı Riley, cipe geri dönerlerken. "Şaka mı yapıyorsun? Cadılar Bayramı partisi için seçtiğim kıyafete bak." Bayan Penny, Thorns'lardan "ödünç aldığı" kumaş yığınının dantelli beyaz bir gecelik çıkardı.

Riley kucağındaki telefonu karıştırdı. "Nick'in partisinde *bunu* giymeyeceğim. Annemin partisi o! Ya ailesini davet edersem?"

"Bunu senin için seçmedim. Bu *benim* kostümüm. Seksi bir femme fatale olacağım. İnternette şu uyluk kılıflarından sipariş edebilir miyim?"

Gabe, "Senden çok hoş, vücut pozitif bir femme fatale olur," dedi. destekleyici bir şekilde arka koltuktan. "Lanet olsun skippy, yapacağım."

Riley yaşlı komşusunun ödünç iç çamaşırı giymiş görüntüsünü silmeye çalışarak kaldırımdan uzaklaştı. Yorgun ve açtı ve Beth'in nerede olduğuna dair hâlâ hiçbir fikri yoktu.

"Telefonunu ver. Araştırmacı moduna geçmek için yeni izlere ihtiyacım var," dedi Bayan Penny.

Riley telefonunu uzattı ve 15. Yol'a doğru yöneldi. "Bir sonraki hedefimiz neresi?" Gabe sordu.

"Ögle yemeği. Canım Çin yemeği çekti." Kız kardeşi sayesinde canı susamlı tavuk çekmişti.

"Sanırım araştırmam ögle yemeğinden sonraya kadar bekleyebilir," diye karar verdi yaşlı yolcusu.

Jimmy Amca Riley'nin kafasının içinde, "*Ben olsam yumurtalı ekmeğe hayır demezdim,*" diye bağırdı.

Riley aynada beyaz bir parıltı gördüğünde Drake'le birlikte şehirdeki iri bir köpeğin masada oturmasını umursamayan tek Çin restoranının yolunu yarılamlışlardı.

Tanıdık görünümlü bir limuzin üç araba geride şerit değiştirdiğinde nabızı hızlandı.

Bir medyum olarak, tesadüflere güvenmemeye başlamıştı.

Kararlılıkla, zihnini limuzine ve içindekilere geri döndürürken, sürüşe odaklanmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

"Her şey yolunda mı?" Gabe müzik eşliğinde sordu.

"Evet. Tamamen harika," diye yalan söyledi Riley avuç içleri direksiyona karşı terlemeye başlarken. Psikolojik olarak yoğun geçen sabahın ardından tükenmeden çoklu görev yapmak başlı başına yeterince zordu.

Bayan Penny ellerini gösterge paneline vurarak, "Biliyor musun, hayat berbat değil," diye düşündü. "Parti için yeni ve seksi bir kıyafetim var. Biftek ve brokoli tabağıyla yoluma devam edeceğim. Ve çalışmam gereken sıcak bir dava var."

Kendi şeridinde kalmaya ve psişik olmaya odaklanmaktan ter dökmekle o kadar meşguldü ki cevap veremedi. Limuzinden gelen herhangi bir kötü his yok gibiydi ama Riley köpeği, en iyi arkadaşlarından biri ve arabada yaşlı bir kadın varken işini şansa bırakacak değildi.

Bunun yerine gaza basarak yolcularını tekrar koltuklarına fırlattı.

Bayan Penny *cipin* koluna yapışarak kükredi. "Yeehaw! Ateş nerede?"

"Yangın yok. Sadece açım," dedi Riley, yasal hız sınırının yirmi mil üzerinde bir hızla Harrisburg'a doğru köprüden geçerken.

Jeep sarı ışıktan geçip şehrin kalbine doğru ilerlerken trafik aygıtlarının zamanlama tanrıları onun yanındaydı.

Kuzey 3. Cadde'den sola dönene kadar gözlerini dikiz aynasındaki kırmızı ışıktaki duran limuzinden ayırmadı.

China China, on yıl önce kapanmış olan eski bir Pizza Hut'ta yer alıyordu. Park yeri kırık döküktü ve çizgiler çoktan aşındığı için müşteriler istedikleri yere park edebiliyorlardı.

Riley arabayı ön kapıya doğru çekti. "Siz içeri girin ve benim için sipariş verin. Yapmam gereken bir iş olduğunu hatırladım."

Bayan Penny'ye arabadan inip yemeğe gitmesini iki kez söylemesine gerek kalmadı. Kadın koltuktan kalktı ve otuz saniyeden kısa bir süre içinde restoranın içindeydi.

"Bir sorun mu seziyorsun?" Gabe açık pencereden sordu.

Burt dışarı çıkmadan önce Riley'nin omzunu, boynunu ve çenesini yaladı. "Her şey yolunda. O limuzini tekrar gördüm. Emin olmak istiyorum.

Aslında bizi takip etmiyorlar. Ben dönene kadar Burt ve Bayan Penny'yi güvende tutabilir misin?" dedi.

"Öyle yapacağım. Çok dikkatli ol dostum," dedi

Gabe. "İyi olacağım," diye söz verdi.

Otoparktan lastik yakarak çıkarken, onu ve köpeğini aynı endişeli ifadelerle arkasından bakakaldı.

"Dışarı çık ve oyna, şüpheli limuzin," diye şarkı söyledi geldiği yoldan geri dönerken nefesinin altından.

Çok fazla beklemek zorunda kalmadı. Limuzini kaldırımın kenarında, bir blok ötede üç park yeri kaplamış halde buldu. Gözlerini yoldan ayırmadan ve soğukkanlı davranarak yanından geçti.

"*Bu yumurtalı ekmek alamayacağım anlamına mı geliyor?*" Jimmy Amca merak etti. "Sana yumurtalı ekmek alacağım. Sadece bir daha böyle bir şey olmayacağından emin olmalıyım. önce kaçırılır ya da öldürülür. Buna öncelikler denir."

"*Kalçalarınızı bükmenize gerek yok.*"

Ölü amcasını görmezden geldi ve dikiz aynasından limuzinin U dönüşü yapıp onu takip etmesini izledi.

Yem alındı.

Limuzinin içindekileri arkadaşlarından uzaklaştırmanın verdiği rahatlama, bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri olmadığını fark ettiğinde kısa sürdü.

Hâlâ ölümcül hisler almıyordu. Sadece endişe, heyecan ve Christina Aguilera müziğinin garip bir karışımı vardı.

Riley yolcu koltuğunda telefonunu aradı. Nick bu sabahki ekip toplantısı yüzünden hâlâ sinirli olsa bile, Riley onun araya girip kendisini kurtarmakta tereddüt etmeyeceğini biliyordu.

Telefonunun orada olmaması çok kötüydü. "Lanet olsun, Bayan Penny," diye inledi.

Telefon yok. Yardım yok. Onu kimin takip ettiği hakkında hiçbir fikri

yoktu. Günü hızla kötüden daha kötüye gidiyordu.

Kim olduklarını öğrenmesi gerekiyordu, tercihen şahitler eşliğinde.

"Kahretsin." Bu durumu derhal ve muhtemelen güvenli bir şekilde sona erdirmek için aklına gelen tek bir yol vardı.

"Bu iyi bir fikir mi?" Riley yolun ortasında frene basarken Jimmy Amca merak etti.

"Bu noktada gerçekten önemli mi Jimmy Amca?" diye sordu, kapısını açıp dışarı fırlayarak.

Çift sarı çizgiden limuzine doğru yürürken limuzin gıcırdayarak durdu. Kocaman güneş gözlükleri takan ve elinde büyük boy buzlu kahve tutan bir kadın limuzinin arkasındaki minibüsten kornaya bastı.

Riley onu göstererek, "Öldürölme ihtimalime karşı orada kal," diye seslendi.

"Bir cinayete tanıklık edecek vaktim yok. Çocuğum az önce resim öğretmenin üzerine kustu," diye bağırdı ve minibüsü diğer şeride kırıp hızla uzaklaştı.

Riley limuzine yaklaşırken gergin bir enerjinin yükseldiğini hissetti. Bu enerji kendi adrenaliniyle karışarak onu ileriye taşıdı. "Hey! Camın arkasındakiler! Neden beni bir sürüngen gibi takip ettiğini söylemek ister misin?" diye sordu, parmaklarını şoförün camına vurarak.

Alçalmadı.

Ama arka kapı açıldı ve bir çift eflatun platform kama asfalta çarptı.

"Gerçekleşene kadar bir anlam ifade etmiyorsa psişik bir imgelem tam olarak ne işe yarar?" Riley ruh rehberlerine mırıldandı.

Bir özür olduğunu düşündüğü bir ses çıkardılar.

Riley arka koltuktan kimin çıkmasını beklediğinden emin değildi ama leopar desenli mini elbise giymiş kıvrımlı bir sarışın olmadığı kesindi.

Kadının saçları kocamandı, ama fazlasıyla biçimli göğsünün oranlarını eşitliyordu. Büyük boy güneş gözlükleri ve minyatür altın külçelerine benzeyen devasa bir kolye takmıştı, hepsi de etkileyici göğüs dekoltesini güneşe doğru gösteriyordu. Brunch'ta bağış toplamaya giden ödüllü bir eşe benziyordu.

Yabancı ona belli belirsiz Bella Goodshine'ı hatırlatıyordu, sarışın ve iri memeli yerel hava durumu kadını ve Riley'nin aptal eski kocasının yüz körü nişanlısı. Bu, yabancıya karşı bir işaretti.

Riley, dış görünüşüyle gurur duyan ve buna yatırım yapan bir kadınla karşılaştığında her zaman hissettiği gibi hissetti: Frumpy AF. Muhteşem takipçisine karşı bir puan daha.

"Neden beni takip ediyorsun?" Riley talep etti.

Kadın sanki bu soruyu bekliyormuş gibi ona gülümsedi. "Şey, biraz uzun bir hikâye," dedi özür dileyerek. "Biraz dolaşmaya ne dersin, ben her şeyi açıklarım? Bir paket antioksidan içeren harika bitter çikolatam var, paylaşabiliriz."

"Cidden beni şekerle aracınıza çekmeye mi çalışıyorsunuz?"

Leopar desenli sapık, sanki ağır bir suç işlediğini hiç düşünmemiş gibi parlak pembe dudaklarını büzdü. Sonra kabarcıklı bir kıkırdama çıkardı. "Eh, şimdi sen söyleyince, sanırım öyle oldu. Oops!"

Riley doğrudan gerçeğe ulaşmaya karar verdi. Derin bir nefes aldı ve kadının düşüncelerine odaklandı. Zihninin gözünde pamuk şekeri bulutları belirdi. O sabah olduğundan biraz daha sönük görünüyorlardı. Daha sönük ve daha az kabarık.

"Hey, ruh rehberleri."

Bulutlar dönmeye başlamadan önce ancak bu kadar gidebilmişti. Önce yavaşça, sonra daha hızlı ve daha hızlı. Hızlanan bir atlıkarınca gibi. Bu onun başını döndürüyordu.

"Skittles kustumuk atlıkarıncasını yavaşlatmak istiyorum önce..."

Bulutlar, tutamayacağı kadar hızlı tükürülen görüntülerle birbirine karıştı. Pistte bir uçak vardı. Ama daha ona odaklanamadan, kaybolmuştu.

Karanlık bir oda, kalın kadife perdeler, ipek duvar kâğıtları ve sayvanlı kocaman bir yatak gözüne ilişti. Yatakta başka birinin olabileceğini düşündü ama sonra duvar kâğıdı kayboldu, yerini ucuz bir lambri aldı. Lüks yatak, yerdeki bir şilte ve bazaya dönüşmüştü.

Kararmaya başlayan bulut kasırgasının içine geri çekilirken Riley'nin midesi guruldadı.

"İyi misin? Pek iyi görünmüyorsun." Ses çok uzaktaymış gibi geliyordu ve leopar desenli takipçisinin mi yoksa bilincinin kıyısındaki başka birinin mi olduğunu anlayamadı.

Riley bacaklarının büküldüğünü hissetti ve sonra elleri ve dizleri acıdı. Bu onun acısı mıydı yoksa başka birinin mi? Midesine kramplar giren bulantı

kesinlikle kendisine aitti ama baş dönmesi dünyayı hangi ucun yukarıda olduğunu bilemeyecek kadar eğerken diğer her şey çok bulanıktı.

"Oh, Tanrım. Bundan hoşlanmıyorum," diye inledi ruhani rehberlerine, ama onlar da bunu durdurmaya meyilli görünmüyorlardı.

Yatak kayboldu ve onun yerine bir araba gördü. Ucuz bir sedan. Sürücüyü göremiyordu ama Riley'de baş döndürücü bir heyecan dalgası okunuyordu. Mutlu bir bekleyiş.

Ama şimdi araba, araba değildi. Penceresiz bir minibüstü. Ve heyecan karanlığa dönüşmüştü.

Tehlike.

Birisi, bir sarışın. Hayır, durun, bir esmer. Önünden geçip gidiyordu. Kapı sessizce açıldı. Görüntü kafa karıştırıcı bir parıltıyla kayboldu.

Sıcak.

Onu patlattığını hissetti. Tehlikeli derecede sıcaktı. Çılgılık atacak gibi oldu, sonra etrafındaki diğer insanların zaten çılgılık attığını fark etti. Panik. Kafa karışıklığı. Bir şey hissetti. Sıcaklık katlanarak artarken kesinlikle kendisine ait olmayan bir tatmin duygusu.

Öğretilmesi gereken dersler vardı.

"Ne dersi? Kimin bir derse ihtiyacı var?" diye sordu zayıf bir sesle.

"Sanırım kurabiyelerini fırlatacak," dedi biri.

Sonra ısı gitti. Görünmez, kozmik bir elektrik süpürgesi tarafından emilmişti. Riley tekrar sendelediğini hissetti ve bunun fiziksel bedeninden mi yoksa psişik hareket hastalığından mı kaynaklandığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tek görebildiği kalın, siyah bir karanlıktı.

Bekle.

Uzakta parlayan pembe bir şey vardı. Hayır, pembe değil.

Sarı.

Yeşil.

Turunc

u.

Mutlu.

Deli.

Oops.

Oh, kahretsin. Kusacaktı. Ya da bayılacaktı. Belki ikisi de.

Susamlı tavuk.

Çok acıkmıştı.

Nick çok kızacaktı.

Renkler kaybolmadan ve karanlıkta tek başına kalmadan önceki son düşüncesi buydu.

25 Ekim Cuma, saat 11:50

Riley tereyağı yumuşaklığındaki derinin üzerine geldi ve o pahalı derilerden birinin kokusunu aldı. PARFÜM örnekler o ve Dolaşmak kullanılmış için olsun at burun deliklerini gıdıklıyordu. Ağzı kurumuştı. Baş ağrıyordu. Ve beyni dönme dolabındaymış gibi hissediyordu.

Yavaşça bir gözünü zorla açtı.

Bir çift doğal olmayan mavi göz ona baktı. "Oh, güzel! Yaşıyorsun," dedi mavi gözlerin bağlı olduğu kişi.

"Lens mi takıyorsun?" Riley törpüleyerek sordu.

"Öyleyim," diye coşkuyla cıvıladı gözbebekleri. "Beğendin mi? Avrupalılar. Farklı ışıklarda renk değiştiriyorlar. Size Dr. Picard'ın numarasını verebilirim."

"Adam kaçırın birinden kontak lens referansı almak istemiyorum," diye mırıldandı Riley.

Başını yana eğdi ve çevresini tanımaya çalıştı.

Leopar desenli mini elbiseli kadının yanı sıra krem rengi deri koltuklar, gri halı ve içinde bir şişe şampanya ile yukarıda bahsi geçen çikolatanın bulunduğu suni ahşap bir bar gördü. Arka planda Christina Aguilera'nın *Back to Basics* albümü hafifçe çalıyordu.

Evet. Kesinlikle limuzindeydi. *Harika*. Kaçırılmanın ilk kuralı, *ikinci bir yere götürülmene izin verme*.

Ne kadar süre baygın kaldığına bağlı olarak, herhangi bir yerde olabilirlerdi. New Jersey ya da Perry County'nin yarısında ya da sarışın bombaların cesetlerden kurtulmak için götürdükleri her yerde olabilirlerdi.

Ugh. Nick *kesinlikle* sinirlenecekti. Yine de belki Beth'in kayboluşuna olan takıntısı onun işine yarayabilirdi. Belki fark etmezdi.

"Seni ben kaçırmadım, aptal. Sadece şoförüm baygın bedenini arka koltuğa taşıdı ve sonra da arabayı sürüp gitti."

Riley kendini oturur pozisyona getirdi. Bulundukları yeri ölçmek için pencereden dışarı bakmak istedi ama duruşundaki değişiklik başının tekrar dönmesine neden oldu. Bitkin düşmüştü, başı dönüyordu ve hâlâ kusmayı düşünüyordu.

En azından araba hareket ediyormuş gibi hissetmiyordum. Hareketsiz oturmak iyiydi.

Kapıya doğru yığıldı. "Alınma ama bu tam olarak adam kaçırmaya benziyor. Cipim nerede?"

"Hanna'daki Savannah's'ın otoparkında. Bilirsin işte. Centilmenler kulübü mü? Harrisburg'un ortasında açık ve çalışır halde bırakmak istemedim. Asla çok dikkatli olamazsın. Her yerde suçlular var."

"Bilmen gerekirdi, çocuk kaçıran." Riley ellerini yüzünde gezdirerek baş dönmesinin geçmesini diledi.

Psişik güçlerini kucaklamak için çıktığı isteksiz yolculuğun başlangıcında, her imgelem onun başını döndürmüştü ve midesini bulandırmıştı. Ama bu çok daha kötüydü. Yorgun ve titriyordu. Ağzı kurumuştü ve midesi bulanıyordu. Uyuşturulmuş muydu?

Gabe bilirdi. Bekle.

Gabe.

Burt.

Bayan Penny.

Hay aksi. Muhtemelen susamlı tavuğunu çoktan yemişlerdir.

"Kendimi tanıtamadan bayıldın," dedi yabancı. "Benim adım Susam."

Riley ellerini bıraktı ve kadına gözlerini kırıştırdı. "Ciddi misin?"

Stalker Susam neşeyle başını salladı.

Riley burnunun kenarını sıkarak, "Bu her şeyi açıklıyor," diye mırıldandı. "Pekâlâ Susam, neredeyiz? Hangi zaman dilimindeyiz? Bana ilaç mı verdin? O ayakkabıları nereden aldın?"

Onu esir alan kişi koyu mor renkli smoothie'sinden coşkuyla bir yudum aldı ve kendi ayakabılarına hayranlıkla baktı. "Teşekkürler! Bunlar Chelsea Paris. *Harika* bir tasarımcı."

"Önemli soruya odaklanmanın yolu. Gitmeme izin verme ihtimaliniz nedir, böylece o beni aramak için Ulusal Muhafızları çağırmadan önce erkek arkadaşına geri dönebilirim?"

"Erkek arkadaş mı?" Susam bu kelimeyi sanki ağzında likörle ıslatılmış bir kiraz varmış gibi söyledi. "Bu konuyu açtığına çok sevindim çünkü bu kesinlikle kız kıza konuşmamız gereken bir gündem maddesi!"

"Beni neden kaçırdığın hakkında kız kıza konuşmayı, ardından nerede olduğumuz ve Beni Öldür ya da Bırak çitinin hangi tarafına meylettiğin hakkında kalp kalbe konuşmayı tercih ederim."

"Aman Tanrım. Çok komiksin. Araştırmalarım senin bu kadar komik olduğun hakkında hiçbir şey söylemedi," dedi Susam. Sanki heyecan ona fazla gelmiş gibi koltuğunda kıpırdandı. "Seninle başladığım için *çok* mutluyum. Sanırım çok iyi arkadaş olacağız."

"Harika. Kadınları bodrumuna kilitleyip onları en iyi arkadaşımış gibi davranmaya zorlayan bir tür seri çocuk kaçırmacı mısınız?" Biri deri kıyafetlerinden ve losyonlardan bahsetmeye başlarsa Riley kesinlikle kapıdan düşecek ve sürünerek kaçmaya çalışacaktı.

Susam ona bir el salladı ve güldü. "Dur! Çok abartıyorsun."

Riley'nin kendini sıkıştırdığı kapının karşısındaki kapı açıldı ve takım elbiseli bir adam belirdi.

Panik içinde, onu uzaklaştırmak için bir ayağını ve iki elini kaldırdı.

Ancak adam onu yakalayıp araçtan sürüklemek yerine, yeşil bir tür sıvıyla dolu büyük bir bardağı ona doğru itti.

"Teşekkür ederim Wilhelm," dedi Susam.

Belli belirsiz bir Alman aksanıyla, "Bunu döşemeye ya da halıya dökmeyin," dedi. Riley'ye attığı bakış, ondan tam da bunu yapmasını beklediğini gösteriyordu.

"Ekstra süper dikkatli olacağız," diye söz verdi Susam ciddiyetle.

Riley çatık kaşlı adamın teklifini kabul etmeyince Wilhelm içeceği bir bardak tutucusuna soktu, parmaklarını önce gözbebeklerine sonra da Riley'ye doğrulttu ve ortadan kayboldu.

"Wilhelm döşemeleri konusunda *çok* titizdir," diye açıkladı Susam.

Riley sıvıya baktı. "Beni tekrar zehirleyemezsin," dedi Susam'a. Bir şeyler içmeyi o kadar çok istiyordu ki. Ağzı lanet olası bir çöl gibi hissediyordu.

"Bu zehir değil, seni aptal. Fresh Pressed'den bir enerji ieeği. Baygınlıktan çıktığında seni canlandırır diye düşündüm. Bu arada Harrisburg'un nihayet sağlık bilincine sahip tüketicileri kucakladığını görmek çok güzel."

"Fresh Pressed? Harrisburg mu?" Riley tekrarladı. "Hâlâ Harrisburg'da mıyız?"

Hope onun midesinde kuduz bir sincap gibiydi.

"Elbette yleyiz. Bayıldığınızda başınızı arpmadınız, değil mi? Ya da belki bugün erken saatlerde vurmuşsundur? Atlıkarıncalar hakkında çok konuşuyordun. Psişik bir imgelem gördüğünde böyle mi oluyor? Daha önce hiç gerçek bir medyumla tanışmadım ama sen ve büyükannen hakkında çok şey okudum."

Riley'nin başı dönüyordu ama şimdi baş dönmesinden çok kafa karışıklııyla ilgiliydi. Ama ağzı tozlu, çatlak bir kanyon zemini olarak kalmıştı. Smoothie gittikçe daha iyi görünüyordu.

"Psişik olduğumu nereden biliyorsun?" diye homurdandı, ağzından ufacık bir tükürük çıkmasını istiyordu.

Susam şaşkın görünüyordu. "Hiç araştıırma yapmadan hedef kitlesine satış yapan bir iş kadını gibi mi görünüyorum?"

Kaçırdığı kişinin bir araştıırmacıya benzeyip benzemediği hakkında hiçbir fikri olmayan Riley, sorunun retorik olduğunu varsaydı ve smoothie'yi kaptı. İhtiyatı elden bırakarak büyük bir yudum aldı. Korkunç değildi. Aslında onu yeşil yapan şeyin tadını bile alamıyordu.

Gözlerinin arkasında kr edici bir acı hissedene kadar hprdetmeye devam etti. "Ergh! Beyin donması! Ya da zehir! Hangisi olduğundan emin değilim!"

"Kesinlikle zehir değil. Yani, sanırım *olabilir*. Ama sana söz veriyorum, eğer zehirliyse bunu Wilhelm ve ben yapmadık. Belki smoothie baristası kötü bir gün geçiriyordu. Ya da lahana çiftçisi bir tür yasadışı böcek ilacı kullanmış olabilir," dedi Susam, tüm olasılıkları düşünerek.

Acı azaldı ve sonunda yok oldu ve Riley rahatlayarak koltuğunda geriye doğru yığıldı. "Tanrı'ya şükür. Sadece beynim dondu," dedi.

Ama beyninin donması ona Gabe'i düşündürdü. Gabe'i düşününce de onun ne kadar endişelenmiş olabileceğini düşündü.

"Oh, güzel!" Susam neşelendi. "Artık kendini daha iyi hissettiğine göre sana hikayemi anlatabilirim."

"Sonra gidebilir miyim?" Riley bastırdı.

"Gitmek istemeyeceğini umuyorum, ama söyleyeceklerimi duyduktan sonra kesinlikle gitmek istersen, seni durdurmayacağım," dedi kaçırın kişi dostane bir omuz silkmeye.

Bu kadının söyleyebileceği hiçbir şey onun kalmayı seçmesini sağlayamazdı.

"Harika, o zaman başlayalım," dedi Riley. Leopar Memeli Susam hikâyesini ne kadar hızlı anlatırsa o kadar çabuk kaçabilirdi.

Susam kendi smoothie'sini bardak tutucusuna geri koydu ve kalabalığa hitap etmeye hazırlanan bir konuşmacı gibi ellerini elbisesinin üzerinde düzeltti. Riley belli belirsiz bir heyecan dalgası hissetti ama son psikik mağaracılık deneyiminden sonra buna odaklanmamayı tercih etti.

"Dediğim gibi, benim adım Susam," dedi.

"Uh-huh. Evet. Anladım. Bu sabah beni ve arkadaşlarımı takip etmeye karar verdiğin kısma geçelim."

"Bu şekilde sona atlamaktan hoşlanmıyorum. Bu, bir kitabın son bölümünü daha başlamadan okumak gibi bir şey. Burada spoiler yok," dedi Susam elini küçümseyici bir şekilde sallayarak.

"Peki." Riley içini çekti. "En baştan başla." Smoothie'sini eline aldı ve dikkatli bir yudum aldı. Kafası patlamadığı için memnun bir şekilde bir yudum daha aldı.

Susam ellerini kucağında birleştirdi. "Her şey ben doğduğumda başladı."

"Hayır. Asla olmaz. Buraya senin ön bölümün için gelmedim. İkinci perdeye ya da ilgili bölüme geç," diye ısrar etti Riley.

Onu esir alan kişinin pembe alt dudağı somurtarak dışarı çıktı. "Biliyorsun, buraya gelmek ve seni bulmak için çok çaba harcadım. Nedenini biraz olsun merak edeceğini düşünmüştüm."

"Özür dilerim. Haklısınız. Lütfen devam edin," dedi Riley. Smoothie gerçekten de kendisini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Gerçekten de daha fazla taze meyve suyu içmeliydi. Belki o zaman cildi Susam'inki gibi daha parlak ve nemli olurdu.

"Susam benim gerçek adım değil."

Riley sahte bir şaşkınlıkla elini göğsüne götürdü. "Hayır, gerçekten mi?"

"Biliyorum, değil mi? Şimdi susam gibi *görünüyorsun*." Bir elini yüzünde ve göğüs bölgelerinde gezdirdi. "Ama karşınızda gördüğünüz bu güzel hanımefendi birkaç yıl önce yoktu."

Riley, Susam'ın mükemmel göğüslerine dikkatle bakarak, "Yakın zamana kadar var olmayan biri için oldukça olgun görünüyorsun," dedi.

"Ah, sen." Susam kıkırdadı. "Her neyse, dediğim gibi, benim gerçek adım Beth."

Riley boğuldu ve Wilhelm'in değerli döşemesinin üzerine 180 derecelik bir yay çizerek yeşil smoothie'den ince bir sis gönderdi.

12:14, 25 Ekim Cuma

"**I** Telefona cevap veren kolun kırıldı mı?"
Nick ofisinin kapısına baktı ve Bayan Penny'yi gördü ve Gabe aynı anda kendilerini sıkıştırmaya çalışıyorlar.

Kapatmadan önce masa telefonuna, "Seni sonra ararım," dedi.

Bayan Penny'nin kendisine doğru fırlattığı düğümden ancak kurtulabildi. Düğümden arkasındaki kitaplıktan sekti ve büyük bir gürültüyle yere düştü.

Burt odaya fırladı, yerdeki düğümden üzerine atladı ve onu bütün olarak yuttu.

Köpeğin burrito radarı hiç şaşmadı.

"Kahretsin Penny," diye yakındı Nick. "İnsan yemeği yediğinde nasıl olduğunu bilirsin."

"Öğle yemeğinde yediklerinden sonra bir burrito onu öldürmez," diye ısrar etti yaşlı kadın solgun, kırışık elini sallayarak.

Nick'in bugün sindirim sıkıntısı çeken bir köpek uğraşacak vakti yoktu. "Burt öğle yemeğinde ne yedi?"

Gabe, "Burt, yumurtalı ekmek de dahil olmak üzere bütün bir susamlı tavuk tabağını tüketti," diye duyurdu.

Nick onlara, "Riley sizi öldürecek," dedi.

"İşte bu yüzden dürümü fırlattım," dedi Bayan Penny öfkeyle.

"Riley seni öldüreceği için mi bana burrito fırlattın?" Nick açıklığa kavuşturdu. Yaşlı iş ortağıyla yaptığı konuşmalar genellikle sürekli göz seğirmesi yaşamasıyla sonuçlanırdı. Muhtemelen Riley'nin yaşlı kadınla ortaklığı konusundaki uyarısını dinlemeliydi. Ama kendini savunmak gerekirse, o sırada sarhoştı.

Bayan Penny kollarını havaya kaldırarak trisepslerini savurdu. "Lanet olası bir tost makinesiyle konuşmak gibi."

"Bayan Penny ve ben Riley için endişeleniyoruz," dedi Gabe, düğümlemiş sicim yumağından konuşmanın yarım kalan kısmını toparlayarak.

Nick gözüne masaj yapmaya başladı, sonra yüzünü buruşturdu.

Hapishanede suratına yumruk yedikten sonra eve gelmiş ve Ev Güvenliği için Bu Boku Alın listesine birkaç madde eklemişti. Sonra Beth'in dava dosyasında listelenen tanıkları rahatsız etmeye kaldığı yerden devam etti.

Üç sinir bozucu bağlantı kurmayı başarmıştı ve hepsi de davadan vazgeçip onları rahat bırakmasını istediklerini ifade etmişlerdi. Sadece bu bile başını ağrıtmaya yetmişti. Bu ikisi onu tam bir anevrizmaya itecekti.

Uzaklardan gelen zonklamayı engellemek için başparmaklarını gözbebeklerinin köşelerine bastırdı. "Pekâlâ. Riley için neden endişeleniyoruz?"

"Aptal telefonuna cevap verseydin bilirdin. Kodlu lahana güvecimiz var!"

Hafıza bankasında komşularının saçma çağrı kodlarını aradı. "Biri eve mi girmiş?" diye sordu. "Senin mi benim mi?"

"Kahvaltıda bir kase Big Dummy Wheat Flakes mi yedin?" Bayan. Penny ortopedik ayakkabısını yere vurarak talepte bulundu.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye yanıtladı Burt başını Nick'in kucağına sokmuş, ağzındaki kızarmış fasulyeleri mutlulukla yalarken. Köpeği okşadı ve kızarmış fasulye osuruklarının üst kattaki misafir odasının iğrenç duvar kâğıtlarını soyup soymayacağını merak etti. "Lahana Güveci böyle bir şeydir. Sparkle Poo ise birinin bilinen bir seri katil tarafından hedef alınmasıdır."

Kelimeler ağzından çıkarken bile kulağa saçma geliyordu.

Bayan Penny ellerini tekrar havaya kaldırdı. Burt umutla başka bir dürümün fırlatılmasını bekledi. "Güzel. Kız arkadaşının bizi China China'ya bırakıp bir daha geri dönmemesinin kodu ne? Marmaduke'u buradan alacak bir Uber bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

"Eminim Riley senin için geri dönmediyse iyi bir nedeni vardır."

Birinin bu ikiliyi aracında istememesi için milyonlarca neden düşünebilirdi. Özellikle de onları ofisinde istemiyordu.

Eğer Tweedle Dee ve Tweedle Biceps'i ofisinden çıkarabilirse, Nick Harrisburg'un emekli itfaiye şefini arayabilir ve adam bisiklet dersine gitmeden önce onu depo kundakçılığı hakkında tekrar sorguya çekebilirdi.

Gabe kibarca devasa bir el kaldırdı. "Araya girebilir miyim? Sanırım Bayan Penny yanlışlıkla önemli bir bilgiyi atlamış olabilir."

Nick adama eliyle işaret etti, sonra da kundaklama müfettişinin raporunu içeren dosyayı çevirerek açtı. "Araya girme, Dwayne Johnson."

"Riley bizi bıraktı çünkü uzun şüpheli bir araç bizi takip ediyordu."

Bayan Penny alnına bir tokat atarak gözlüklerini devirdi. "Ah evet. Limuzin. Onu unutmuşum."

Nick, İki Silahşörler'i ofisinden ve evinden kovmanın eşiğindeyken durakladı. "Ne? Limuzin mi?"

"Biz senin ameliyatını planlarken bizi Riley'nin ailesinin evine kadar takip eden-"

İri yarı bir adama göre hızlı hareket eden Gabe, koltuk minderlerinden birini kaptı ve Bayan Penny'nin yüzüne tuttu.

"Mmmph!" Yaşlı kadın döşemeyi yerinden oynatmak için kollarını salladı.

"Onu dinlemeyin. Kızarmış yiyeceklerle dolu ve saçma sapan konuşuyor," diye ısrar etti Gabe.

"Ne? Limuzin mi?" Nick kendini kontrol edebilmenin son zerresini de kullanarak sordu.

Bayan Penny sonunda yastığı uzaklaştırmayı başardı. "Osuruk gibi kokuyor! İğrenç!"

"Bir limuzin bizi Riley'nin ailesinin evine kadar takip etti. Öğle yemeği için ayrıldığımızda tekrar ortaya çıktı. Riley güvenliğimizden endişe ederek bizi restorana bıraktı ve onları uzaklaştırdı."

Nick kalbinin durduğunu ve sonra aşırı hızda yeniden çalışmaya başladığını hissetti. Tanıdık bir panik duygusuyla sandalyesinden fırladı.

"Bu onu son görüşümüz oldu," dedi Bayan Penny. "Soğumasın diye susamlı tavuğunu yemek zorunda kaldık. Burt ilk tabağı yedikten sonra biz de ikinci tabağı yedik."

"Riley güvenli olduğunda geri döneceğine söz verdi. Ancak geri dönmedi," diye uğursuzca devam etti Gabe.

"Telefonum nerede?" Nick havladı, masa olarak kullandığı boktan masanın üzerindeki evrakları sanki bir porno yıldızıymış gibi çılgınca temizliyordu.

Ofisi neden bu kadar dağınıktı?

Ve neden kız arkadaşı sürekli kendini tehlikeli durumlara sokma ihtiyacı hissediyordu? Kötü insanlara fazla yaklaşan iyi kızların başına neler geldiğini bilmiyor muydu?

Daha dikkatli olmalıydı. Hiçbir şey öğrenmemiş miydi?

Burt dörtnala masanın etrafından dolandı ve sanki arama ekibinin bir parçası olmak istiyormuş gibi dağınıklığı karıştırdı.

Bayan Penny omuz silkti. "Biz nereden bilelim? Riley'nin muhtemelen kaçırılıp öldürüldüğünü fark ettiğimizde sizi aramaya çalıştık ama cevap veremeyecek kadar meşguldünüz. Gerçekten, bunların hepsi sizin suçunuz."

"Hiç yardımcı olmuyorsun Penny," diye hırladı Nick, sehpanın üzerine atlayıp döküntüleri karıştırmaya başlarken. Eski gazete kupürleri. Polis raporlarının fotokopileri. Dün geceki soğuk pizzanın kalıntıları. Yoksa geçen haftanın soğuk pizzası mıydı?

Sonunda telefonunu dibinde küf oluşmuş bir kahve fincanının altında buldu.

Dikkati çok dağılmıştı. Bir kez daha kafasını kendi kıçına sokmuş ve bedelini başkası ödemişti.

Nick titreyen elleriyle Riley'nin numarasını çevirdi.

"Tanrım, keşke onu aramayı akıl etseydik," dedi Bayan

Penny. Yarım saniye sonra Riley'nin telefonu çaldı.

Odadaydı.

Yaşlı ortağı pantolonunun cebinden kız arkadaşının telefonunu çıkardı ve ona doğru salladı.

"Riley'nin telefonunun hâlâ Bayan Penny'nin elinde olduğundan haberimiz yoktu," dedi Gabe, kano büyüklüğündeki ayaklarına üzüntüyle bakarak.

"Jeep'te rock yapmak istemem benim suçum değil."

Jeep.

Nick onlara sırtını döndü ve uygulamaları arasında gezindi. "Cipine binip gitti, değil mi?"

"Dinlemiyor muydun?" Bayan Penny ciyakladı.

Onu görmezden geldi ve takip uygulamasını açtı. Cip Hanna Sokağı'na park edilmişti.

"Savannah'nın evinde ne işi var?"

"Çıplaklar kulübü mü? Hoo, oğlum! Şimdi Gabe'e gerçek hayattaki şampanya odasını göstereceğiz. Benimle kal, koca adam, ve seni tüm eğlence konusunda

eğiteceğim

Bayan Penny söz verdi.

"Nerede benim lanet anahtarlarım?" Nick hırladı, ceplerini yoklarken ekranındaki kırmızı noktaya bakıyordu.

Bu konuda iyi şeyler hissetmiyordu. Riley'yi bulur bulmaz ona bir hafta boyunca kişisel güvenlik hakkında yüksek sesle ders verecekti. Sonra da onu hafta sonu için uzaklara götürecekti. Yaşlı komşuların, kayıp kişilerin ve şüpheli limuzinlerin olmadığı bir yere.

Bayan Penny, "Willicott'un arabasını ödünç alacağım," diye gönüllü oldu. "Gabe ve ben seni takip edeceğiz ve eğer orada değilse, tekrar ortaya çıkma ihtimaline karşı yerimizde kalacağız. Şüpheli görünmemek için çok sayıda bekara ihtiyacımız olacak."

Nick anahtarlarını bulmak için ofisini ararken panik onu pençeledi. "Burası neden bu kadar dağınık?"

Lanet olsun. Başkalarının haklı olmasından nefret ederdi. Hayal kırıklığı içinde şövalenin ayağını tekmeledi ve beyaz tahtanın yere düşmesine neden oldu.

"Kendini kaybedeceğini söylemiştim," diye fısıldadı Bayan Penny.

"İyi Çocuk Burt arabanızın anahtarlarını buldu," dedi Gabe, salyalarla kaplı bir anahtar seti tutarak. Köpek kuyruğunu ileri geri sallayarak Kansas'tan gelen bir kayıp ihbarının üzerine oturdu.

Nick adamın elinden anahtarları aldı, Burt'ün başını okşadı ve kapıya doğru ilerledi. "Siz ikiniz eve gidin ve telefonlarınızın başında bekleyin. Ondan haber alırsanız hemen beni arayın."

Bayan Penny homurdandı. "Sanki bu sefer telefona cevap verecekmiş gibi konuşuyor."

Nick dişlerini sıkarak ona ters ters baktı. "Cevap *vereceğim*. Riley'yi bulmak bizim önceliğimiz. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Yaşlı kadın, "Dog Doody Bandit'in kurbanları aynı fikirde değil," dedi.

Nick ona hırladı.

Tehditkâr bir tavırla bir dürüm daha kaldırdı. "Gel bakalım kardeşim."

"Bu burritoları nereden bulup duruyorsun?" diye sordu. anahtarları cebine attı ve telefonundan Kellen'in numarasını aradı.

"Üzgündüm. Sinirlendiğimde de kan şekerim düşüyor, bu yüzden şoförü Taco Bell'in arabaya servis bölümünden geçirdik," diye açıkladı Bayan Penny.

"Gordita denilen bir şeyin tadını çıkardım. Bayan Penny buna 'duygularımı yemek' derdi," diye ekledi Gabe.

Amatörlerle çalıştığı ve yaşlı kadınlardan para kabul ettiği için başına bunlar geldi.

Riley'yi bulacak, onu kendi tarafına kelepçeleyecek ve bu evi son teknoloji güvenlik sistemli bir kaleye dönüştürecek, böylece kimse onu bir daha asla alamayacaktı.

"Yüzün iyi mi?" Gabe endişeyle sordu. "Morarmış gibi görünüyor."

"Seni ilgilendirmez tabelasının içine girdim," diye tersledi Nick.

Burt'ün kulakları dikildi ve odadan dışarı fırladı.

"Ben Weber'i arıyorum. Sen de Brian ve Josie'yi ara. Olanları anlat ve benimle Savannah'nın evinde buluşmalarını söyle," dedi Gabe'e.

Adam asil bir selam verdi. "Benim için büyük bir onurdur."

"Bizden çıplaklar kulübüne gitmememizi beklediğinize inanamıyorum," diye homurdandı Bayan Penny.

"Neden striptiz kulübüne gidiyorsun?"

Nick arkasını döndü ve Riley'yi, güzel, canlı, başı çok dertte olan kız arkadaşını kapıya yaslanmış halde buldu. Solgun ve sarsılmış görünüyordu ama hızlı bir sayımla tüm uzuvlarının hâlâ yerinde olduğunu anladı.

Burt sanki Nick kadar endişelenmiş gibi onun etrafında dans etti.

"Oh, güzel. Ölmemiş." Bayan Penny burritosunu ısırırken yardımsever bir şekilde gözlemledi.

"Köpeğimin nefesinin neden susamlı tavuk koktuğunu açıklamak isteyen var mı?" Riley zayıf bir sesle sordu.

"Hangi cehennemdeydin sen?" Nick talep etti. Bacakları onları ayıran mesafeyi tüketti ve sonra onu göğsüne bastırdı.

"Mmmph mmmm," dedi.

Adam elini yavaş yavaş gevşetti ve kadın başını kaldırıp ona baktı. "Sanırım bu kaybolduğumu fark ettiğin anlamına geliyor," dedi usulca.

"Yemin ederim, Thorn. Eğer bir sapığı daha ayartmaya karar verirsen, seni Kokulu Dolap'a kilitleyeceğim."

İçinde hissettiği tam olarak *seni seviyorum ve güvende olduğun için çok rahatladım* değildi. Ama kız arkadaşının onu bu palavraların arkasını görecektik kadar iyi tanıdığından emindi.

"Ben de seni seviyorum. Ve hiçbir zaman gerçek bir tehlike içinde değildim. Yüzüne ne oldu?"

Gabe, "Kaba bir tabela tarafından saldırıya uğradı," diye açıkladı.

Nick, "En az bir saat daha gitmene izin vermeyeceğim," diye karar verdi. "Ondan sonra ders başlıyor ve önümüzdeki bir hafta boyunca her zaman benden üç metreden fazla uzakta olamazsın."

"Burada ne oldu Santiago? Bir tür boğuşma mı oldu?" Dedektif Kellen Weber elleri takım elbisesinin ceplerinde odaya girdi.

"Bu Nick'in ev idaresi tarzı," dedi Bayan Penny bir lokma biftek ve kuru fasulyenin arasından.

"Burada ne işin var senin?" Nick tersledi.

Riley, "Onu ben aradım," diye açıkladı. "Bu ikinizi de ilgilendiriyor." "İkimizi de ilgilendiren ne?" Kellen sordu.

"Seni gördüğüme çok sevindim Riley," dedi Gabe, gözleri buğuluydu. "Seni korkuttuğum için özür dilerim," dedi.

Nick onun gitmesine izin vermeyince, Gabe'e sarılmak için beceriksizce Nick'in kollarında döndü.

"Bir keresinde böyle başlayan bir porno izlemiştim," dedi Bayan Penny.

Riley içini çekti ve Gabe'i serbest bıraktı. "O r t a m ı mahvettiğiniz için teşekkürler, Bayan.

Penny."

Kızarmış ekmeğin içindeki burritoyu kaldırdı. "Her zaman."

Burt'ün arkası gürlendi ve köpek sanki kendi pis kokusundan kaçabilecekmiş gibi sıçradı.

Riley inledi. "Neden herkes ona insan yemeği yedirip duruyor?" "Çok özür dileriz," dedi Gabe ciddiyetle. "Burt öğle yemeğinizi yerken Bayan Penny pantolonunun içine açık büfe karides ruloları koymaya çalışıyordu." "Karides ruloları harika bir gece yarısı atıştırmalığı olur," diye söze girdi Bayan Penny.

"Biri neler olduğunu açıklayabilir mi?" Kellen sordu. "Riley bir limuzin tarafından kaçırıldı ve Savannah'nın evine götürüldü," dedi Bayan Penny. dedi. "Kaçmadan önce seni dans ettirdiler mi?" "Kendini iyi hissediyor musun?" Gabe ona sordu.

Bayan Penny, "Kurabiyelerinizi fırlatacakmış gibi görünüyorsunuz," diye gözlemlendi. "Alakasız ama, sizde hiç kurabiye var mı?"

"Ben iyiyim," diye ısrar etti Riley. Ama solgunluğunda kesinlikle bir sorun vardı.

"O t u r m a l ı s ı n," diye karar verdi Nick. "Otur ve bana kimi avlamam gerektiğini söyle."

Riley ellerini sıkıca onun göğsüne koydu, sonra da Kellen ile onun arasına baktı. "Bence Bayan Penny ve Gabe Burt'ü dışarı çıkardıktan sonra hepimiz oturmalıyız.

aşğıı."

Nick bundan hiç hoşlanmamıştı.

12:30, Cuma, 25 Ekim

Riley malikanenin oturma odasını çok severdi. Artık bir yarasa kolonisinin yaşamadığı bir yerdi. Geniş, havadar bir yerdi. Evin önü, internetten ve bahçe satışlarından bulduğu uyumsuz, döküntü mobilyalarla seyrek bir şekilde dekore edilmişti. Siyah mermer şömine ikiz pencere koltuklarıyla çevrelenmişti. Ön pencerelerden Susquehanna Nehri tembel tembel Front Sokağı'nın güneyine doğru akıyordu.

Ama odadakilerin hiçbiri manzaraya bakmıyordu. Hepsi beklenti içinde onu izliyordu.

Beth... şey, Susam'la yaşadığı tuhaf psişik karşılaşmanın etkisiyle hâlâ başı dönen Riley kendini bitkin, sersemlemiş ve patlatmak üzere olduğu bombanın sonuçlarına tamamen hazırlıksız hissediyordu.

Nick'in kucağında kıvrandı. "Nick, beni canlı gördüğüne sevindiğini biliyorum ama bunu yapabilmem için gitmeme izin vermen gerekecek."

"Hayır," dedi. "Bu akşam yemeğe çıkacağız. Sonra da seni hafta sonu için sahile götüreceğim."

Aşırı korumacı erkek arkadaş rutininin verdiği güvenle onun yanağını okşadı. "Bunu takdir ediyorum ve çok isterdim. Ama bir dakika içinde yapacak daha önemli bir işin olacağını hissediyorum."

"Hiçbir şey senden daha önemli değil," diye ısrar etti şiddetle.

Geçirdiği psikişik gribin etkilerinden mi, yoksa Nick'in romantikliğinden mi dizlerinin bağı çözüldü, emin değildi.

"Kusmuk!" Bayan Penny köşedeki çiçekli bayılma koltuğundan yakındı. Elinde bir torba domuz kabuğu vardı.

Gabe kapının yanındaki rattan sallanan sandalyeden cesaret verici bir şekilde gülümsedi. Öne doğru her sallandığında gıcırıyordu.

"Kabalık etmek istemem Riley. Ama morgda beni bekleyen bir adli tabip var," dedi Kellen saatine bakarak.

Bu cesedin cinayet masası dedektifinin öncelik listesinde alt sıralara düşmek üzere olduğunu hissediyordu.

Riley kendini Nick'in kucağından kurtardı ve ayağa kalktı. Kasırğa mevsiminde bir yolcu gemisinin güvertesinde duruyormuş gibi hissediyordu. "Tamam, şu işi bir an önce halledeceğim. Bugün biriyle tanıştım."

"Yüksek sesle konuş. Çıtırtılardan seni duyamıyorum," diye bağırdı Bayan Penny.

Nick ayağa fırladı. "Benden ayrılıyor musun? Çünkü sana izin vermeyeceğim. Dikkatimin dağıldığını biliyorum ama hepsi geçti."

Riley onu tekrar sandalyeye itti. "Senden ayrılmıyorum," diye ona güvence verdi. Kapı aralığındaki hareket gözüne çarptı.

Elinde bir çorba tenceresi taşıyan ve Riley'nin birkaç ay önce çamaşırhanede kaybolan yeşil hırkasını giyen Bay Willicott'tu. "Sen de kimsin?" diye sordu görüş alanının hemen dışındaki birine.

"Kışt. Git buradan, yaşlı adam," diye fısıltıyla cevap verdi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Riley. Bu işin nasıl yapılacağı konusunda kendisine kesin talimatlar verilmişti.

Burt, Domuz Kabuğu Saatini bıraktı ve ziyaretçileri koklamak için antrede zıpladı.

"Willicott kiminle konuşuyor?" Nick talep etti.

"Benim de sana söylemek istediğim bu," dedi Riley, üzerinde takip etmesi gereken notların yazılı olduğu Fresh Pressed peçeteyi çıkararak. Boğazını temizleyerek okumaya başladı. "Her hayata, varlığı özlenen özel bir insan gelir... uhhh..." Durakladı ve gözlerini kısarak bulaşmış mürekkebe baktı. "Yoklukla ilgili bir şey."

"Bir konuşma mı okuyorsun?" Kellen şöminenin karşısındaki duruşundan sordu.

"Deniyorum ama üzerinde çok fazla yeşil smoothie var. Bir tükürme olayı oldu."

Şöminenin altındaki altın meleklerden birinin kulağı Kellen'in arkasında yere düştü. Riley bunu görmezden gelerek peçetenin üzerindeki yerini buldu ve devam etti. "O kişi hayatınıza geri döndüğünde, beraberinde neşe ve... okuyamadığım bir şey... uh, onu özleyenler yeniden bir bütün olacak."

Okumak tüm vücudundaki ağrıya ek olarak başını da ağrıtıyordu.

"Thorn, bu da ne böyle?" Nick sandalyesinden kalkarak sordu tekrar. "Bugün bir tarıkata mı katıldın?"

Riley onu yerinde tutmak için elini göğsüne koydu. "Hiç sanmıyorum. Daha fazla uzatmadan, size kayıp parçanızı veriyorum."

Bir patlama sesi duyuldu ve pembe konfeti yağmuru kapıyı doldurdu. Burt sevinçle havaya zıpladı ve konfetileri ısırdı.

"Umarım sim değildir," diye mırıldandı Bayan Penny.

"Ta-da!" Susam kapıdan içeri girdi, Burt'ü kalçasıyla kontrol ederek yoldan çekti ve kollarını iri göğüslü bir elebaşı gibi havaya kaldırdı.

Bay Willicott onun yanına sokuldu. "İstakozumu görmek ister misin?" diye sordu, elinde hâlâ tencere vardı.

Susam tencerenin kapağını kaptı ve antrenin içine fırlattı. Büyük giriş pozisyonuna geri dönmeden önce, "Git getir," dedi. Bay Willicott kapağın peşinden ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

Riley yatağa girip önümüzdeki on sekiz saat kadar uyumayı diledi.

"Başka bir seri katille arkadaş olmadın, değil mi?" Nick artık onu geçmeye çalışmayarak sordu.

Riley ona bakmak için döndü, sonra oda dönmeye başlayınca anında pişman oldu. Wander'ın mahallesindeki bahçe satışından aldığı berjer koltuğa yaslandı. "Onu tanıdın mı?"

"Bayan Confetti'yi tanıyor muyum? Hayır. Kim o? Sizi Savannah'ya götüren o mu?"

Aman Tanrım. Bu hiç iyi gitmiyordu.

Riley aynı derecede sinirli ve şaşkın görünen Weber'e dikkatle bir bakış attı.

"Merhaba, Kelly. Merhaba Nicky. Benim, Beth," dedi Susam kollarını indirerek.

Nick, Riley'nin karşısında kaskatı kesildi. Elinin altında kalbinin küt küt attığını hissedebiliyordu.

Kellen olduğu yerde donup kalmış, kapıdaki kadına bakıyordu.

Bayan Penny yüksek sesle, "Görünüşe göre polis pantolonuna kaka yapmak üzere," diye fısıldadı.

"Kaybolması Nick ile Dedektif Weber arasında kafa tokuşturmayla varan bir çatlağa neden olan ve Elanora size onun gerçekten hayatta olduğunu bildirene kadar öldüğü sanılan Beth bu mu?" Gabe sallanmayı bırakırken sordu.

"O benim," dedi Susam, kollarını tekrar kaldırarak. Kimse tepki vermeyince kollarını iki yanına indirdi. "Neden hoplayıp zıplamıyorlar ve bana sarılmıyorlar Riley?"

"Sana bunun biraz şok edici olabileceğini söylemiştim," dedi Riley. Bu hafif bir ifade oldu.

Nick akordeona basılmış gibi kısık, hırıltılı bir ses çıkardı.

Kellen'in ağız açık kalmıştı. Bayan Penny bir parça domuz kabuğunu ona doğrulttu. Parça çenesinden sekti ve Burt mutlulukla yerden aldı.

"Lanet olsun. Iskaladım," diye mırıldandı ve kanepede ayağa kalkarak daha iyi bir açtı.

Riley ne yapacağını şaşırmıştı. Tüm oda şok ve kafa karışıklığıyla titreyormuş gibi hissediyordu ve bu konuda bir şey yapamayacak kadar yorgun ve bitkin durumdaydı. "İyi misin?" diye sordu Nick'e.

Başını iki yana salladı ve "Sanırım öyle" dedi.

Kellen aniden nefes nefese bir ses çıkardı. Elleri boğazına doğru uçtu. "Ha! Bir tane buldum," dedi Bayan Penny kutlama amaçlı yumruklarını sıkarak.

Riley kendini biraz histerik hissederek, "Tamam, sanırım boğuluyor," dedi. Yanına gitmeye çalıştı ama dizlerinin bağı çözüldü ve sandalyeye yığılmakla yetinmek zorunda kaldı.

"Bu gerçekten de beklediğim gibi bir karşılama değildi," diye dudak büktü Susam.

"Heimlich manevrası konusunda eğitimliyim." Gabe sallanan koltuktan fırladı. Sandalyenin kolları ücretsiz çatırtılar çıkardı ve yere düştü.

"Nazik ol!" Riley Gabe'i uyardı.

"En iyisi gevşemen," diye önerdi Gabe, devasa kollarını mavinin korkunç bir tonuna bürünen Kellen'a sararken.

"Bu ıstakoz uyanmadan önce mutfağa hangi yoldan gideceğiz?" Bay Willicott antreden bağırdı.

Gabe kapalı yumruklarını Kellen'ın karnına doğru itti.

Duyulabilir bir çatırtı daha oldu ve ardından domuz kabuğu boğazından fırladı. Hepsi ağır çekimde yüksek ve zarif bir şekilde süzülüşünü izledi.

ark.

“Nooooo,” Riley moaned as Burt launched himself into the air off a Püsküllü sedir.

Ama artık çok geçti.

Köpek vıcık vıcık domuz kabuğunu ağzına aldı ve patileri halıya çarpmadan önce zaferle yuttu.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Josie, Brian'la birlikte hayranlık ve dehşet karışımı bir duyguyla baktıkları kapı aralığından seslendi.

12:36, 25 Ekim Cuma

N ick bir Solo bardağa altı parmak burbon doldurdu ve yarısını içti. Yanık, şokun yarattığı sisi dağıtarak oturma odasını tekrar netleştirdi. Tek elektrik prizine sertçe baktı. Burası yirmi metreye otuz metrelik bir odaydı ve tek bir prizi vardı. Evin geri kalanıyla birlikte bu da görmezden geldiği Onarılacaklar listesindeydi. Beth'i bulur bulmaz halletmeyi planladığı liste.

Ancak bir tanığı kırmak ya da bulmacanın eksik parçasını bulup silahla saldırmak yerine, Beth Weber olduğunu iddia eden bir kadın, kız arkadaşını kaçırarak onu korkuttuktan sonra evine girmişti.

Lanet bir gün olmuştu ve saat öğleni ancak geçmişti.

Kadın altı yıl önce ortadan kaybolan kıza hiç benzemiyordu. Hiçbir "Nicky ve Kelly "cılık onu kanepesinde oturan iri memeli, leopar desenli kadının Beth Weber olduğuna ikna edemezdi.

Bir aldatmaca, diye karar verdi, fincan elinde uğursuz bir çatırtı sesi çıkarıyordu. Bu bir aldatmaca olmalıydı.

Brian elinde bir torba buz ve bir bandajla odaya geri döndü.

"Al," dedi ve kanepede oturmuş, incinmiş kaburgalarını tutmakta olan ve yanındaki Beth'e -ya da gerçek adı her neyse- bakmakta olan Weber'e uzattı.

Gabe, Willicott ve Bayan Penny'ye daha fazla zarar vermeden önce evlerine kadar eşlik etmek üzere ayrılmıştı.

Tehditlere karşı her zaman tetikte olan Josie, "Beth "in boğulma ihtimaline karşı kanepenin arkasında nöbetçi pozisyonu almıştı.

Bakışları, yavaşça derin nefesler alıyormuş gibi görünen Riley'ye kaydı.

Ona gitmek istedi. Saçlarını yüzünden geriye doğru taramak ve ilişkide zihin okuyucu olmadığı için ona neyin yanlış olduğunu söylemeye zorlamak istedi. Ama ayakları olduğu yerde sabitlenmişti.

Eli ve bileği ıslanmıştı. Yere bakınca bardağı sonuna kadar kırdığını fark etti. İçindekileri aceleyle yudumladı, sonra da otuz dolarlık bir içki şişesi olduğu için ön kolunu yaladı.

Fincan gövdesini şöminenin üzerine bıraktı ve bakışları botlarında, serin mermere doğru eğildi.

Riley yaklaşırken onu hissedenden adam başını kaldırdı ve sanki bugün dünyanın çekim gücü çarpıkmış gibi yana doğru eğildi.

"İyi misin?" diye sordular hep bir ağızdan. "Önce sen," diye ısrar etti.

Ellerini kot pantolonunun arka ceplerine soktu. "Tabii. Evet.

Tamamen iyiyim. Sen?"

"Harikayım. Harika."

"Güzel. Güzel." Başını salladı, sonra geriye doğru devrildi ve kendini kitaplığa yasladı.

Nick kaşlarını çatı. "Sarhoş musun sen?"

"Hayır! Tek kişilik burbon içme yarışmasını kazanan sensin."

"Susamıştım. Martin amcam gibi tökezleyerek dolaşan sensin.

Noel arifesinde yumurta likörü içtikten sonra."

"İyiyim," dedi, hiç de iyi görünmüyordu.

Nick elini ensesinde ovuşturdu. "Yani o bir dolandırıcı, öyle mi? Bir dolandırıcı?" Beth Weber altı yıllık açıklanamayan bir aradan sonra evine öylece girmemişti.

Riley bir nefes verdi ve sonra dudağını ısırıldı. "Emin değilim."

"Emin değil misiniz? Ruh rehberleriniz size söyleyemez mi?"

Bakışları kanepeye kaydı. "Ben... Onu anlamakta güçlük çekiyorum."

"Bu da ne demek oluyor?" Sesinin sabırsız bir pislik gibi çıktığını biliyordu ama koşullar ve viski bunu gerektiriyordu.

Başını salladı, sonra hemen durdu ve gözlerini sıkarak kapattı. "İşte bu kadar. Otur bakalım Thorn," diye emretti.

"Ben iyiyim," diye tekrarladı kavgacı bir tavırla.

"Oh, gerçekten mi?" İşaret parmağını kızın omzuna soktu ve kız geriye doğru sallandığında sırttı.

Onu kollarından yakaladı ve sandalyeye oturttu. "Otur yerine ve ben kim olduğunu ve ne istediğini öğrenene kadar Busty Barbie'den uzak dur."

"Otoriter," diye mırıldandı ama ayağa kalkmaya çalışmadı.

Hayalet görmüş gibi görünüyordu... Boşver onu. Kadın düzenli olarak hayaletlerle konuşuyordu. Hayalet gibi *görünüyordu*. Kaşlarını çatarak bir elini kadının alnına vurdu. "Ateşin yok."

"Ben *iyiyim*. Git konuş onunla."

Nick iki eliyle ensesine sarıldı ve şişmiş gözünün altındaki seğirmeyi görmezden geldi.

"Ee *Beth*, son altı yıldır hangi cehennemdeydin?" Josie kanepenin arkasına yaslanmış, bir sustalıyla oynarken sordu. Brian, Kellen ve "Beth" in önünde oturmuş, parmakları dizüstü bilgisayarının klavyesinin üzerinde, bu kadının ağzından çıkacak her şeyi araştırmaya hazır bekliyordu.

Nick ekibi için hızlı bir minnettarlık duygusu hissetti.

Çoğu zaman pislik olsalar ve o sabah bir isyan çıkarmaya çalışmış olsalar bile. Gerektiğinde yine de onun arkasını kolluyorlardı.

"Bunların yasadışı olduğunu biliyorsun, değil mi?" Weber Josie'nin bıçağına bakarak şöyle dedi.

"Endişelenmen gereken daha büyük şeyler olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye karşılık verdi.

"Artık Susam'ı kullanıyorum," diye söze girdi kanepedeki kadın ve dikkatleri tekrar kendisine çekti.

Nick omzunun üzerinden iki avucunu da havaya kaldırmış olan Riley'ye baktı. Bu son zamanlardaki tuhaf isteklerini açıklıyordu.

"Tamam, Susam," dedi Josie, "buraya geliyorsun ve Beth Weber olduğuna inanmamızı bekliyorsun, ama ona hiç benzemiyorsun."

Susam kıkırdadı. Bu ses Nick'in hafızasının derinliklerinde bir yerlerde çınladı. "Yüzüm artık çok daha güzel görünürken beni ciddiye almanı beklemiyordum. Bu yüzden kanıt getirdim."

Leopar desenli küçük çantasına uzandı ve küçük bir dikdörtgen şeklinde katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı. Kâğıdı Josie'ye uzattı, o da açmak için şiddetle salladı.

"DNA sonuçları," diye mırıldandı, kâğıdı taradıktan sonra Brian'a uzattı.

"Pekala, bu kısmı atlatalım da biraz şampanya patlatıp kutlayalım." Susam kanepenin kenarına doğru kaydı.

Nick kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Hiç şampanyamız yok," diye açıkladı.

"*Tabii ki* bilmiyorsun Nicky," dedi Susam. Gülümsemesi burnunu neredeyse Beth'inkiyle aynı şekilde kırıştırdı. "Birkaç şişe alması için şoförümü gönderdim."

"Şoförünüz var mı?" Josie sordu. "Adı, doğum tarihi ve sosyal güvenlik numarası nedir?"

"Çok tatlısın," dedi Susam. "Wilhelm'e sonra geleceğiz. Bu arada, hiç hafıza kaybı diye bir şey duydunuz mu?" Kimse bir şey söylemeyince devam etti. "Hafıza kaybıyla sonuçlanan tıbbi bir durumdur."

"Hafıza kaybının ne olduğunu biliyoruz," dedi Josie. "Pembe dizi izleyen herkes hafıza kaybının ne olduğunu bilir."

"Harika!" Susam ellerini kucağında kavuşturdu. "Hafıza kaybı yaşadım. Uyandığımda ne Harrisburg'u ne Beth Weber'i ne de başka bir şeyi hatırlıyordum. Birlikte olduğum insanlar ailem oldukları ve başımdan yaralandığım konusunda ısrar ettiler."

Josie dönüp Nick'e baktı. "Patron? Bunu almak ister misin?"

Nick Weber'e baktı. Hâlâ bir şey yapabilecekmiş gibi görünmüyordu. "Peki," dedi öne doğru bir adım atarak. "Birlikte olduğun insanlar kimdi? Seni kaçıranlar onlar mıydı?"

Susam ona gülümsedi. "Sorduğuna çok sevindim Nicky. Birlikte olduğum insanlar Hemsworth'lerdi. Onların kayınvalidem olduğunu sanıyordum."

"Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü oğulları bana evli olduğumuzu söyledi."

"Ve sen de ona inandın mı?" Josie kuşkuyla sordu.

Susam omuz silkti. "Beni eve götürdü ve bana anne diyen üç çocukla tanıştırdı. Duvarlarda resimlerimiz vardı. Yalan söylediğinden hiç şüphelenmedim."

"Neredeydin?" Nick sordu.

"Arizona'da küçük bir kasabada."

"Yani, rastgele bir adam, ne? Kafana vurdu, seni ülkenin öbür ucuna götürdü ve Arizona'daki Bumfuck'tan Susam Hemsworth olduğuna mı ikna etti?"

"Nicky, bunun kulağa ne kadar inanılmaz geldiğini biliyorum-"

"Öyle mi, 'Beth'?" dedi, isminin etrafına tırnak işareti koyarak.

"Aynı eski huysuz Nicky," dedi, tıpkı gerçek Beth'in olduğu gibi ondan etkilenmemişti. "Artık Susam'ı tercih ediyorum ama seni daha rahat ettirecekse bana Beth diyebilirsin."

"Seni aramama ne dersin-"

Göz ucuyla gördüğü bir hareket dikkatini çekti ve hakaretini kesti. Riley sandalyede daha da çökmüş, gözleri kapanmış, başı yana kaymıştı.

"Thorn? İyi misin?" diye bağırdı ve aceleyle onun yanına gitti. Kadın inledi, sonra fısıldadı. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum."

"Biraz su ister misin? Yemek ister misin? Burt öğle yemeğini yedi. Köpeğin öğle yemeğini yediğine göre muhtemelen açlıktan ölüyordur."

"Sadece dönmeyi durdurmam gerekiyor," diye fısıldadı kısık sesle.

Nick kendini çaresiz hissetti. Nefret ettiği bir şey varsa o da oturma odasında şemacıların yatması ve kendini çaresiz hissetmesiydi. "İşte." Onu ve sandalyeyi duvara doğru sürükleyerek bir elini duvara dayadı, sonra da bacaklarını bir ayağı yere basacak şekilde ayarladı. "Daha iyi misin?"

Tek gözünü açtı, hem midesi bulanmış hem de eğlenmiş görünmeyi başarıyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Bir el duvarda. Bir ayak yerde. Üniversitedeki sarhoş dönüşlerinde işe yaramıştı."

"Riley, yine mi başın dönüyor? Bir smoothie daha ister misin? Wilhelm'e mesaj atabilirim," diye teklif etti Susam.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi Riley ona. "Sen hikâyene devam et."

Nick ikilemde kalmıştı. Bir yandan Riley'ye kaçırıldığı ve kendisini hasta ettiği için ders vermek isterken, onu yatağa taşıyıp zorla-

zencefilli gazoz ve çorbayla besledi. Diğer yandan, bu koca memeli sahtekârı ortaya çıkarmak ve Kellen'in onu tutuklamasını sağlamak istiyordu.

"Bu adam seni en başta neden kaçırdı?" Josie elimizdeki konuya geri donerek sordu.

"şey, her şey biraz bulanık. Ama *sanırım* Harrisburg'da bir şeyler yapması için bir marangoz tutmam ve sonra ona hemen ödeme yapmamamla ilgili bir şeydi. Faturası hakkında tartışırken kafamı çarpmış olmalıyım. Sonrasında bildiğim tek şey, ben Susam Hemsworth'tum ve marangoz da kocamdı. Ailesinin kosedeki eczanesinde çalışıyordum ve kendimi sudan çıkmış balık gibi hissediyordum ama bunu hafıza kaybına bağlıyordum. Çok geçmeden onun  çocuğuyla sanki benim ocuklarımmış gibi bağ kurmaya başladım."

Alt dudağı titredi.

"Benim olduklarını sanıyordum," dedi. Sonra feryat etmeye başladı. "Ama değilmişler. Hepsi bir yalandı ve sonunda gerçekte kim olduğumu hatırladığımda, hepsi toparlanıp Kolombiya'ya katıaaaaaaa."

"Güney Carolina gibi mi?" Josie kadının sıkıntısını görmezden gelerek bastırdı. "Hayır! Güney Amerika gibiaaaaaaaa."

Nick, Susam'ı dikkatle incelerken içinden bir ses onu gdıkladı.

Susam gerçek gözyaşları olmadan ağlıyordu. Beth Weber başını beladan kurtarmak için elinden geleni yapan yetenekli bir oyuncuydu ama hiçbir zaman gerçek gözyaşı üretmekte ustalaşamamıştı.

Birçok insan komutla ağlayamaz, diye hatırlattı kendine. Pek çok insan aynı şekilde kıkırdıyor ve burunlarını kırıştırıyordu.

O değildi. O olamazdı. Kendi zgr iradesiyle ortaya çıkmış ve kendini konfeti topuyla ilan etmişken olamazdı. Nerede yanlış yaptığını bulamamışken olmazdı. Doğru yapmamışken olmazdı.

"Yani ortadan kaybolmanızın depodaki yangınla bir ilgisi yok mu?" Nick sordu.

"Ne deposu yangını?" diye sordu kısık bir sesle. "Hafıza kaybına yol açan her şeyi hâlâ hatırlamıyorum. Bir suça mı tanık oldum?"

Brian boğazını temizledi ve başını Nick'e doğru salladı. Nick isteksizce Riley'yi bırakıp kuzeninin yanına gitti.

"Sonuçlar onaylandı. Yasal laboratuvar. Yasal personel. Yasal sonuçlar," dedi Brian sessizce ve ona ekranını gösterdi. "Susam Hemsworth, Beth Weber."

"Sana söylemiştim," diye cıvıldadı Susam.

Kellen gıcırdayan bir kapı gibi bir ses çıkardı.

"Vay anasını." Nick burbon gibi bir nefes verdi ve gözlerini Yeni ve Belki de O Kadar Gelişmemiş Beth'e dikti. "Sanırım oturmam gerekiyor."

13:22, 25 Ekim Cuma

"Y O köpek ve midilli şovuna inanıyor musun?" Josie savaş botuyla Riley'nin ayağını dürterek sordu.

Riley gözlerini açtı ve kafası omuzlarından takla atmaya çalışmadığında rahatladı. Oturma odasında yalnızdılar. Nick sipariş ettiği pizza gelene kadar onu oyalayacak bir şeyler hazırlıyordu. Susam buzdolabına şampanya dolduruyor ve kardeşini limuzin şoförüyle tanıştırtıyordu. Brian, muhtemelen Susam'ın hikâyesini doğrulamaya başlamak için son hızla odadan çıkmıştı.

"Tek kelime etmedi," diye itiraf etti.

Josie bir iç geçirdi. "Tanrıya şükür bu evde meme bağışıklığı olan tek kişi ben değilim."

Riley yüzünü buruşturdu. "İğrenç. Kellen'ın kız kardeşinin göğüslerine baktığını hiç sanmıyorum."

"Onun kız kardeşi olduğunu hemen anlamadı, değil mi?" Josie şöminenin çevresine yaslanarak işaret etti.

Her türlü tehdide karşı hazırlıklı olmak için çıkışlara doğru ayakta durmayı tercih eden biriydi.

"Nicky'nin hayatta olduğu için mutlu olduğunu biliyorum, ama o kadın neden altı yıldır kayıp olduğunu açıklamak için *Overboard* filminin konusunu yorumladı.

yıl."

"Harika film," dedi Riley başını ovuşturarak. "O konuşurken Kurt Russell'ı hayal edip duran bir tek ben varım sanıyordum."

"O gerçek Beth olabilir ama son altı yıldır yaptıkları konusunda gerçekten yalan söylüyor. Yani, 'sahte kocam beni bir sürü estetik ameliyat yaptırmaya zorladı' ve 'küçük bir kasabada eczane satış görevlisi maaşıyla limuzin şoförü tutabilirim' şarkı ve danslarına gerçekten inanıyorlar mı?"

"Mutlular," dedi Riley. "Düzgün düşünemiyorlar."

Josie başının arkasını mermere vurdu. "Nick'e söylemelisin."

"Ben mi? 'Takıntın bizi işimizden edecek' konuşmasına nasıl tepki verdiğini gördün. Şimdi ne dememi istiyorsun? 'Tanrım, Nick, Beth'in geri dönmesi harika bir şey ama bence her konuda yalan söylüyor ve sen ve Kellen bunu göremiyorsunuz."

"Yani, onun saf bir aptal olduğundan birkaç kez bahsederdim, ama senin yöntemin de iyi."

Riley inledi. "Neden ona söylemiyorsun?"

"Çünkü beni dinlemeyecek. Muhtemelen seni bile dinlemeyecek. Ama sen onun kız arkadaşısın. Bu konuda korkak davranamazsın. Ortağı olarak onun aptallığını ortaya çıkarmak senin görevin."

"Hiç tebrik kartı yazmayı düşündün mü?" Riley ellerini yorgun bir şekilde yüzüne sürerek sordu. Kendini biraz daha dengeli ama çok daha yorgun hissediyordu. Eğer o ve Josie haklıysa ve Beth...şey, Susam yalan söylüyorsa, işler daha sarpa sarmaya başlamamıştı bile.

"Tebrik kartlarından nefret ederim," dedi Josie.

Riley, "Onları yaşlıların ve bibloların hemen altındaki listeye ekleyeceğim," diye söz verdi.

"Ruh rehberleriniz Bayan Ateş Pantolon hakkında ne diyor?"

Riley antrede kimsenin kulak misafiri olmadığından emin olmak için kapı aralığına baktı. "Bilmiyorum. Ne zaman onun kafasına girmeye çalışsam, dünya ele geçirilmiş bir karnaval arabası gibi dönmeye başlıyor. Hiçbir şeyi bir saniyeden daha uzun süre göremiyorum. Odaklandığım zaman da başka bir şeye dönüşüyor. Onunla karşılaştığımda sokağın ortasında bayılmıştım."

Josie'nin koyu mor dudakları sıkıca büzüldü. "Onun bir cadı ya da bir tür kötü medyum olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Nasıl bilebilirim ki? Kötü medyumlar var mı?"

Josie alay etti. "Her şeyde bir kötülük var."

Riley daha dik oturmaya çalıştı. "Bir açıklaması olmalı. Ve umarım bir çaresi de. Hayatımın geri kalanını psişik bir hareket hastalığı vakasıyla geçirmek istemiyorum."

"Belki Gabe senin sorununun ne olduğunu anlar?" Josie teklif etti.

Riley canlandı. Anlayabilecek biri varsa o da Gabe'di. Yani Gabe ya da büyükannesi ama o köprüyü ancak kesinlikle gerekliyse geçecekti. "Hâlâ burada mı?"

Josie başını salladı. "Bayan Penny onu Willicott'un ıstakozunu komşunun tuzlu su akvaryumuna geri götürmeye götürdü."

"Sadece Bogdanovich malikanesinin yüz metrelik çevresinde duyabileceğiniz cümleler."

"Hey," dedi Nick, elinde bir tabak fıstık ezme tost ve bir zencefilli gazozla çıkageldi. "Bunu ye."

Ruh halini normal insan yöntemleriyle ölçmek imkânsızdı ve Riley henüz sarhoş Pamuk Şeker Dünyası'nı bir kez daha ziyaret edecek durumda değildi.

Ona ters ters bakıyordu. *Kötüye işaret.*

Ama tostunu çapraz kesmiş. *İyiye işaret.*

"Teşekkürler," dedi tabağı ondan alırken.

"Yine de sana sonra bağıracağım," dedi ve bir kağıt havlunun köşesini önlük gibi gömleğinin boynuna soktu.

Riley içini çekti ve tostundan bir ısırık aldı. "Evet, tahmin etmiştim."

"Sanırım Susam geri döndüğüne göre şu gizemli Hemsworth'leri araştırmaya başlamalıyız, değil mi patron?" Josie umutla söyledi.

"Beth'i kaçıran piçleri araştırmaya başlayabilirim."

"Susam," diye düzeltti Josie ve Riley.

"Her neyse," dedi. "Ama benim ekibim şu anda en *iyi* işleriyle meşgul. davalar. Bu yüzden bu soruşturmayı tek başıma yürütmek zorundayım."

Josie'nin gözleri tehlikeli yarıklara dönüştü. "Seni kindar, kin tutan _"

"Bu cümleyi bitirirsen Penny'nin önerdiği her vakayı sana veririm. gelecek ay."

"Yapamazsın."

"Oh, yapardım çünkü ben kindar, kin tutan bir Neandertal'im."

Josie, "Bu aslında söyleyeceğimden çok daha güzel," diye karşılık verdi.

"Mesaj alındı. Şimdi git buradan Jos," diye emretti Nick.

"Bu kötü muameleye katlanmak zorunda değilim. Gidip kocamı bulacağım," diye ilan etti. Çift orta parmağını omuzlarının üzerine attı ve minik elf ayaklarının üzerinde hışımla odadan çıktı.

"Bu hiç hoş değildi," diye gözlemledi Riley. Zencefilli gazozundan bir yudum aldı. Nick, "O pek hoş biri değil," diye onayladı.

"*Seni* kastetmiştim."

"Patron benim," diye ısrar etti. "Ekip hizadan çıktığında, kışlarına tekme basmak bana düşer."

"Evet, ama ya gerçekten *o kadar* da çizgiyi aşmamışlarsa?" Adam ona bir bakış fırlattı. "Et tu, Thorn-ay?"

Gözlerini devirmeye başladı ama sonra vazgeçti. "Hadi ama. Sen bile bu kadar inatçı değilsin."

"Dene beni," diye meydan okudu.

"Seninle tartışacak kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum," diye karar verdi.

"Sonuç olarak haklıydım. Beth'i aradım ve onu buldum." O tostundan bir parça kaptı ve köşesini ısırdı.

Riley, "Sen Beth'i aradın, *ben* de onu buldum," diye karşı çıktı.

Zor bir gün geçirmişti. Bütün gününü bir kustumuk kuyruklu yıldızında geçirmiş gibi hissetmekle kalmıyor, aynı zamanda erkek arkadaşının yıllarca aradığı kadının beklenmedik dönüşü hakkında ne hissettiğini de anlayamıyordu. Şimdi her şey ters gidiyordu.

Nick omuz silkti. "Bana göre bunun pek bir önemi yok. Bir şeyi başarmak için yola çıktım. Başardım. İş batmadı. Herkesin endişeleri yersizdi. Ben haklıydım. Diğer herkes yanıldı. Şimdi herkes sonuçlarına katlanmak zorunda."

Onun mantığı ya da kendisini ekibin geri kalanıyla aynı kefeye koyması umurunda değildi.

"Bu liderlik için yararlı bir yaklaşım *değil*." Sanki bir yastığa hollandaise yapmayı öğretmeye çalışıyor gibiydi.

"Bak, Thorn. Santiago Araştırmaları demokrasi değildir. Buna alış."

"Ama *beni* neden cezalandırıyorsunuz? Ben hiçbir ayaklanmaya liderlik etmedim. Ben asla davaya ne kadar zaman harcadığınızı hakkında tek kelime etmedi."

Bir elini onun dizine vurdu. "Sen yönlendirmedin ama durdurmadın ya da bana haber vermedin. Birbirimizin arkasını kollamamız gerekiyordu."

"İçimizden biri inatçı bir pislik gibi davransa bile mi?" diye karşılık verdi.

Kızın burnunu cımcıkledi. "En azından sevimli, inatçı bir pislik oluyorsun."

Eğer içlerinden biri konuyu acilen değıştirmezse, onun inatçı pislik suratında fıstık ezmeli tostı parçalayacaktı. Temizleyici bir nefes aldı. Sonra bir tane daha.

"Kusacak mısın?" diye sordu endişeyle.

"Hayır," dedi kibarca. "Beth'in... şey... Susam'ın geri dönmesi hakkında ne düşündüğünü soracaktım."

Mutlu muydu?

Susam'ın yalan söylediğini biliyor muydu?

Yalan söylediğini anlayamayacak kadar mutluluktan gözleri kör mü olmuştu?

Beth'e her zaman aşık olduğunu ve onunla bu saçma ilişkiyi sürdüremeyeceğini anlıyor ama Riley'den kibarca taşınmasını nasıl isteyeceğini bilemiyor muydu?

"Güzel," dedi hızlıca başını sallayarak.

"İyi mi?" diye tekrarladı. İyi mi? Adamın Beth'in yıllar süren keder ve endişeden sonra yeniden ortaya çıkışı hakkında söyleyeceği tek şey bu muydu?

"Evet. Güzel," dedi.

"Harika," dedi Riley, ses tonu alışılmadık derecede kabaydı.

"Şimdi tek yapmam gereken onu kaçırın pislikleri bulmak, hayatlarını mahvetmek ve bir daha ona yaklaşmamalarını sağlamak."

"Harika. Hey, alakasız. Hiç *Overboard* filmini izledin mi?" diye sordu.

"Hayır.

Neden?"

"Sebebi

yok."

14:30, Cuma, 25 Ekim

Riley yunorlamanın ortasındaiken boğazından gelen kibar bir ses onu uyandırdı. Sarsılarak uyandı ve Gabe'in ona baktığını gördü. "Nerede? Ben mi? Herkes nerede? Bethame nerede? Yani Susam." Evin içinde bir yerlerden kakhahalar yükseldi.

"Diğerleri amaçsız odada pizza yiyorlar." *Amacı olmayan oda* evin arka tarafında, yemek odasıyla mutfak arasındaki güneşlenme odasıydı. Garip bir düzeni vardı ve henüz gerçek bir mobilya yoktu çünkü Riley bu alanın ne işe yaradığını anlayamamıştı.

Daha iyi hissettiğini fark etti. Hâlâ yorgun. Hâlâ biraz sersemlemişti ama daha istikrarlıydı - mide gribinden sonraki gün gibi. Esnedi. "Neden yemek odası değil?" "Avize tavandan düştü ve masanın üzerinde kırıldı," dedi Gabe.

açıkladı. "Nick'in küçük, korkutucu kuzeni Josie beni görmek istediğinizi söyledi."

Riley doğruldu ve Gabe'in ellerinin ve kollarının taco temalı bandajlarla kaplı olduğunu fark etti. "Ne oldu sana böyle?"

"Bir kabuklu tarafından defalarca yaralandım."

"Vay canına. Heimlich ile bir adamı kurtar ve aynı gün içinde ıstakoz krizi geçir."

"Bu gece günlüğümde çok renkli deneyimlerimi paylaşıyor olacağım."

Yakınlarda yüksek sesli bir horlama duyuldu. Riley etrafına bakındı ve Burt'ü köpeğin kanepeden çekip ayaklarının dibine yığıldığı bir yığın yastığın üzerinde buldu.

"Burty Boy, sen de zor bir gün geçirdin, değil mi?"

Burt başını püsküllü mandalina minderinden kaldırdı, dili ağzının kenarından dışarı fırlamış, sevimli bir şekilde şaşkın görünüyordu.

"Bazen ne söylediğimizi tam olarak anlıyor gibi görünmesi gerçekten ürkütücü," diye gözlemledi.

"Aynı fikirdeyim. Burt'ün dilsel kavrayışını benimle tartışmak ister miydiniz?" Gabe, köpeğin ne kadar İngilizce anladığı konusunda felsefe yapmaktan başka bir şeyden hoşlanmayacakmış gibi bakarak sordu.

"Aslında bu psişik bir şey. Eğer yapabiliyorsam yürüyelim ve konuşalım" dedi.

Burt, *yürüyüş* kelimesini duyduktan sonra onsuz gitmelerine izin vermeyecekti, bu yüzden tasmaını aldılar ve birlikte ön kapıdan çıkıp Front Caddesi'nde güneye doğru ilerlediler. Öğleden sonra hava sıcaktı ama nehir boyunca uzanan ağaçlar kırmızı ve altın sarısı renkleriyle gösterişli bir cümbüş oluştuyordu. Doğa pillerini yeniden şarj ederken temiz hava kendini daha da iyi hissetmesini sağladı.

Riley, köpeğin koklaması ve işemesi için birkaç adımda bir durarak yürürken Susam'a tepkisini çabucak açıkladı.

Gabe düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı.

"Ne düşünüyorsun? Güçlerimi bir şekilde kızarttım mı?" diye sordu. Sadece "normal" olmak istediği sürece, psişik güçlerini aniden kaybetme fikri kafa karıştırıcıydı.

"Dinlenmek en değerli kaynağımızdır. İyi dinlenmiş bir psişik iyi bir psişiktir. İyi uyuyor musunuz?"

Riley çekingen davrandı. "İyi uyuyorum." Bu tam olarak doğru değildi. Nick geceleri yatağa gelmeyi bıraktığından beri iyi uyuyamıyordu. Burt bir karahindibanın başını ısırp kaldırırma tükürürken, "Belki de bu bir tür psişik savunmadır?" diye sordu.

"Psişik bir savunmaya sahip olmak için psişik olmak gerekir," diye açıkladı Gabe.

"Yani bir tür yeteneği olması mümkün. Ama ne Nick ne de Kellen bundan hiç bahsetmedi ve benim... yeteneklerime olan yakınlıkları göz önüne alındığında bunun gündeme geleceğini düşünebilirsiniz." Çoğunlukla başını belaya sokmaya yarayan güçlerinden hediye olarak bahsetmekten hâlâ rahatsızdı.

"Üstün yetenekli olan herkes üstün yetenekli olduğunun farkında değil," diye itiraf etti arkadaşı.

"Şu anda felsefe mi yapıyorsun, yoksa bunu gerçek anlamda mı söylüyorsun?"

"Belki ikisi de... ya da hiçbiri."

Riley nefesini dışarı verdi. "Eğer psişik savunmalar varsa, bu psişik saldırıların da olduğu anlamına mı geliyor?"

Bahçesinde dikkatle dolaşan bir keşiş gibi yavaş ve ölçülü adımlarını sürdürdü. "Yeteneklerini kişisel çıkarları için kötüye kullananlar var."

Kaldırımında koşan iki kadın yanlarından hızla geçti.

"Merhaba, muhteşem hunka erkek ayı. Omuzlarına atlayıp gün batımına doğru gitmek isterdim."

"O köpek az önce osurdu mu yoksa nehirdeki tüm balıklar öldü mü?"

Riley içten içe kutlama yaptı. Belli ki psişik yetenekleri tekrar devreye giriyordu.

"Pekâlâ. Susam'ın bir tür medyum olup olmadığını anlamanın en iyi yolu nedir? Bekleyip piyango numaralarını tutturup tutturmadığını ve ölü insanlarla konuşup konuşmadığını görmek mi?" diye sordu.

"Herhangi biri hakkında bir şeyler öğrenmenin en iyi yolu, onun yerinde zaman geçirmektir."

"Bunu gerçekten kastettiğini sanmıyorum?" diye sordu. Susam'ın harika ayakkabıları vardı.

"Korkarım ki hayır. Psişik gribinizin nedenlerini değerlendirebilmemiz için tetikleyiciyle zaman geçirmemiz gerektiğine inanıyorum."

"Lanet olsun. Bunu söyleyeceğini biliyordum," diye yakındı Riley. "Elbette biliyordun. Sen psişiksin," diye belirtti Gabe.

Burt kaka öncesi ritüelini yerine getirmeye başladığında yürümeyi bıraktılar ve çimlerin üzerinde bir noktanın etrafında ciddiyetle dönmeye başladılar. Riley susamlı tavuk, burrito ve domuz kabuğunu kaldırabilecek kadar büyük bir çanta getirmiş olduğunu umuyordu.

"Tamam. Beth ile vakit geçireceğiz. Yani Susam'la. Tekrar olursa ne yapacağım? Ruhani garaj kapısını kapatmanın muhtemelen bunu durdurmaya yardımcı olacağını biliyorum, ama savunmam yüksekken birini anlayamam."

Burt şimdi daha hızlı dönüyordu.

"Birkaç gün dinlenip iyileştikten sonra sana yeni bir savunma tekniği öğreteceğim. Bu sabahki çalışmamızla hemen hemen aynı."

Riley dudağını ısırđı. Biraz dinlenmek ve iyileşmek kulağa lüks geliyordu. Ama zaman, karşılayamayacağı bir lükstü. "Birkaç günümüz olmayabilir diye endişeleniyorum. Eğer Susam bir şeylerin peşindeyse bunun ne olduğunu bir an önce öğrenmemiz çok önemli." Göz ucuyla ona baktı. "Neler olduğunu öğrendikten sonra dinleneceğime söz veriyorum."

Gabe yavaşça başını salladı. "Eğer güçlerinizin tükenmediğinden eminseniz." "Tükenmedi," diye çabucak güvence verdi.

"Bu iyi bir şey. Çünkü tükenmiş olsalardı ve kendinizi zorlamakta ısrar etseydiniz, ruhsal olarak yaralanabilirdiniz."

"Burada ruhsal yaralanma potansiyeli yok," diye ısrar etti.

"O zaman sanırım şimdiki zaman gibisi yoktur. Başarını garantilemek için Susam'ı okurken sana eşlik edeceğim. Birlikte daha güçlüyüz."

Harika. Birlikte daha güçlü ve daha baş döndürücü olabilirler.

"Sen iyi bir arkadaşsın, Gabe."

Burt çılgınca daireler çizmeyi aniden bıraktı ve çömeldi. Her iki insan da ona mahremiyet sağlamak için kibarca arkalarını döndü.

"Eee. Wander'la aranız nasıl?" diye sordu, Susquehanna Nehri'ne bakarken ayaklarının üzerinde yuvarlanıyordu.

Gabe kısa süre önce büyükannelerine karşı gelerek ve Wander'a dondurma randevusunda eşlik ederek kız kardeşine olan sevgisini itiraf etmişti. Ama bildiği kadarıyla çift henüz soyunmamıştı.

Gülümsemesi yumuşak ve hülyalı bir hal aldı. "Wander büyük bir bilgeliğe ve güzelliğe sahip bir lotus çiçeğidir."

Riley, iri adam kendini kucaklamış olsaydı şaşırılmazdı.
neşe.

"Yani... iyi o zaman?" diye tahmin etti.

"Harika. O harika biri. Ve ben de etrafımdayken harikayım. onu." Gabe öyle bir iç çekti ki, Gabe bir metre önlerindeki çalının yapraklarını gıdıkladığına yemin etti.

Sıcak pembe bir spor sütyeni ve ona uygun bir tayt giymiş olan bir başka koşucu yaklaştı.

"Vay, vay. Şu çöreklerle bak. Aman Tanrım! O köpeğın içinden yumuşak servis mi çıkıyor?"

Eve dönüş yolunda Gabe centilmence iki kaka çantasını da taşımakta ısrar etti - çünkü bir tanesi kesinlikle yeterli olmamıştı- ve Riley'ye psişik saldırılardan korunmak için hem bir savunma yansıtarak hem de bir saldırı üreterek basit bir teknik gösterdi.

"Sanırım buldum. Açık, psişik garaj kapımın üzerine bir perde koymak gibi bir şey," dedi araba yolundan ön verandaya uzanan çatlak yürüyüş yolunu takip ederken. Betonun yeniden dökülmesi ve peyzajın sökülmesi gerekecekti. Bu noktada neyin yabancı ot, neyin kasıtlı olduğunu anlayamıyordu. Hepsi listede vardı.

Gabe dostça bir tavırla, "Bu kulağa uygun bir benzetme gibi geliyor," dedi.

Kapı birden açıldı ve Bayan Penny eşikte, bir elinde bir parça pizza tutarken belirdi. "Bu pislik de nereden çıktı?" diye sordu pizzayı göstererek.

"Burt'ten. Ona bir tabak dolusu Çin yemeği ve ardından bir burrito yedirdiğini hatırlamıyor musun?" Riley söyledi.

Bayan Penny ya çiğneme sesinden onu duyamıyordu ya da Riley'nin söyledikleriyle ilgilenmiyordu. "Bunu laboratuvara götürüp analiz ettirsem iyi olacak. Bu beklediğim davada bir kırılma noktası olabilir."

Riley, söz konusu köpeği tasmaından kurtarıırken, "Bu kelimenin tam anlamıyla beş dakika önce içinden çıktı," diye tartıştı.

"İyi bir dedektif asla bir şüphelinin sözlerine itibar etmez." "*Ben şüpheli miyim?*"

"Masumiyeti kanıtlanana kadar herkes şüphelidir," dedi Bayan Penny. "*Ben* de Dog Doody Bandit olabilirim. Soruşturmamı tamamlayana kadar bundan emin olamayacağım."

"Senin için endişelenmeye başlıyorum," diye itiraf etti Riley.

Yaşlı kadın elindeki pizza kabuğunu omzuna attı ve kaka torbalarına uzandı. "Ver şunları bana."

Burt kabuğun ardından eşikten uçarcasına atladı. Gabe poşetleri uzatırken Riley yenik bir iç geçirdi.

"Bir laboratuvara nasıl erişebiliyorsun ki?" Riley sordu.

Bayan Penny, gözlüklerinin üzerine devasa bir çift renkli güneş gözlüğü geçirerek, "Bunu bilmeniz gerekiyor," dedi. "Eğer Dog Doody Bandit olursan sana haber veririm."

Kadın "kanıt"ını alıp giderken Riley, "Tanrım, teşekkürler," dedi.

İçeriden gelen sesler pizza partisi buluşmasının hâlâ devam ettiğini gösteriyordu. Kahkahaları takip ederek Amaçsız Oda'ya gittiler ve Kellen ile Nick'i buldular,

Brian ve Susam, Riley'nin bodrumdan getirdiği hırpalanmış poker masasının etrafında oturuyorlardı. Nick, Beth'i aramaktan dikkati dağılmış olsa da kısa süreliğine heyecanlanmış görünüyordu. O sırada Riley, poker oynayacak birden fazla arkadaşı olacağını düşünmesinin tatlı bir iyimserlik olduğunu düşünmüştü. Erkek tanıdıklarıyla olan geçmişi kavgacı olma eğilimindeydi.

Josie karşı köşede stres içinde bir dilim sucuklu pizza yiyor ve mutlu ekibe ters ters bakıyordu.

Limuzin şoförü Wilhelm köşede squat ve lunge hareketleri yapıyordu. Riley, "Bu garip falan değil," diye gözlemledi.

"*America's Next Pop Star* için seçmelere katıldığım zamanı hatırlıyor musun?" Susam sordu.

"Annemin seni ilk kez evlatlıktan reddettiği zamanı mı kastediyorsun?" Kellen alay etti. "Cezalıyken yatak odanın penceresinden tırmanmış ve bir lise son sınıf öğrencisini seni Manhattan'a götürmesi için ikna etmiştin."

Nick, "*Doğum günün kutlu olsun* şarkısını söylerken çamaşır makinesindeki kedi gibi ses çıkarırken bir şarkı yarışmasının seçmelerine katılman çok cesurcaydı," dedi.

Susam, lahana salatasından bir çeri domatesi ona doğru fırlattı. "Çok komik Nicky. Mesele yetenekli bir şarkıcı olmak değildi. Keşfedilmek için yeterince ilginç olmakla ilgiliydi."

Kellen gözlerini devirdi. "Unutmuşum. Sen ünlü olmak için doğmuşsun."

Josie onlara yaklaşırken "Bir şeyler yapmalısınız," diye tısladı. "Bu hatun Arizona'dan buraya nasıl geldiğini açıklamak için *Dumb and Dumber* filminin konusunu anlattı ve bu salaklar - salak kocam da dahil - onlara çikolata şurubu yedirir gibi yuttular."

Riley bir nefes verdi ve omuzlarını silkti. "Peki. Hadi şu işi bitirelim. Gabe?"

Arkadaşı metanetle başını salladı. "Ben hazırım."

Riley poker masasında Nick'in yanına oturdu. Gabe onun arkasında duruyordu. "Kendini daha iyi hissediyor gibi görünüyorsun," diye gözlemledi Nick.

Nick'in onu kucağına çekmeye çalışmadığını, alnına dokunmadığını ya da öpmediğini fark etmekten kendini alamadı. Kaçırılmadığına sevinen Aşırı Sevecen Nick, Susam eve girdiği anda ortadan kaybolmuştu.

Eğer annesi o sabah o şüphe tohumunu ekmemiş olsaydı, Riley onun her hareketini okumayacağını tahmin ediyordu. Ama Blossom

Tohumu ekmişti ve şimdi Riley onay almak için Nick'in her sözünü ve hareketini analiz ediyordu.

Bu onu bambaşka bir şekilde berbat hissettirdi.

"Kendimi daha iyi hissediyorum. Sanırım sadece garip bir virüstü," diye yalan söyledi.

"Biraz pizza ister misin?" Brian yağlı kutuyu ona doğru iterek teklif etti.

Bir elini kaldırdı. "Sanırım bunu şimdilik erteleyeceğim," diye karar verdi. Riley Susam'a döndü. "Susam, bu benim arkadaşım Gabe. İkinizin resmi olarak kaos ortamında tanıştığınızı sanmıyorum."

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Gabe. Ne tür antrenmanlar yapıyorsun?" Susam sordu. "Kas tonun olağanüstü. Bu kaslar için adam öldürebilecek kişisel antrenörler tanıyorum. Hiç modellik ya da oyunculuk yapmayı düşündün mü? Bir çırpıda zengin ve ünlü olursun."

"İkisini de düşünmedim."

"Nick ve Kellen'la ilgili başka ne gibi eğlenceli anıların var?" Riley konuyu değiştirerek sordu.

"Sadece bir milyon," diye cıvıladı Susam.

Kellen'in prova yemeği ve jartiyer yılanıyla ilgili bir hikâye anlatmaya başladığında Riley dikkatlice ruhani rehber dünyasına kaydı. Bulutlar, o gün erken saatlerde maruz kaldığı dağınık spin-art versiyonu yerine normal pastel tonlarına geri dönmüştü. Belki o kadar kabarık ya da parlak değillerdi ama yine de normal sayılırlardı.

Gabe'in varlığının ona katıldığını hissetti ve bir anda sakinleştiğini hissetti. Onu.

"Tamam. İşte plan. Bu garaj kapılarını açacağım, Kendimi delilik atlıkarıncasından koruyacağım ve siz ruhani rehberler de Bethame konusunda bana elinizden geleni yapacaksınız. Anladınız mı?" Ruh Riley ruh rehberlerine şöyle dedi.

Bulutlar biraz daha parlak titreşti. Sessiz bir tepki, ama yine de sayılır.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum. Hadi yapalım şu işi."

Ruh Gabe, *"Ben de bu işi yapmaya hazırım,"* dedi.

Lütfen kasmama izin verme, diye kendi kendine söylenirken ruhani garaj kapılarının yavaşça yükseldiğini hayal etti.

Gabe'in sesi nazıkçe, *"Koruyucu filtreyi devreye sokun,"* diye talimat verdi.

Riley büyük bir çabayla açıklık boyunca uzanan renkli bir perde hayal etti. Tek tek teller koruyucu mor bir parlaklıkla ışıldıyordu.

"Tıpkı bir paravan kapı gibi," dedi nefesinin altında.

"Ne oldu Bu mu?" Susam sordu, bakıyor at

Gerçek Dünya Riley beklenti içinde.

Oops. Yüksek sesle söylemişti.

Nick de okunamayan ama yine de seksi bir ifadeyle ona bakıyordu. "Uhhh."

Riley'nin zihni bulanıklaştı.

İnandırıcı bir cümleye dönüştürebileceği kapı ile kafiyeli ne vardı?

Cazibe mi?

Küfür

mü?

Fahişe

mi?

Josie onu kurtarmaya gelerek, "Bir bardak su içmek istediğini söyledi," dedi.

"Ah, evet. Ben de aynen öyle dedim." Riley iki litrelik sodaya uzandı ve birazını pizzanın yanındaki boş plastik bardaklardan birine boşalttı. "Peki

Susam, hafıza kaybından önceki hayatını hatırlamak nasıl bir şeydi?"

Susam hızla göz kırptı. Kalın kirpikleri sanki gerçek bir esinti yaratabilecekmiş gibi görünüyordu. "Bir kere çok zordu. Asla hatırlamayacağımı düşünmüştüm ve sonra bir mağazada dururken her şey bir anda geri geldi."

Riley'nin burnu seğirdi ve kafasındaki bulutlar dağıldı. Kendini lüks bir mağazada doğal olmayan bir pozda duran bir mankenin yanında buldu. Yanında sırtı Spirit World Riley'ye dönük bir adam vardı. Uçları kıvrılmış kalın, siyah saçları vardı ve neredeyse hiç poposu yoktu.

Susam, menekşe renginde süet bir mini elbiseye hayranlıkla bakıyordu. Bay Kıcı Olmayan'a döndü ve gülümseyerek elbiseyi havaya kaldırdı. Riley'ye ait olmayan mutlu bir sıcaklık yayıldı içine. Fiyat etiketine baktı ve irkildi. "Yirmi beş yüz dolar mı? Ciddi misin?"

"Çok güzel bir elbise," dedi Ruh Gabe.

Sonra birden elbise ve adam kayboldu ve lüks kıyafet şekil değiştirdi.

"Oh, kahretsin. Yine oluyor." Riley alnından ter boşandığını hissetti. Mağaza eriyip bir marketin şarküteri reyonu olarak yeniden ortaya çıktığında burnu tekrar seğirdi.

Midesi bulandı ve başı şiddetli bir şekilde dönmeye başladı.

Susam da oradaydı. Ancak 2.500 dolarlık bir mini elbiseye hayranlıkla bakmak yerine, besleyici atıştırmalıklarla dolu bir arabayı itiyor ve bir paket organik sosisliye bakıyordu.

Her şey bulanıktı ve bir şekilde yerçekimi Riley'yi yanlış yönden çekiyordu.

"Filtrenizi güçlendirin." Ruh Gabe'in sesi de kusmanın eşiğindeymiş gibi geliyordu.

Dikkatini beyninin baş döndürücü sarmalından uzaklaştırmaya çalıştı ama nafiye.

Susam kıkırdarak, *"Altı yıl hafıza kaybı yaşadım ve hatırlamamı sağlayan sosisli sandviçler oldu,"* dedi.

Kellen, *"Babam her zaman sosisli sandviç ızgara yapmayı severdi,"* diye hatırlıyor.

Riley imgelemde kalmak için mücadele ederken sıkılmış dişlerinin arasından, *"Bana yardım edin, ruhani rehberler,"* diye yalvardı. Bir savunmayı dışarı itmek ve Susam'ın düşüncelerine erişmek için gösterdiği çabadan dolayı terliyordu. Ama kafasının içindeki bulutlar bir kasırga gibi birbirine dolanıyordu. Pembeler ve maviler tekrar bulanıklaştı ve kendisinin ruhlar dünyasından dışarı tükürüldüğünü hissetti.

Sarsıcı bir gümbürtüyle bedenine geri döndü. "Oh, Tanrım. Hoşlanmıyorum," diye inledi. Oda o kadar hızlı dönüyordu ki Nick, Brian, Kellen ve Susam'ın ona aklını kaçırmış gibi bakmalarını umursamadı bile. Wilhelm fark etmemiş gibiydi çünkü çömelme hareketine geçmişti.

"Sen iyi misin?" Susam endişeli bir ifadeyle sordu.

Riley kadından bir şeyler, herhangi bir şey okumaya çalıştı. Kötü niyet. Beynini mahvettiği için suçluluk. Zafer. Ama tek hissettiği gerçek bir endişeydi.

"Tamamen iyi," diye yalan söyledi.

Gabe, "Kendimi oldukça iyi hissetmiyorum," dedi.

Riley kafasının kopma ihtimaline karşı dikkatlice tüm vücudunu çevirerek ona baktı. Burt onun yüzünü yalarken arkadaşı yerde yüzüstü yatıyordu.

"Sen de ben de dostum," dedi.

"Siz ikinizin nesi var böyle?" Nick sordu. Kellen onlara şüpheyile bakıyordu.

"Grip zehirlenmesi olmalı," diye mırıldandı Riley.

"Grip mi yoksa gıda zehirlenmesi mi demek istediniz?"

Susam sordu. "Evet. Yatmalıyım ki öleyim," diye mırıldandı Riley.

"Sanırım birkaç saat burada kalacağım," diye açıkladı Gabe.

Kellen, "Bu arada, Beth'i... şey, Susam'ı evime götürsem iyi olur, böylece ikimizden biri o her ne haltsa yakalamadan önce yerleşebilir," dedi.

Kellen ve kız kardeşi odadan çıkarken Riley, "Seni tanımak güzeldi," dedi.

Nick, "Sizinle n tarafta buluşup peşinize takılacağım," dedi.

Harika. şimdiden Susam'ı ona tercih ediyordu. Bu berbattı.

Nick'in sandalyesini masadan geriye ittiğini duydu, sonra güçlü kolların onu kaldırdığını hissetti.

Nick kapıya doğru yönelirken, "Burnunun seğirdiğini gördüm," dedi.

Gözlerini kapadı ve yüzünü onun göğsüne bastırdı. "Alerjiden olmalı."

"Alerjiler ve grip zehirlenmesi. Travma geçirmiş bir kadının kafasını kurcalamaya alışmıyor musun?"

"Makul bir mazeret uyduramayacak kadar başım dönüyor. Sadece doğruyu söylediğinden emin olmak istedim. Senin incinmeni istemiyorum."

"Susam'ı rahat bırak, Thorn. Onun izni olmadan beynini kurcalamanızı istemiyorum."

Riley zayıf bir sesle, "Ama yalan söylüyor," dedi. "Ben sadece seni korumaya çalışıyorum."

Nick merdivenleri çıkmaya başlarken onu daha yukarı itti. "Tekrar ediyorum. Onu rahat bırak. Sen kendini korumakla ilgilen, ben onu hallederim."

"Peki ya Gabe?" diye sordu acıyarak.

"Bir forklift kiralayıp onu kanepeye atacağım," dedi ve yatak odalarının kapısını tekmeleyerek açtı. Onu yatağa yatırdı ve üzerine eğildi. "şimdi, ben gitmene izin verene kadar bu evde kalacaksın."

Tüm oda dönüyordu.

"Beni cezalandıramazsın. Ben bir yetişkinim." "Bunun için sonra kavga ederiz."

Riley tartışamayacak kadar mutsuzdu.

15:55, 25 Ekim Cuma

Constance Weber'in evi Nick'in birkaç yıl önce oraya son gidişinden beri hiç değişmemişti. Kadının kendisi de öyle.

Beyaz çiftlik evinin kapısını kömür rengi kazak takımı, mantıklı mokasen ayakkabıları ve yüzündeki çizgileri ortaya çıkaran çatık kaşlarıyla açtı. Gümüş saçları her zamanki gibi topuz yapılmıştı. Nick onun huysuz tavrının, kafa derisine saplanmış saç tokalarının sayısından kaynaklandığını düşünmekten hoşlanıyordu.

Hesaplamalarına göre Constance -Connie asla- altmışlı yaşlarının başındaydı. Ama her zaman daha yaşlı görünmeye çalışıyormuş gibi görünürdü. Sanki başkalarına yaptığı en büyük iltifat olan "iyi bir Hristiyan" olarak görevinin, Dünya'daki yaşamı Araf olarak görmek olduğunu düşünüyordu.

Makyaj yapmaktan kaçınıyor, bunun "fahişeler ve yalancılar" için olduğunu açıklıyordu. Taktığı tek mücevher sade altın nikah yüzüğü ve zincire asılı bir haçtı. Gardırobu tamamen griler ve bejlerden oluşuyordu çünkü siyahın çok dramatik olduğunu ve renklerin dikkat çekmek isteyen kadınlar için olduğunu düşünüyordu.

Başka bir deyişle, kadın tam olarak eğlenceli bir kova değildi.

"Merhaba Kellen," dedi Constance, Nick'i delici bakışlarıyla sabitlemeden önce. "Nicholas."

"Bayan Weber. Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsunuz," dedi.

Burnunu çekti. "Sadece en adi günahkârlar dış görünüşlerine önem verir."

"Anne, bazı haberlerimiz var," dedi Kellen. "İçeri girebilir miyiz?"

Gözleri kısıldı ve kapısının eşiğindeki adamlar arasında gidip geldi. "Gladys Walsh'un torunu ve onun 'ev arkadaşı' Darius'un paylaştığı türden bir haberse, bunu yapmamayı tercih ederim."

Nick'in söyleyebildiği kadarıyla, kadın hayatını kendi inanç versiyonunu tanımlayarak geçirmişti ve bu da kendisiyle tamamen aynı olmayan herkese karşı olabildiğince yargılayıcı olmayı içeriyordu. Cemaatin ya da liderliğin "fazla kabullenici" olduğunu düşündüğü her seferinde kilise değiştirmiş, sonunda gitmeyi tamamen bırakmıştı.

Artık Pazar günlerini kimseye hoşgörü göstermeyen sanal bir mega kiliseye giderek geçiriyordu.

Riley gelmediği için neredeyse üzülecekti. Onun Sevgili Anne hakkındaki görüşlerini almak eğlenceli olabilirdi, yine de kimsenin bakmaması gereken bazı kafalar olduğunu düşündü.

Kellen sıkıntıyla boğazını temizledi. "Nick ve ben çıkmıyoruz, eğer endişelendiğin buysa."

"Benden daha kötüsünü yapabilirdi, sence de öyle değil mi?" Nick en çekici sırtışıyla sordu.

Constance onlara bir kez daha sertçe baktı, sanki kapıyı açmaya değil değmeyeceklerine karar vermeye çalışıyormuş gibi. "Peki. Ama cezveyi daha yeni yıkadım ve size yeni bir kahve yapmayacağım."

Nick eşikten geçerken, "Her zaman bir zevk, Connie," dedi.

"Zevk." Sanki ayıp bir kelimeymiş gibi alay etti.

Gerçekten de Constance gibi bir anneye sahip olan Kellen'in daha berbat durumda olmaması bir mucizeydi. Nick bunu arkadaşına söyleyecek değildi. Kellen muhtemelen bunu bir iltifat olarak kabul ederdi.

Potpuri ve artrit kremi kokan küçük karo antreye adım attılar. Vestiyerin yanında bir metre boyunda kadife bir çarmıha gerilme tablosu vardı. Kuzular bile kaşlarını çatmıştı.

"Beth yaşıyor," dedi Kellen, kısa keserek.

Eğer bu önemli haberi verdiği kişi kendi annesi olsaydı, Nick onu önceden sarhoş ederdi. Ama Kellen'in

Constance ile olan ilişkisi her zaman anne-oğuldan çok yabancı-yabancı gibi hissettirmişti.

Constance'ın düz yeşil gözlerinde bir titreşim vardı ama yüzünde hiçbir şaşkınlık belirtisi yoktu. Bunun yerine kadın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Sürpriz!"

Constance, Nick ve Kellen'in yanından geçerek, kollarını bir yarışma programı sunucusu gibi havaya kaldırmış bir halde ön sahanlıkta beliren Susam'a baktı.

Constance'ın burun delikleri hafifçe alevlendi ve dudakları tamamen kaybolana kadar birbirine daha da sıkıca yapıştı.

"Elizabeth," dedi sonunda. Hiç kimse kadını fazla sevecen olmakla suçlamamıştı. Ya da sadece sevecen olmakla. Nick onun damarlarında kan yerine buzlu su dolaştığından emindi.

"Aslında artık Susam," diye duyurdu uzun süredir kayıp olan kızı, antrede vals yaparak. "Ama endişelenme anne. Bana böyle hitap etmekten rahatsız olacağını düşünmüştüm."

"Sana kesinlikle öyle hitap *etmeyeceğim*. Senin adın Elizabeth."

Bu cansız karşılama karşısında yılmayan Susam, annesini omuzlarından tuttu ve yanağına coşkulu bir öpücük kondurdu. "Seni görmek de güzel anne. Seni çok özledim!"

Constance burnunu çekti. "Sanırım beklenmedik misafirlerin ev sahipleri için ne kadar rahatsızlık verici olduğunu düşünmeden burada kalacağınızı düşünüyorsunuz."

"Bir saniye bekleyin," dedi Nick.

Kellen ona dirsek attı, sonra dirsek Nick'ten çok onun canını acıtınca homurdandı. "Bu işe karışmayacağına söz vermiştin," diye hırıldadı Kellen.

Nick tam da böyle bir şey için söz vermişti. Ama merakı ve düğmelere basmaktan hoşlanması bu anlaşmayı geçersiz kılmıştı.

"Sadece bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum," dedi Nick. Constance'a geri döndü. "Kızınız altı yıldır kayıp. Öldüğünden o kadar emindiniz ki mezarlığa boş bir vazo koydunuz. Yine de hayatta ve iyi olduğunu öğrendiğinizde ona söylediğiniz ilk şey, onun evde olmasının ne kadar zahmetli olduğu mu?"

Kellen dişlerini sıkarak, "Onu rahat bırak, Santiago," diye emretti.

"Bu bana şunu hatırlattı. Stajın için bana para borçlusun," dedi Constance kızına.

"Eminim bir şeyler ayarlayabiliriz," dedi Susam, tüm annelerin buzdağı karşısında yılmadan. "Ve endişelenmeyin. Ben Kellen'la kalıyorum."

Vay canına! Burası bir zaman kapsülü gibi," diyerek küçük bir yan masaya yaklaştı ve en az yirmi yıllık çerçeveli bir aile fotoğrafını aldı. Fotoğrafta gülümseyen tek kişi Beth'ti.

Constance çerçeveyi kızından aldı ve yerine geri koydu. "Demek artık evdesin."

"Öyleyim ve sana yetişmek için sabırsızlanıyorum."

Constance, "Eminim hayatınızda onaylayacağım çok az şey vardır," diye tahmin etti.

Kellen, "Anne, o kaçırıldı ve daha yeni kurtuldu," dedi.

Constance boynundaki haçı parmakladı. "Sana bir fahişe gibi giyinmenin sana pahalıya mal olacağını söylemiştim. Görünüşe göre gittiğinden beri hiçbir şey öğrenmemişsin."

"Tamam, biliyor musunuz bayan?" Nick başladı.

Ama Kellen onun önüne geçti ve bir elini göğsüne vurdu. "Yapma."

Nick tek yapması gerekenin arkadaşının kaburgalarını gıdıklamak olduğunu ve Kaktüs Constance'a ağzının payını vermek için etrafından dolaşabileceğini biliyordu. Ama buna değmezdi.

"Seni görmek her zaman bir zevk, Connie. Şaka ya da şekerleme için Şeytan kostümünün fermuarını çekerken yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

Constance kapıyı işaret ederek, "Evimden defol," dedi. Adam sırtıttı. "Benim için zevkti."

Kaldırımı döndüğünde telefonunu çıkardı.

Hatırlat da bir gün seni Weber'in annesiyle tanıştırayım. O bir şeftali.

Riley: Gerçekten mi?

Hayır! O korkunç bir insan. Çocuklarının seri katile dönüşmemesi bir mucize.

Riley: Hala zamanımız var.

Nick: Sen ve Pek Yünlü Olmayan Mamut nasıl

hissediyorsunuz? Riley: Daha az ölüm gibi. Daha çok çöp gibi.

Akşam yemeğini almasını isteyip istemediğini sormaya başladı ama Kellen ve Susam evden çıkıp kaldırımında ona katıldılar.

"Bu sıcak ve bulanıktı," dedi Nick. "Weber'in kışındaki sopayı nereden bulduğunu anlayabiliyorum ama senin nasıl bu hale geldiğini anlayamıyorum."

Susam saçlarını savurdu. "Benim kendim olmaktan kurtulamadığım gibi o da kendisi olmaktan kurtulamıyor. Sadece onun etrafından dolaşmanın en kolay yollarını öğrendim."

Bu doğrudu. Tanıdığı Beth yetenekli bir yalancıydı, gerçeği kendi çıkarları için esnetme ve değiştirme becerilerini kullanıyordu. Büyüleyici bir şekilde manipülâtifti. Sık sık onun iyi bir gizli polis olabileceğini düşünürdü.

Weber'in telefonu çaldı ve hızlı bir "Weber" sesiyle telefonu açtı. "Bu onun iş sesi," diye fısıldadı Susam, gözleri parlayarak.

"Nasıl anladın?" Omuz omuza dururlarken Nick sordu. "Sesi yarım oktav düştü ve gözlerinin arasındaki çizgi Daha derin," dedi kardeşinin yüzünü işaret ederek. "Hatırlat da bir estetik cerrah tavsiye edeyim. Küçük bir botoks bu görüntüyü hemen düzeltir."

Öte yandan Beth'in hiç sırrı yoktu. Yüzünüze karşı yalan söyleyebilirdi ve siz bunu asla anlayamazdınız. Gerçekliği kendine göre yeniden yazma konusunda her zaman bir yeteneği vardı.

"Çok gözlemcisin. Nasıl oldu da hiç polis olmadın?" Nick sordu.

Kız güldü. "Hiç zengin bir polisle tanıştın mı?"

"Sadece çarpık olanlar."

"Aynen öyle. Ayrıca, para kazanırken daha çok eğlenmeyi tercih ederim."

"Limuzinle kaçabildiğine göre iyi gidiyor olmalısın," diye gözlemledi.

"Görünüşe göre iş için bir kafam var. Benim yardımımıyla kayıinvalidemin ve onu gelişen, çok uluslu bir işletmeye dönüştürdü," diyor Susam gururla.

"Yani zengin misin?"

"Yeterince zengin değil," dedi.

"Annen neden sana nerede olduğunu sormadı?" Nick sordu.

"Sormadı mı?" Susam sordu, mavi gözleri kocaman ve masumdu.

"Hayır, sormadı. Onun için bile biraz soğuk görünüyor," diye düşündü.

Şımarık bir omuz silkme hareketi yaptı. "Anneme kim ne diyebilir ki. Muhtemelen şoka girmiştir. İnsanlar beklenmedik haberlere her türlü tepkiyi verirler."

Weber aramasını sonlandırdı ve onlara katıldı. "Birkaç işi halletmek için karakola gitmem gerekiyor. Neden benimle gelmiyorsun, ifadeni verebilirsin Susam?"

"Açıklama mı?" diye tekrarladı.

"Davanız hala açık. İfadenizi verdikten sonra soruşturmayı yeniden canlandırabiliriz."

Şimdi ellerini ovuşturuyordu. "Bunu bir süreliğine aramızda tutabileceğimizi umuyordum."

"Beth... Yani Susam, o aile hâlâ dışarıdayken bunu asla arkanda bırakamayacaksın. Ya bunu başka birine yaparlarsa?" Kellen nazikçe söyledi.

Nick de bunu arkasında bırakamazdı.

"Bir açıklama yapmaya hazır değilim," dedi, gözleri akmayan yaşlarla cam gibi olmuştu. "Bu çok travmatik."

"Tehlikede misin?" Kellen bastırdı. Susam ayağını yere vurdu. "Tabii ki hayır!"

"Nasıl emin olabiliyorsun?" Nick ona sordu.

"Sadece biliyorum. Şu anda bunun hakkında konuşamam. Çok bunaltıcı." "Bak, Weber. Zaten altı yıl oldu. Birkaç gün daha ne fark eder?"

Nick tartıştı.

"Ben bir polisim. Arkamıza yaslanıp suçluların adam kaçırmaya gibi şeylerden paçayı sıyırmasına izin vermeyiz. İzler her geçen gün daha da soğuyor. Bunu biliyorsun."

"Ayrıca kız kardeşinize bir tanık gibi davranmanın bir Weber için bile duygusuzca olduğunu biliyorum."

Kellen kız kardeşine döndü. "Seni altı yıl boyunca tuttular ve ailenin öldüğünü düşünmesine izin verdiler."

"Biliyorum. Ama bu çok... çok üzücü." Alt dudağı cesurca titredi. "Bu konuda konuşmaya hazır olduğumu sanmıyorum ve ülkeyi terk ettiklerinden beri bu konuda yapabileceğin bir şey yok." Bunun üzerine yüzünü ellerinin arasına gömdü ve bir feryat kopardı.

Nick, Kellen'in karnına bir tokat atarak, "İyi iş," dedi.

Adam acı dolu bir nefesle iki büklüm oldu. "Senden nefret ediyorum," diye hırıldadı Kellen.

Nick hıçkırığa hıçkırığa ağlayan Susam'a doğru eliyle işaret etti. "Eğer bir pislik gibi davranmayı bırakırsan, kırık kaburgalarına vurmayı bırakırım."

Kellen ona ters ters baktıktan sonra yumuşadı. "Peki. Susam? Seni zorladığım için özür dilerim. Sadece güvende olduğunu bilmem gerekiyor ve bunu yapabilmemin yolu da işimi yapmaktan geçiyor."

"Onlar suç dehası değil Kelly. Ülkeye geri dönüp tekrar unutmam için kafama vuracak değiller."

Kellen az önce ruhunu şeytana satması istenmiş gibi görünüyordu... ya da annesine. "Peki," dedi, bir elini saçlarının arasından geçirip

ayağa kalktı. "Ama bana ne olduğunu bir an önce anlatmalısın."

Başını salladı. "Yapacağım. Söz veriyorum. Hazır olduğumda."

"Biri oraya geri dönüp ejderha kadına uzun zamandır kayıp olan kızının ölümünden döndüğünü kimseye söylememesini söylemeli mi?" Nick başparmağını Weber'lerin evine doğru uzatarak sordu.

Susam başını salladı. "Kimseye söylemeyecek."

Telefonu çaldığında NICK paket servisle eve gidiyor, kafasında bir şeyleri evirip çeviriyor, yapbozun parçalarını birleştirmeye çalışıyordu.

"N'aber Jos?"

"Palyaçolar."

"Peki ya onlar?"

"Yaşlı Leydi Esther'in değerli heykelciklerinin hepsi palyaço," diye hırladı. "Ben bir sorun göremiyorum."

"Palyaçolardan *nefret* ederim. Palyaçolardan yaşlı insanlardan nefret ettiğimden daha fazla nefret ederim. Stephen King'in *"It"* filmini ikinci sınıftayken pijama partisinde izlemiştim ve bir daha asla toparlanamadım. Şimdi benden yaşlı bir kadının iğrenç palyaço koleksiyonunu aptal torununun eBay hesabından kurtarmamı mı istiyorsun?"

Nick kendini beğenmiş bir tavırla, "Çalışmak istediğini söylemiştin," diye hatırlattı ona. "Hepimiz seçimlerimizin sonuçlarına katlanmak zorundayız."

"Seninkini sana ödeteceğim, Nicky Santiago."

"Bundan şüpheliyim."

Telefonu kapattı ve arabasını garaj yoluna çekti. Ama inmek yerine kendi seçimlerini ve bunların getirebileceği sonuçları düşündü.

İsteksizce mesajlarını açtı.

Nick: Birkaç hafta içinde boynunda dövmeler olan ve kafasını kazıtmış bir yabancı ofisinize gelirse, onunla konuşmayın. Beni ara. Sonra da polisi ara. Aynısı babam için de geçerli.

Anne: Şimdi ne yaptın?

Nick: Neden hep benim bir şey yaptığımı düşünüyorsun? Anne: Çünkü her zaman bir şeyler yapıyorsun.

Sabah 8:44, 26 Ekim Cumartesi

Sesame, ravent reğinde dar taytı ve ona uygun kazağıyla kardeşinin apartmanından çıkarken el salladı
Gerçek bir koyundan yapılmış gibi görünüyordu. Sarı saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı.

Blossom arka koltuktan, "Kendimi az giyinmiş hissediyorum," dedi.

Riley de öyle. Ayrıca kendini bitkin, ağrılı ve hâlâ biraz sersemlemiş hissediyordu. Ama Susam olayında bir tür saatin işlediğini hissediyordu ve iyileşmek için harcayacak zamanı yoktu.

"Pekâlâ millet. Planı unutmayın," dedi Wander'ın hibrit minibüsünün diğer yolcularına.

Gabe yolcu koltuğundan, "Susam'ı yogaya götürüyoruz ve Nick'e söylemiyoruz," diye tekrarladı.

Riley, Gabe'in plana uyması sayesinde rahatlamıştı. Onu psişik tükenmişliğe çok yaklaştığı ve kendini çok zorlarsa ciddi zararlar verebileceği konusunda uyarmıştı. Elbette bunu Gabe'e özgü bir dille söylemişti, bu yüzden kulağa daha felsefi gelmişti.

Ama daha önce de yorgun ve bitkin düşmüştü ve bu onu bir cinayeti çözmekten ve hayat kurtarmaktan alıkoymamıştı. Buna katlanmayı göze alabilirdi.

Hem de çok. Nick, onun "ayak işlerine" gittikten kısa bir süre sonra evden gizlice çıktığını öğrenmediği sürece bir zararı olmayacağını düşündü.

"Güzel," dedi Riley. "Dolaşmak mı?"

Direksiyon başında Wander, stil konusunda Susam'la yarışlıyordu. Turkuaz renkli bir yoga pantolonu ve ona uygun bir bluz giymişti; bu da kadının üç çocuk doğurduğuna inanmayı imkânsız kılıyordu. "Savunmasını açmasına yardımcı olmak için dersin sonunda ekstra uzun bir meditasyon yapıyorum," dedi.

Riley başıyla onayladı. "Ve işte o zaman güçlerimizi senkronize etmeye çalışacağız."

Blossom arka koltuktan elini kaldırdı. "Evet, anne?"

"Kayıtlara geçmesi için belirtmek isterim ki psişik zorbalığa karşıyım. Bunu ahlaki olarak destekleyemem."

Riley inledi. "Anne, onun ruhuna saldırarak rekabetten kurtulmaya çalıştığımı mı ima ediyorsun?"

"Hayır, elbette değil tatlım. Sadece bazen Basil kadınlarının, birinin hayat arkadaşlarımızın peşinde olduğunu düşündüğümüzde biraz çıldırdıklarını söylüyorum."

Riley'nin babası Roger, Blossom'ın yanında öne doğru eğilerek, "Doğru," dedi. "Bir keresinde annen ikinci kuzeni Karen'la edepsizce dans ettiğimi sandı ve bana koca bir cheesecake fırlattı."

"Meğer baban, tofu topuyla boğulduktan sonra ona Heimlich yapıyormuş. Kendimi aptal gibi hissettim," dedi Blossom.

Riley, "Gabe dün Dedektif Weber'e Heimlich yaptı," dedi. "Sen mi verdin?" Wander etkilenmiş gibi bir sesle sordu.

"Önemli bir şey değildi," dedi Gabe

alçakgönüllülükle. "Çok

kahramancaydı," diye ısrar etti Riley.

"Güçlerimizi asla kötü niyetle kullanmayız," diye Blossom'a güvence

verdi Gabe. "Sadece söylüyorum, onun zihnini okuyamıyor olmanız iyi bir şey yapmıyor."

"Bak. Başına gelenler konusunda dürüst davranmıyor. Bu da hâlâ tehlikede olabileceği anlamına geliyor," dedi Riley. "Nerede olduğu hakkında öğrenebileceğimiz her şey onu güvende tutmamıza yardımcı olabilir. Ve onu her tanımaya çalıştığımnda beni şiddetli bir şekilde araba tutarsa hiçbir şey öğrenemem."

"Pekâlâ. Pekâlâ," diye yumuşadı Blossom. "Ama bu zavallı kız ders sırasında küçük bir felç geçirir ya da yüzünün her yerinde kızarıklıklar oluşursa, cezalısn, Riley

Thorn."

Susam minibüse tırmanıp yanındaki boş koltuğa oturmadan hemen önce "Herkesin beni topraklaması da neyin nesi?" diye mırıldandı. "Beni yogaya davet ettiğin için çok teşekkür ederim," dedi neşeyle. "Matımı açmayalı uzun zaman olmuştu."

"Sorun değil," dedi Riley. Araçtakilerin geri kalanıyla tanışma faslını gerçekleştirdi.

"Ne tür bir yoga yaptınız?" Wander onları stüdyoya doğru yönlendirirken Susam'a sordu.

"Benim favorim sıcak yoga. Terlemeye bayılıyorum."

"Arizona'nın kuru bir sıcak olduğu söylentileri doğru mu?" Riley sordu.

"Kesinlikle doğru. Oraya ilk gittiğimde şöyle düşünmüştüm: 'Bu çok daha

Pennsylvania'nın neminden daha rahat."

Riley aynada annesinin bakışlarıyla karşılaştığında Susam kuru sıcağın saç hacmi üzerindeki etkileri hakkında gevezelik ediyordu.

"*Gördün mü, sana söylemiştim,*" diye kaşlarını kaldırarak kendini beğenmiş bir tavırla telgraf çekti. "*Pennsylvania'dan ayrıldığını bildiğini itiraf ediyor.*"

Blossom gözlerini devirdi. "*Evet, evet. Güzel. Ama hala yüzünde kızarıklık yok.*"

Wander'ın yoga stüdyosu Camp Hill'deki 21. Cadde'de iki katlı tuğla bir binanın ikinci katında yer alıyordu. Alt katında ise geçmişten kalma küflü hazineleri taşıyan bir antika dükkânı vardı.

Wander minibüsü arka tarafta, sokak boyunca uzanan son noktaya çekti ve hepsi araçtan indi.

Riley en yakın arkadaşı Jasmine'in şık Lexus SUV'undan indiğini gördü. Jasmine Patel, erkeklerin -ve bazı kadınların- cümlelerin ortasında düşüncelerini kaybetmelerine neden olan türden bir güzelliğe sahipti. Jasmine ve Susam'ın arasına minderini sermemeyi aklına not etti.

"Vay canına. Thorns'lar artık sürü halinde mi seyahat ediyor?" Jasmine telefonundan başını kaldırarak seslendi.

Blossom, "Sadece çevre için üzerimize düşeni yapıyoruz," diye ısrar etti.

"Ne yapıyorsun sen?" Riley, arkadaşı onunla birlikte adım atarken sordu. "Ürpertici gerçekçi örümcekler mi yoksa sahte yılanlar mı sipariş edeceğime karar vermeye çalışıyorum.

bir gecede teslimat için," dedi Jasmine.

"Ayrılık kötü mü gitti?" Riley sordu. Başarılı bir yaşlı hukuku avukatı olan Jasmine'in erkek zevki şaşırtıcı derecede kötüydü. Eğer uygunsuz bir randevu için sıırıslıkam aşık olmuyorsa, birinden intikam almak istiyordu.

"Evet. Şimdi Greg bana nişanlı olduğunu söylememesinin bedelini ödemek zorunda."

"Neden ikisini birden sipariş etmiyorsun? Böylece bir dahaki sefere hazır bir şeyleriniz olur," diye önerdi Riley.

"İyi düşünmek. Sepete ekle. Yeni kız kim?" Jasmine sordu. "Bugünün amacı için, o benim yeni arkadaşım Susam."

"Anladım. Dersten sonra toprağı bana verir misin?" "Kesinlikle."

Binanın yan kapısına doğru ilerlediler. Riley, antika dükkânının önünde sergilenen rafya yelpazelere hayranlıkla bakan siyah, kıvrıkcık saçlı yalnız bir adam gördüğünde yanındakiler için kapıyı tuttu. Güneş gözlükleri ve yelpazesi yüzünden yüzünün büyük bir kısmı görünmüyordu.

Bir şey hissetti. Belirsiz bir his...ne? Özlem mi?

Hayal
kırıklığı
mı?
Üzüntü
mü?

Riley daha net bir görüntü elde etmek için odağını ayarlamaya çalıştı ama önce tekledi, sonra öldü ve adam binanın ön tarafında gözden kayboldu.

"Geliyor musun, Rye Bread?" Roger sordu.

Riley transtan çıktı. "Evet, baba. Hadi gidelim."

"Hey, o pembe kız tekrar kusma isteğı uyandırmaya başlarsa, bana haber ver. Ben icabına bakarım."

Babasına sıırttı. "Ona nasıl bakacaksın?" "Çocukken seni araba tuttuğunda ne yaptıysam onu yapacağım."

"Tüm camları indir, 'Kusma' diye bağır ve sonra bana bir zencefilli gazoz ısmarla?" Riley sordu.

"Evet, ama bu sefer pencereyi açtığımda onu pencereden dışarı atacağım." "Sağ ol baba. Umalım da bir kadını ikinci kattan aşağı fırlatmak

pencere gerekli değildir."

"Ama eğer *öyleyse*, sadece 'pencere' deyin ve ben bunu gerçekleştireyim," diye söz verdi Roger.

Merdivenleri hızla çıktılar ve stüdyoya girdiler.

"Kahretsin," Riley fısıldadı altında onu Nefes al.

Marie Santiago ön sırada baştan ayağa Lululemon giymişti.

"Sorun nedir?" Susam, Riley'nin yanında belirerek sordu.

"Nick'in annesi," dedi ve Gabe'e bakmakta olan Marie'ye başını sallayarak.

Gel buraya bak ve yanındaki boş yeri okşa.

"Aman Tanrım, hala çok züppe ve yargılayıcı ama aynı zamanda klas biri mi, bu da seni onaylamasını isterken onun ne düşündüğünü umursamamana neden oluyor?" Susam sordu.

Riley tepeden tırnağa pembe giysiler içindeki kadına baktı. Gözleri bugün lavantaydı. "Evet. *Kesinlikle* öyle. Ama beni asla onaylamayacak. Çok iyi bir ilk izlenim bırakmadım."

"Ne kadar kötü olabilir ki?"

"Beni evsiz biri sandı."

"Neden böyle düşünsün ki?" Sonra o lavanta rengi gözler Riley'nin başından çıplak ayaklarına kadar gezindi. "Boş ver. Eminim yola gelecektir."

Riley kıyafetine baktı.

Siyah taytının bir dizinde Burt'ün taco sosu lekesini keşfedip malzemeyi yemesi nedeniyle bir delik vardı. Ve dünkü gizemli hastalığından dolayı sersemlemiş bir halde bulabildiği ilk temiz gömleği kapmış, çok geç olana kadar onun değil Nick'in olduğunu fark etmemişti.

"Dersten sonra alışverişe gitmeye ne dersin?" Susam sordu.

Riley bu iyi niyetli teklife alınmamaya karar verdi çünkü bu ona avıyla daha fazla zaman geçirme imkânı sağlayacaktı. "Çok isterim," dedi.

Kadın tiz bir çığlık attı ve ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Alışveriş benim favorim!"

"İçimde bir his vardı."

"Hepiniz hoş geldiniz. Herkes yerini alırsa başlayacağız," diye duyurdu Wander ve Kosta Rika'daki zanaatkârlar tarafından elle dokunmuş organik vegan yoga matının üzerinde zarif bir şekilde oturur pozisyona geçti.

Riley matını babası ve Susam'ın arasına serdi. Jasmine onun önündeki sıradaydı ve şimdiden dikkatini çekmek için yarışan iki seksi gömleksiz erkeğin arasına sıkışmıştı. Gabe ön sıradan omzunun üzerinden Riley'ye baktı ve başını salladı. Riley ona gergin bir başparmak işareti yaptı. Biri omzuna dokundu ve Riley arkasında yaşlı komşusu Fred'i buldu. Yeni bir peruk takmıştı ve peruğun ortası sahte bir şahin gibi kalkıktı.

"Yeni reçetem mi, yoksa bu sınıfta herkes daha mı güzelleşiyor?" diye fısıldadı.

"Sanırım Wander güzelliği kendine çekiyor," diye fısıldadı Riley. "Saçını beğendim."

Bir kedi gibi okşadı. "Teşekkürler. David Beckham koleksiyonundan. Keçi sakalı da sipariş etmiştim ama o arka siparişte."

Marie ön sıradan keskin bir "Şşşt!" sesi ve sert bir bakış fırlattı. "Özür dilerim," diye mırıldandı Riley.

"Başlayalım," dedi Wander, ilahi söyleyen rahiplerin sesi odayı doldururken.

26 Ekim Cumartesi, sabah 9:46

Sesame'nin yoga akışı büyük göğüsleri tarafından engellenmemiş gibi görünüyordu. Güneşi selamlama hareketlerini kolaylıkla yaptı, bir kez bile yalpalamadı.

Ağaç pozunda ve hatta bir şekilde karga pozunda ellerinin üzerinde dengede durmak için etkileyici göğüslerinin ağırlığını eşit olarak dağıtmayı başardı.

Riley bunu çok fazla öne eğilmeden ve neredeyse burnunu yere çarpmadan bir saniye önce fark etti.

"İyi deneme," diye fısıldadı Susam cesaretlendirici bir şekilde.

"Pes etme tatlım," diye seslendi Blossom Roger'ın diğer tarafından.

İkisi de burunlarını tehlikeye atmayacak şekilde modifiye edilmiş bir karga duruşundaydı.

Riley'nin çenesinden bir damla ter damladı ve matın üzerine düştü. Wander'ın yoga dersleri hiçbir zaman parkta yürümek gibi olmamıştı ama sağında Susam, ön sırada yargılayıcı Marie ve psişik vertigo nöbetinden sonra yeterince uyuyamadığı için kendini yere yığılmaya hazır hissediyordu.

Susam aniden acayip derecede güçlü karnını kasarak bacaklarını geriye doğru fırlattı ve yüksek bir plank üzerinde hafifçe yere indi. Arka sıradakiler dağınık bir şekilde alkışladı.

Lanet olsun.

Riley çaresizce küçük bir sıçrayış yaptı, ağırlığı tamamen ellerine binene ve ayak parmakları yerden kesilene kadar öne doğru eğildi. Çirkin

bir şeydi,

deforme olmuş bir karga. Öyle bir kuş ki, doğada görseniz yakın zamanda camdan bir pencereye uçtuğunu düşünürsünüz ama yine de sayılır.

"Harika iş çıkardınız millet. Hadi zemine inelim," diye seslendi Wander Marie'nin saygıdeğer görünümlü kargasını düzelttiği yerden.

Riley'ye başıyla selam verdi.

Sonunda sırt üstü yatıp ceset pozuna geçmeden önce dersin son pozlarında ilerlediler. Riley yüzüstü düştü. Diğer herkes karın kaslarını çalıştırdı ve kontrollü bir şekilde aşağı yuvarlandı. Bir dahaki sefere bu konuda ustalaşacaktı, diye karar verdi.

"Bunu sen halledersin Çavdar Ekmeği," diye fısıldadı babası yanına.

Adamın elini sıktı ve titrek bir nefes aldı. Buna sahipti... şey, buna sahipti. Muhtemelen. Nick'in mesafesi yüzünden dikkati *o kadar* dağılmamıştı ya da bir gece daha uykusuz kaldığı için bitkin düşmemişti. O iyiydi. Tamamen, neredeyse yüzde yüz iyiydi.

"Gözlerinizin kapanmasına izin verin," dedi Wander yumuşak bir sesle. Riley sınıfın geri kalanını takip etti ve gözlerini kapattı.

Sınıfın geri kalanına "Şimdi kalp çakranızın açıldığını ve bir fener gibi zümrüt yeşili parladığını hayal edin" dedi.

Riley komutları duymazdan geldi ve onun yerine oturup ruhani rehberinin dünyasına daldı.

Pamuk şekeri bulutları oradaydı. Kesinlikle o kadar parlak ya da kabarık görünmüyorlardı ama bunun ne anlama geldiği konusunda endişelenecek zamanı yoktu.

"Şimdi dikkatinizi üçüncü göz çakranıza verin. Onun açıldığını ve koyu mor renkte parladığını gözünde canlandır," dedi Wander uzaklardan. "Burada güvendesin. Kendini açman sorun değil."

Riley bir nefes aldı ve üfledi. *"Pekâlâ, ruh rehberleri. Bunu destekle bir kez daha deneyeceğiz. Kafamı dönen bir mikrodalga tabağın üzerindeymişim gibi hissettirmeden bana Susam hakkında neler yapabileceğinizi gösterin."*

Her zamanki gibi tam renkli bir görüntü yerine Riley bir şeyler hissetti. *Yalnızlık.*

Burt'ün ö d ü l istediğinde yaptığı gibi nazikçe ama ısrarla onu dürttü.

Susam üzgün müydü? Görünüşte çok mutlu ve neşeli görünüyordu. İmgelemleri neredeydi? Neden hiçbir şey göremiyordu?

Riley'nin üzerine sıcak bir dinginlik çöktü ve Gabe ile ailesinin yanında olduğunu fark etti.

Artık gölgeli titreşimler geliyordu. Riley hiçbir şeyi net olarak seçemiyordu. Ama bir adam, bir öpücük, göz kamaştırıcı bir aşk dalgası vardı. Belki de anılar? Yoksa bu Susam'ın istediği ama sahip olmadığı bir şey miydi?

Başka bir his içeri girdi. Katılaşıyor gibiydi. Umuttan daha sert, daha keskin. Kararlılık.

Susam üzgündü ve bir amaç duygusuyla onu uzaklaştırmak istiyordu.

Vay canına. Motivasyon böyle bir şey miydi? Riley sadece kendi ya da bir başkasının hayatı söz konusu olduğunda bu kadar yoğun bir odaklanma ve güdülenme yaşamıştı.

Diğer insanlar maratonlara hazırlanmak ya da tıp fakültesi boyunca burunlarını taşa dayamak gibi işleri bu şekilde mi hallediyorlardı?

Kararlılığı artık yalnızlığını tamamen gölgede bırakmıştı. Susam'ın amacı her neyse, bu onun için üzüntü içinde debelenmekten daha önemliydi. Riley de bunun nedenini anlayabiliyordu. Hüznün hiç enerjisi yoktu. Solgun ve uyuşuktu. Ama bu kararlılık üç doz espresso ile demlenmiş bir gökkuşağı gibi hissettiriyordu.

Gölgelerin arasından daha fazla görüntü yakalamaya başladı. Kırmızı kadife. Işık parlamaları. Yere kadar uzanan bir elbise. Bir erkeğin eli bir kadının belinde. Başarı. Diğer insanların gördüğü türden.

Wander sınıfa, "Nereden geldiğinizi hatırlayın," diye talimat verdi. "Sizi buraya neyin getirdiğini düşünün."

Her şey bir renk ve his bulanıklığına dönüşüyordu. Baş, ısınan bir atlıkarınca gibi yavaşça dönmeye başladı. Anında annesinden, kız kardeşinden ve Gabe'den kendisine doğru gelen bir enerji takviyesi hissetti.

Sonra gölgelerin arasından onu gördü.

Bir erkek, pratikte bir çocuk. Sevimli. Bir arabanın içindeydi ve biri ona doğru koşuyordu. Riley baş döndürücü bir sevinç hissetti. Ve bir damla ter. Ter kesinlikle onun teriydi. Ama sevinç başka birine aitti. Sonra biri parmağını şıklatmış gibi kayboldu. Erkek çocuğun yerini uğursuz bir şeytani ikize benzeyen bir şey almıştı. Komik bir keçi sakalı ve kötü adam gibi kaşları vardı. Kollarında biri vardı. Geriye doğru sürüklediği biri. Ona karşı mücadele eden biri.

Riley'nin kalbi göğsünde gümbürdedi ve dünya gittikçe daha hızlı dönmeye başladı.

"Oh hayır. İşte yine başlıyoruz," diye inledi.

"*Dayan tatlım,*" diye seslendi Ruh Çiçeği ona.

Ruh Gabe bulutların ötesinde bir yerden, "*Paravan kapınızı güçlendirin,*" diye teşvik etti.

Riley vücudunun altındaki minderi parmakları acıyana kadar kavradı ve etrafındaki psişik ağı güçlendirmeye odaklandı. Sahip olduğu her şeyi harcadı ve hâlâ yeterli değildi.

Bir şey patladı. Bulutlardan biriydi. Sonra bir başkası ve bir başkası. İğneyle tutturulmuş balonlar gibi birbiri ardına yok oluyorlardı. Bulutların ısıltısı olmadan karanlık ve soğuktu. Bir boşluktu.

Panik hissetti ve bunun kendisinininki olduğunu anladı.

"*Yavaş yavaş bedenine geri dönüyorsun.*" Wander'ın sesi boş bir yankıyla Riley'ye doğru süzüldü. Baş döndürücü gölgeler kayıp gitti. Boş ruh dünyası aniden eğildi ve Riley bedenine geri dönüp gözlerini açtı.

Gabe, annesi ve Wander, sınıfın geri kalanı esnerken ve birbirlerine yoga sonrası gülümsemeleri atarken onu izliyorlardı.

"Birini pencereden atmama gerek var mı?" Roger yüksek sesle fısıldayarak sordu.

Başını iki yana salladı. "Bence iyiyiz baba."

Kendini titrete ve keyifsiz hissediyordu. Tam olarak başı dönmüyordu ama sanki bağını kaybetmiş gibi bir şekilde uçuyordu. Stüdyonun etrafına bakınca bir şeylerin ters gittiğini fark etti. Çok yanlış. Kimsenin düşüncelerini duyamıyordu. Fısıltılarını bile.

"Bu bir sorun olacak mı?" diye sordu annesi.

"Ne?" Psişik yoldaşları Pamuk Şeker Dünyası'nın büyük patlamayla sona erdiğine tanık olmuş muydu?

"Şu." Blossom, Susam ve Nick'in annesinin sohbet ettiği ön sırayı işaret etti.

"Kahretsin."

Ayağa kalkmaya ve bir yoga matının üzerinden atlamaya çalıştı ama dizleri büküldü ve gömleksiz adamlardan birinin üzerine düştü.

"Özür dilerim," diye özür diledi ve sendeleyerek odanın önüne doğru ilerledi. "İşte buradasın," dedi Susam ona gülümseyerek. "Ben de tam Mrs.

Santiago-

"Dr. Santiago," diye araya girdi Marie buyurgan bir tavırla.

"Her neyse, dediğim gibi. Kazara hamilelik planımı devreye sokamadan Riley'nin oğlunuzun ayaklarını yerden kesmesi beni *çok* hayal kırıklığına uğrattı."

Riley hızla gözlerini kırptırdı. "Uhhh."

Susam dramatik bir iç geçirdi. "Gerçekten Bayan Nick Santiago olacağımı düşünmüştüm. Beni her tatil yemek masanızda hayal edebiliyor musunuz Bayan Santiago? Sanırım ev hapsi bilekliğim çıkmadan önce olduğu için bize gelmeniz gerekirdi."

"Kim bu kadın?" Marie Riley'ye bakarak sordu. "Bu Susam."

"Nick'in eski kız arkadaşı," dedi Susam ve bir kolunu Riley'nin omuzlarına doladı. "Nick benden ayrıldıktan sonra onunla birlikte olduğunu fark ettikten sonra onu ne kadar uzun süre takip ettiğimi anlatmama gerek bile yok. Nick'in onu aldatıyormuş gibi görünmesini sağlayacak ayrıntılı bir oyun mu sahnelemeliydim yoksa zaman kazanıp onu arabayla ezmeli miydim karar veremiyordum. Ama Riley o kadar iyi kalpli, akıllı, çekici ve sadık bir kadın çıktı ki onu arkadaşım yapmaya ve evlenmek için tuzağa düşürecek başka birini bulmaya karar verdim."

Marie Susam'a sanki ayakkabısının altına yapışmaya cüret eden bir sakız parçasıymış gibi baktı.

"Oooh!" Susam ciyakladı. "Terli seksi adamın cüzdanını çalıp çalamayacağıma bakacağım, böylece zengin olup olmadığını görebileceğim. Eğer zenginse, onunla otoparkta buluşup sevişeceğim. Sizinle tanışmak güzeldi, Bayan Santiago."

"Bu doktor- Oh, siktir et. Bu saçma hikâye doğru mu?" diye sordu Marie, Susam stüdyoda gezinirken.

Riley omuz silkti. "Söylediği diğer her şey kadar doğru." Marie ürperdi. "Peki o zaman. İyi günler."

Ağzı açık kalan Riley, Nick'in annesinin stüdyodan çıkışını izledi.

Susam o gidene kadar bekledi, sonra dans ederek Riley'nin yanına döndü. "O da neydi öyle?" Riley sordu.

"Bu, Riley Thorn oğlunun kalbini çalmasaydı neler olabileceğine dair bir bakıştı," dedi Susam omzunu sallayarak.

Riley, "Boğulmadan *ya da* gözlerini devirmeden bana *iyi* günler diledi," dedi. "Bu bana söylediği en güzel şeydi. Sen şeytani bir dahisin."

Susam uzun at kuyruğunu omzunun üzerinden savurdu. "Dinleyicilerimi tanıma konusunda çok yetenekliyimdir. Her neyse, bizi alması için Wilhelm'i aradım. Limuzinin bagajında alışveriş için harika bir alan var."

Riley gözlerini kırptırdı. "Kulağa... şey... iyi geliyor." Annesi ve Wander'ın tuvalet kapısının dışından ona el salladığını gördü. "Ben sadece... tüm ailemle birlikte tuvalete gitmek zorundayım. Biz çok yakınız."

"Bu güzel olmalı," dedi Susam hoşgörülle.

RILEY tuvalete girdi ve neredeyse sınıftaki herkes tarafından kullanıldığını gördü. Tek bir kabini, duvara monte edilmiş bir lavabosu ve bir çöp tenekesi olan küçük bir odaydı. Blossom lavabonun üzerine tünemiş, Roger ise çöp kutusunun üzerine çıkmıştı. Gabe klozetin kapağına oturmuş, yanında da Wander vardı. Dışarıda kalmaktan hoşlanmayan Fred ise klozetin üzerinde duruyordu.

Riley kilidi çevirirken Jasmine bez değiştirme istasyonundan, "Bu hiç de şüpheli değil," diye gözlemledi.

Riley, "Pekâlâ, işte Jas için kısaltılmış versiyon," diye söze başladı. "Susam, altı yıl önce bir deponun bombalanmasına tanık olduktan sonra kaybolan Beth Weber. Dava kapanmış. Dün ortaya çıkıp bunca zamandır hafıza kaybı yaşadığını iddia edene kadar öldüğü sanılıyordu ama ben buna inanmıyorum."

"Okaaaaay," dedi Jasmine. "Peki neden onun aklını okumuyorsun?"

Blossom, "Ne zaman bunu denese, kendini kaybediyor," diye gönüllü oldu.

"Manevi psişik destek için geldik."

Riley başparmağını annesine doğru uzattı. "O da öyle dedi. Herkes ceset pozunda rahatlarırken biz sadece savunmasını aşmaya çalıştık."

Jasmine, "Birinin yaptığı gibi," dedi.

Hiçbir şey arkadaşını şaşırtamazdı. Riley, gecenin bir yarısı Jasmine'i arayıp kazara birini öldürdüğünü söyleyebileceğini ve Jasmine'in kürekler, bir muşamba ve bir mazeretle ortaya çıkacağını biliyordu.

"Sanırım Susam'ı kaçıran adamı gördüm," dedi onlara. Tuvalet onun etrafında patladı.

Blossom, "İşte bu yüzden sana ve kız kardeşine her zaman minibüslerde şeker taşıyan yabancıların yanına gitmemenizi söyledim," dedi.

"Sürekli kurutulmuş et ve patates cipsi kokusu alıyorum,"

diye düşündü Wander. "Burası çok sıcak. Bir pencere açacağım," diye duyurdu Roger. "Sıcak mıydı? Ne tür bir araba kullanıyor?"

"Burada ne işimiz var?"

Son ikisi sırasıyla Jasmine ve Fred'den geldi.

Gabe sessiz kaldı, yakışıklı yüzünde alışılmadık bir çatıklık vardı.

Riley ellerini *sakinleşmenin* uluslararası sembolü olarak kaldırdı.

"Çocuklar, sakın olun. Önemli olan işe yaramış olması. Sizin yardımınızla bayılmadan ya da kusmadan içeri girebildim ve kimsenin pencereden atılmasına gerek kalmadı."

"Ha?" Jasmine dedi ki.

Blossom Roger'a dirsek attı.

"Unut gitsin," dedi Riley. "Susam'la alışverişe gideceğim ve normal bir kız konuşmasının bana bir şey söyleyip söyleyemeyeceğini göreceğim."

"Bu işte ben de varım," diye karar verdi Jasmine. "Mesajdan yalan kokusu alabiliyorum. Ayrıca, yeni bir çift ayakkabıya ihtiyacım var. Dün gece en sevdiğim stiletto larımı bir aptala fırlattım."

"Baban ve ben buradan çıkacağız. Sağlık merkezinden biraz pancar suyu almamız gerekiyor. Eğer bugün almazsak, ekşiycek."

"Sanki aradaki farkı tadabilirmişsin gibi," diye mırıldandı Roger.

"Pembe dışkının erkeksi olmadığını düşündüğü için huysuzlanıyor," diye açıkladı Blossom. "Susam tarafından tehdit edilmene rağmen yüzünü çibanelara bulaştırmadığın için seninle gurur duyuyorum, tatlım."

"Tanrım. Teşekkürler anne."

Blossom, "Nick'in doğum günü partisi için özel kombucha parti punch'ımı yapıyorum," dedi.

"Parti mi?" Riley tekrarladı.

Wander, "Gabe bize Nick'e vereceğin sürpriz partiden bahsetti," diye açıkladı.

"Evet, ilk sürpriz partime katılacağım için çok heyecanlıyım," diye itiraf etti Gabe.

"Doğru ya. Nick'in sürpriz doğum günü partisi," dedi Riley, bir anda aklına gelen bu laf için kendini tekmeleyerek.

Jasmine ellerini kalçalarına koydu. "Cadılar Bayramı için sürpriz bir parti düzenliyorsun ve bana söylemedin mi?"

"Şey-"

"Kostümümü seçtim bile," diye gururla açıkladı babası annesinin lavabodan çıkmasına yardım e d e r k e n .

"Tema ne?" Jasmine Riley'ye sordu.

"O kadar ileri gitmedim," diye itiraf etti.

Fred klozetten, "Ben bir İskoç lordu olarak gidiyorum," dedi.

Riley'nin iç paniği bir kademe daha yükselirken herkes kostümleri tartışmaya başladı.

Gabe yaklaştı. "İyi misin?"

Özel bir konuşmanın ne yeri ne de zamanıydı, bu yüzden onun göğüs kafesine baktı ve yalan söyledi. "Ben iyiyim. Sadece biraz yorgunum."

Dürüst olmak gerekirse, gerçekte ne olduğunu bilmiyordu. Sadece her şeyi berbat ettiğini biliyordu. Büyük bir hata. Kendini tam da Diana Hendricks'in lisedeyken ACL yırtılmasının duyulabilir patlamasından sonra futbol sahasına yığıldığında görüldüğü gibi hissediyordu.

"Yanlış bir şeyler sezdim. Güçlerini hissettim-"

"Hey! Biliyor musun?" Riley kaslı göğsünü okşayarak onun sözünü kesti. "Neden sen ve Wander öğle yemeği yemiyorsunuz? Bugün çok yardımcı oldunuz ve bir molayı hak ettiniz. Belki benim için bir parti temasına karar verebilirsiniz?"

Gabe biraz daha dik durdu. "Bu önemli görevi bana mı emanet ediyorsunuz?" diye sordu, bir şeylerin ters gittiğini unutarak.

Riley dürüstçe, "Sana her konuda güvenebilirim," dedi.

Wander'ın utangaç gülümsemesi banyoyu aydınlattı. "Seninle öğle yemeği yemeyi çok isterim. Sebze Avcısı'na gittin mi hiç, Gabe?"

"Hiçbir şey bana daha fazla zevk veremez," dedi dağ adamı kız kardeşine. Gabe tekrar Riley'ye döndü. "Dikkatli olun ve lütfen telefonunuzu yaşlı birine vermeyin."

"Söz veriyorum," dedi ve kolunu sıktı. Parmakları kolunun üst kısmını tam olarak kaplamadığı için bu daha çok bir çimdikti. "Oh, bekle! Herkes dağılmadan önce, en önemli şeyi unutmayın..."

"Nick'e söyleme," dediler.

26 Ekim Cumartesi, saat 10:15

"**Y**etki alanınızın dışındasınız," diye seslendi Nick, bir karton kutu üzerinde tek taraflı satranç oynayan adama yaklaşırken. Arkadaşı Perry iki beden büyük bir rugby kazağı ve içinde tüy olan şık bir fötr şapka giyyordu.

Perry satranç tahtasından başını kaldırmadan bir eliyle beyaz sakalını taradı. "Nicky Santiago. Arkadaşını mı arıyorsun?"

Nick elindeki ikinci kahveyi uzattı ve tahtanın karşısındaki boş koltuğı oturdu. "Bunu nereden biliyorsun?"

Perry, uyanık çocukların deyimiyle konut sıkıntısı çeken biriydi. Günlerini 3. Cadde'nin üç bloklu bir bölümünde tek kişilik mahalle bekçiliğı yaparak geçiriyordu. Geceleri, demiryolu raylarının yakınındaki harap bir kulübede uyuyordu. İşyeri sahiplerinin ve mahalle sakinlerinin cömertliğıne çok fazla güvenmiyordu. Ayrıca şehirde olan biten her şeyi biliyordu. Halkın onu kaç kez bir apartman dairesine yerleştirmeye çalıştığı düşünöldüğünde Nick, Perry'nin göçebe yaşam tarzının çoğunlukla kendi tercihi olduğından şüpheleniyordu.

"İçime bir his doğdu. Şuradaki çöplükten bir ceset çıkarmakla meşgul," dedi Perry, polislerin sokağı kordon altına aldığı bloğun sonuna doğru başıyla işaret ederek.

"Tanıdığımız biri var mı?" Nick sordu. O sabah, hâlâ solgun ve biraz titrek görünen Riley'yi, kendisi dönene kadar hareket etmemesi konusunda kesin talimatlar vererek yatağında bırakmıştı. Sonra spor salonuna gitmiş ve o yazdan beri kullanmadığı spor çantasında çürük bir muz bulmuştu. Tatmin edici bir antrenmandan sonra, Brian'ın Hemsworth piçleri hakkında bir şeyler bulup bulamadığını görmek için kuzeninin evine gitti.

Ve tıpkı şüphelendiği gibi, Brian'ın bulduğu tek kayda değer Hemsworth'ler Hollywood filmi türündendi.

Susam yalan söylüyordu ve Nick onun kimi koruduğunu bilmek istiyordu. Kendisi, kardeşi ya da onu kaçıranlar.

Perry omuz silkti ve uzun sivri taşlardan birini başka bir kareye taşıdı. Nick satranç meraklısı değildi.

"Hayır. Sadece kafasını çarpıp çöp konteynerine düşen bir aptal."

"Yani cinayet değil mi?"

"Kazara kendini öldürmediğin sürece hayır."

Nick, "Ona haber veririm," diye söz verdi ve ayağa kalktı. Perry, "Dışarıda dikkatli ol," diye uyardı.

"Ben her zaman öyleyim."

Arkadaşı homurdandı. "Nadiren dikkatli oluyorsun. Ama en azından henüz seni yakalamadı."

Perry iğnelemeyi bir ustanın maharetli dokunuşuyla kullanırdı.

Elbette, zamanında birkaç acele karar vermişti. Öfkesine yenik düşüp gösterişli bir partide bir katille yüzleştiği zaman da buna dahildi. Psikopat, Nick'in ofisini ve dairesini yakarak misilleme yapmıştı. Ama sonunda her şey yoluna girmişti. Riley'nin yanına taşınmış, yeni bir televizyon almış ve yangında yanan tüm evrakları dosyalamak zorunda kalmamıştı.

"Belirsiz felsefi tartışmalarımızı ne kadar sevsem de yapacak işlerim var." Nick söyledi.

"Tüm zamanını çalışarak geçiren ve güzel kız arkadaşlarıyla yeterince vakit geçiremeyen erkekler hakkında ne derler bilirsin," diye düşündü Perry, at kafası parçalarından birini yerine iterek.

"Ne diyorlar?" "Onlar aptal."

Homurdanma sırası Nick'teydi. "Görüşürüz, Per."

"Kahve için teşekkürler, Nicky. Eğer gelecek hafta köfte yemek istersen, yarısına hayır demem."

Nick omzunun üzerinden el salladı ve acil durum ışıklarının olduğu yöne doğru ilerledi.

Olay yerine vardığında bandın altına eğildi, birkaç üniformalıya başıyla selam verdi ve çöp konteynerine doğru yürüdü. Paslanmış bir müteahhit versiyonuydu ve bir sıra ev iskeletinin yan tarafına itilmişti.

Arada bir, beyninden çok parası olan bir yatırımcı şehrin boktan bir mahallesindeki boktan bir evi restore etmeye karar verirdi. On kişiden biri başarılı olur. Geri kalanların ya parası ve sabrı tükenir ya da biri yepyeni pencerelerini vurduğunda veya çöp konteynerinde ölü bulunduğunda pes eder.

Parmak eklemlerini metalin üzerine sardı. "Tak tak."

Kellen'in kafası tepeden dışarı fırladı. Nick'i gördüğünde gözleri kısıldı. "Sahipsiz bir ölümün olduğu yere öylece giremezsin."

Sadece Dedektif Kellen Weber, kız kardeşinin ölümden döndüğü sabahı çöp ve cesetlerin arasında geçirmeyi tercih ederdi.

"Komik. Ben de az önce öyle yaptığımı sanıyordum."

Adli tabibin minibüsü kaldırıma yanaştı ve Weber çöp konteynerinden yavaşça indi. Adamın pantolonu ve beyaz gömleği hâlâ tertemizdi ama çenesinin yapısı Nick'e Kellen'in dünkü domuz kabuğu fiyaskosundan dolayı hâlâ acı çektiğini gösteriyordu.

Kellen, "Burada bekleyin," diye emretti ve ardından ME ile konuşmaya giderken lateks eldivenlerini çıkardı.

Nick çöp kutusuna baktı ve Çavuş Mabel Jones'u alnında büyük bir çukur olan otuzlu yaşlarının ortalarında beyaz bir adamın cesedinin yanında gördü. *Free the Weed* gömleği kurumuş kan ve genellikle çöp kutularında bulunan diğer sıvılarla lekelenmişti.

"Cennette bir gün daha mı, Jonesy?"

Ona sırtıarak baktı. Dizlerine kadar çöp ve cesetlerin içinde olmasına rağmen Jones'un siyah saçları sıkı topuzundan kurtulmaya cesaret edemiyordu. "Nicky Santiago. Seni çöplüğüme getiren nedir?"

"Patronla konuşmam lazım," dedi.

"Bunun için iyi bir gün seçmişsin. Erkek Giyim Evi'nde bir alana bir bedava indiriminden beri onu bu kadar iyi bir ruh halinde görmemiştim."

"Öyle mi?" dedi tarafsız bir şekilde.

Mabel elini uzattı ve adam onu yukarı çekti. Hafifçe yere indi ve üniforma pantolonundaki inşaat tozunu ve izolasyonu fırçaladı.

"Ver bakalım," dedi ve kahvesine uzandı.

Verdi.

Sıcak kafeinden bir yudum aldı ve adamın yüzünü inceledi. "Bir şey biliyorsun," diye tahmin etti.

Nick, "Bir sürü şey biliyorum," diye sözünü kesti.

Mabel iyi içgüdüleri olan zeki bir kurabiyeydi ve sorgu odasında dehşet vericiydi. Birkaç yıl önceki dört randevuluk kısa ilişkileri sırasında hoşuna giden şeylerdi bunlar. Bu durumda ona hizmet etmeyen şeyler. İşin özüne inene kadar, dünyanın geri kalanı onun hakkında ne kadar az şey bilirse

Beth Weber'in nerede olduğunu öğrenirsek o kadar iyi olur.

"Patronun neden kravat gardırobunu iki katına çıkarmış gibi göründüğünü biliyorsun. Ne var ne yok?"

Omuz silkti. "Belki de sonunda biriyle yatmıştır." Mabel homurdandı ve kahvesini geri uzattı.

"Çavuş Jones, umarım bir siville bilgi paylaşmıyorsunuzdur," dedi Kellen, bir anda arkasında belirerek.

"Ürkütücü," diye fısıldadı Jonesy.

Nick, "Kiliseye giden bir vampir gibi," diye onayladı. Dikkatini Kellen'a çevirdi. "Kaburgaların Kara Hulk Hogan tarafından ezildi diye hıyarlık etme."

"Suç mahallerimden uzak durursan hıyarlık etmek zorunda kalmam.

Ayrıca, başka bir cesedin üzerine kusmana izin veremem." "Bir kere," diye tersledi Nick. "Bunu bir kez yaptım."

Mabel kendi kendine, "Belli ki dün gece kimse biriyle yatmamış," dedi.

Kellen ona, "Özel hayatıma gösterdiğin ilgiye karşılık, cesedi çöp konteynerinden çıkarmalarına yardım edebilirsin, Çavuş," dedi.

"Dört gözle bekliyorum, Dedektif," dedi Mabel sahte bir gülümsemeyle, yeni bir çift eldiven giyip çöp kutusuna geri dönmeden önce.

"Burada ne yapıyorsun Nicky?" Kellen sordu.

"Brian Arizona'daki pislikleri araştırıyor ve tanıma uyan Hemsworth adında bir aile bulamıyor."

"Umarım yasadışı bir şey yapmıyordur."

"Siz adalet sisteminin ne kadar bozuk olduğunu kabul etmeyi reddederken, adalet sisteminin ne kadar önemli olduğuna dair TED konuşmanızı geçelim ve bu pislikleri bulmakta ikimizin de çıkarı olduğu kısma geçelim."

Kellen konuşmasını yutmak için kendi dişlerini çiğniyormuş gibi görünüyordu. "İhtiyacımız olan tüm cevaplar tek bir kişide var," dedi

sonunda.

"Evet, peki bir kadın konuşmak istemediğinde onu nasıl konuşturursunuz?" "Onu sorgu odasına kapatırsınız ve hikayesini kırılır."

"Boşanmış olmana şaşmamalı."

"Siktir git, Nick. Ben meşgulüm. Uğraşmam gereken bir ceset var. Kaburgalarım tebeşir tozuna dönmüş gibi hissediyorum. Ve tek istediğim kız kardeşimden cevap almak ama o konuşmuyor."

"Kazara ölüm. Salak kafayı bulmuş, kafasını şuradaki açıkta duran kirişe çarpmış ve bir çöp konteynerine dalmış. Dava kapanmıştır."

Kellen dalgın bir şekilde kaburgalarını ovuşturarak, "Prosedürlerimizin bir nedeni var," dedi.

Aralarında eski bir tartışma vardı. Nick, mecazi kafa atma olayı gerçek kafa atmaya dönüştüğünde sinirlenerek teşkilatı terk etmişti. "Bak, Kim Olduğunu Biliyorsun'u nasıl konuşturacağımıza odaklanalım. Onu öylece karakola götürüp Jonesy ile aynı odaya atamayız."

Kellen omzunun üzerinden baktı, sonra Nick'i kulaklardan uzakta, kaldırıma doğru yönlendirdi. "Onun ifadesine bir an önce ihtiyacımız var. Ama o hazır olmadığını söylüyor."

"Peki onu nasıl hazırlayacağız? En azından kayıt dışı olsa bile bize ne olduğunu anlatacak kadar hazır."

"Bilgi almak için bastırdığımda mutfağında *ağladı*."

"Ona telefon rehberiyle mi vurdun? Anneni hapse atmakla tehdit ettin mi?"

"Hayır! Kibarca sordum. Sonra burnunu çekti ve hıçkırmaya başladı ve henüz başa çıkılamayacak kadar travmatik olduğunu söyledi. Ben de kendimi bok gibi hissettim ve soru sormayı bıraktım."

"Gerçek gözyaşları var mıydı?" Nick zorladı.

"Nereden bilebilirim ki? Ona çay yapmakla ve daha büyük bir dolabı ve özel banyosu olduğu için benim yatak odamı ona vermekle meşguldüm."

Nick, "Bu pislikler hakkında bir ipucu bulabilmemiz için bize yeterince şey söylemesi gerekiyor," diye ısrar etti.

Kellen, "Ve onları adalete teslim edin," diye ekledi.

"Ya da Arizona'ya bir yolculuk yapar, herkesle biraz sohbet eder ve sonra eve dönerken cesetleri çöle gömeriz."

"Belki de cinayet masasının yarısının duyabileceği aktif bir olay yerinde cinayet planlamamak istersiniz?" Kellen önerdi.

"Beth'in kaybolmasından sorumlu olan pisliği parmaklıklar ardına koymakla yetinecek misiniz gerçekten?"

Kellen havacı gözlüklerini taktı. "Bu adalet."

Nick gözlerini devirdi. "Ailen daha az *Columbo* izlemeliydi. ve çocukken daha çok *Punisher*."

"Vigilantizm adalet değildir.

Anarşidir."

"Bana bu aileyi komaya sokmak isteyen en küçük bir parçanız olmadığını mı söylüyorsunuz?"

Kellen güneş gözlüklerini çıkardı. "Benden ne istiyorsun Nicky? Son altı yıldır kız kardeşimin nerede olduğunu bilmediğim için uyuyamadığımı mı söylememi istiyorsun? Ya da dün gecenin, onun yaşadıklarının ölümünden daha kötü olmasından korktuğum için uyuyamadığım ilk gece olduğunu mu? Bundan kim sorumluysa, değersiz hayatının geri kalanında benim hissettiklerimi hissetmesini istiyorum."

Nick onu omzundan alkışladı. "Bu daha iyi. Karanlık tarafta oynamak iyi hissettirmiyor mu? Tüm bu kanun ve düzen işlerini bırakıp Santiago Araştırmaları'na katılmaya ve mahkeme sisteminin parmaklarının arasından kaçan her pisliğin peşine düşmeye ne dersin? Bizden bir TV filmi yaparlar."

Kellen ellerini kalçalarına koydu ve yeri inceledi. "Hadi ama. Kulağa hoş geliyor, değil mi?" Nick alay etti. "Tam bir baş belasısın," diye yakındı Kellen.

Nick sırttı. "Thorn da aynı şeyi söylüyor."

"Onu hak etmiyorsun."

"Yok canım. Ona hatırlatmazsan memnun olurum."

"Daha iyi hissediyor mu?"

"O ve Machu Picchu dün gece sayım için aşağıdaydı. Bugün evde kalıp dinlenmesi için onu zorladım. Sadece grip olduğunu söyledi."

"Güzel. Peki kız kardeşimi nasıl konuşturacağız?" Kellen sordu. "İkimiz de cevap vermek istemeyen bir kadını ikna edecek donanıma sahip değiliz."

"Bu konuda bir fikrim var. Açık iletişim konusunda bizi eğitecek bir kadına ihtiyacımız var."

Kellen homurdandı. "Sanırım ikimizin annesi de o listede yok."

Marie Santiago ve Constance Weber'in herhangi birine dürüst olması için güvenli bir alan sunma fikri iki adamı da güldürmüştü. En azından sedye yanlarından geçene kadar.

11:22, 26 Ekim Cumartesi

"**I** Gri olana neden ilgi duyduğunu tamamen anlıyorum ama bu kırmızı *vahşi* bir çılgılık atıyor," dedi Susam, Riley'ye kırmızı bir kazak iterek ve onu soyunma odasına doğru itiyor.

Jasmine şampanya kadehinin kenarından, "Haklı Riley," diye onayladı.

Görünüşe göre kadınlar bir butik mağazaya limuzinle geldiklerinde, şampanya alışveriş deneyiminin otomatik bir parçasıydı.

Riley isteksizce perdeyi kapattı ve ona zorla giydirdikleri kıyafetlere baktı. Atletizm mağazasında kontrolünü kaybetmemiş ve indirim reyonundan yirmi iki dolara bir çift iğrenç, hafif çirkin, son moda tayt almıştı. Hem Susam hem de Yasemin ona cüzdanını açtırmaya kararlı görünürken, kafasında dönüp duran düşünceler dikkatini dağıtıyordu; bunların arasında, evi terk etmekle kalmayıp Susam'a bulaşmaya karar verdiğini öğrenirse kendisiyle konuşmayacak olan erkek arkadaşına sürpriz bir Cadılar Bayramı partisi hazırlamak için sadece birkaç günü olduğu gerçeği de vardı.

Üstüne üstlük, Pamuk Şeker Dünyası parçalandığından beri bir yabancının aklından geçen tek bir düşünce ya da bir imgelem ısıltısı bile olmamıştı. Bir kez olsun kafasındaki tek ses kendi sesiydi.

"Bu korseyi buraya kim koydu? Sadece rahat etmek istiyorum," diye yakındı perdenin üstünden. *Ve iflas etmemek.*

Susam, "Ve ben sadece rahat ederken varlıklarınızı göstermenizi istiyorum," diye ısrar etti. "Birinin diğerinden ayrıcalıklı olması gerekmiyor. Markanız Yerde Bulduğum İlk Şey olmak zorunda değil."

"Bu kızdan hoşlandım," diye seslendi Jasmine mağazanın içinde bir yerden. "Şampanya mı konuşuyor, yoksa bu sıkıntılı mom-jean şort benim için mi yapılmış?"

"Made. Senin için. Senin için," diye ısrar etti Susam. "Bir çift tayt ekle, sonbahar boyunca da giyebilirsin."

Şimdiye kadar çok fazla alışveriş yapmışlar ama çok az kız kıza konuşmuşlardı. Riley kazağı kafasının üzerinden çekti. "Geri kalanı nereye gitti?" diye sordu aynaya bakarak.

Arkasındaki perde hızla açıldı ve Susam ile Yasemin omzunun üzerinden onun yansımasına baktılar.

"Bu bir crop top," diye açıkladı
Susam. "Çok seksi, Ry. Şu
göğüslerine bak."

Göğüsleri kare yaka içinde düzgün bir şekilde çerçevelenmiş görünüyordu. Ancak kot pantolonun içine sokabileceği bir etek ucu ya da poposunu gizleyebileceği fazladan bir kumaş yoktu.

"Göğüsler iyi. Ama kıçıma bak."

"Ah, öyleyim," dedi Jasmine. Hırıltılı bir ses çıkardı ve görünmez pençeleriyle Riley'ye şakacı bir şekilde vurdu.

"Kıçımı görebilirsin."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun," dedi Susam.

"Orada selülit var. Ve olması gerekenden daha büyük."

"Herkesin selülitli vardır ve neden başka birinin sana poponun çok büyük olduğunu söylemesine izin veriyorsun?" Susam talep etti.

Riley, "Griffin eskiden liposuction broşürlerini iç çamaşırı çekmecemde bırakırdı," dedi.

Susam kaşlarını çatı. "Kim bu Griffin ve birinin onun kaybolduğunu fark etmesi ne kadar sürer?"

Jasmine, "Griffin onun iki metre boyunda, pipisi kulak çubuğu kadar olan eski kocası," dedi.

"Nick suratına yumruk attı ve onu bir çöp konteynerine attı," dedi Riley göbek deliğinin üzerindeki eteği çekiştirmeye çalışırken.

"İşte benim tanıdığım ve sevdiğim Nicky Santiago!" Susam şarkı söyledi.

Riley nefesini içine çekti ve yanlışlıkla kendi tükürüğüyle boğuldu.

"Dur bakalım," dedi Jasmine, şampanyasını sert bir çınlamayla yere bırakırken. "Kız arkadaşımın erkeğini sevdiğini söylediğinde, yatağını sahte böcekler veya sürüngenlerle doldurmadan önce bunu açıklığa kavuşturmanı isteyeceğim."

Jasmine *bir* çırpıda arkadaşlıktan *gözlerinizi bir stiletto* ile oymaya kadar vites değiştirebilir.

"Büyüdüğümde senin gibi olmak istiyorum," diye hırıldadı Riley.

"Yatağında bir kertenkele bulma riskini göze alarak Nicky'yi sevdiğimi itiraf ediyorum," dedi Susam. "Her zaman sevdim."

Riley öksürürken dünyası yine altüst oluyordu. Ama bu sefer bunun psişik öngörülerle bir ilgisi yoktu.

"Bir kardeş olarak," diye ekledi Susam.

Jasmine kollarını kavuşturdu ve Susam'a sertçe baktı. "Onunla hiç öpüşmediğini, senin evinde kaldığında 'yanlışlıkla' onu duşta basmadığını ya da Mezunlar Günü maçını kaybettikten sonra onu sarhoş edip hemşire odasında seks yapmadığını mı söylüyorsun?"

"Bunlar muhtemelen daha sonra konuşmamız gereken çok özel örnekler. Ama hayır. Nicky'yi bir ağabey olarak hep sevmişimdir. 'Her şeyi ben bilirim' diyen inatçı dış görünüşünün altında, sadece sevdiği herkes için doğru olanı yapmak isteyen bir oyuncak ayı yatıyor. Ama..."

"Ama ne?" Riley mırıldandı.

Susam bir kot tulum aldı ve göğsüne doğru kaldırdı. "Ama bu inatçı dış görünüş bir mil kalınlığında. Nick ve ben bu şekilde asla birlikte olamazdık. Onunla ilgili beni eğlendiren şey, bir ilişkide tam da ondan nefret etmeme neden olacak şeydi." Susam dramatik bir şekilde ürperdi.

Riley savunmacı bir tavırla, "Elbette inatçı biri ama o kadar da kötü değil," dedi.

Susam başını salladı ve ağır altın bukleleri sanki biri vantilatörü ve kamerayı açmış gibi omuzlarının etrafında parıldadı.

"Evet, öyle," diye karşı çıktı Susam. "İşte bu yüzden ikiniz mükemmel bir eşleşmesiniz. Tüm dünyada 'Ben Nick Santiago'yum ve ne dersem o olur'a katlanabilecek tanıdığım tek kişi sensin," diye homurdandı.

Söz konusu adam hakkında kuşkusuz iyi bir izlenimdi. Jasmine alkışladı.

"Ama aynı zamanda ona denge de sağlıyorsun," diye devam etti Susam Riley'e. "Ona meydan okuyorsun ve muhtemelen senin en sevdiği yönlerinden biri de bu. Kendi hayatını yaşayacak kadar güçlüsün, Nick Yasası'na itaat etmediğinde

Gerekli. Ona kendi saçmalıklarını söylemekten korkmuyorsunuz. Onun eleştirileri kaldırabilecek kadar güçlü olduğunu ve ilişkinizin tümsekleri kaldırabilecek kadar sağlıklı olduğunu kabul ediyorsunuz."

Riley son zamanlarda ağzını açmadığı onca şeyi düşünüp suçluluk duyarak, "Ben olsam *o kadar* ileri gitmezdim," dedi.

"İkiniz için de uygun. Birlikte bir hayat kuracaksınız. İkinizin de ne istediğini bulup oradan devam edeceğiniz bir hayat. Ama ben ne istediğimi zaten biliyorum. Bilerek doğmuşum. Partnerim tarafından zorlanmaya ihtiyacım yoktu. Benimle otomatik olarak aynı fikirde olmakta sorun yaşamayacak bir erkeğe ihtiyacım vardı. Bana güvenmesi ve hedeflerime odaklanması pek çok sorunu kolaylaştırır."

"Bunun cesurca bir narsisizm mi yoksa gerçekten zekice mi olduğuna karar veremiyorum," diye düşündü Jasmine.

Riley, Susam'ın sanki partnerini çoktan bulmuş gibi geçmiş zamana geçmesinin şüpheli olup olmadığına karar veremedi.

Susam tulumu rafına geri koydu ve dantelli bir sütyen üst aldı. "Hayattan ne istediğimi biliyorum. Bunun için özür dilemeyeceğim ya da başkalarının beni desteklemesini beklemeyeceğim. Bunun için çalışacağım. Ve bir gün, karşılığını aldığımda, her şeye değecek."

"Peki, ne istiyorsun?" Riley sordu.

"Basit. Zengin, ünlü ve herkes tarafından sevilen biri olmak istiyorum."

"Kendi şoförünle kendi limuzinine biniyorsun. Bunun iyi bir başlangıç olduğunu söyleyebilirim," diye gözlemledi Jasmine.

"Lafı açılmışken, Wilhelm neden köşede jimnastik yapıyor?" Riley sordu.

Limuzin şoförü -Riley'i kazara smoothie püskürttüğü için kesinlikle affetmemişti- futbol topunun bir parçası gibi görünen başsız bir mankenin yanında sınav çekerek ilerliyordu.

"Fiziği onun için çok önemli. Onunla ilgili en sevdiğim şeylerden biri bu."

"Onu ne zamandır tanıyorsun?" Riley sordu. Belki de Wilhelm, Susam-Beth gizeminin anahtarını elinde tutuyordu.

"Dört gün. O en iyisi değil mi?"

Riley gözlerini kırptırdı. "Onu bir haftadan daha az süredir tanıyorsun ve ona güveniyor musun?"

Yaşadığınız onca şeyden sonra mı?"

"Amaçlar aynı hizaya geldiğinde, güvenilmeyecek ne var?" Susam sordu. "Wilhelm de ben de dışarıdan nasıl görüldüğümüzün dünya üzerinde bıraktığımız ilk izlenim olduğunu biliyoruz. Daha ağzınızı açmadan dinleyicilerinize kim olduğunuzu söylüyorsunuz. Yani yoga dersine erkek arkadaşınızın annesiyle birlikte devasa bir tişört ve delikli taytla gittiğinizde ne söylediğinizi sanıyorsunuz?"

Riley yüzünü buruşturdu. "Az bakım gerektiren biri olduğumu ve çamaşır yıkamam gerektiğini mi?"

Susam ellerini kaldırdı. "Eğer dünya tarafından bu şekilde tanımlanmak istiyorsanız, o zaman elbette bununla gurur duyun."

Riley, "Bu o kadar basit değil," diye karşı çıktı.

"Neden bu kadar basit değil?" diye sordu Jasmine. Elindeki boş flütü havaya kaldırdı ve şık satış görevlisi arka odaya kaçtı.

Riley yansımasına bir kez daha baktı. "Önemsemediğimden değil. İyi görünmek için hafifletici sebepler var."

"Ne gibi?" Susam dürttü.

"Limuzinle seyahat eden bir kadının ve deri evrak çantası benim mortgage ödememden daha pahalı olan birinin asla anlayamayacağı koşullar gibi" dedi.

"Sanırım bizden bahsediyor olabilir," diye fısıldadı Susam.

Jasmine gözlerini devirdi. "Öyle mi düşünüyorsun? Ciddiyim Riley. Konuş bizimle. Bu ne demek oluyor?"

Riley soyunma odasının dışındaki hasır sandalyeye çöktü. "Beş parasızdım. Tamam mı? Griffin'le boşandığımızda, aptal burnunu kırdığı için ona para ödemek zorunda kaldım. İşimi, evimi, arabamı kaybettim. Hepsi yanlış adama oynadığım içindi. Yani belki de elli dolarlık bir kazak almak, çok güzel bir dairesi olan bir avukat ve harika ayakkabıları olan bir girişimci için hiçbir şeydir. Ama benim için her şey hâlâ taze."

"Ah, tatlım," dedi Jasmine başını sallayarak. "Sen bir aptalsın."

Riley gözlerini kırptırdı. "Affedersiniz?"

Jasmine etkileyici bir kas gösterisiyle onu ve sandalyeyi döndürerek Riley'nin aynaya bakmasını sağladı. "Bir şeyi unuttun."

"O da ne?" Susam, Riley'nin diğer omzunun üzerinden fırlayarak sordu.

"Senin Riley Lanet Thorn olduğun-yan çubuk: eğer bu senin gerçek göbek adınsa

çok mutlu olacağım ve Riley Thorn kendine bakacak. Kötü bir evlilikten kurtulmak ve her şeye yeniden başlamak için yapman gerekeni yaptın. Tuvaletleri düzelterek ve yiğit bir yetim Annie gibi Cup O' Noodles yiyerek geçimini sağladın ve yükseldin."

"Çok ilham verici," diye fısıldadı Susam.

Riley, "Ben tuvaletleri değil, banyo bölme şemalarını prova ettim," diye ısrar etti. "Her neyse. Demek istediğim şu ki sen Riley Thorn'sun ve asla tekrar oraya dönmek. Akıllısın, cesursun, çalışkansın, sadıksın ve bu tişört göğüslerini ve kışını harika gösteriyor. Baş belası olduğunun farkına var ve kendini şımart."

Susam, "Ve bu psişik şey senin için işe yaramazsa bile, başka bir şey bulacaksın," dedi.

Riley, "Bu gerçekten bir iş değil," dedi.

"Eğer üzerinde çalışırsan olabileceğine eminim," dedi destekleyici bir şekilde. "Ee, ne diyorsun boksör?" Jasmine kolunu omzuna atarak sordu Riley'nin omuzları. "Gerçekten ne kadar harika olduğundan korkan, beş parasız, depresif bir duldan daha fazlası olduğunu kabul etmeye hazır mısın?"

"Umarım evet der," diye fısıldadı Susam.

Bundan bir çıkış yolu göremeyen Riley yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. "Evet." Farkında olsunlar ya da olmasınlar, Jasmine ve Susam henüz fark etmediği bir soruna ışık tutmuşlardı. Bununla bir an önce başa çıkması gerekiyordu.

"Aferin kızıma. Şimdi onu içeri getir," dedi Jasmine.

Susam ciyakladı. "Grupça sarılıyor muyuz? Uzun zamandır grupça sarılmamıştım!"

Jasmine onu kucaklamak için kendine doğru çekerken Riley inledi.

"Tamam. Gel buraya." "Wilhelm! Fotoğrafımızı çek!"

RILEY, poposunu gerçekten de *Nice Butt Magazine*'in kapağına aitmiş gibi gösteren bir kot pantolona, topuklu ayakkabılarla eşleştirildiğinde bacaklarını milyonlarca mil uzunluğunda gösteren bir elbise pantolonuna ve bir değil iki tane crop top'a ikna edilmesine İZİN VERDİ.

Kot tulumla sınırı çizdi.

Riley limuzinin arka koltuğunda, Wilhelm'in bardak tutucusuna bıraktığı buz gibi süslü suyu çevirerek açarken, "Kredi kartı bakiyem konusunda paniğe kapılmayacağım," diye söylendi. Akıllı adam bu sefer berrak bir sıvı seçmişti.

"Öğle yemeği benden hanımlar," diye duyurdu Susam. "Nereye gidelim?"

Susam ve Jasmine ögle yemeği seçeneklerini tartışırken Riley mesajlarını kontrol etti.

Nick: Nasıl hissediyorsun? Dinleniyor musun?

Riley telefonundaki takip uygulamasını kontrol etti ve adamın sırf yalanını yakalamak için ona evde mesaj atmadığından emin oldu.

Riley: Daha iyi hissediyorum, teşekkürler.

Durakladı ve dudağını ısırıldı. Sonra ikinci bir mesaj gönderdi.

Riley: Bu gece konuşmalıyız.

Jasmine, "Mechanicsburg'da *en iyi* deniz yosunu salatasını yapan bir suşi mekânı var," dedi.

Susam oturduğu yerde zıpladı ve ellerini çırpı. "Ooooh! Deniz yosununa bayılırım! Ama biliyorsun, yoga dersinden çıkmış gibi görünerek suşi yemeye gidemeyiz."

"Moda şovu! Defile!" Jasmine bağırdı.

Wilhelm mahremiyet bölmesini kaldırıp suşiye doğru yönelirken, arka koltuktaki üç kadın alışveriş poşetlerini karıştırıp yeni kıyafetler giydiler.

Hiçbiri onları takip eden siyah cipi fark etmedi.

Wilhelm restoranın önünde durduğunda RILEY kendini lisede ağır çekimde yürüyen havalı çocuklardan biri gibi hissetti.

"Memelerin çok seksi görünüyor," dedi Jasmine ona.

"Gerçekten mi?" Riley elini yeni dekolte kazağının ve yüksek belli kot pantolonunun üzerinde gezdirdi. Yolda Jasmine ve Susam çantalarındaki kuru şampuan ve makyaj malzemelerini çıkarıp Riley'nin üzerinde sihirlerini konuşturmuşlardı. "Kendi özel uçağından yeni inmiş gibi görünen sensin."

Jasmine deri bir tayt ve safir mavisi, huni yakalı bir kazak giymişti. Saçları yüksek at kuyruğundan parlak bir şelale şeklinde sarkıyordu.

Susam'ın üzerinde allık pembesi yeni bir iş kıyafeti ve gömlek yerine dantelli, yüksek yakalı bir sutyen vardı.

Kanagawa, ana cadde üzerinde sıradan bir vitrinde yer alan küçük bir suşi dükkânıydı. Ama içeride suşi yapan bir dahi, tabaklarda sanat eserleri yaratıyordu.

Restorandaki bütün kafalar onlara doğru döndü.

Riley utanç içinde, "Çok fazla giyinmişiz," diye fısıldadı.

"Öyle bir şey yok. Ruh halinize ve kişiliğinize uygun giyinirsiniz. Eğer kıyafetiniz diğerlerininkinden daha iyiye, bu onların sorunudur, sizin değil."

Riley onun aval aval bakan genç sunucuya doğru kasıla kasıla yürümesini ve köşedeki kabini işaret etmesini izledi.

Riley, Jasmine'e, "Söylediği her şeyin bir tutam tuhaf motivasyon posteriyile karıştırılmış birazcık saçmalık olduğunu hissediyorum," diye fısıldadı.

"Biliyorum. Bu harika," dedi arkadaşı Riley ile kollarını birleştirerek.

Dakikalar sonra, utanç verici bir suşi siparişi verildiğinde, Jasmine çayını bıraktı, Susam'a baktı ve bir kız arkadaş sorgucusuna dönüştü. "Yani altı yıl boyunca bir yabancıyla evliymiş gibi davrandın. Nasıl bir şeydi? Korkunç muydu? Ne yaptığını öğrendiğinizde tüm eşyalarını çimenlere mi attınız? Arabasını garaj kapısına doğru sürdün mü?"

Riley Susam'a, "Arkadaşımanın kusuruna bakma," dedi. "Jasmine sadakati ve intikamı ile değerlidir."

Jasmine, "Riley'e yüzünü kırdığı için dava açtıktan sonra Griffin 'I'm a Real Boy'un arabasına T-bon yaptım," diye açıkladı.

Susam yemek çubuklarına baktı ve Riley kadının ne hissettiğini anlayabilmeyi diledi.

"Ben bunların hiçbirini yapmadım."

"Seni kaçırdı ve altı yıl boyunca karısı olduğunu düşünmeni sağladı, bu arada ailen öldüğünü düşündü ve sen en azından onun iç çamaşırlarını kaşıntı tozuyla kaplamadın mı?"

Riley yanıtı kendisi almak istemekle Jasmine'in Susam'ı fazla zorlamasına izin vermemek arasında kalmıştı. Bugün birbirlerine bağlanmışlardı elbette. Ama bu gerçek şeyler hakkında konuşmak için yeterli bir bağ mıydı?

"Hiç gerçekten aşık oldun mu?" Susam aniden sordu.

"Oh, elbette. Düzinelerce kez," diye yanıtladı Jasmine elini sallayarak.

"Sadece bir kez benim için. Beni sevdiğini sanmıştım. Ama işler sarpa sardığında ve bir seçim yapması gerektiğinde, ailesini bana tercih etti."

"Bunu duyduğuma üzuldüm," dedi Riley.

"Onu üzmemizi ister misin?" Jasmine teklif etti.

Susam hüzünlü bir gülümsemeye başını salladı. "Bazen ilerlemek, acı içinde kıvranmaktan ya da intikam almaktan daha iyidir," diye ekledi çabucak.

"Eğer o adamın hayatının geri kalanında soprano şarkı söylemesini istediğine karar verirsen, bana ve Riley'e haber ver," dedi Jasmine.

Susam onlara hüzünlü bir gülümseme verdi. "Yapacağım."

Suşi, masanın büyük bir kısmını kaplayan bir tabakta geldi.

Riley, pencereden *onu* gördüğünde ağzına mükemmel bir somonlu avokado rulosu atmıştı. Antika dükkânındaki adam. Ama bu sefer yüzü rafya bir yelpazeyle gizlenmemişti. Ve bu sefer onu tanıdı.

Bir nefes ve biraz wasabi emdi ve şiddetli bir şekilde öksürmeye başladı. "Uh-oh," dedi Susam. "Yine tükürüğünle mi boğuldun?"

Riley başını iki yana salladı, yeşil wasabi topu ciğerlerine işlerken gözleri yaşardı. "Keçi sakalı," diye hırıldadı.

"Keçi mi? Suşide keçi yok," diye ısrar etti Jasmine.

"Buyurun." Servis görevlisi elinde büyük bir bardak suyla geri döndü.

"Bu her zaman olur."

Riley hâlâ başını sallayarak suyu aldı ve içmeye başladı.

Öksürükler ve hırıltılı nefesler arasında yanık azalmaya başladı.

Sonunda başını kaldırmayı başardığında adam gitmişti.

"Gitmemiz gerek. Hemen," diye mırıldandı.

"Oooh, hemen şimdi yeni bir sesli mesaj karşılama kaydı yapmalısın.

Sesin Mila Kunis gibi seksi ve boğuk çıkıyor," diye gözlemledi Jasmine.

Riley elini masaya vurdu. "Gitmemiz gerek." Susam

Jasmine'e, "Sesi üzgün geliyor," dedi.

"Hawaii rulomu almadan gitmiyorum," diye ısrar etti Jasmine.

Riley homurdanarak tabaktaki suşileri Jasmine'in çantasına doldurmaya başladı.

"Hey! Bu yeni! İçindeki balık kokusunu asla çıkaramayacağım," diye yakındı arkadaşı.

"Sana yeni bir tane alırım," diye hırıldadı Riley.

"Peki, bu durumda..." Jasmine kalan ekmekleri çantasına doldurdu ve her şeyin üzerine bir kase deniz yosunu salatası ekledi.

"Wilhelm'i ara ve bizimle arkada buluşmasını söyle," dedi Riley, iki kadını da kabinden sürükleyerek.

"İyi misin Riley? Bu kotun giymeye alıştığından biraz daha dar olduğunu biliyorum ama başını döndürmüyor, değil mi?" Susam sordu.

"Sadece git!"

Suşı dolu bir çanta ve elinde Susam'ın fişiyle onları ara sokakta kovalayan garsonla birlikte limuzine doğru ilerlediler.

"Neden kaçıyoruz?" Jasmine çantasını göğsüne bastırarak sordu.

"Çünkü I tanınan biri itibaren daha önce Bugün.
I düşünmek o

bizi takip ediyor."

"Gerçekten mi?" Susam olduğu yerde durdu. "Neye benziyordu?"

"Koyu kıvrırcık saçlı, asık suratlı."

Susam limuzinin içine girip çıkarken yarı yolda durdu. Riley'nin bileğini ölümcül bir şekilde kavradı. "Güzel bir poposu var mıydı?"

"Hayır! Hiç kıcı yoktu," diyerek kadını arabaya tıktı ve arkasından tırmandı. "Yumrukla onu, Wilhelm!"

12:31, 26 Ekim Cumartesi

"**M**rs. Basil-Thorn, Ben değil Tabii ki sen anlayış soru." Kellen bir filmin yedinci saatindeymiş gibi görünüyordu.

iyi gitmeyen bir sorgulama.

Blossom çay bardağını kaldırıp buharına üfleyerek, "Ve cevabımı anlamadığınızdan oldukça eminim," dedi.

"Sana kız kardeşimi, yani arkadaşımı nasıl açabileceğimizi ve ona ne olduğunu bize nasıl anlatabileceğini sordum. Sen de desteden bir kart çekip bana aptal olduğumu söyledin."

"Hayır, bu kart Budala. Ve ters çevrilmiş olduğu için ya kötü bir kararı ya da endişe verici bulacağınız yeni bir başlangıcı sembolize etme eğilimindedir."

Nick mutfak masasının üzerindeki karta bakarak sırttı. Bir kez olsun alıcı tarafta olmamak güzeldi. Elbette eski ortağına öleceği ya da buna benzer bir şey söylenmemiştir.

"Bunun kız kardeşimle ne ilgisi var?" Kellen sordu.

"Tavsiyelerim kişiye özel olarak hazırlanır. Cis arkadaşınızın açılmasını nasıl sağlayacağınız konusunda size doğru tavsiyelerde bulunmamı istiyorsanız, onunla hiç tanışmadığım için onun hakkında bir okuma yapmam gerekir."

Roger, 1980'lerin TV şovlarıyla ilgili bilgileri araştırdığı iPad'inin arkasından homurdandı. "Tanrım, kadın! Çok mu fazla pancar suyu içtin? Onunla çoktan tanıştın."

Blossom kocasına öyle hızlı baktı ki Nick kırbaçlanma endişesine kapıldı. "Hayır. Yapmadım, Roger. Sen de yapmadın. *Hatırladın mı?*"

"Peki kimdi o pembe saçlı kız ve büyük..." Roger ellerini göğsünün önünde birleştirdi. "Bu sabah Riley ile yogada-"

Nick birdenbire bu durumdan mizah çıkaramaz oldu. "Riley bugün yogaya mı gitti?"

"Hayır. Riley? Ha! Hayır," dedi Blossom. "Bugün kendini iyi hissetmiyordu ve evde kaldı. Geçen haftayı düşünüyor olmalısın, Roger."

"Ha?"

Blossom'ın nefesi dramatik bir şekilde kesildi. "Bunu duydun mu?" "Neyi duydum mu?"

"Daisy'nin sana ihtiyacı var. Miyavlaması çok üzücü geliyordu," dedi Blossom. Ayağa fırladı ve sürgülü güverte kapısını açtı.

Roger koşarak onu takip etti. "Sorun nedir, Papatya Kız? Yandaki yaşlı cadı yine o tuhaf saçlarıyla seni korkuttu mu?"

Blossom kapıyı sürükleyerek kapattı ve Nick onun Roger'ın göğsüne vurduğunu gördü.

Kellen tarot kartını incelemek için eline alarak, "Biliyor musun, bir gün senin kayınvaliden olabilirler," dedi.

Blossom ve Roger, bir sürü el hareketi ve şaşkın görünümlü evcil bir inek içeren bir tür tartışmaya girmiş gibi görünüyorlardı.

"Sanki konu ebeveynler olunca ikimiz de konuşabiliyoruz. Senin annen dindar bir sosyopat, benimki ise-"

"Annen bunca yıl sana ve kız kardeşine katlandığı için bir azize."

"Annemle çıkmayı bırak. Dün uzun zamandır kayıp olan kızını ortaya çıkardıktan sonra Constance'la konuştun mu?" Nick sordu.

"Annenle çıkmıyorum. Sadece ara sıra bir şeyler içmeye ve yemeğe çıkıyoruz. Ve hayır. Neden? Çıkmalı mıyım?"

Santiagos konuştu. Her şey hakkında. Genellikle aşırı yüksek sesle ve agresif el hareketleriyle. Kellen'in ailesinin buz gibi dinamikleri onu her zaman büyülemişti. Birinin bir sorunu varsa, yemek masasında patlamaz ve bir kase karides fırlatmazlardı. Anlayabildiği kadarıyla,

Hava durumu ve kilisenin bağış kampanyaları dışında hiçbir şey hakkında konuşmazlardı.

"Oldukça büyük bir şoktu. Yani, öğrendiğinde neredeyse bir domuz kabuğunda boğuluyordun. Ama annen gözünü bile kırpmadı."

"Pokeri bir yüzü var. Pokerin sekizinci ölümcül günah olduğunu düşünmeseydi, Şişko Tony'nin kumarhanesinde temizlik yapardı," dedi Kellen, elindeki kartı masaya geri atarken.

Avlu kapısı sürgüyle açıldı ve gülümseyen Blossom ile pişman görünen Roger geri döndü.

"Roger'ın söylemek istediği bir şey var. Değil mi, Roger?" diye dürtükledi.

Adam iç geçirdi. "Haftanın hangi günü olduğu konusunda kafam karıştığı için özür dilerim. Sanırım Blossom'ın yaşam tarzı değişiklikleriyle daha fazla ilerleme kaydedebileceğim için ihtiyacım olmadığını söylediği kolesterol ilacım." Sesi sanki bir işaret kartından okuyor gibiydi.

"Uh. Özrün kabul edildi mi?" dedi

Kellen. "Güzel. Şimdi, nereden kalmıştık?"

Nick, "Beth'in, yani Susam'ın bize açılmasını nasıl sağlayabileceğimizi anlatıyordun," dedi.

Blossom şiddetle başını salladı. "Doğru, doğru, doğru! Hatırladım." "Şimdi kim statin kullanıyor?" Roger nefesinin altında mırıldandı.

Blossom parmaklarını masanın üzerinde birbirine geçirdi. "Ona sormayı denedin mi?"

"Bunu ben neden düşünemedim?" Kellen kuru bir sesle söyledi.

Kıkırdadı. "Oh, seni çocuk. Ona *nasıl* sordun?"

Nick ve Kellen birbirlerine omuz silkti. "Bilmiyorum. Ona sadece bize neler olduğunu anlatmasının çok önemli olduğunu söyledik, böylece bu insanları mümkün olan en kısa sürede bulabilir ve haklarında dava açabiliriz."

"Ya da onları çöle sürükleyip cesetlerini çakallara yedirirler," diye ekledi Nick, Blossom'ın onlar için doldurduğu bulanık yeşil çaydan bir yudum alarak. Tadı tuhaf bir şekilde meyan kökü ve limon kokuyordu. Tam olarak nefret etmemişti ama Blossom bir daha odadan çıkarsa muhtemelen lavaboya dökcekti.

Yüzünü buruşturdu. "Bunu büyük bir sevgiyle ve yargılamadan söylüyorum, ama sanki onun duyguları sizinkilerden daha az önemliymiş gibi ona baskı yapıyormuşsunuz gibi geliyor."

"Adalet bir duygu değildir," diye tersledi Kellen, kupasını yere bırakarak. "Eğer bize bildiklerini anlatmazsa, bu insanları asla

bulamayabiliriz. Yaptıklarının bedelini asla ödeyemeyebilirler."

Blossom avuçlarını kaldırdı. "Ne dediğini duyuyorum ve namaste."

Adam ona ters ters baktı. "Ne?"

Nick, "Sırtına *namaste* yap," diye önerdi.

"Namaste," diye tekrarladı Kellen.

Ona gülümsedi. "Şüpheli kardeşinin sana bilmen gerekenleri anlatmasını istiyorsan, onunla olduğu yerde buluşmalısın."

"Benim dairemde. Ama onu orada konuşturamadım," dedi Kellen.

Blossom aptalı eline aldı ve onunla kendini yelpazeledi. "Demek istediğim duygusal olarak nerede? Ruhsal olarak? Eğer korkuyorsa, sana güvenmesini sağlamanın bir yolunu bulmalısın."

"Hey, Bloss, neden ona kuzeninin sana yaptığı savunmasızlık çayını getirmiyorsun?" Roger önerdi.

Kellen kan damarlarından birini patlatmak üzereymiş gibi görüldüğünde Nick bir sırtışı bastırdı.

"Ne harika bir fikir, Roger!" dedi Blossom. Başının tepesine bir öpücük kondurdu ve bodrum kapısına doğru zıpladı.

Üç adam, birbirlerini iyi tanımayan ve eşleri ya da televizyonları olmadan bir odada sıkışıp kalmış üç adamın yaptığını yaptı. Sessizce oturdular.

Nick ayağa kalktı ve çayını döktü. "Psst."

Nick ve Kellen dirseklerini mutfak masasına dayamış olan Roger'a baktılar. "Şimdi dinleyin. Size bir kadını nasıl yumurta gibi kıracağınızı anlatacağım ama siz ikiniz bunu asla karıma ya da kızlarıma karşı kullanmayacaksınız. Anladınız mı?"

"Anladım," dedi Kellen.

"Bunun için söz veremem," dedi Nick.

"Şöyle yapacaksın," diye başladı Roger. "Önce bir şişe şarap açarsın ve ona rahat bir şekilde bir bardak doldurursun."

Kellen ceketinin cebinden not defterini çıkardı ve yazmaya başladı. "Kırmızı mı beyaz mı?"

Roger başını salladı. "Fark etmez."

"Şarap önemli mi? Bira ya da likör olabilir mi?" Nick sordu.

"Şarap en iyisidir. İçki bir kızı çok hızlı bir şekilde kafayı bulmuş halden bok kafalı hale getirebilir. Bira daha çok seninle ilgiliymiş gibi gösterir, ayrıca geçirir. Şarap onu havalı hissettirir. Sadece onun için bir şey yapıyormuşsunuz gibi görünür."

"Sonra ne olacak?" Kellen sordu.

"Sonra ona şarabı verirsiniz ve biraz stresli görüldüğü için bunu hak ettiğini düşündüğünüzü söylersiniz. Daha sonra, ilişkinize bağlı olarak, ya ona biraz ayak masajı yapın ya da belki ona bir çeşit atıştırma ikram edin. Annenize, patronunuza ya da herhangi bir kadın akrababanıza veya iş arkadaşınıza ait ayakları ovmaya çalışmayın. Onlar için süslü çikolata ile idare edin."

Nick birden bunları da yazıyor olmayı diledi. "İşin bittiğinde notlarını alabilir miyim?" diye sordu Kellen'a.

"Kapa çeneni ve bırak adam konuşsun, Nicky."

"Şarabınızı, ayak masajınızı ya da çikolatanızı aldınız. Sonra ona kolay bir soru sorarsınız. Son zamanlarda ne hakkında konuşuyorsa onunla ilgili bir şey. Bir film. Bir arkadaş. Muhasebedeki o salak. Onu dinlediğinizi ince bir şekilde hatırlatacak bir şey."

Kellen yazarken başını salladı.

Nick telefonundaki kayıt uygulamasını karıştırdı.

"Cevap verdiğinde gözlerinin içine bakın ve anlattıklarını ona geri aktarabilecek kadar dinleyin. Bana bakın, duygularınızı fark edecek ve bunlar hakkında konuşmanız için size alan açacak kadar size değer veriyorum. Ben buna ALECTO diyorum: *Sor. Dinle. Göz Teması. Tamamla.*"

Nick ilişkilerde yeniydi ama bu kulağa işe yarayacak kadar çılgınca geliyordu. "Şarabını doldurursun ve her şeyi yeniden yaparsın. Belki paylaşırsın

Gününle ilgili bir şey. Umursamadığın aptalca bir şey. Mesela kardeşin aradı ve sen de ona aptallık ettiğini söyledin. Kadınlar böyle şeylere bayılır."

"Paylaşmak gibi bir şey mi?" Kellen açıklığa kavuştu.

Roger bodrum kapısına doğru baktı ve başını salladı. "Evet. O zaman devam et. Yakınlık kuruyorsun. İkinci bardağı neredeyse bitirene kadar beklersin ve sonra tekrar doldurduğunda, yakınına eğilir ve endişeli görürsün." Daha yakına eğildi.

Nick ve Kellen da aynısını yaptı.

Roger'ın yüz ifadesi endişeli bir ifadeye dönüştü.

"Şu anda neler oluyor?" Nick fısıldadı.

"Sonra ne olacak?" Kellen not defterinden başını kaldırarak sordu.

"Sonra da 'Hey, seni rahatsız eden bir şey var gibi görünüyor. Bunun hakkında konuşmak ister misin?'"

"Ustaca," diye fısıldadı Nick.

"Ya hala konuşmazsa?" Kellen sordu.

"Sonra elinizi koluna koyarsınız, göz temasını sürdürürsünüz ve 'Bu konuda konuşmaya hazır hissetmiyorsan sorun değil. Sadece sonunda iyiliğinin karşılığını verebileceğimi umuyordum."

"Ne iyiliği?" Nick sordu.

Roger, üç adam arasında sadece birkaç santim mesafe kalana kadar eğildi. "Her zaman yanımda olmanı takdir ediyorum. Her zaman sorunlarım hakkında konuşmama izin veriyorsun. Gerçekten senin için orada olmak isterim."

"Vay canına," diye fısıldadı Kellen, kalemi masaya düştü.

"Sana tüm hayat hikâyemi anlatmak istiyormuşum ve sen de beni dinleyecekmışsin gibi hissediyorum," dedi Nick.

"İşe yaradığını böyle anlarsın," dedi Roger gururla. "Bir şey daha var."

"Evet, sensei?" Nick söyledi.

"Çözüm ne kadar açık olursa olsun. Nasıl çözeceğinizi ne kadar kolay açıklarsanız açıklayın. Sorunu kendi başınıza halletmeyi ne kadar isterseniz isteyin. Yapmayın."

"Ne yapmayayım?" Kellen sordu.

"Düzeltilme. Ona nasıl düzelteceğini söyleme. Onun yerinde olsaydınız ne yapacağınızı söylemeyin. Sadece söyleme."

Nick kaşlarını çatı. "Dur bakalım. Orada öylece oturup dinlememiz ve hiçbir şey yapmamamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Ben de tam olarak bunu söylüyorum evlat. Kulağa Looney Toons gibi geldiğini biliyorum. Ama güven bana. İşe yarıyor. ALECTO kullanarak bir ilişki kurarsanız, hiçbir koşul altında bir çözümle gelemesiniz."

Kellen ve Nick göz göze geldiler. Kellen'in sorumluları parmaklıklar ardında görmekten başka bir şey istemediği, Nick'in ise hâlâ çöle birkaç ceset bırakma eğiliminde olduğu düşünüldüğünde, bu davada sorun çözücü olmamak kolay olmayacaktı.

"Güven bana," dedi Roger tekrar. "Eğer benim yöntemimle oynarsan, şarap ve dinleme işlerini yaptıktan sonra sana bir çözüm sunman için fırsat verecektir."

Nick şaşkınlıkla başını salladı. "Sen bir ilişki dehasısın, Roger. Atölye çalışmaları yapmalısınız."

Roger, "Bazen yapıyorum, çiftlik dükkanında yem odasında," dedi.

"İş t e burada!" Blossom muzaffer bir edayla mutfığa döndü. tozlu karton kutular. Üç adam arkalarına yaslandılar, samimi atölye çalışmaları sona ermişti.

"Nick, gözüne lapa yapman için sana bir şey getirdim. Bir Amazon paketini açarken gözünü morarttığına inanamıyorum," diyerek Kellen'a dönmeden önce azarladı. "Şimdi, Dedektif, bu demleme talimatlarını yazmak isteyeceksiniz. Evde hiç organik kır çiçeği balınız var mı?"

Nick'in telefonu cebinde titredi. "Thorn," dedi telefonu açtığında o.

"Hey, um, bu yüzden kızma."

13:02, 26 Ekim Cumartesi

"**I** açıklayabilirim," dedi Riley üçüncü kez.

Orada oldu a kas seğirme durmadan altında Nick'in morarmış göz. İyi bir işaret değil. Bir elini kaldırdı. Kellen'in yavan yemek odasındaki pencere kilitlerini incelemeye dönmeden önce, "Konuşmak yok," diye homurdandı.

Riley ve arkadaşlarının kendilerini Kellen'in evine kilitlemelerinden beş dakika sonra, adamlar ışıklarını yakarak gelmişlerdi. Suşi avcıları Wilhelm'in agresif sürüşünden sonra onları takip etmeyi başardıysa bile artık çoktan gitmişti.

Riley insanları hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdi. Özellikle de bu insanlar Nick olduğunda. Ve özellikle de ilişkileri konusunda kendini zaten güvensiz hissederken. "Bak, onu rahat bırakmamı söylediğini biliyorum ama-"

Nick ona doğru döndü. "Thorn, neden emirlere itaat etmeyip evi terk etmekle kalmayıp kendini, en iyi arkadaşını ve sana uzak durmanı söylediğim kadını tehlikeye attığını savunmaya çalışırken bir kelime daha edersen..."

O kadar kızgındı ki, bir tehdidin ortasında sözünü kesmişti. Bu çok kötüye işaretti.

Ama Riley son iki günde temkinli davranmak için yeterince şey yaşamıştı. "*Doğrudan emirler mi?* Sence bu bir hiyerarşi mi yoksa bir ilişki mi?"

Nick onunla burun buruna gelecek şekilde hareket etti. "Şu anda bir diktatörlük var ve... Bu yeni bir kazak mı?"

Memelerin gücü.

"Evet, öyle ve seninle konuşmak istediğim konunun bir parçası da bu."

"Bu yüzüme karşı yalan söyledikten, evi terk ettikten ve tekrar takip edildikten önce miydi, sonra mı?"

Kellen onlara katılarak, "Nicky, sakın ol," dedi.

Nick, "Kız arkadaşım iki gün içinde ikinci takipçisini çekmesine neden kızmamam gerektiğini açıkladığında sakinleşeceğim," diye tersledi.

"İnsanların beni takip edip durması benim suçum değil," diye karşı çıktı Riley. Kulağa aptalca geliyordu ama bazen gerçek tam olarak buydu.

"Hey, kim şarap ister?" Kellen aniden sordu.

"Bunlar şimdiye kadar gördüğün en şirin vegan süet botlar değil mi?" Susam soluk mor bilek botlarıyla zıplayarak odaya girdi. Takipçi yüzünden aceleyle çıkmalarına aldırmadan, bir randevuya hazırlanır gibi yeni aldıklarını gözden geçiriyordu.

Kellen kız kardeşine, "İyi bir zaman değil, Beth...ame," dedi.

Susam, Nick'in ve Riley'nin kaşlarını çattığını görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oooh," dedi. "Hey, ağabey, ana dolaptaki tüm eşyalarını çıkarır mısın? Gardırobumu düzenlemem gerek."

"Uhhh," Kellen evindeki kadınlar söz konusu olduğunda ne yapacağını şaşırmış görünüyordu.

"Şarap ister misin?" Riley ona sordu.

Nick Riley'ye, "Bana bu adamın neye benzediğini bir daha anlat," dedi. Susam canlandı. "Evet! Bize tekrar anlat."

Riley nefesini dışarı verdi. "Sana çok iyi bakamadığımı söylemiştim."

"Bana ne gördüğünü anlat, Thorn. Gördüğün derken, seni beladan uzak tutma konusunda pek de iyi bir iş çıkarmışa benzemeyen lanet ruh rehberlerinden gördüklerini, düşündüklerini ve duyduklarını kastediyorum."

Yüzünü buruşturdu. "Bu sabah yogaya gittiğimizde antikacıdaydı. En azından ben o olduğunu düşünüyorum. Biz yan kapıdan girdiğimizde kaldırımdaki bir vitrinin arkasına saklanıyordu. Onu pek göremedim..."

"Sonra ne olacak?" Susam onun her sözüne asılarak sordu.

"Ve sonra yogada ben..." Riley Susam'a baktı ve aceleyle gerçeği yeniden yazmaya karar verdi. "Başka bir imgelem gördüm ve onu gördüm. Önce genç ve mutluydu. Sadece bir anlıktı ama bir şey için heyecanlanmış gibiydi. Birini bekliyordu. Sonra değişti ve kötü bir keçi sakalı olan uğursuz biri gibi oldu. Hâlâ bekliyordu ama sonra birini yakaladı ve minibüsüne sürükledi."

Kendi kaçırılma hikâyesini fark etmemiş gibi görünen Susam'a şöyle bir baktı.

"Keçi sakallı adamlarla çıktım ve her dört tanesinden ikisi tamamen uğursuz," dedi Jasmine, mutfak tezgâhındaki postaları karıştırırken.

Nick yakışıklı yüzünde taş gibi bir ifadeyle Riley'ye bakıyordu. Gamzelerini ondan saklıyordu ve bu hiç adil değildi.

Devam etti. "Sonra Mechanicsburg'da suşi yerken onu kaldırımda tekrar gördüm. Bu sabahki saçlarını ve imgelemdeki yüzünü tanıdım. Gerçi şeytani bir keçi sakalı yoktu. Pencereden bize doğru baktı. Tesadüf gibi gelmedi, biz de arka kapıdan çıktık ve seni aradım."

"Seni kaçırın adam bu mu?" Weber Susam'a bakarak sordu. "Eğer oysa, ciddi bir tehlike altında olabilirsiniz ve bunu bilmemiz gerekiyor."

Arka arkaya birkaç kez gözlerini kırptırdı, kirpikleri kelebek kanatları gibi çırpınıyordu. "Ben... ben... sanırım başım ağrıyor. Gidip uzanacağım," dedi ve elinin tersini alnına götürerek dramatik bir şekilde odadan çıktı.

Nick elini yüzüne sildi ve "Onlara şarap içirmeliydik" gibi bir şey mırıldandı.

"Kim böyle yaşar ki?" Jasmine, Kellen'in mutfağındaki dolapları açarak sordu. Bir kutu kepekli gevrek çıkardı. Riley dedektif için daha uygun bir kahvaltı düşünemiyordu.

"Yaşamak için çalışan biri," diye karşılık verdi Kellen kızgınlıkla. Yüzünü buruşturdu ve bir eliyle kaburgalarını ovuşturdu.

"Ben bir avukatım, seni çekilmez göt. Yaşamak için çalışmadığımı mı söylüyorsun?"

"Siz Dauphin ve Cumberland ilçelerindeki perakende mağazalarının envanterinin yarısını satın alırken ben sabahımı bir çöp konteynerinde geçirdim diyorum." Kellen, mutfakta Jasmine ile kavga etmek için onları terk etti.

"Bak, kızgın olduğunu biliyorum," diye başladı Riley.

Nick'in eli bileğine dolandı ve onu mutfaka doğru sürükledi. "Eve gidiyoruz ve sen de Brian'a bu adamın eşkalini vereceksin, böylece o da yüz render programına girebilecek." Mutfak eşyalarını Jasmine'in elinden kapıp yeniden düzenleyen Kellen'a baktı.

"Feng shui ya da mutfak düzeni hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?" diye alay etti.

"Burada iyi misin?" Nick Kellen'a sordu.

Kellen, Jasmine'den bir çift erkeksi ızgara maşası kaptı, sonra kaburgalarını tuttu. "Evet," diye hırıldadı. "Hafta sonunun geri kalanında kendime izin veriyorum. Yalnız olmayacak."

"Güzel. Jasmine, adamı rahat bırak. Seni eve dönerken bırakacağız."

Ve Nick, Riley'i kapıdan dışarı sürükledi.

"Çene çizgisinde bir terslik var," dedi Riley Brian'a, kötü adamın bilgisayarda oluşturulmuş taslağını incelerken.

"Daha güçlü ve daha belirgin mi, yoksa daha zayıf ve daha az belirgin mi?" diye sordu ve ekrandaki adamı başrol oyuncusu ya da ikincil bir karaktere dönüştürmek için tuşları değiştirdi.

"Bilmiyorum," dedi iki eliyle yüzünü ovuşturarak. Yorgundu, açtı, sinirliydi ve zihninin arkasında bir şey gıdıklanıyordu. Odaklanamadığı bir şey. Ruh rehberlerinden yardım isteyemeyeceği bir şey çünkü onlar gitmişti. Eve geldiklerinde kendini banyoya kilitlemiş ve Pamuk Şeker Dünyası'na dalmaya çalışmıştı. Ama bulduğu tek şey karanlık, bulutsuz bir boşluktu.

"Neden biraz ara vermiyoruz?" Brian önerdi.

"Bir mola kulağa hoş geliyor," diye itiraf etti. "Josie nerede?"

Masanın altındaki şık mini buzdolabını açtı ve iki bira çıkardı. "Bayan Penny'nin arkadaşıyla tekrar görüşüyor, bibloları gerçekten kayboluyor mu yoksa gerçekten yaşlı mı diye bakıyor." Biralardan birinin kapağını açtı ve uzattı.

"Teşekkürler," dedi Riley. "Spor salonu faresi davası nasıl gidiyor?"

Gözlüklerini düzeltti ve kendi birasını açtı. "Oh, harika. Bu sabah Muscles Muscles Muscles'tan ömür boyu men edildim."

Riley birasına tükürdü. "Ciddi misin?"

"Görünüşe göre soyunma odasında 'sadece selfie' çekmek gibi katı bir politikaları var. Ben fotoğraf bile çekmiyordum."

"Ne yapıyordun?"

"Brotein'in telefonunu hacklemek için halka açık Wi-Fi kullanıyordum." "Elbette öyleydin."

"Davan' nasıl gidiyor?" diye sordu.

Omuz silkti. "Henüz başlamadım. Görünüşe göre ev hapsindeyim." Bir çarpma sesi duyuldu, ardından bir çıtırtı ve ardından yüksek sesli bir "lanet olsun" sesi geldi.

yemek odasından.

Brian, "Nicky'nin keyfi yerinde gibi görünüyor," dedi.

Riley iç çekti. "Emirlere uymadığım için bana kızgın."

Tartışıkları konu Brian'ın ofisinin kapısında üstsüz bir şekilde belirdi. Tişörtü sol elinin etrafına sarılmıştı. "Lanet olası ilk yardım çantamız nerede?" diye sordu.

Ayağa fırladı. "Mutfakta. Ben getiririm." "Gidip bir parmak bulmam gerekiyor mu?" Brian sordu.

Riley mutfaktaki boş Cadılar Bayramı şekeri kâsesinin yanındaki ilk yardım çantasını aldı. Lanet olsun. Dışarıdayken daha fazla Cadılar Bayramı şekeri almayı unutmuştu.

Arkasında Nick'in varlığını hissetti ve döndü.

Dövmeli, gömleksiz, sinirli Nick Santiago'yu görmek hiç de zor değildi.

"Ne kadar kötü?" diye sordu, sargılı elini işaret ederek.

"Her şey hâlâ bağlı," diye güvence verdi.

Dikkatle gömleği adamın elinden çözdü. "Ne yapıyordun sen?"

"Kırık bir pencere kilidini tamir ediyorum."

Hayal mi görüyordu yoksa adam ona doğru mu eğilmişti? Onun böyle yakın olmasını özlemişti, otuz altı saatten daha kısa bir süre önce seks yaptıkları düşünülürse bunun aptalca olduğunu fark etti. Ama bu otuz altı saat içinde çok şey olmuştu.

Riley adamın üç eklemine kötü yaralar olduğunu görünce burnunu kırıttırdı.

"Kazağına kan bulaştırma," diye uyardı. Sesi yumuşaktı ve kız onun nefesini saçlarında hissedebiliyordu.

"Bu yeni," dedi.

"Fark ettim."

Yukarı doğru bir bakış attı ve adamın bakışlarının göğüs dekoltesine sabitlendiğini gördü. En azından göğüslerine karşı aniden bağışıklık kazanmamıştı.

Bir kare gazlı bezi ispiroya batırarak, "Bu acıtacak," diye uyardı.

"Ben bebek değilim, Tanrım! Lanet olası pislik!"

Nick'in kelime dağarcığı nükleerleşirken Riley dudaklarının kıvrıldığını hissetti.

"Kesinlikle bir bebeğin kelime dağarcığına sahip değilsin," diye belirtti yaraları hızla temizlerken.

"İlk kelimem 'bok' oldu. Annem hiç eğlenmedi."

Sırtarak ilk bandajı yırtıp açtı ve bir eklemine üzerine yerleştirdi. Ona bu kadar yakın olmak soyunmak istemesine neden oluyordu ve soyunmak bir seçenek olmadan önce konuşmaları gereken çok şey vardı. "Bu sabah anneni yogada gördüm."

"Sana karşı ne kadar kötüydü?"

"Aslında hiç şansı olmadı. Susam onu senin eski sevgilin olduğuna ikna etti ve ben de seni kazara hamilelik planından kurtardım."

Nick gözlerini kapadı. "Nedenini bilmek istediğimden emin değilim."

"Beni annene iyi göstermeye çalışıyordu. Bilirsin, ona birlikte olabileceğin en kötü insan olmadığımı göstermek için. Aslında çok nazikti."

"Annem senin berbat olduğunu düşünüyorsa, züppenin teki olduğu içindir. Akli başında olan herkes senin harika olduğunu görebilir."

Riley dudağını ısırды ve son bandajla uğraşmak için acele etmedi. "Bu bana hâlâ kızgın olmadığın anlamına mı geliyor?"

"Hâlâ çok öfkeliyim," diye onu temin etti ama bunu söylerken çenesini kaldırıp ona bakmasını sağladı. O fırtınalı ela gözlerin ardında çok şey oluyordu ve şu anda onu okuyabilmeyi diliyordu.

"Kimseyi tehlikeye atmaya çalışmıyordum," dedi. "Tam tersini yapmaya çalışıyordum."

"Şu andan itibaren Thorn, insanları güvende tutma işini bana bırak." "Kurtarmaya çalıştığın kişinin Susam değil de ben olduğuma emin misin?" "Neden ikisi birden olmasın?" Nick sordu.

12:27, 27 Ekim Pazar

Nick yatakta sırtüstü yatıyordu. Riley onun yanında mışıl mışıl uyuyordu. O yattığından beri yarım düzine kez uykusunda mırıldanarak yuvarlanmıştı.

Yukarı gel. Burt ekstra büyük köpek yatağında homurdandı.

Yatak odasının tavanına bakarken ellerini başının altına sıkıştırdı. Tavan eski su hasarından dolayı lekelenmişti ve yeni bir kat boyaya ihtiyacı vardı, bu da yapılacaklar listesindeki maddelerden biriydi.

Bu olay geride kaldığında, bununla uğraşmak için zamanı ve enerjisi olacaktı. Burayı Beth'i yeniden aramaya başladıkları sırada satın almışlardı. Uyanık oldukları her an onu aramakla geçmişti.

Artık onu bulduğuna göre, yine de sonuna kadar gitmesi gerekiyordu. Resmi olarak defteri kapatması gerekiyordu. Ama sorumlular hâlâ dışarıda olduğu sürece bunu yapamazdı.

Kellen'in daha önce yazdığı mesaj beyninde çalkalandı.

Kellen: Bir buçuk şişe şarap içti ama sabah konuşmaya hazır olacağını söyledi.

Nick, Susam'ı sorgularken orada olmak istedi. Bu sadece aile işi değildi. Hiç olmamıştı.

Riley onun yanında dimdik oturarak ödünü kopardı. "Pencere!" diye bağırdı.

Nick çırılçıplak yataktan fırladı ve komodinden silahını aldı. Burt sorgulayıcı bir havlamayla yatağından fırladı. İnsan ve köpek birlikte odanın öbür ucuna, pencereleri örten ağır perdelere doğru koşuşturdular. Nick silahı önünde tutarak sert bir çekiş yaptı. Perdenin ubuğı düzgünce açılmak yerine bağlantı yerinden koptu ve yere düştü.

Camın diğer tarafında kimseyi bulamayınca omzunun üzerinden Riley'ye baktı. Gözleri geniş ve görmüyordu ama burnu seğıriyordu.

"Thorn! Ne görüyorsun?"

"Pencereden girdi. Onun odasında," diye ciyaktı.

Nick yatağı atlardı ve Riley'nin yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Kim?"

Gözleri açıldı ve ona odaklanana kadar gözlerini kırptırmaya başladı.

"Bugünkü adam. Sanırım onu Kellen'in yerinde Susam'ın penceresine tırmanırken gördüm. En azından ben öyle sanıyorum. Belki de sadece bir rüyaydı?"

"Şimdi mi, yoksa geleceğı mi görüyorsun?"

Yorganı ölümüne kavradı. "Bilmiyorum. Söyleyemem.

Her şey hâlâ biraz karmakarışık."

Nick küfretti. Silahı yatağı üzerine bıraktı ve bir eliyle kot pantolonu komandoya çevirirken diğer eliyle Kellen'in numarasını çevirdi.

Riley inatla, "Ben de seninle geliyorum,"

dedi. Telefon telesekretere düştü.

"Lanet olsun. Tamam. Ama şimdi gidiyorum," dedi ve silahı kot pantolonunun arkasına soktu.

"Ben hazırım." Balkabağı baharatı kafelere düşer düşmez tüm kadınların giymeye başladığı o tüylü botlardan bir çift aldı.

Riley ve Burt onu koridorda takip etti ve üçü birlikte koşar adımlarla merdivenleri çıktılar. Mutfağı yanındaki küçük, işe yaramaz amurluğa yöneldi ve eğri raftan anahtarlarını ve bir el fenerini kaptı.

"Camı kim kırdı?" diye sordu, sonra başını salladı. "Boş ver. Ben sürerken Weber'i denemeye devam et," diye emretti.

Riley, "Hâlâ cevap vermiyor, Susam da vermiyor," dedi. "Ayakkabı reyonunda ayrılırsak diye alışveriş yaparken bana numarasını verdi."

"Lanet olsun," diye mırıldandı.

"Belki de her şey yolundadır? Muhtemelen sadece bir rüyaydı. Son zamanlarda gördüklerim pek doğru çıkmıyor."

Ona cevap vermedi. Bu tekrar yaşanmamalıydı. Önlem almışlardı. Tedbirli davranıyorlardı. Aklı başında kim bir polisin evine girer ki? Gerçekten kötü niyetli biri. İşte o biriydi.

Nick tüm trafik kurallarını hiçe saydı ve kırmızı ışıktaki cipin gaz pedalına bastı.

Riley'nin arabanın kolunu sıkıca kavramasına rağmen hiçbir şey söylememesini takdir ediyordu. Burt de bunun ciddi bir yolculuk olduğunu anlamış gibiydi ve arka koltuğun ortasında metanetle oturuyordu.

Kellen, Capitol kompleksinin diğer tarafındaki kişiliksiz bir apartmanda yaşıyordu. Hafif trafikte oraya varmak genellikle on beş dakika sürerdi. Nick yedi dakikada varmıştı.

Binanın önünde gıcırdayarak durdu ve Riley'ye baktı. "Burada kal."

"Ben de seninle gelmeliyim. Belki içeride olup olmadığını sana söyleyebilirim," diye ısrar etti ve emniyet kemerini çözdü.

"Siktir. Tamam. Ama kendini yaralar, vurur ya da daha kötüsünü yaparsan seni asla affetmeyeceğim Thorn."

Adam fikrini değiştiremeden kadın cipten atladı. Burt arka koltuktan acınası bir şekilde sızlandı.

Riley, "Burt benimle koridorda bekleyebilir," diye gönüllü oldu. "O beni güvende tutar."

Nick nefesinin altından, "Lanet olası bir sirk işletiyorum," diye mırıldandı.

Kapıyı çarpıp ön kapıya yönelmeden önce ona tartışacak zaman bırakmadı ve bir tuş takımıyla karşılaştı. Her apartman sakininin kendi şifresi vardı ve Nick, Kellen'in şifresini değiştirmemiş olması için dua etti. 0617. Beth'in kaybolduğu tarih.

Fişi prize taktı ve kapı kilidi çaldığında rahatladı. "Hadi gidelim."

İkinci kata çıkan merdivenlere doğru koşmaya başladılar.

Kellen'in kapısı kırılmamıştı ama Riley şüpheliyi pencereden tırmanırken gördüğünü söylemişti, yani bu iyi haber sayılmazdı.

"Plan nedir?" Riley fısıldadı.

"Bilmiyorum. Bir düşüneyim." Kapıyı çalması ya da kırması saldırganın paniklemesine neden olabilirdi. Ama hiçbir şey yapamazlardı.

Koridorun karşısındaki kapı açıldı ve kırılmış yüzlü, yaşlı bir adam kaşlarını çatarak onlara baktı. Kareli bir bornoz giymişti ve kafasında bir gözlük vardı. "DoorDash için biraz geç değil mi?"

Nick, "Yeğenim Esmeralda için Doğa Kızı kurabiyeleri satıyorum," dedi. "Saçmalık. Bir polisin kapısının önünde geziniyorsun. Kurabiye satmıyorsun.

kurabiyeler. Parmağım seğirmeye başlamadan önce yüzüstü yere yatman için sana 10'a kadar süre veriyorum."

Adam cübbesinin cebinden bir tabanca çıkardı.

Nick, Riley ile kovboyun arasına girecek şekilde hareket etti ve ellerini kaldırdı. "Bakın, efendim. Kimseye delik açmaya gerek yok. Arkadaşımın başı şu kapının ardında belada ve benim oraya girmem gerekiyor."

Riley onu gömleğinin arkasından tutarak, "Nick," diye fısıldadı. "Sorun yok Thorn," dedi. "Her şey kontrolüm altında."

"Thorn mu? Medyum Riley Thorn gibi mi?" Komşu gözlüğünü kafasından çıkarıp taktı.

"Seni tanıyor muyum?" Riley Nick'in etrafından bakmaya çalışarak sordu.

"Ben Bob. Fred Bogdanovich ile slam şiirine gidiyorum. Tüm saçmalıklarınızı haberlerden takip ediyorum. Başka bir kötü adamı yakalamak için mi buradasınız?"

"Deniyoruz," dedi.

"Binayı havaya uçurmayacaksınız, değil mi?" diye sordu.

Nick kuru bir sesle, "Kesinlikle bundan kaçınmaya çalışacağız," dedi.

"O zaman yedek anahtarımı kullanabilirsin. Ama dikkatli ol. Kellen'in içeride güzel bir kadını var ve çok iyi bir nişancı."

"Uyarı için teşekkürler," dedi Nick.

Bob ayaklarını sürüyerek dairesine girdi ve elinde bir anahtarla geri döndü. "Sakıncası yoksa burada bekleyip gösteriyi izleyeceğim."

Nick, Kellen'in kapısına doğru ilerlerken, "Bana uyar," diye mırıldandı. Riley ve Burt'e, "Siz ikiniz burada kalın," dedi.

Riley, "Dikkatli ol," diye ısrar etti.

Hızlıca derin bir nefes aldı ve anahtar kilidin içinde çevirdi.

Nick alçaktan gitti ve bunu yaptığı için şanslı yıldızlarını saydı çünkü Kellen'in ona fırlattığı kahve fincanı kafasının üzerinden uçtu ve duvara

çarptı.

Koridor.

"Benim. Sakın ateş etme!" Nick bağırdı.

"İçeri zorla girerek ne halt ediyorsun?" Kellen geri bağırdı.

Işıklar yandı ve Nick onun yanından koşarak geçti, arkadaşının üzerinde siyah bir külottan başka bir şey olmadığını fark etmesi bir an sürdü. "Yatak odasında! Bununla mı uyuyorsun?"

"Kim?" Kellen onun peşinden koşarak sordu.

"Adam!" Nick koridorda hızla ilerlerken tersledi.

"Ne adamı?"

O zaman duydu. Bir itiş kakış sesi.

Nick düşünmek için durmadı, doğal olanı yaptı. Omzuyla kapıya çarptı ve kapı menteşelerinden kurtulurken onunla birlikte düştü.

Karanlıktı ama yatağın ayakucunda duran gölgeli bir figürü seçebiliyordu.

"Her şeyi açıklayabilirim," dedi adam.

Ama Nick'in masal dinleyecek hali yoktu. Havalandı ve adamı orta yerinden vurdu. Yere düşene kadar davetsiz misafirin çıplak olduğunu fark etmemişti.

Yataktan kulak tırmalayan bir çığlık geldi ve Burt salondan yanıtını uluyarak verdi.

"Ah, acıttı!" diye hırladı çıplak şüpheli.

"Yere yatın! Ellerini başının arkasına koy," diye bağırdı Kellen.

"Zaten yerdeyim ve ellerimi hareket ettiremiyorum. Biri üzerime oturuyor," diye yakındı adam.

Işıklar yandı ve Susam bir çığlık daha attı. "Desteğe ihtiyacınız var mı, Dedektif?" Bob koridordan bağırdı. "Onu öldürme, Nicky!"

"Sessiz kalma hakkına sahipsiniz," diye bağırdı Kellen. "Kocamın üzerinden çekil, Nicky Santiago!"

Nick'in şimdiye kadar gittiği en tuhaf pijama partisiydi.

Riley ekose kız boxer'ı ve sweatshirt giymişti. Kellen en azından bir eşofman altı giyme nezaketini göstermişti ama hâlâ gömleksizdi. Susam iç çamaşırının üzerine uyumlu bir bornoz eklemişti. İddia ettiği adam

Kocası pahalı bir kot pantolon ve düğmesiz bir bluz giymişti. Görünüşe göre Susam heyecandan düğmeleri koparmış.

"En azından bir gömlek giyer misin, dostum?" Nick Kellen'a sordu. Arkadaşı onun bu çok makul isteğini kabul etmedi.

Riley, Tommy'nin uzattığı bir fincan sıcak çikolatayı kabul ederken, "Demek evlendiniz," dedi. Adam Bob da dahil herkes için ev yapımı sıcak çikolata yapmıştı.

"Bu doğru! Bu benim Tommy'm," dedi Susam ve adamın kucağına oturup boynuna sarıldı.

Tommy'nin boyu 1.80'in bir iki santim altındaydı ve zengin bir inek havası veriyordu. Uçları kıvrılan kalın, siyah saçları vardı ve vücudunda fazla yağ ya da kas yoktu. Nick bunu onunla biraz fazla yakınlaştığı için biliyordu.

Susam, sanki ikinci sınıf öğrencilerine hitap ediyormuş gibi, "Eminim hepinizin bir sürü sorusu vardır," diye söze başladı.

"Ben başlayayım," diye gönüllü oldu Nick. "Bu pislik seni kaçırdı ve onunla evlenmeye zorladı mı? Seni kaçırana aşık olduğunu sandığın ama aslında sadece beyninin yıkandığı Patty Hearst olayı mı bu? Yasal olarak mı evlisiniz yoksa bir sığınaktaki tarikat lideri-poliamory gibi mi evlisiniz? Gerçekten senin olduğunu sandığın dört çocuğu var mı ve sokağın aşağısında bir yerde bir minibüste mi bekliyorlar? Weber onu duymadan buraya nasıl girdi? Neden şimdi ortaya çıkıyor? Ve kardeşin iyi içkileri nerede saklıyor?"

Susam gergin bir şekilde güldü. "Ne kadar çok soru var."

Kellen tek kelime etmeden ayağa kalktı, çamaşır odasına gitti ve elinde bir şişe viskiyle döndü.

"Dalmore Twelve. Güzel," dedi Tommy, başını onaylarcasına sallayarak. "Kapa çeneni," dedi Kellen ona.

Burt masanın altında horladı.

Susam, "Kayınbiraderinle böyle konuşamazsın," diye azarladı.

"Tanrım." Kellen şişenin kapağını açtı ve doğrudan şişeden içti.

Riley ayağa kalktı ve Kellen'ın gözlüklerini bulana kadar dolapları açmaya başladı.

"En baştan başlayayım," dedi Susam, Tommy'nin kucağında kayarak. Adam büyülenmiş gibi görünüyordu ama sosyopatlar ve seri katiller oldukça iyi aktörler olabiliyordu.

"Tommy ile birkaç ay önce tanıştım... Şey. Ben gitmeden önce," diye başladı Susam. "Annemin onaylamayacağını biliyordum ve Tommy'nin de kanunla birkaç ufak tefek sorunu vardı. Bu yüzden senin de pek mutlu olmayacağını biliyordum Kelly."

Tommy, "Sarhoş üniversite öğrencilerine sahte DEHB ilaçları satıyordum," diye söze girdi. "Onlar aslında Kanadalı Tic Tac'lardı."

"Kelly çıktığım her erkeği sistemden geçirdi," diye açıkladı Susam, elinde bardaklarla dönen Riley'ye.

Riley iki bardak viski doldururken, "Demek ilişkinizi bir sır olarak sakladınız," diye tahmin etti. Birini Nick'e uzattı ve diğerini Kellen'in önüne koydu.

Susam başıyla onayladı. "Olive Garden'da ekmek çubuklarımız için ekstra dip sos sipariş ettiği andan beri onun aradığımız kişi olduğunu biliyordum."

"Ah, lütfen," diye mırıldandı Kellen. Riley'nin önüne koyduğu bardağı görmezden geldi ve onun yerine şişeyi aldı.

Tommy, "Madem kimse bunu içmeyecek," diyerek ikinci bardağı da içti.

"Bir gece bir partideydik ve küçük bir yanlış anlaşılma oldu." Nick, "Depo," diye tahmin etti.

Susam yüzünü buruşturdu. "Evet. Rave'ler birkaç düşük seviyeli uyuşturucu satıcısı tarafından düzenleniyordu. Aslında oldukça zekiceydi. Giriş ücreti alıyorlardı ve sonra içeride sadece uyuşturucu satıyorlardı. Her neyse, birisi Tommy'nin banyoda bir adama yedi tane Tic Tac verdiğini görmüş ve ev sahiplerimizin ondan pek memnun olmadığını tahmin edebilirsiniz."

Kellen burnunun kenarını sıkarak, "Harrisburg şehir merkezinde bir grup torbacıyı dolandırmışsın," diye özetledi.

Susam, "Bu gerçek bir ihanet değildi," diye onu temin etti.

Tommy, "Geriye dönüp baktığımda bunun profesyonel anlamda akıllıca bir hareket olmadığını görebiliyorum," diye itiraf etti.

"Konuşma," dedi Kellen, hâlâ ona bakmayı reddederek. "Bu satıcılardan birinin adı Blight mıydı?" Nick sordu.

Susam dudaklarını büzdü ve tavana baktı. "Gerçekten, Nicky. Çok uzun zaman oldu. Hatırlamıyorum bile."

Kesinlikle yalan söylüyordu.

"Ondan korkmanıza gerek yok. O hapiste. Kardeşin ve ben onu oraya koyduk. Ve eğer yangını o çıkardıysa, orada kalmasını sağlamaya yardım edebilirsin," dedi Nick.

Susam hafifçe omuz silkti. "Özür dilerim. Sadece hatırlamıyorum. Ya siz, tatlım?" diye sordu Tommy'ye.

Nick emin olamıyordu ama o pembe tırnaklar Tommy'nin tenine batıyor gibiydi.

Tommy karısının gözlerinden başka bir yere bakmadan, "Hayır, tatlım," diye ciyakladı.

"Neyse, yangına dönelim. Gördüğünüz gibi, bu korkunç suçluların kötü bir şey yapacağından korkuyordum."

Tommy neşeyle, "Parmaklarımı kesip kendi kış deliğime sokmaktan bahsediyorlardı," dedi.

Kellen doğrudan şişeden altı uzun yudum aldı.

"Tommy, gözlerim biraz kurudu. Banyodan göz damlalarımı getirebilir misin? Makyaj çantamdalar."

"Senin için her şeyi yaparım, Ses," dedi.

Tommy'nin odadan çıkmasını bekledi. "Bakın, yangın tamamen bir kazaydı. O adamlar Tommy'yi tartaklıyorlardı ve onu o tiki meşalesinin içine attılar."

"Tommy'nin depoyu yaktığını mı söylüyorsun?" Nick'in gözü yine seğirmeye başlamıştı.

"Bu bir kazaydı. İkimiz de zemin katta propan tankları olduğunu bilmiyorduk."

Kellen aniden ayağa kalktı ve sandalyesi geriye doğru devrildi. "Kızma Kelly," diye yalvardı Susam.

"Kocan on bin metrekarelik bir depoyu bombaladı!" "Sesin deli gibi geliyor. Sen deli misin?"

"Deli mi? *Kızmak mı?* Neden kızgın olayım ki?"

"İşte tam da bu yüzden ona söylemedim," dedi Susam

Riley'ye. "Sonra ne oldu?" Nick sordu.

"Tommy teslim olacaktı. Ama uyuşturucu satıcıları ona çok kızmıştı. Önce onu Tic Tac satarken yakaladılar, sonra da merkezlerini yaktı. Ben doğru olanı yaptım."

"Hangisiydi?" Riley sordu.

"Polise yalan ifade verdim, eve gittim, birkaç ihtiyaç eşyası topladım ve ertesi gün şehri terk ettik."

"Yani kaçırılma yok muydu? Hafıza kaybı yok muydu?" Kellen sordu, sesi düzdü. "Dört çocuk yok muydu?" Nick ekledi.

Susam kardeşinin yanına gitti ve elini uzattı. "Hayır," dedi usulca. "Özür dilerim Kelly. Gerçeği öğrenirsen beni affetmeyeceğinden korktum ve zamanaşımı süresi dolana kadar uzak durmak zorunda kaldık. Tommy'nin hapse girmesine izin veremezdim. O parmaklıklar arkasındayken hayallerimizin hiçbiri gerçekleşmezdi."

Kellen elini yavaşça onunkinden çekti. "Annem seni asla affetmeyecek," dedi sessizce.

Riley, Nick elini onun elinin üstüne koyana kadar Nick'in dizini sıktı.

Susam derin bir nefes aldı ve kardeşinin gözlerinin içine baktı. "Kelly, annem biliyordu."

Kellen avuçlarını masaya vurdu. "Neyi biliyordun?" diye bağırdı.

"Sakin ol Weber. Burası bir sorgu odası değil," diye hatırlattı Nick ona.

"Belki de öyle olmalı," diye tersledi Kellen. "Annem ne biliyordu?"

"Ona ayrılacağımı söyledim. Ona aşık olduğumu ve artık onsuz olmak istemediğimi söyledim. Yangınla ilgili bir şey söylemedim ama yüzümdeki is ve saçlarımın babamın ızgara yaparken arabayı ateşe verdiği zamanki gibi kokması nedeniyle bunu anlayacağını düşündüm.

"Bana onun için ölü olduğumu söyledi. Hiçbir Weber kadını günah içinde yaşayarak kendini kirletmez. Ben bir hayal kırıklığıydım. Kendimi cehenneme atıyordum, falan filan."

"Defol. Dışarı." Kellen kelimeleri masaya bakarak söyledi. "O da aynen böyle söyledi!"

"Ve şimdi söylüyorum. Evimden defol, Beth. Ve suçlu kocanı da yanında götür."

3:13, 27 Ekim Pazar

"T Sizinle kalmamıza izin verdiğiniz için tekrar teşekkür ederiz," dedi Susam Riley'e. Nick Susam'ın üçüncü bavulunu ve geceliğini bırakırken

köşedeki çanta.

Riley çarşafı yatağın üzerine gererken, "Sorun değil," dedi.

"Oooh! Yatak takımındaki simlere bak. Tommy, simli yatak takımı almalıyız!" Susam Ürpertici, Kokulu Dolabın kapısını açtı ve içeri baktı. Burt onu iterek geçti ve etrafı koklamaya başladı.

Riley gizemli kokunun artık daha az fark ediliyor olmasını umuyordu.

"Hmm," dedi Susam. "Bunun yeterince büyük olup olmayacağından emin değilim. Ama merak etmeyin. Ben hallederim."

"Ben duşa giriyorum. Sen çıplakken seni yakaladığım için özür dilerim, Tommy," dedi Nick ve sonra aniden odadan çıktı.

Tommy arkasından, "Beni öldürmediğin için teşekkürler," diye seslendi.

Riley yüzünü buruşturdu. Kellen'dan dönerken yolda konuşma fırsatı bulamamışlardı. Susam ve Tommy arka koltukta öpüşürken olmazdı.

"Ona aldırmayın. Duvar kâğıdı onu huysuzlaştırıyor," diye açıkladı Riley pembe gülleri göstererek. Bu ve kız arkadaşının ona yalan söylemesi. Kızın hiç

Susam'ı kötü bir adamdan kurtarmak için koştığında, onu kendilerine söylemediği kocasıyla seks yaparken bulduğunda ne hissettiği hakkında bir fikri yoktu.

Bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Uyanıkken kullanabileceği hiçbir gücü olmadığı için kendini başıboş hissediyordu.

Tommy, "Bırak ben yapayım," diye önerdi. Üst çarşafı açtı ve ustalıklı yatağın üzerinde gezdirdi.

"Teşekkürler," dedi etkilenmiş bir ifadeyle. "Eğer acıkırsanız, mutfakta ne isterseniz yiyebilirsiniz."

"Aç olduğum şey tam burada," dedi Susam, çarşafın köşeleriyle havalı ve profesyonel görünümlü bir şeyler yapan kocasına bakarak.

Riley'nin Susam ve Tommy'nin o yatakta uyumak yerine ne yapacaklarını tahmin etmesi için medyum olmasına gerek yoktu.

"O halde ben gidiyorum," diye karar verdi. "Hadi, Burt."

Köpek dolaptan alçak bir hırıltı çıkardı.

"Burt. Gel."

Susam, yatak yastıklarına karate yaparken Tommy'ye yatak odası bakışları atıyordu.

Riley isteksizce Ürpertici, Kokulu Dolap'a girdi ve Burt'ü arkada, burnunu eski moda metal ızgaraya dayamış bir şekilde yatarken buldu. Kuyruğu yerde ileri geri sallanıyordu ama hâlâ hırılıyordu.

Kokunun biraz daha iyi görüldüğü gerçeğiyle kendini rahatlatı. Daha fazla boya dumanı ve daha az çürüyen kompost.

"Misafirlerimiz soyunmadan gidelim," diye fısıldadı, parmaklarını Burt'ün tasmaına geçirerek. Burt'ü fiziksel olarak geriye doğru sürüklemek zorunda kaldı ama sonunda köpeği dolaptan çıkarmayı başardı.

Riley, Burt'ü koridora doğru çeğiştirirken, "İyi geceler," diye seslendi.

"Tatlı rüyalar," dedi Susam kapıyı Riley'nin suratına kapatmadan önce. "Neyin var senin?" diye sordu köpeğe.

Burt cevap vermeye niyetli görünmüyordu ve bunun yerine mutlu bir şekilde ikinci katın diğer tarafındaki yatak odalarına doğru koşturdu. İçeri girdiğinde Riley hemen şüphelendi.

Nick duştaydı... Alicia Keys'in "Girl on Fire" şarkısını söylüyordu. "Bu bir ilk," diye gözlemledi.

Burt kendini yatağa attı ve Nick'in yastığının üzerine yığıldı.

Gecenin adrenalini içinden çekilip gitmiş ve kendini bitkin bir insan kabuğu gibi hissetmeye başlamıştı. Yatağının yan tarafına uzandı.

yatağa uzandı ve objektif olmaya çalışarak odaya göz gezdirdi.

Potansiyeli vardı. Büyüklüğü yeterliydi. Doğal ışık kabul edilebilirdi. Ve nehir manzarası evdeki en iyi manzaraydı. Yeni bir kat boya, yeni halı, sıcak ve soğuğu daha iyi ileten kanallar ve belki de büyük büyükannenin emlak satışından gelmiş gibi görünmeyen bazı mobilyalarla harika olabilirdi.

Ancak *potansiyelden mükemmele* sıçramak için bir inanç sıçraması gerekiyordu. Ciddi bir zaman, çaba ve kaynak yatırımından bahsetmiyorum bile. İşleri daha da karmaşık hale getirmek için, potansiyelin gerçekten *mükemmele* dönüşeceğinin garantisi yoktu. Özellikle de ortağınız her şeyi yapmaya istekli değilse.

Ama bunu öğrenmenin tek yolu yatırım yapmaktır. Ve onu korkutan da tam olarak buydu.

Burt onun artan endişesini hissetmiş gibiydi ve devasa başını onun omzuna koymak için yuvarlandı.

"Sana her zaman güvenebilirim, dostum."

Kuyruğu memnuniyetle yatağa çarptı.

Bitişikteki banyoda su kesildi ve saniyeler sonra, hâlâ büyük ölçüde ıslak olan Nick, üzerinde sadece bir havlu olduğu halde ıslık çalarak odaya girdi.

Onu beklerken gördü ve kaşlarını imalı bir şekilde oynattı. "Buraya sık gelir misin güzelim?"

"Şu anda ciddi misin?" Riley sordu. "Burt, git buradan," diye emretti.

Köpek onun saçlarının arasında sahte bir horultu çıkardı.

"Burt, önümüzdeki üç saniye içinde yataktan kalkmazsan, seni nefret ettiğin o vegan köpek mamasına geçireceğim. Üç, iki..."

Köpek insanların yatağından sıyrılıp kendi yatağına doğru sessizce ilerledi ve zalim adama kederli bir bakış fırlattı.

Nick uçarcasına bir sıçrayış yaptı ve Riley'nin yanına indi, başı elinin üzerindeydi, üst bacağı dizden bükülmüştü, havlunun altındaki malları gösteriyordu. "Dediğim gibi. Buraya sık sık gelir misin?"

"Şu anda benimle seks yapmaya çalışmıyorsun," dedi. "Oh, ama yapıyorum."

"Nick."

"Thorn."

"Bu gece olanları sindirmen gerekmiyor mu?"

Parmaklarını uyku şortunun bel bandının üzerinden görünen çıplak t e n i n üzerinde gezdirdi. "Hayır."

Riley onun elini itti. "*Ben* biliyorum."

"Hadi ama bebeğim. Sen kafamın içine girip etrafı biraz kurcalarken ben de elimi şortumun içine sokup kendi kurcalamalarımı yapamaz mıyım?"

"Kulağa ne kadar romantik gelse de, hayır."

Ona doğru eğildi ve boynunu ısırdı. "Seni ikna etmek için ne gerekiyor?"

"Nick, bulmayı saplantı haline getirdiğin kadın hayatına geri döndü, bunca zamandır nerede olduğu konusunda yalan söyledi ve sonra seni kocasıyla tanıştırdı - bu arada, onu kaçırıp ailesinin işinde hizmetçilik yapmaya zorlamadı. Şimdi de 'Girl on Fire' şarkısını söyleyip beni soymaya çalışıyorsun!"

Sırt üstü yattı. "Sanırım bu ilk biz konuşuyoruz demek oluyor."

Riley onun yüzüne bir yastıkla vurdu. Son birkaç haftadır söylemediği kelimeler ağzından dökülürken ikinci bir adrenalin dalgasına kapılmıştı. "Hayır. Önce biz dövüşeceğiz demek."

"Seks hâlâ listede olduğu sürece, istediğin ön sevişmeye hazırım."

Yatağın kenarına doğru kaydı ama ayakları yere değmeden Nick onu güçlü, dövme koluyla belinden yakaladı.

"Sana ne oldu, Thorn?" "Ben mi?"

Ben mi?"

"Bu yatakta başka Thorns var mı?"

"Son kırk sekiz saat içinde iki kez takip edildim, sokakta yüz yüze geldim, bayıldım ve kaçırıldım, bir değil *iki* bluz aldım, eski ortağınızın kız kardeşinin ihaneti yüzünden aklını kaçırmasını izledim ve erkek arkadaşımın beni misafir odamızdaki kadın için terk edeceğinden endişe ettim."

"Vay canına."

"Evet. Vay be. Pislik."

"İki bluz mu?"

Riley geri çekildi. Kafası Nick'in yüzüne çarptı. "Ah! Zaten bir gözüm morarmış. İkincisine ihtiyacım yok Thorn," dedi Nick, Riley'yi sırt üstü yatırarak.

"Ve bir şey daha! Eve hırpalanmış bir yüzle geliyorsun ve ne olduğunu bile söylemiyorsun. Morarmış bir gözle gelsem ve nereden aldığımı söylemeyi reddetsem hoşuna gider miydi?"

"Tamam. Sakin ol, katil. Endişeli bir barut fıçısı olduğunun farkında değildim. Fitolini ateşlemek istememiştim."

"Ne cüretle böyle iyi bir ruh halinde olursun! Haftalardır senin yanında yumurta kabuklarının üzerinde yürüyorum."

Kaşlarını çattı. "Bunu neden yaptın ki?" "Aman Tanrım. Bırak beni de seni öldürebileyim."

"Bu isteğini şimdilik reddedeceğim, ta ki sen o acayip öfke gücünü kaybedene kadar. Misafir odamızdaki sirk gösterisi için seni neden terk edeceğimi düşündüğünle ilgili kısımla başlayalım ve sonra yumurta kabuklarına geri dönelim."

Riley temiz bir nefes aldı ve yavaşça üfledi. "İşte benim kızım."

Adamın kandırıcı ses tonu ve ona parlattığı aptal çift gamzesi, vücudundaki öfkenin bir kısmını boşaltmıştı. Islak, çıplak bedeninin onunkinin üstünde olması da canını acıtmıyordu.

Aptal şehvet.

"Seni Beth için terk edeceğimi de nereden çıkardın? Ya da Susam için. Yani, tabii ki Beth'ten daha büyük göğüsleri var, ama- Tanrım, kadın-doğduğundan beri her şey hakkında yalan söylediğini itiraf ettiğinde odada değil miydin?"

"Seni tanıdığımdan beri ona takıntılısın."

Nick, sanki haksızlığa uğrayan taraf kendisiymiş gibi tavana bakabilmek için ağırlığını kaydırды. "Şu anda benimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Seninle dalga geçiyor gibi mi görünüyorum?"

"Pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Kafayı onu *bulmaya* takmış durumdayım. Arada bir fark var."

"Bunu bana açıkla," dedi Riley. "Ve bunu yaparken Kellen'ın neden bu olay yüzünden yıkıldığını ve senin neden Süper Kupa'yı yeni kazandığın için mutlu olduğunu da açıkla."

"Çünkü ben sıçıp batırmadım."

"Bunun yanlış bir ifade olduğundan oldukça eminim," diye karşı çıktı.

"Hayır, Thorn. Beth'in kaçırılmasına, 'kaybolmasına' ya da öldürülmesine ben sebep olmadım. Onun gitmesinin benimle hiçbir ilgisi yoktu. Bir depoyu yakan bir adamla tanıştı. Zaman kadar eski bir hikaye."

"Evet, tam bir tanışma tatlısı," dedi kuru bir sesle.

"Hiçbir işareti kaçırmadım. Bir tehdidi yanlış okumadım. Onu tehlikeye atmadım. İşi berbat etmedim."

"Bana tüm bu zamanı kendini suçlayarak geçirdiğini ve bunu düzeltmenin tek yolunun onu bulmak olduğunu söylüyorsun. Ama şimdi gerçeği bildiğine göre, bunun zaten senin hatan olmadığını anlıyorsun" dedi.

"Bingo."

"*Neden öyle demedin Santiago?*" Vücudunun yeni duş almış adam tarafından sıkıştırılmamış tek kısmı, şilteye coşkuyla vurduğu ayaklarıydı.

"Neden yine kızgınsın? Az önce savunmasızdım falan." "Sana nedenini söyleyeyim," diye kekeleydi.

"Can kulağıyla dinliyorum, tatlım."

"Çünkü beni güvende hissettirmedin." Nick hâlâ onun üzerindeydi.

"Ne?"

"Kendimi güvensiz hissettim. Sadece son kırk sekiz saatimi Susam'ı benden korumaya çalıştığından endişelenerek geçirdiğim için değil, aynı zamanda ona ve kuşkusuz muhteşem göğüslerine aşık olduğun için de."

Hareketsiz ve ciddileşti. "Bu ilişkide akıl okuyan ben değilim. Açıkla."

"Griffin'den boşandığımda her şeyimi kaybettim. İşimi. Evimi. Arabamı. Her şeyimi. Sonra sana aşık oldum ve çözülmesi gereken cinayetler varken her şey harikaydı ama Beth'in ölmediğini öğrendiğin anda her şeyi askıya aldın."

"Ne olduğunu öğrenmem gerekiyordu," dedi.

"Bunu biliyorum. Anlıyorum. Ama her şeyimi sana adadım. Senin için çalışıyorum. Seninle bir ev aldım. Bir hayatı paylaşıyoruz ve sen bu hayatı benimle konuşmadan riske attın. Şimdi tek düşünebildiğim çok hızlı atladığım ve her şeyin tekrar başıma yıkılacağı. Ve başka bir şey-"

"Dahası mı var?"

"Belki de Griffin'den öğrendiğim tüm dersleri bana unutturmak için aptal gamzelerin yettiği için biraz kızgınım. Hayır, bu konuda çok kızgınım. Ve şimdi fark ettim ki sana kızgın bile değilim. Kendime kızgınım."

Nick uzun bir süre sessiz kaldı.

"Lanet olsun, Thorn. Bir erkeği havlunun altından nasıl vuracağını gerçekten biliyorsun." "Duygularım için özür dilemeyeceğim."

"Bir bardak şarap ister misin?"

Ona bağışlamak için ağzını açtı, sonra kapattı. "Aslında, evet. Bir kadeh şarap istiyorum," dedi sertçe.

"Hadi bebeğim. Döküyorum."

Bir çift eşofman altı çekti ve parmak uçlarında koridora çıktılar. Kadın diğer ucundaki misafir odasından gelen sabit gümbürtü Susam'ın feryadıyla noktalanınca tedbirli olmanın gereksiz olduğunu anladılar. "Oh, Tommy! Evet! Evet! Evet!"

Nick, "Sanırım o çarşafı yakacağız," diyerek Riley'nin elini tuttu ve onu merdivenlerden aşağı indirdi.

Mutfakta, onu kucağına alıp tezgâhın üzerine bıraktığında midesine mini bir loop de loop yaptırdı.

Bir şişe Susam şarabı aldı ve sonra boş gözlerle dolaplara baktı.

"Tirbuşon mutfak eşyalarının yanındaki çekmecedeki şarap kadehleri şurada," dedi Riley, pano listelerinin üzerindeki dolabı göstererek.

Nick onun talimatlarına uyarak uyumsuz bardaklar hazırladı ve şişeyi açtı.

"Bardakların nerede olduğunu biliyorsun." Şarabı doldurdu ve ona bir bardak uzattı.

"Duh," dedi.

"Bu odada kaç tane priz olduğunu biliyorsun. Seçmene yardım etmediğim şeylerle bu anıt mezarı bir eve çeviriyorsun. Cadılar Bayramı şekeri ve bluz aldın. Çimleri sen biçtin. Sanırım son birkaç haftadır iç çamaşırlarımın temiz olmasının ve Burt'ün akşam yemeğinde beni yemeye çalışmamasının nedeni de sensin."

"Nereye varmaya çalışıyorsun?" diye sordu bıkkınlıkla. Şarap güzeldi. Yani, gerçekten iyiydi. Kim bilir hangi zenginin şarabı iyiydi.

"Başımı kendi kıcıma soktuğum ve tüm bunlarla tek başına başa çıkman için seni terk ettiğim için özür dilerim demek istiyorum."

Riley bardağına baktı.

"Sana Gentry'nin yaptığı gibi bir şey hissettirdiğim için çok özür dilerim. Bunu bir daha asla yapmak istemiyorum. Nasıl daha iyisini yapabileceğimi söyle."

Başını iki yana salladı. "Oh hayır. Buna kanmayacağım. En son biri seni eleştirdiğinde odadaydım ve bu hiçbirimiz için iyi gitmedi. Ve neden benimle bu kadar çok göz teması kuruyorsun?"

Nick omuz silkti ve karşısındaki tezgâha yaslandı, hâlâ korkutucu bir görsel bağlantıyı sürdürüyordu. "Bu bana normal bir göz teması gibi geliyor."

"Öyle mi?"

"Seni yumurta kabuklarının üzerinde yürümek zorundaymışsın gibi hissettirdiğim için özür dilerim. Ve bunu fark ettiğimde bir şey söylemediğim için de özür dilerim."

"Fark ettin mi?"

"Thorn, ofisim sanki bütün bir dernek bahar tatilini orada geçirmiş ve biri öldürülmüş gibi görünüyor. Bir kez olsun beni bu konuda uyarmadın."

"Susam'ı bulmanın senin için önemli olduğunu biliyordum." Kadın şarabına baktı. "Benim için daha önemli olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

çok ciddi.

Omuz silkti. "Yani, sanırım?"

"Seni gerçekten zor durumda bıraktım, değil mi?" Nick sordu. "Bunu yapmak istememiştin."

"Hayır, yapmadım. Ama ihmal hala cezalandırılabilir bir suç ve bunu sana çok sert bir şekilde telafi edeceğim."

Şarap kadehine gülümsedi. "Çok tatlısın."

"Sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu bilmediğimi bir an bile düşünme Riley," dedi, neredeyse için için yanarak.

Sıcak ve bulanık tepkinin mi yoksa tahrik edici tepkinin mi kazanacağına karar veremiyordu. "Bana Riley dedin."

"Uh, adil uyarı. Eğer bana bunun gerçek adın olmadığını ve rahatsızlık vermek istemediğin için herkesin sana yanlış adla hitap etmesine izin verdiğini söylersen, muhtemelen çıldıracağım."

Bir esnemeyi bastırmaya çalıştı. "Bana sadece çok ciddi olduğunda Riley diyorsun."

Uzandı ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Söz konusu sen olduğunda her zaman çok ciddi olacağım. Şimdi, yorgunluktan bayılmadan önce gerçekten seksi göğsünden çıkarmak istediğin başka bir şey var mı?"

Riley derin bir nefes aldı ama sadece hava vermek yerine bütün gün içinde biriken kelimeleri de dışarı verdi.

"Artık psişik olduğumu sanmıyorum!" diye feryat etti. "Gabe beni uyarmıştı ama ben çok zorladım ve sonunda Pamuk Şeker Dünyası'nı kızarttım. Ruh rehberlerimi bile öldürmüş olabilirim. Yani, eğer öldürülebilirlerse. Her zaman onların çoktan öldüğünü düşünmüştüm ama artık onlara sorma şansım olmayacak çünkü artık orada değiller. Ve kimseye söylemek istemedim çünkü

Psişik olmak istemediğim için büyük bir anlaşma yaptığımı biliyorum, ama buna alıştım. Belki hoşuma bile gitmeye başladı. Ve şimdi kendimi kendim gibi hissetmiyorum. Anlıyor musun?"

Sulu bakışlarını onun yüzüne doğru kaldırdı.

Nick eli hâlâ kulağının arkasındaiken donup kalmıştı. "Uhhh. Tamam. Vay canına. Açacak çok şey var."

"Artık psişik değilsem ne yapacağım? Büyükannem beni evlatlıktan reddeder. Annem hayal kırıklığına uğrayacak. Ve Gabe. Aman Tanrım. Beni dikkatli olmam konusunda uyardıktan sonra kendi devrelerimi yaktığımı söylediğimde yüzünde belirecek üzgün ifadeyi hayal etmek bile kusup ağlamak istememe neden oluyor."

"Bunlar çok geçerli endişelere benziyor," dedi.

Kadın burnunu çekti. "Öyle mi?"

"Bebeğim, bunlar senin hislerin. Tabii ki geçerli. Yani, her şey çok yeni. Belki daha aptal ve daha az harika biri aşırı tepki verdiğini söylemeye çalışırdı, çünkü belli ki sen uyurken Tommy'nin Susam'ın penceresine tırmandığını hayal ediyordun."

Kaşlarını çattı. "Yaptım, değil mi?"

"Çok özel tesadüflere inanmıyorsanız, kesinlikle yaptınız. Ama bu konuda panik yapmak istersen, seninle birlikte hiperventilasyon yaparım. Eğer bunu aileden saklamak istiyorsan, onlara yalan söylemene yardım ederim."

"Çok nazıksın," dedi ve elini uzatıp adamın kirli çenesine sürttü.

"Benim için yaptığın onca şey? Bana katlandığın onca şey? Sana borçluyum, Thorn. Bunu birlikte çözeceğiz. Birlikte derken, birimizin kendini kilitleyip uzun bir süre boyunca bir şeyi takıntı haline getirdiği şekilde değil. Senin için buradayım. Psişik ya da değil. Seni çok seviyorum ve Burt'ün başı üzerine yemin ederim ki seni asla böyle terk edilmiş hissettirmeyeceğim. Seni endişelendirebilir ve zaman zaman erkek zevkinden şüphe etmene neden olabilirim ama asla sana o sprej bronzlaştırıcı kuklayı hatırlatmak istemiyorum."

Ve bir anda gerginliği kayboldu. "Ben de seni çok seviyorum. Ne yapıyorsun?" diye sordu adam geri çekildiğinde.

Şişeyi eline alarak, "Seni dolduruyorum," dedi.

Nefes nefese kaldı. "Nick

Santiago!" "Ne?"

Şarabı işaret etti. "Babamla konuştun! Beni ALECTO'luyorsun!"

"ALECTO'yu biliyor musun?"

"Tabii ki ALECTO'yu biliyorum! Babamın bunu kendi başına mı bulduğunu sanıyorsun? Annem onu bu seviyeye getirmek için on iki yıl boyunca olumlu pekiştirme yaptığını söyledi."

"Burada ne yapmam gerektiğinden emin değilim. Baştan mı başlasam, yoksa üstüne çıkmaya devam mı etsem? Ayrıca, ayak masajı ve çikolata kısmını kaçırdım. Onunla baştan başlayabilirim."

Riley dudağını ısırды. "Bir sonraki adımda pantolonunu çıkaracaksın." Canlandı. "Gerçekten mi?"

"Beni ALECTO edecek kadar önemsedin. Bu en iyi ön sevişme türüdür."

3:46, 27 Ekim Pazar

W Riley'nin ağız Nick'in ağızıyla birleşmiş ve bacakları beline dolanmışken, Nick sadece duraklatmanın bir anlamı olmadığına karar verdi.

yatak odalarına dönerek zaman kaybediyorlar.

"Biz. Yapmıyoruz. Yapmıyoruz. Yapmıyoruz. İçinde. Mutfakta. Mutfakta," dedi öpücükler arasında. Adam geri çekildi. "Şu anda psişik olmadığına emin misin?"

"Çok komik. Ama her an cinsel birleşme sonrası bir şeyler atıştırmak için aşağıya gelebilecek misafirlerimiz var," diye belirtti.

Kulak memesini dudaklarının arasına almadan hemen önce, "Misafir ağırlamaktan nefret ediyorum," diye mırıldandı.

Ona karşı ürperdi. "Burası büyük bir ev. Kesintiye uğramadan soyunabileceğimiz bir yer bulabileceğimize eminim."

"İşte ruh bu," dedi onu tezgâhtan kaldırırken.

Bacaklarını onun kalçalarının etrafında sıkarak buna mecbur kaldı. Kız boğazının altından inlediğinde adamın aleti esnedi.

"Seni çıldırtırken çıkardığın sesler beni deli ediyor," diye itiraf etti.

"Birbirimizi delirttiğimiz için mutluyum," diye fısıldadı.

Öpüşerek karanlık fuayeye çıktılar ve Nick onları kapısı olan en yakın odaya soktu. Ofisine.

Kapıyı ayağıyla kaydırarak kapattı ve masaya doğru ilerledi, Riley yetenekli diliyle onu baştan çıkarırken önündeki eşyaları tekmeledi.

Masasına geldiğinde ışığı yaktı ve yüzeydeki diğer her şeyi süpürdü.

"Tamam. Bu çok ateşli," diye nefes aldı adam onu üstüne bırakıp eşofmanını başından geçirirken.

"Bunun seksi olduğunu düşünüyorsan, yarın tüm bu pisliği temizlediğimi hayal et," dedi, altına giydiği ince beyaz atlete hayranlıkla bakarak.

"Evet. Daha da ateşli," diye karar verdi.

Kanı pompalanıyor, siki zonkluyordu. Vücudu alma ihtiyacı konusunda ısrarcıydı. Bunu nasıl bir kenara bırakmıştı? Bunu ne kadar çok istediğini nasıl unutmuştu? Onu mu?

"Lütfen bana bu testerelerin bizi taşıyacağını söyle," diye yalvardı, gözleri neredeyse adamın ellerini ihtiyaçtan titretecek kadar cam gibi kahverengiydi.

"Tutacaklar," diye söz verdi, göğüslerini ortaya çıkarmak için atletinin yakasını aşağı doğru çekti.

Homurdandı ve ilkinde atladı. Tam ağzı onun güzel pembe meme ucunun üzerine kapanırken, parmaklarının pantolonunun bel bandının altından kaydığını ve sertleşmiş aletin etrafını sardığını hissetti.

Gözlerinin önünde yıldızlar patladı. Bu şekilde birlikte olmalarının üzerinden çok uzun zaman geçmişti. Bu işkenceye dayanamazdı. Hızlı ve kirli olacaktı.

"Bekleyemem. Sana şimdi ihtiyacım var,"
diye mırıldandı. "Evet. Lütfen. Oh,
kahretsın. Prezervatif?"

Nick dondu kaldı, sonra kadının yumuşak göğsüne karşı renkli bir dizi küfür mırıldandı.

"Bir saniye," dedi, isteksizce elini sikinden çekerek.

En üstteki dosya çekmecesini açtı ve C'nin altındaki ilk klasörü aldı. Yarım düzine prezervatif havada uçtu.

"Prezervatiflerimizi mi törpüledin?" Riley yerden bir tane alıp ambalajını dişleriyle yırtarak açarken güldü.

"Organizasyonel verimliliğimi beğeneceğini düşündüm." Şortunu yana doğru çekerken bir eliyle prezervatifi ustalıkla taktı.

"Gittikçe daha seksi oluyorsun," dedi.

Kadının açıklığı ile aynı hizaya geldi ve elleriyle her iki kalçasını kavradı. Parmakları kıcının kıvrımlarına saplandı. "Sıkı tutun, bebeğim. Bu olacak

hızlı ve sert olmalı."

"Benimle tatlı tatlı konuşmayı bırak."

Hızlı bir hamleyle kendini Riley'nin içine gömdü. Riley, Susam'inkine rakip bir çığlık attı.

"İşte benim kızım," dedi yavaşça geri çekilirken. Adam o kadar sertti ki, kız da o kadar ıslaktı ki. Nick dişlerini sıktı ve kızın içine tekrar girerken çim biçme makinesinin yüksekliğini düşünmeye çalıştı. Ama kadın çok sıkı, çok davetkârdı. Kafasında başka bir şey tutamıyordu.

Topuklarını adamın kışına geçirerek onu teşvik etti.

"Bebeğim, yarım düzineden fazla pompalamamı istiyorsan şu anda yüzde elli daha az seksi olman gerekiyor," diye uyardı.

Ama kadın onun etrafında titremeye başlamıştı bile. "Yavaşlarsan sana bir hafta boyunca göğüslerimi göstermem," diye tehdit etti.

"Bu çok adice," dedi.

Kadın altı itişte dayandı. O ise altı buçuk. Riley'nin onu bir mengene gibi sıkıştırdığını hissettiği anda, gidici olmuştu. Orgazmı onu parçaladı ve paylaştıkları zevk kabarıp paramparça olurken muzaffer bir çığlık attı.

Başka hiç kimseyle bu kadar iyi olmamıştı. Birlikte inanılmaz bir şey paylaşmışlardı. Ve sadece orgazm değil.

Adamın kollarında gevşedi ve masanın üzerindeki dirseklerinin üzerine düştü. "Vay canına," diye nefes nefese kaldı.

"Evet. Ben de," diye kabul etti bacakları titremeye devam ederken. Kadın bir elini kaldırdı. "Hadi, takım."

Ona beşlik çaktı ve sonra üzerine yığıldı. "Hey, Thorn?" diye sordu, kulağının dibinde kalbinin gümbürtüsünü dinleyerek.

"Öyle mi?"

"Madem dürüst davranıyoruz. Gerçekten gamzelerimin aptalca olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, ama yanlışlıkla doğum günün için sana sürpriz bir parti veriyorum."

Başını kaldırdı. "Ciddi misin?"

Sırıttı ve bir elini onun saçlarında gezdirdi. "Uzun bir hikâye ama şu anda çok fazla insan yatırım yapıyor. Küçük kalmasını sağlayacağım. Muhtemelen ne olduğunu bile anlamayacaksın."

"Senin için yaptığım şeyler, Riley Göbek Adı Belirtilmemiş Thorn," diye mırıldandı.

"Geri dönmen gerçekten çok güzel," dedi parmaklarını adamın çıplak omuzlarında gezdirerek. "Yarın burayı kesinlikle temizleyeceksin, değil mi? Yani, buradaki küflü pizza kabuklarıyla vahşi yaşamı kendine çekmeye başlayacaksın diye korkuyorum."

Nick ona karşı kıkırdadı. "Senin de dönmene sevindim Thorn."

Birkaç uzun süre sessiz kaldı ve tam adam ikinci rauntla onu yatağa taşımak arasında kararsız kalmışken, kadın omzunu dürttü. "Cep kapısını sonuna kadar kapatmadın, değil mi?"

"Siktir."

12:29, 27 Ekim Pazar

Riley yeni şarap bardaklarını bulaşık makinesine koymayı bitirdi ve Başlat düğmesine bastı.

Ölümden döndükten kısa bir süre sonra erkek kardeşi tarafından evlatlıktan reddedilen bir kadın için Susam o sabah neşeli bir ruh halindeydi. Dolabından gizlice çıkan, parlayan gözleri olan ürkütücü bir hayalet köpekle ilgili rüyasını anlatarak hepsini eğlendirmişti. Sonra da Tommy, Susam'a sabah gençleştirme çayını getirmek için aşağı indiğinde Riley ve Nick'i hâlâ ofiste kilitli bulduğunu anlatırken kahkahalarla gülmüştü.

Mutlu çift -ve Harrisburg'lu olduğu ve on dakika uzaklıkta bir şehir evi olduğu ortaya çıkan Wilhelm- yeniden bir araya gelmelerini kutlamak için kendilerini brunch'a götürmüşlerdi. Riley ve Nick de kendi kavuşmalarını alışverişe çıkarak kutlamışlardı.

Satın alınacaklar listesindeki eşyalarla dolu bir SUV ile eve dönmüşlerdi. Çok da hızlı olmayan bir sevişmeden sonra, Nick Burt'ün yardımıyla zehirli atıklarla dolu ofisini toparlarken, o da yeni eşyaları bir kenara koymuştu.

Mutfak tezgâhında kalan son mallarına göz attı. Altı poşet jelibon -ne kendisinin ne de Nick'in sevdiği bir şekerdi, bu da envanterin bu turunun şeker ya da şaka gecesine kadar hayatta kalma şansını artırıyordu.

"Seni nereye saklayabilirim?" diye düşündü, sonra ilham geldiğinde sırttı.

Şekeri ofisine taşıdı ve masasının arkasındaki en alt dosya çekmecesine yerleştirdi. Yaşlı komşularının hiçbirisi eğilip bir şeyler almaktan hoşlanmıyordu, bu yüzden içlerinden birinin şekerli kurtçukları bulma ihtimali zayıftı.

Zulasını güvene aldıktan sonra sandalyesini çekip oturdu. Nick'in ofisindeki kanepede geçirdikleri dört saatlik bölük pörçük uykuya rağmen kendini iyi hissediyordu. Mutluydu. Rahatlamış. Alışveriş ve ev düzeniyle dolu güneşli bir sonbahar pazar günü mü? Bir kız daha ne isteyebilirdi ki?

Psişik güçlerini geri kazanması dışında.

Yüzünü buruşturdu. O sabah iki kez ruhani rehberinin dünyasına girmeye çalışmış ve ikisinde de gölgeli bir boşluktan başka bir şey bulamamıştı.

Dikkatini dağıtmak için e-postalarını açtı ve birkaçıyla ilgilendi. Yeni bir müşteriden bir gözetleme işi ve silahlı bir güvenlik işi talebi vardı. Her ikisini de ofisinde hâlâ ortalığı karıştırmakta olan Nick'e iletti. İşini tamamladıktan sonra sosyal medyaya girdi ve yoga stüdyosunun Facebook ve Instagram hesaplarını karıştırdı.

Aklına ilginç bir fikir geldi. Bir ruhani rehberden değil, kendi bilincinden fısıldanan bir fikir. Aramaya *Susam Hemsworth* yazdı ve hiçbir şey bulamadı.

Bu yanlış geldi. Sosyal medya için yaratılmış biri varsa o da Susam'dı. Susam'ın geçmiş hayatıyla şimdiki hayatını birleştirmiş olma ihtimaline karşı birkaç isim kombinasyonu daha denedi ama yine de bir şey bulamadı. Tommy Hemsworth için de bir şey yoktu. Gerçi Susam'dan önceki adının ne olduğunu bilmiyordu.

Aklının bir köşesinde bir şey onu rahatsız ederken parmakları klavyenin üzerinde tıkırdıyordu.

Susam'ın dün gece söylediği bir şey.

Zaman aşımı.

İşte bu kadar. Riley arama çubuğuna cümleyi yazdı ve *kundaklama* kelimesini ekledi.

Hmm. Bu ilginçti.

"Ne yapıyorsun?"

Sıçradı ve dizüstü bilgisayarını bir çırpıda kapattı.

Nick içeri girdi ve masasının önündeki sandalyeye çöktü. "Bu seni kesinlikle suçlu göstermiyor, Thorn."

Burnunu kırıştırdı. "Özür dilerim. Hâlâ yumurta kabuğuna alışkınım."

Avuçlarını kot pantolonuna sildi. "Bana bırak, bebeğim."

Riley dizüstü bilgisayarını tekrar açtı. "Ben de tam Susam'ın dün gece söylediklerini düşünüyordum."

"Bize sahte bir kaybolma numarası yaptığını söylediği bölüm mü, yoksa kocasının adını haykırdığı ve misafir odasındaki alçıpanı deldiği bölüm mü?"

"Zaman aşımı süresinin dolmasını beklemek zorunda olduğunu söylediği kısım." Riley ekranı ona bakacak şekilde çevirdi. "Kundakçılık için beş yıl. Ama eve gelmeden önce altı küsur yıl beklemiş."

"Eğer onun yalan söylediğini düşünüyorsan-"

Ellerini havaya kaldırdı. "Ona yalancı demiyorum. Sadece bize söylemediği daha fazla şey varmış gibi hissediyorum," dedi hızlıca.

"Dediğim gibi. Eğer yalan söylediğini düşünüyorsan, büyük ihtimalle yalan söylüyordur," dedi Nick ona. "Ölü insanlarla ilgili olan şey, yaşayanların onları romantikleştirme eğiliminde olmasıdır. Kimse methiyesinde Ralph Amca'nın İrlandalılarından nefret eden bir cimri olduğundan bahsetmez. Belki Beth'e de biraz öyle oldu. Ortadan kayboldu ve ne kadar baş belası olabileceğine dair bazı anılar da yok oldu. Şimdi geri döndüğüne göre? Kızın taş gibi bir yalancı olduğu gerçeğini görmezden gelmek biraz zor."

Riley canlandı. "Gerçekten mi?"

"Bebeğim, bu kız beden eğitimi dersinden kurtulmak için ilkokuldaki fiskiye patlattığında suçu üstlenmesi için dördüncü sınıf öğrencisine pudingle ödeme yapan kız. Bu işten sıyrılmayı çok iyi biliyor."

"Peki, madem onu şiddetle savunmuyor ya da onu rahat bırakmam için beni uyarmıyorsunuz-"

"Hadi ama Thorn. Bunu *seni* korumak için yapıyordum. Hâlâ kötü adamların hedefi olmadığından emin olana kadar onun karıştığı herhangi bir pisliğe senin de bulaşmanı istemedim. Kötü adamlar diye bir şey yok. Bu yüzden, bana bırak. O güzel beyninin içinde neler dönüyor?"

O istedi. "Çok. Susam'ın neden hiç sosyal medya hesabı yok? Hemsworth, gerçek sahtesini bulamayalım diye bize verdiği başka bir sahte isim mi? Tommy neden onunla gelmedi? Eve onsuz geldi ve evli olduğu gerçeğinden hiç bahsetmedi. Bunun yerine *Overboard* filminin konusuna dayanan bir hikaye uydurdu."

"O filmi gerçekten görmem gerekiyor," dedi.

"Sonra bir adam tarafından takip edildiğimizi söylediğim anda heyecanlandı, sanki takip edilmeyi umuyormuş gibiydi," diye devam etti Riley.

"Belki de kavga etmişlerdir?"

"Ne tür bir kavga kocanızı terk edip kendi ölümünüze sebep olacak kadar kötü olabilir?" diye sordu.

"Weber'in penceresini onun için açtığına göre o kadar da kötü olamaz."

"Anlaştık."

"Ya da belki de tüm bunlar Bethame'e yeni parlak bir şey kazandırmak için yapılan görkemli bir planın parçasıdır. İnanın bana, ondan asla emin olamazsınız."

Riley bunu düşündü. "Sanırım ailesiyle arasını düzeltmek dışında başka bir şey onu kasabaya geri getirdi. Sadece ne olduğunu bilmiyorum."

Bir elini seksi, sakallı çenesinin üzerinde gezdirdi. "Ve tabii ki ona öylece soramayız, yoksa *Robocop*'un konusunu anlatmaya başlar ki ben onu izlemiştim."

"Ve ne zaman onun kafasını kurcalamaya çalışsam, psişik vertigo ile sonuçlanıyordu."

"Bu çok şeyi açıklıyor," dedi Nick.

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Dün gece sana o kısmı anlatacaktım ama penisin bana unutturdu."

"Penisime yaptığın iltifattan dolayı seni affediyorum." Gamzeleri kızın sırtmasına neden oldu.

Arkasına yaslandı ve parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "İşte başka bir soru. Ne fark eder ki?"

"Bunların hiçbirinin senin hatan olmadığını bildiğine göre, neden geri döndüğü konusunda en ufak bir merak duymadığını mı söylemek istiyorsun? Neden görünüşünü değiştirdiğini? Sözleşmeli köleliğe zorlanmadıysa altı yıl boyunca gerçekten ne yapıyordu?"

Başının arkasını kaşıdı ve Riley pazularının esneme biçimine hayran kalmaktan kendini alamadı. "Bak. Merak etmediğimi söylemiyorum. Ya da içgüdülerini dinlememen gerektiğini söylemiyorum çünkü ikimiz de onların birkaç kez kışımızı kurtardığını biliyoruz. Ama güzel bir gün olduğunu söylüyorum. Seksi bir kız arkadaşım var. Buzdolabında akşam yemeği için birkaç biftek var. Ve elektrikli aletler içeren bir ya da iki proje. Şu anda her şey harika. Bugünü kendimize ayıralım ve Beth Weber'in nerede olduğunu ya da Susam Hemsworth'un gelecek hafta ne yapacağını düşünelim."

"Peki sen benim için endişelenecek misin?"

Riley lafı dolandırdı. "Tabii ki."

"Onun kaybolmasından kendini sorumlu tuttuğun için çok fazla stres yaşamış olmalısın," diye gözlemledi.

"Bebeğim, dünyanın yükü omuzlarımdan kalkmış gibi hissediyorum. Bir maraton koşabilir ya da Gabe'e bench press yaptırabilirim. O kadar iyi hissediyorum ki, bana sürpriz bir parti vermeni engellemeye bile çalışmıyorum."

"Tanrı'ya şükür, çünkü Gabe yıkılırdı."

Nick saatine baktı. "Biliyorsun, şu anda ev bize ait. Masanın ne kadar sağlam olduğunu görebiliriz."

Dörtnala koşan köpek patileri antrede yankılandı ve Burt "Evime hoş geldin" havlamasını bıraktı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Nick mırıldandı.

"Ön kapıyı kilitlemeden bırakan ben değilim," diye belirtti.

"Sadece ben varım." Wander bir çift pembe burun tıkacı takarak ve büyük bir plastik saklama çantası taşıyarak içeri girdi. Burt, en sevdiği peluş oyuncığını taşıyarak onun peşinden koştu.

Nick sandalyeye yığıldı, bir öğleden sonra keyfi beklentisi buharlaştı. "Bir hende, Thorn. Bir hendeğe ihtiyacımız var."

Ona sırtıttı, sonra kız kardeşine döndü. "Sanırım hâlâ Larry'nin kokusunu alabiliyorsun?"

Wander yüzünü buruşturdu. "Sanki yan odada çürüyormuş gibi."

Nick ayağa kalkarak, "Annene arınma töreni için izin versen iyi olur," diye öğüt verdi.

Riley, Bad Vibes Duman Temizleyicinin bitki dumanı ve keskin aromasının, ölü adamın psişik kokusundan daha iyi olacağından emin değildi. "Bu arada, yeni ve harika bir balkabağı baharatlı tütsü getirdim." Wander dedi ki.

"Çantanın içinde bu mu var?" Nick sordu.

Wander yırtıcı bir hayvanın kokusunu alan bir tavşan gibi hareketsiz kaldı. "Evet," diye ciyakladı. "Bu benim tütsü koleksiyonum."

"Siz hanımlara tütsü koklayarak iyi eğlenceler. Benim oynayacak elektrikli aletlerim var," dedi masanın etrafında dönerek. Riley'ye bir NC-17 öpücüğü verdi, Wander'a bir selam gönderdi ve Burt'ü peşine takarak dışarı çıktı.

"Kızlar nerede?" Riley kız kardeşine sordu.

Wander çantayı masasının üzerine bıraktı. "Gabe onları aldı. Ona bir bahçe perisi çay partisi veriyorlar."

"Bu çok sevimli. Umarım tütülü ve kanatlı fotoğraflarını çekersiniz."

"Geleceğim," diye söz verdi Wander. "Susam olayından sonra parti planlama kisvesi altında iyi olup olmadığını görmeye geldim. Sana yalan söylediğim için zaten gergindim. Sonra Nick içinde ne olduğunu sorunca paniğe kapıldım." Çantayı okşadı. Etiketle *Cadılar Bayramı Dekor* yazıyordu.

Wander alçakgönüllü bir şekilde düşünceliydi. Üç kızını çoğunlukla tek başına büyütmele kalmıyor, aynı zamanda başarılı bir iş yürütüyor, formunu koruyor ve psişik koku alma güçlerini geliştirmeye zaman ayırıyordu, ancak yine de ateşli kız kardeşini kontrol etmek için zaman ayırmayı başarıyordu.

Evin içinde bir yerde bir matkap gıcırdayarak çalışmaya başladı. "Sen en iyisisin. Çay ister misin?"

"Ben de isterim."

"YANI HEPSİ GİTTİ Mİ? Güzel bulutlar yok mu? Ruh rehberleri yok mu?" Wander sordu.

Çaylarını arka verandadaki masaya götürmüşlerdi, böylece kız kardeşinin burnunu Eau de Ghost'tan koruması gerekmeyecekti. Burt devasa kafasını kullanarak yaprakları bir yığının içine itiyor, sonra da bu yığının içine atlıyordu.

Riley iç çekti. "Evet. Dün gece gördüğüm rüya dışında hepsi gitti. Baş büyük belaya girmek üzere olan küçük bir çocuk gibi hissediyorum. Gabe beni fazla zorlamamam konusunda uarmıştı. Şimdi buradayım, güçsüzüm. Susam'ın beni neden böyle bir sarmala soktuğunu hâlâ bilmiyorum. Ya bu kalıcı bir şeyse?"

İçini dökmek iyi hissettirmişti. Önce Nick'e sonra da kız kardeşine anlatmak hissettiği suçluluk ve utancın biraz olsun azalmasını sağlamıştı.

"Cevapların kimde olduğunu biliyorsun," dedi Wander.

Riley inledi. "Biliyorum. Ama her neyse tek başıma üstesinden gelemeyecek kadar zayıf olduğum için bana karşı küstah ve yargılayıcı davranırdı."

"Bu doğru. Ama büyükanne ne olursa olsun yargılıyor. Onun yargısının sizi etkileyip etkilemeyeceğine siz karar vermelisiniz."

"O kadar basit değil," diye karşı çıktı Riley, sonra esnedi. Yorulmuştu. Haftalar süren berbat uyku onu yakalamaya başlamıştı.

"Basit ama kolay değil," diye karşı çıktı Wander. "Ama her ne olursa olsun kararınıza saygı duyuyorum. Yine de güçlerin konusunda ne yapman

gerektiğine dair bir önerim olabilir."

Riley canlandı. "Çaresiz durumdayım. Vegan tofu karışımı yememi ve dolunayın altında çıplak meditasyon yapmamı istiyorsan yaparım."

"Şu anda seni sersemletmek ne kadar cazip gelse de, bence cevap dinlenmek olabilir."

"Dinlenmek mi?" Riley tekrarladı.

"Son derece stresli bir yaz geçirdiniz. Geçtiğimiz birkaç haftayı hayat arkadaşınız için endişelenerek geçirdiniz. Susam'ın dönüşü, psişik baş dönmesi olmasa bile büyük bir şok olmuş olmalı. Ve iyi uyuyamıyorsun. Vücudun bitkin düştüğünde virüslere ve enfeksiyonlara karşı daha duyarlı oluyorsun. Sanırım kendine psişik grip bulaştırdın."

"Güçlerimin geri gelebileceğini düşünüyor musun?" diye sordu, imkânsız umut etmemeye çalışarak.

"Bedeninize ve zihninize iyi bakarsanız neler olduğuna şaşıracağınızı düşünüyorum. Kendinize karşı nazik olun. İyileşmek için kendinize zaman tanıyın. Kısa sürede yolunuza geri döneceksiniz."

Riley dudağını ısırды. "Bunu sormamın adil olmadığını biliyorum. Ama bunu Gabe'e anlatmasan olmaz mı? Bunu benden duyması gerektiğini hissediyorum."

"Elbette. Kendini güvende hissettiğinde savunmasız ol. En iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yap, ben de yolculuğunda seni destekleyeceğim," diye söz verdi Wander.

Riley uzandı ve onun elini sıktı. "Teşekkürler. Bir iyilik daha ister misin?" Wander hoşgörüyü gülümsedi. "Elbette."

"Marie ve Miguel Santiago'yu Nick'in Cumartesi günkü sürpriz partisine davet edebilir misin? Marie'nin sana benden daha çok evet deme ihtimali var."

"Memnuniyetle," diye söz verdi Wander.

"Sen oldukça harika bir küçük kardeşsin."

"Ve sen olağanüstü bir kadınsın. Bunu sakın unutma."

Burt'ün taze bir yaprak yığınının içine balıklama dalışını ve sonra sırtüstü yuvarlanışını izlediler. "Sıra dışı demişken, Nick ve ben yine harika seks yapmaya başladık."

"Senin için ne güzel."

Eğitimsiz bir gözlemci Wander'ın ses tonundaki küçük alaycılığı fark etmeyebilirdi. Riley'nin gözleri büyüdü. "Bu küçümseyici bir 'iyi olmalı'ya eşdeğer."

Wander gözlerini sıkıca kapattı. "Özür dilerim. Üzerinize bu şekilde zehir kusmak istemezdim."

"Kusma falan olmadı," diye güvence verdi Riley. "Beni düzelttin. Şimdi senin içini dökme zamanın."

Wander gözlerini ağaçlara dikti. "Gabe harika biri. Nazik, cömert, şefkatli, zeki, sakın, mevcut, huzurlu ve inanılmaz derecede yakışıklı."

"Süper yakışıklı," diye onayladı Riley.

"Ve ikinci üs için bir hamle yapmadı ve cinsel açıdan o kadar sinirliyim ki bu beni çıldırtıyor."

"Neyi bekliyorsunuz? Yani, bir erkeğin tüm bunlara karşı direnebileceğini düşünemiyorum," dedi Riley, elini Wander'ın taş gibi vücuduna doğru sallayarak. Kadının bütün bir gardırobu crop top'lardan oluşuyordu.

"Tüm bedenler güzeldir ve seilmeyi hak eder," diye yanıtladı Wander.

"Özellikle de seninki. Dokuz aylık hamileydin ve hala Sekiz paket. Belli ki sorun sen değilsin. Eğer kardeş olmasaydık, senden etkilenirdim. Bence Nick'in annesi senin için takım değiştirmekten bir yoga dersi uzakta."

"Belki de benimle bu yönde ilerlemekle ilgilenmiyordur."

"Belki de ona ipleri gösterecek seksi, yaşlı bir sevgiliye ihtiyacı olan koca, sevimli bir bakiredir?"

Riley ve Wander döndüklerinde Lily'nin verandada onlara katıldığını gördüler. Bayan Penny onun arkasından elinde devlet mağazasından alınmış alkol gibi kokan bir sürahiyle yürüdü. İçinden bir pipet çıkıyordu.

Riley, "Gabe'le yatmayacaksın Lily," dedi.

Yaşlı kadın suratını astı ve Wander'ın yanındaki boş sandalyeye oturdu. "Parti bozan."

"Belki de Gabe'in penisi çalışmak için çok büyüktür. Deniz Piyadeleri'nde her tahrik olduğunda bayılan bir adam tanıyordum," dedi Bayan Penny.

Lily, "Sadece tutarken iki elinizi kullandığınızdan emin olun," diye tavsiye etti. "Bu şeyler kaygan olabiliyor."

Wander iç çekerek, "Evinize dram getirdiğim için bu benim karmam," dedi.

"Buraya sadece sarhoş olmaya ve şeker yemeye geldim," dedi Bayan Penny. "Burada şeker yok," diye yalan söyledi Riley.

Bayan Penny ortopedik ayakkabısıyla masanın ayağını tekmeledi. "Bu gün gittikçe daha da güzelleşiyor."

Wander havayı nazikçe kokladı, sonra burnunu kırıştırdı. "Bu sek cin mi?"

"Evet. Kokteyl hazırlayamayacak kadar depresyondayım. Ayrıca, sert dedektiflerin her zaman bir içki sorunu vardır. En iyi işlerini böyle yaparlar." Pipetten uzun bir yudum daha aldı.

"Anladığım kadarıyla Burt'ün kakası çantanı dağıtmamış?" Riley tahmin etti.

Bayan Penny ağzını boktan kahverengi baklava desenli kazağının koluna sildi. "Laboratuvardan elde ettiğim tek ipucu, köpeğinizi beslerken daha dikkatli olmanız gerektiği."

"Ben mi?"

Arkalarındaki kapı açıldı ve herkes dönüp başını dışarı çıkaran Tommy'ye baktı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama birkaç çamaşır yıkıyorum. Sizininkileri de seve seve yıkarım. Kendi deterjanımı kendim yapıyorum."

"Bana mı öyle geliyor yoksa bu çok mu tahrik edici?" Lily yüksek sesle fısıldayarak sordu. Riley, "Kesinlikle çok tahrik edici," diye onayladı.

"Burası sıcak mı, yoksa sadece bana mı öyle geliyor?" Wander kendini yelpazeleyerek sordu. Bayan Penny pipetiyle höpürdeterek bir ses çıkardı.

28 Ekim Pazartesi, sabah 9:08

"**B**ugün hepinizi buraya çağırdım-"

"Bizi kovmak için mi?" Brian, Nick'in sözünü keserek tahmin yürüttü.

"Yalvarmak için mi?" Josie denedi. Kargo pantolonunun içinde taşıdığı silahları paketinden çıkarıyor ve yeniden düzenliyordu.

Bir başka personel toplantısı için Nick'in ofisinde toplanmışlardı -ki burası eski dava dosyaları ve küflü fast food deposu değil, gerçekten bir ofise benziyordu.

Brian, "Bethame'in asla kaçırılmadığını ve bir kimlik hırsızlığı çetesinde rehin tutulmadığını söylemek içinse, Riley bize zaten söyledi," dedi.

"Bunu bir sır olarak saklamam mı gerekiyordu?" Riley Nick'e sordu.

Masasının köşesine tünemişti. Tam yedi saat uyuduktan sonra kendini canlı hissediyordu. Ayrıca kalçalarını güçlendiren yeni kot pantolonu ve Tommy'nin yıkadığı, şimdi limon gibi kokan kapüşonlu tişörtü sayesinde kendini oldukça sevimli hissediyordu.

"Pastırma nerede?" Bayan Penny kanepeden seslendi. Boynunda bir oyuncu kulaklığı vardı.

Burt "pastırma" kelimesini duyunca Riley'nin ayaklarının dibinde canlandı. "Ne pastırması?" Riley sordu.

Yaşlı kadın, "Biri sabah dokuzda toplantıya çağırıyor, pastırma ve Bloody Mary bekliyorum," dedi ve yanında getirdiği Bloody Mary sürahisini salladı.

"Kim bir iş toplantısına Bloody Mary getirir ki?" Nick şikayet etti.

"Pastırma bekleyen biri. Herkese yetecek kadar getirdim. "Herkese yetecek kadar getirdim.

En azından gidip bir paket domuz pastırması kızartabilirsin. Tam bir ortak oldun."

Nick başını masasına vurdu. "Geçmiş yaşamımda bunu hak edecek ne yaptım?" diye inledi.

Riley onun omzunu sıvazladı. "Bir Bloody Mary seni daha iyi hissettirir mi?"

"Belki."

"İşte ruh bu. Ben doldururum!" Bayan Penny koltuktan fırladı.

Brian, "Pastırma konusunda Stabby McGee'nin tarafındayım," dedi.

"Önergeyi destekliyorum," dedi Josie.

Riley sıırıttı. "Öneri kabul edildi. Ben pastırmayı hazırlayayım."

Nick iç çekti. "Siktir et. Toplantıda önce içki içip pastırma yiyemeyeceksen kendi işinin olmasının ne anlamı var?"

Riley fuayeye yöneldiğinde Susam'ı çiçekli bir sabahlık içinde, Tommy'yi ise elinde kamera tutan bir yabancıyla derin bir sohbeta dalmış halde buldu. Son derece harika bir deri ceket ve rujuyla uyumlu kırmızı bir eşarp giyen kel ve siyah bir kadındı.

Merdivenlerin dibinde üçayak üzerine kurulmuş bir kamera ve çeşitli montaj aşamalarında birkaç parça büyük aydınlatma ekipmanı vardı.

Yaşı belirsiz ikinci bir yabancı oturma odasından aceleyle antreye girdi. Baştan aşağı siyah giyinmişti, spor ayakkabıları ve kasketi de vardı. "Hey! Burada işe yarayabilecek bir kanepe ve o kadar çirkin ki aslında biraz sıcak olan döşemeli bir sedir var."

"Uh. Neler oluyor?" Riley sordu. Herkes dönüp ona baktı.

Susam, askılarında kürk kabartmaları olan platin sandaletleriyle ona doğru koştu. "Riley! Heyecan verici değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Umarım sakıncası yoktur ama büyük geri dönüş duyurum için bir fotoğraf çekimi yapıyoruz. Geri döndüğüm duyulduğunda çok fazla basın çalışması yapmam gerekecek ve markalaşmayı kontrol etmek istiyorum," dedi sarı saçlarını kabartarak.

"Burada fotoğraf çekimi mi yapıyorsunuz?" Riley'nin evi hakkında herhangi bir yanılması yoktu. Elbette, en parlak döneminde muhtemelen dudak uçuklatan bir yerdi. Ama şimdiki haliyle hâlâ dudak uçuklatıyordu ama daha az zarif başka nedenlerden ötürü.

"Çekimi Joplin Jones yapıyor. Buna inanabiliyor musun?" Kadının tiz çığlığı Burt'ün mutfığa doğru süzülmesine neden oldu.

Riley, Joplin Jones'un kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığı için, "Gerçekten yapamam," diye onayladı. "Bir dakika. Ne geri dönüşü?"

"Hayatta ve iyi olduğum haberi duyulduğunda, medya fırtınası beşinci kategoriye girecek. Ve halk içerik isteyecek. Yepyeni bir sosyal medya varlığı başlatmam gerekecek." Susam, fuayedeki iki yabancıya el sallayacak kadar neşesine ara verdi. "Joplin, Fantasia, bu Riley. Evin sahibi o."

"Memnun oldum," dedi Fantasia.

Joplin kamerayı kaldırdı ve Riley'nin fotoğrafını çekti. Flaş onu geçici olarak kör etti.

"Evet. Evet. Joplin'in endüstriyel bir fana ihtiyacı olacak. Ya da belki birkaç saç kurutma makinesine," dedi Fantasia.

"Aman Tanrım, evet! Buna *bayıldım*," dedi Susam, ellerini çenesinin altında kavuşturarak.

"Nick? Buraya gelebilir misin?" Riley aradı.

Nick elinde iki Bloody Mary ile ofisinin kapısında belirdi ve kısa bir süre durdu. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Riley yıldızlara göz kırparak ona doğru ilerledi. "Susam geri dönüş fotoğraf çekimi yapıyor ve bir rüzgâr makinesine ihtiyacı var." Ondan Bloody Mary'lerden birini aldı.

"Saçım için," dedi Susam.

"Garajda bir yaprak üfleyicim var."

YİRMİ DAKİKA SONRA, Santiago Investigations'ın tüm çalışanları Bloody Marys, pastırma ve tost yemişti. Ve Susam'ın yaprak üfleyicisi vardı.

Ne yazık ki Nick, içeride kilitli kalmamaları için ofisin kapısını açık tutmak zorunda kaldı. "Söylediğim gibi, bugün hepinizi buraya, her konuda tamamen haklı olmama ve dolayısıyla

Sana bir özür borçlu değilim, bugün itibariyle Santiago Investigations yeniden ücretli iş arıyor. Bu öğleden sonra Josie için silahlı bir güvenlik işi, bu gece Brian için bir gözetleme işi aldım ve az önce bir ton hizmet kabul ettim," diye bağırdı.

Yaprak üfleyici durdu.

Josie başını eğdi. "Yani resmen işimize geri mi döndük?"

"Evet, resmi olarak işsiz kaldığımızdan değil," diye hızla ekledi. "Ama normal konserlerimize hemen devam edeceğiz."

Riley odada uzun uzun bakışmaların olduğunu fark etti ve kimse pek mutlu görünmüyordu.

"Bu saçmalık!" Bayan Penny bağırdı.

Nick Riley'ye bakarak, "Beklediğim tepki bu değildi," dedi. Riley omuz silkti. "Beni aşar."

Yaprak üfleyici yeniden başladı ve fuayeden gelen flaşlar da öyle.

"Dog Doody Bandit'e yaklaşıyorum! Bu lanet posterlerden iki yüz tane yaptırdım." Bayan Penny sıcak pembe bir el ilanı kaldırdı.

"Doody görürsen, doody de," Riley yüksek sesle okudu. Santiago Araştırma'nın telefon numarası en alttaydı. "Aman Tanrım."

"Peki, tamam. Sen Dog Doody Bandit'te kal. Diğer herkes düzenli olarak planlanmış işlerine geri dönebilir ve ben de telefon numaramızı değiştirmeye çalışacağım," diye bağırdı Nick.

Josie ve Brian birbirlerine baktılar. "Ah, aslında patron, sanırım biz de davalarımızı takip etmek istiyoruz," dedi Josie yüksek sesle.

"Ödeşmek için benimle taşak geçiyorsun, değil mi?" Nick sordu. Yaprak üfleyici yine kesildi.

"Bu sefer değil," diye ısrar etti Brian. "Sonunda Gym Rat'in arkadaşlık uygulaması hesabına girdim. Görünüşe göre kadın eşlerine istenmeyen penis resimleri gönderen yaramaz bir banka başkan yardımcısı. Ve onu spor salonunda duşta görmüş biri olarak söylüyorum, bu onun aleti değil."

"Yanlış reklam!" Bayan Penny bardağına doğru bağırdı. "Otomatik hapis cezası."

"Adalet sisteminin nasıl işlediği hakkında bir fikrin var mı?" Nick kayıtsızca sordu.

"Her neyse," diye devam etti Brian, "LinkedIn hesabını ve iş e-postasını içeren oldukça kötü bir taktik üzerinde çalışıyorum."

Josie, "Ben ve Esther bu gece onun aptal torunu için bir baskın planladık," dedi. "Onu pantolonunun altında bir palyaçoyla yakalayacağız. O dedi ki

onu korkutabilirim. Ve insanları korkutmayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

"Bu dünyada sevdiğin beş şeyden biri bu," dedi Nick.

"Aynen öyle. Sen silahlı güvenliği halledebilirsen, ben de Junior'ı duvara çivilemeye ve onu korkutmaya odaklanabilirim."

İnanmaz görünüyordu. "Yaşlı bir kadının palyaço koleksiyonunu kurtarmak için silah taşımamı gerektiren bir işi cidden geri mi çeviriyorsun?"

"Sadece kimseyi gerçek anlamda bir duvara çivilemediğinizi açıklığa kavuşturmak istiyorum, değil mi?" Riley sordu.

"Evet."

Riley ellerini salladı. "Evet, ciddi ciddi paralı bir işi geri mi çeviriyorsun, yoksa evet, kelimenin tam anlamıyla birini duvara mı çiviliyorsun?"

"Şimdi benimle taşak geçtiğini anlıyorum," dedi Nick.

Riley morarmış gözünün yeniden seğirmeye başladığını fark etti.

"Bu davaları bize 'siktir git' demek için verdiğini biliyorum," dedi Brian. "Ama itiraf etmeliyim ki, hacker kanunsuzu oynarken eğleniyorum."

Nick elini yüzünde gezdirdi. "Peki. Nasıl istersen. İşinizi bitirmek için ne kadar zamana ihtiyacınız var..." Bayan Penny'ye doğru baktı. "*Primo* davaları mı?"

Brian, "Her şeyi harekete geçirmek için yirmi dört saate ihtiyacım var," dedi. Josie başıyla onayladı. "On iki saat içinde Junior'un altına işemesini sağlayabilirim." "Ve ben de Double D Bandit'e yaklaşıyorum."

Nick kalemını masanın üzerine fırlattı. "Siz başımın belaları hepiniz ücretsiz davalarda çalışırsanız nasıl para kazanacağız?"

Brian, "Az önce kelimenin tam anlamıyla işlerin yolunda olduğunu ve her konuda haklı olduğunuzu söylediniz," diye belirtti.

"Sik beni. Tamam. Her neyse."

Nick'in masa telefonu çaldı ve açtı. "Santiago Araştırmaları." Kaşlarını çatı. Sonra biraz daha kaşlarını çatı ve ahizeyi Bayan Penny'ye uzattı. "Telefon size," diye homurdandı.

Bayan Penny koltuktan fırladı. Yarım pastırma şeridi kucağından düştü ve yere düşmeden önce Burt tarafından solundu.

"Bu Penny, Pl."

"Sen lisanslı bir özel dedektif değilsin. Bunu söyleyemezsin!" Nick avucunu gözünün altındaki seğirmeye bastırarak tısladı.

Bayan Penny onu görmezden geldi ve masasının karşı köşesine yerleşti. "Kakan mı var? Ön bahçenizde mi buldunuz? Hemen geliyorum."

Ahizeyi Nick'e doğru fırlattı. "Gitmem gerek! Kakam var!"

Masadan kaydı, bir osurukla yere düştü ve kapıya doğru koşmaya başladı. Burt onun peşinden gitti, döktüğü pastırma kırıntılarını yalayıp yuttu.

Josie başparmağını kapıya doğru uzattı. "Ben de yuvarlanacağım. Kiralamam gereken bir palyaço kostümü var."

"Evet, Nicky. Benim de gitmem gerek. Gym Rat, kuzeninin adıyla Hook Up'ta yer alan bir bölge savcısı yardımcısıyla eşleşmek üzere."

Ekibi odadan çıkarken Nick, "Lanet olası bir sirk yönetiyorum," diye yakındı.

"Sanırım buna karma deniyor," dedi Riley masumca. "Kimse kendini beğenmiş bir kız arkadaştan hoşlanmaz, Thorn."

Masasından zıpladı ve kapüşonunun fermuarını yakaladı. "Üstü açık, kendini beğenmiş bir kız arkadaşına ne dersin?"

Fermuarını tamamen açmadan önce Nick onu kucağına almıştı. "Önceki ifademi gözden geçirmek istiyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm." "Yoo-hoo!"

Riley döndüğünde açık kapı aralığında duran Susam'ı gördü. Önü kısa, arkası uzun, payetli bir trenle daralan bir elbise giymişti. "Madem meşgul değilsiniz, birinizi ödünç alabilir miyim? Kamera dışında arkamda duracak ve trenimi kabartacak birine ihtiyacım var."

"Tanrım, üzgünüm Susam. Ama bir zorbayla görüşmek için okula gitmem gerekiyor," dedi Riley.

Nick, "Bunu bana yapma Thorn," diye yalvardı.

"Üzgünüm bebeğim," dedi ve onu burnundan öptü. "Karmanın yoluna çıkamam."

15:25, Pazartesi, 28 Ekim

Sheepford Junior/Senior High School, yirmi yıl önce tadilattan geçmiş gibi görünen bodur bir tuğla binaydı. O zamanlar Route 15 ile bir sanayi kompleksi arasında sıkışıp kalmıştı ve bu da günün her saatinde trafik sıkışıklığı anlamına geliyordu.

Riley cipini, açık pencerelerinden ve kapılarından birkaç çocuğun sarktığı bir minibüsün arkasındaki kamyonet kuyruğuna soktu.

Jasmine arka koltuktan kuru bir sesle, "Bu yasal görünüyor," dedi.

"Bu bir şey değil. Bir keresinde sekizinci sınıfa giden bir öğrencinin bagaj rafına tutunarak uzaklaştığı bir araba görmüştüm," dedi Riley'nin diğer yolcusu.

Roz Cooper altmışlı yaşlarının başında, diz altı çoraplar giyen ve yolcu koltuğunda protein içeceği içen cesur, terli bir esmerdi. Riley onun isteği üzerine onu spor salonundan almıştı. "Arabayla geldiğin için minnettarım canım. Bacaklarımı eve gidecek kadar kullanabilmem için genellikle bacak gününden sonra bir ya da iki saat beklemem gerekir."

"Sorun değil," dedi Riley.

Bayan Penny'nin şüpheli istihbaratına göre Roz, Zorba Lance'in kurbanı Kory Cooper'ın büyük teyzesiydi. Roz ve Kory, Bayan Penny'yle soy ağacından çok aile çalılığına benzeyen karmaşık bir şekilde akrabaydı.

Herkesin kendi davalarında eğleniyor gibi görünmesinden sonra Riley iyi bir çocuğu bir zorbanın elinden kurtarabileceğine karar vermişti. Ama kafasının içinde Jimmy Amca'nın konuşmalarını duymadan aracında olmak tuhaftı. Bu onu üzüyordu.

"Ee Roz, bana büyük yeğeninden bahset," dedi. "Şu Lance denen çocukla ne tür bir sorun yaşıyor?"

Roz, "Kory süper bir inek ve bunu sevgiyle söylüyorum," diye açıkladı. "Yedinci sınıfta okuyor. Zeki. Yaşına göre küçük. Lance denen herif okul yılının başında buraya taşındı ve birkaç ay boyunca Kory'yi ödevlerini yapmaya zorladı, Kory de bundan bıktı ve İngilizce kompozisyonundan zayıf not aldı. O zamandan beri kızın hayatını cehenneme çeviriyor."

"Okulla konuşmayı denediniz mi?" Riley sordu.

"Ailesinin var. Benim var. Lance, bölgeyi demir yumrukla yöneten bir tür 'süper çift' gibi davranan müdür yardımcısı ve baş belası bando müdürünün kendini beğenmiş oğlu. Aklımızı kaçırmak üzereyiz. Bu Lance tehlikeli biri ve onu bu okuldan çıkarmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

"Anlaşıldı. Bayan Penny ile aranızdaki ilişki neydi?" Riley sordu.

"Gelininin yeğeni benim kuzenim. Oh! İşte orada, benim küçük Kory!" Roz pencereden, çimlerin üzerinden onlara doğru ilerleyen küçük bir kıza el salladı.

Kory, özgürlük arayışıyla binadan dışarı dökülen diğer öğrencilerin hemen hepsinden daha kısaydı. Kahverengi teni, yüksek bir kabarıklıkla toplanmış gür siyah saçları ve mor gözlükleri vardı. Standart öğrenci üniforması olan bol, kapüşonlu bir sweatshirt ve tayt giyiyordu. Elini kaldırıp el salladı, sonra da tıka basa dolu sırt çantasını küçük omuzlarının üzerine kaldırdı.

"O çok tatlı. Kim ona sataşır ki?" Jasmine merak etti.

"Lance tek çocuk ve *hayır* kelimesini hiç duymamış. Geçen ay birinci sınıf öğrencisini kafeteryadaki buz makinesine tıktı ve herkes onu ihbar etmekten çok korktu. Zavallı çocuk mosmor olmuş ve titremekten iki dolgusunu kaybetmişti. Lance'in ailesi onu ayın öğrencisi seçerken o bir ay boyunca ceza aldı."

"Kulağa şeftali gibi geliyor," dedi Jasmine kuru bir sesle.

"Kory ile konuşup geçmişi hakkında biraz bilgi alacağız. Ondan sonra, neden saldırganlaştığına bakacağız, zayıflıklarının ne olduğunu bulacağız, araştıracağız."

Hakkında bir şeyler bulmaya çalışacağız. Sonra da onu ikna etmeye çalışacağız," diye açıkladı Riley, gençlerin gözünü sık sık korkutan bir profesyonel gibi konuşmaya çalışarak.

"Peki ya bu işe yaramazsa?" Roz tedirginlikle sordu.

"O zaman onu lades kemiği gibi kırarız," dedi Jasmine. "Güven bana. Sekiz yaşından on sekiz yaşına kadar genç erkekleri gözyaşlarına boğmak benim süper gücümdü. Artık daha çok otuz yaş üstü erkekler üzerinde çalışıyorum ama köklerinize dönmek her zaman iyidir."

Roz, "Siz ikinize ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi. "Bu gerçekten de tüm ailem için dünyalara bedel."

Tam o sırada Kory bir kafa vuruşu yaptı ve birinin ayağının üzerinden çimlere yuvarlandı.

"O öğretmen az önce ona çelme mi taktı?" Riley inanamayarak sordu.

"Bu Lance. Bıyığı ve 'roid öfkesi onu daha yaşlı gösteriyor," diye hırladı Roz. "Şu anda yürüyebilseydim, oraya gider ve kasıklarına tekme basardım."

"Bunu biz hallederiz," dedi Jasmine, arka koltuktan atlayarak.

Riley onu takip etti. "Bir gence saldıramayız, Jas. En azından bu kadar tanık varken okul bahçesinde olmaz."

"Bu serseriyle işim bittiğinde, evde eğitim görmek için yalvaracak," dedi ve Kory'nin üzerinde durup gülen aşırı büyümüş gence doğru hışımla yürüdü.

"Tanrım! Kaç dersten kaldın? Hepsinden mi?" Riley, Kory'nin ayağa kalkmasına yardım ederken Jasmine, Lance'in yüzüne doğru tepinerek talepte bulundu.

İkisine de sırtarak bir göz attı. "Sen de kimsin be? Birinin büyükannesi mi?"

Artık resmileşmişti. Lance "Sik" ölü bir adamdı. Riley, Jasmine'in omzunu kavradı. "Okul sınırları içinde olmaz. Hatırladın mı?" diye fısıldadı.

Lance'in arkadaşı, Vücut Kokusu Olan Solgun Sıska Adam yüksek bir falsetto ile "Evet, okul arazisinde olmaz," dedi.

Riley, "Okuldan ne kadar nefret ettiğimi unutmuşum," dedi.

"Dinozor çağlarında okul var mıydı ki?"

"Ona aldırmayın," dedi Kory Riley'ye. "Bu salak, dinozorların soyunun insanlar evrimleşmeden çok önce tükendiğini bilmiyor."

"Evrimden bahsetmişken, bu birkaç adıma atlamış," diye tısladı Jasmine, Lance'e bir çift Ferragamos'un üzerinde sakız varmış gibi bakarak.

"Senin derdin ne, yaşlı bayan? Bingo'da mı kaybettin?" Lance alay etti. Bir vape kalemi çıkardı ve Jasmine'in yüzüne bir bulut üfledi.

Riley arkadaşına daha sıkı sarıldı.

"Evet, Lance! Sen söyle ona," diye bağırdı ikinci ahbap. Bunun boyu 1.80'in üzerindeydi ve bir annenin bile sevemeyeceği bir yüzü vardı.

"Et ve süt ürünlerindeki büyüme hormonlarının yaptığı şey bu mu?"

Riley mırıldandı. "Kafasının üzerine defalarca düşürüldüğüne dair bir teorim var," dedi Kory. "Yaşlı sürtük ne diyor?" Lance topların üzerinde bir ileri bir geri zıplayarak ellerini yumruk yaptı.

Adam yüzüne birkaç gölge kutusu yumruğu atınca Riley irkildi. "Geri çekil," dedi hissettiğinden daha sakın bir şekilde.

"Büyükanne geri çekilmemizi istiyor," dedi Uzun Budala.

Lance ona doğru, esintiyi hissedebileceği kadar yaklaşan birkaç yumruk daha attı.

Jasmine aralarına atladı ve parmağını Lance'in göğsüne sapladı. "En sivri ayakkabılarımla sikine öyle bir tekme atacağım ki soyun seninle birlikte sona erecek."

Lance kaşlarını çatı. "Ha?"

"Bebeklerin hâlâ leyleklerden doğduğunu sanıyor," dedi Kory Riley'nin arkasından. "Bunu yüzüme karşı mı söylemek istiyorsun, seni küçük sürtük?" Lance uludu. "Nasıl?"

Ağzını bantlayıp seni bir günlüğüne tekrar hademenin dolabına kilitleyeyim mi?"

"Üst dudağında altı kıl var diye kendini erkek mi sanıyorsun?" Jasmine hırladı. "İçten içe bir ezikten başka bir şey olmadığını bilen ufacık bir çocuktan başka bir şey değilsin."

"Ezik mi? *Ezik* mi?" Vücut Kokusu ciyakladı. "Kaltak, oğlum Lance üniversiteli kızlarla düzenli olarak yatıyor."

"Evet, evet," dedi Uzun Salak başını sallayarak. "Lance NBA tarafından keşfedildi ve lise basketbol takımında bile değil."

"Hepsi aptal," diye açıkladı Kory bitkin bir halde. "Neden beni rahat bırakmıyorsun, Lance?"

Lance, Jasmine ve Riley'nin omuzlarının üzerinden ona ters ters baktı. "Çünkü beni alt etmeye çalıştın. Şimdi bunu ödeyeceksin."

Elektronik sigara kalemini cebine soktu ve ardından bir çakı çıkardı. "Belki buradaki arkadaşlarıma seni tutmalarını ve saçını kesmelerini söylerim."

Riley, "Belki de polisi ararım çünkü arkadaşına saldıracakmışsın gibi konuşuyorsun," dedi.

"Benim yerime sana kim inanır? Ha, sürtük?" K r bı a ı kadının yüzüne doğru salladı.

"Neden sen polisleri aramıyorsun Ry, ben de onu geri zek lı olduğu için dava etmiyorum?" Jasmine önerdi.

" lmek mi istiyorsun büyükanne?" Lance hırladı.

"Bay Rhinehard, okul içi uzaklaştırma ve   renci danı manlı ı için aday gösterilmek istemiyorsanız, evinize gitmenizi öneririm." Bu sözler, buru uk Dockers pantolon ve koyu bej bir kazak giymiş, hantal görünümlü bir adamdan geldi.

Lance alay etti. "Bu konuda ne yapacaksın? Babam senin görev s reni bu şekilde ortadan kaldıracaktır." Parmaklarını  ıklatmaya çalıştı ama ba aramadı, bu yüzden Body Odor onun yerine yapmak için öne  ıktı.

"Uh-oh. Bay Volch yine deli gibi bakıyor," diye gözlemledi Kory. "Muhtemelen gitmeliyiz."

Bay Volch kollarını okulu kapsayacak şekilde salladı. "Bu i i sürdürmeyi  onemsiyor gibi mi görünüyorum? Bütün gün BO kokarken senin gibi küçük bezelye beyinlere bilgi tı ı tırmaya çalışmak benim hayalim mi sanıyorsun? Bir kez olsun deodorant s r Troy," diye bağırdı   retmen, ellerini zaten asi olan saçlarına sokup dik durana kadar uçlarından  eki tirerek.

Riley, "Hadi gidelim buradan," diyerek Kory ve Jasmine'i cipe doğru çekti.

"Siz de kimsiniz?" Kory sordu.

"Biz sizin arkada larınızız...  ey... Bayan Penny ile nasıl bir akrabalı ınız var?" Riley sordu.

"Kim?"

"Boş ver."

Jasmine dişlerini sıkarak, "Bizi senin için Lance'in kı ını tekmeleyecek, hiç de ya lı olmayan hanımlar olarak d   n," diye yemin etti.

16:05, Pazartesi, 28 Ekim

Riley, Roz ve Kory'yi eve bırakmış ve Jasmine ile öğleden sonra atıştırmaları için seçenekleri tartışıyordu ki Nick aradı.

"Ne var ne yok? Ve temiz tut, hoparlörden konuşuyorsun."

"Bir sorunum var. Yardıma ihtiyacım var," dedi.

"Susam'ın fotoğraf çekimiyle ilgili değil, değil mi?"

"O iş bitti, Tanrı'ya şükür. Ama Weber ailesini ilgilendiriyor. Az önce Dockside Willy's'den bir telefon aldım. Weber'in suratı beş karışmış ve birinin gelip onu almasını istiyorlar ama ben silahlı güvenlik işindeyim. Onu alabilir misin? Belki ona bakıcılık yapar ve aptalca bir şey yapmayacağından emin olursun?"

Jasmine Riley'nin kolunu tuttu ve koltuğunda zıpladı. "Aman Tanrım! Evet! Yirmi dolarına bahse girerim ki ona bir Sharpie ile bıyık çizmek için bana izin vermesini sağlayabilirim."

Riley arkadaşına, "Sana karşı bahse girmiyorum," dedi. Sonra Nick'e, "Kellen ne zamandan beri sarhoş olup aptalca şeyler yapıyor?" diye sordu.

"Sadece özel hayatı boka sardığında. Boşandıktan sonra bir hafta boyunca alem yaptı ve sonunda dünyanın en kötü dövmesini yaptırdı."

"Ne oldu? Nerede o?" Jasmine talep etti.

Nick, "Eğer onu alırsan, bahse girerim sana göstermesi için fazla bir şey gerekmez," dedi.

Riley, "Gidip onu getireceğiz," diye

söz verdi. "Sana bir borcum var

Thorn."

"Yardım edebilirsən kimseyi vurma," dedi ve ardından aramayı sonlandırdı.

Jasmine avuçlarını birbirine sürttü. "Dedektif Kendini Beğenmiş Bok'un zil zurna sarhoş olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum. Eminim ağlıyordur."

"Nazik ol. Çok şeyle uğraşıyor."

"Belki de kışına bu kadar büyük bir sopa sokulmamış olsaydı, ailesi ona karşı dürüst olmakta daha rahat hissederdi."

"Daha önce hiç bu kadar sevimli birinden hoşlanmadığını görmemiştim."

"Onun *sevimli* olduğunu mu düşünüyorsun? O dik kafalı, yargılayıcı, her zaman haklı, takım elbise giyen bir canavar."

"Dürüst olmak gerekirse, senin için mükemmel birine benziyor," diye alay etti Riley.

Dedektif Kellen Weber gerçekten de bok suratlıydı.

Onu Dockside Willy's'deki barmenin dikkatli bakışları altında yüzüne fıstık atarken buldular. Her yer Cadılar Bayramı için iskeletler ve balkabakları ile süslenmişti. Bar kalabalık olmasına rağmen dedektifin iki yanındaki tabureler boştu.

"Bir şey daha var," diye bara doğru geveledi. "Annemin İsa sabununu yanlışlıkla küvete düşürdüğünde, suçu üstlenen kimdi? Ben. Onu koruduğum için ehliyetimi aldığım yaz boyunca cezalıydım."

"İkinize mi ait?" diye sordu barmen umutla. "İğrenç," dedi

Jasmine, kuru kusmak için ağzını kapatarak.

Riley iç çekti. "Evet. O bizim. Kimden bahsettiğini biliyor musun?" diye sordu, sıradan görünmeye çalışarak. Susam artık tehlikede olmasa bile, büyük açıklamasından önce spoiler vermekten muhtemelen hoşlanmayacaktı.

"Her zaman bir kadındır," dedi barmen bıkkınlıkla.

"Cinsiyetim adına özür dilerim. Hesabını kapattı mı?" Riley sordu.

"Hesabımı kapatmak istemiyorum. Bir şeyler hissetmeyene kadar içmek istiyorum," diye açıkladı Kellen.

"Hissetmek abartılıyor," diye onayladı Riley. "Duygularımızı başka bir yerde içerek gidersek nasıl olur?"

Bir gözü açık, bir gözü kapalı ona baktı. "Beni kandırmıyorsun, değil mi?"

"Duruma göre değişir," diyerek taburesinden kalkmasına yardım etti. Takım elbisesinin ceketini yoktu ve kravatı iki açık gömlek düğmesini ortaya çıkaracak şekilde gevşemişti. Dedektif olabildiğince dağınıktı.

"Neye göre değişir?" diye sordu.

"Jasmine ve ben taco istedik. Bir süreliğine margarita veya biraya geçebilir misiniz?"

"Jasmine?" Kellen homurdandı, sonra da hıçkırdı. "Çok kaba biri." "Çünkü sen tutucu bir pisliksin," diye belirtti Jasmine.

"Gördün mü?" Kellen Riley'ye döndü ve neredeyse yere düşüyordu. "Huysuz."

Riley, Jasmine onun ağırlığını desteklerken, "Biraz yardım et," diye yalvardı. "Peki. Ama bana borçlusun," dedi arkadaşı, bir kolunu Riley'ye dolayarak.

adamın beli.

Riley, "Cüzdanını al," diye ısrar etti.

"Ceplerini karıştırmayacağım. Orası penis bölgesi," diye tısladı Jasmine.

"Ne zamandan beri penis bölgesinden korkuyorsun?" "Riley'nin göbek adı Thorn!"

"Özür dilerim, Jas. Öyle demek istememiştim. Genç bir sosyopat tarafından saldırıya uğradıktan sonra sarhoş bir cinayet masası dedektifinin ağırlığı altında nasıl ezildiğimi biliyorsun."

"Özrün kabul edildi," dedi Jasmine, Kellen'in ağırlığını daha da artırarak. "Dinle, Dedektif Assface. Elimi cebinize sokup cüzdanınızı bulmam gerekiyor. Ama bunu yapmadan önce iznini alırsam kendimi daha iyi hissederim çünkü orada yanlışlıkla ne alabileceğimi bilmiyorum. Anladın mı?"

"Pantolonuma girmeye çalışıyorsun," diye kıs kıs güldü Kellen. "Sen en kötüsüsün."

"Herkes böyle söylüyor. Rızaya dayalı olacağıma söz veriyorum," dedi Kellen.

Jasmine gözlerini sıkarak kapattı ve elini ön cebine attı. "Bunu gerçekten yapmak istemiyorum."

"Bir de şu açıdan bak. Onu ne kadar çabuk bulursan, buradan o kadar çabuk çıkarsın ve sen de o bıyığı çizebilirsin," diye önerdi Riley.

"Onu buldum! Oh. Whoops. Hayır. Bu *kesinlikle* onun cüzdanı değil. Bu hoş bir sürpriz oldu."

Kellen kıkırdamaya yakın bir ses çıkardı. "Bu gıdıklıyor!"

"Elimi hemen hareket ettiriyorum," dedi Jasmine, hareketlerini anlatarak. "Ve hayır. Bu hâlâ kesinlikle cüzdan değil. Vay canına, burada gerçekten fazla yeriniz yok, değil mi?"

Riley'den daha kısa boylu bir adam kasıla kasıla yanlarına geldi. Üzerinde *Federal Bikini Müfettişi* tişörtü vardı. "İkinizden biri benim için cüzdanımı bulmak ister mi?" diye kıkırdadı ve kot şortunun üzerinden kasıklarını avuçladı.

"Erkekler domuzdur," dedi Kellen.

Barmen, "Amin, kardeşim," diye onayladı.

"Dinle, Kısa Durak. Eğer o var olmayan kıcını iki saniye içinde yolumdan çekmezsen, bir daha asla dik duramayacağından emin olacağım," dedi Jasmine.

"Ağırlığının bir kısmını taşımak için bacaklarını kullanabileceğini sanmıyorum, değil mi Kellen?" Riley dişlerini gıcırdatarak sordu, ufak tefek adam sıvışıp giderken.

"Hey! Ne biliyorsun? Bacaklarım çalışıyor," dedi Kellen dik durarak.

"Bu bir mucize." Riley rahat bir nefes aldı.

"Aha!" Jasmine zafer kazanmışçasına cüzdanı havaya kaldırdı. Cüzdanı Riley'ye uzattı, o da bardaki hesabı kapıp biraz para attı.

"Hey, çocuklar. Hadi bir smelfie çekelim," diye önerdi Kellen kapıya doğru ilerlerken. "Bunu Bethame'e gönderip ona benim süper eğlenceli ve harika olduğumu ve her şey için bir pislik gibi hissetmesi gerektiğini gösterebiliriz."

"Bu harika bir fikir. Sadece önce seni daha eğlenceli göstermem gerekiyor," dedi Jasmine, kapıya doğru ona yardım ederken.

"Bana Hawaii gömleği giydirmeyeceksin, değil mi?"

"Hayır. Sadece yüzüne kalıcı kalemle bir bıyık çizeceğim."

"Tamam."

TRES HERMANOS, Cameron Caddesi'nde Doğu Yakası'nın en iyi tacos al pastor'una sahip otantik bir Meksika restoranıydı. Ev sahibesi hiç istifini bozmadı.

Kellen'in sarhoş haline ya da solda zarif bir şekilde aşağıya doğru yaylanan ama kötü zamanlanmış bir hapşırık nedeniyle sağda kulağına doğru çapraz bir şekilde kesilen yeni bıyığına kirpik.

"Margaritamın içinde baloncuklar üflediğimi görmek ister misin?" Kellen ağzıyla pipeti bulmaya çalışarak sordu.

Jasmine içkisine bir tokat attı.

"Hey! Ben de onu kullanacaktım," diye yakındı.

"İçtiğin bir galon viskiyi ıslatmak için bu tacolardan bir ya da on tane yemeye ne dersin?" Riley tabağını yaklaştırarak önerdi.

Bir taco aldı ve sonra tekrar yere bıraktı. "Ve başka bir şey daha- sadece öz kız kardeşim kendi kayboluşunu taklit etmekle ve bir yerlerde öldüğünü düşünmemi sağlamakla kalmadı. Ama kendi annem de onun aptal erkek arkadaşıyla-kocasıyla şehri terk ettiğini biliyordu ve bana onun bir yerlerde öldüğünü düşündürdü. Neden biliyor musun?"

Riley başını salladı ama konuşmadı çünkü ağzı taco doluydu.

"Neden?" Jasmine onu kışkırtarak sordu.

"Çünkü o hoşgörüsüz, soğuk kalpli, asık suratlı, sabundan oyulmuş İsa'ları kendi ailesinden daha çok önemseyen bir pislik."

Riley yutkundu. "Kellen, şu anda tüm bunlarla uğraştığın için üzgünüm. Ama yarın *hem* bunlarla *hem* de akşamdan kalmayla uğraşmak istemezsin. Lütfen bir taco ye."

"Asla akşamdan kalma olmam çünkü asla çok fazla içmem çünkü sorumluluk sahibi bir yetişkinim."

"Parlak bıyıklı, sorumluluk sahibi bir yetişkin," dedi Jasmine.

"İkisi de bana gerçeği söylemedi. Beth bir kez daha aptalca davranışlarının sonuçlarıyla yüzleşmek istemedi. Annem de Soap Jesus'un gözünde mahcup olmak istemedi. Bu yüzden ikisi de kız kardeşimin öldüğünü düşünmeme izin verdi!"

Kellen son cümlesini gereğinden birkaç desibel daha yüksek bir sesle bitirdi. Restorandaki herkes onlara bakmak için döndü.

Riley, "Bize pembe dizisini anlatıyor," diye açıkladı.

Yan masadaki müşterilerden biri "*Annenin Yalanları* mı yoksa *İhanete Uğramış Bir Aile* mi?" diye sordu.

"Hayır, bu *El Corazón*'un son sezonuna benziyor," dedi arka köşedeki kabinde oturan bir adam.

Yemekteki diğer konuklar da en sevdikleri dizileri ve pembe dizileri anlattılar.

"Kız kardeşimi öldürttüğümü sanıyordum," dedi Kellen üzüntüyle. "Ve buna inanmama izin verdiler. Bu doğru değil. Bu doğrunun tam tersi. Bu... sol."

"Bu senin gibi sinir bozucu biri için bile oldukça korkunç," diye itiraf etti Jasmine.

Kellen iç çekerek margaritasının üzerine eğildi ve pipetine üfledi. Bardağın ağzından fırladı ve her yere sıçradı.

"Pipetini nasıl geri aldın?" Riley sordu, sonra kendisinininkinin kayıp olduğunu fark etti.

"Onunla yüzleşmelisin," dedi Jasmine. Kellen kaşlarını çatı. "Kiminle yüzleşmeliyim?"

"Annen."

"Ah, o. Berbat biri."

Riley, "Jas, ondan hoşlanmadığını biliyorum ama hayatını bu şekilde mahvetmesi hiç komik değil," diye uyardı.

"Hayır, hiç komik değil. Yüzüne baksana." Jasmine masanın öbür ucuna uzandı ve adamın yüzünü avucunun içine aldı.

"Owie," dedi ezilmiş yanaklarının arasından.

"Acıyor," diye ısrar etti Jasmine.

"Çünkü onun yüzünü parçalıyorsun."

"Hayır, çünkü annesi ve kız kardeşi gerçekler konusunda ona güvenmediler. Bu çok boktan. Değil mi, Dedektif Sopa Kışında?" Jasmine onun yüzünü serbest bırakarak sordu.

Kellen başını salladı. "Hem çok acımasız hem de çok güzelsin. Bu kafa karıştırıcı." "Annene kötü davranmana yardım etmemi ister misin?" diye teklif etti. "Bunu yapar mısın?"

"Riley'nin arabasına kusmamak için lanet olası tacolarını yersen."

Hemen bir taco kaptı ve çoğunu ağzına attı.

Geri kalanı gömleğinin

üzerine düştü. "Aferin

oğlum," dedi Jasmine.

"Güçlerini iyilik için kullandığında korkutucu oluyorsun," diye gözlemledi Riley. "Güçlerden bahsetmişken, Lance'in fıstık büyüklüğündeki beynini kazanı istiyorum.

Kory'ye ve okulun geri kalanına işkence etmekten vazgeçirmenin bir yolunu bulmalıyız," dedi Jasmine. "Bir şeylerden korkuyor olmalı."

"Yalnızca bir sorun var," diye başladı Riley.

"Bana psişik etik saçmalıklarından bahsetme," diye uyardı Jasmine.

Riley başını salladı. "Ondan değil. Güçlerimi kaybettim sayılır." "Artık psişik değil misin?" Jasmine bağırdı.

"Kesinlikle *El Corazón*'dan bahsediyorlar," dedi kasadaki kadın.

"Bu uzun bir hikâye. Sonra açıklarım," dedi Riley. Kellen gürültülü bir horlamayla Riley'yi irkiltti. "Şuna bak."

Jasmine mışıl mışıl uyuyan yavrularını inceledi. "Evet, uyurken çok tatlı oluyorlar. Uyanırken ve ayıkken tam bir pislik olması çok kötü."

Riley telefonunu kaldırarak, "Hızlıca bir fotoğraf çekeceğim," diye karar verdi.

Bir fotoğraf çekip Nick'e gönderdi.

Tanrım. Onu çoktan vurdun mu?

Riley: Henüz değil. Bu sadece salsa, taco ve çilekli margarita.

Bir sorum var: Bayan Weber ne kadar kötü biri?

Nick: Büyükanneni çocuklardan nefret etmeyen bir anaokulu öğretmeni gibi gösteriyor.

Riley: Oh, güzel. Sarhoş Kellen onunla yüzleşebilsin diye oraya gidersek hayatını mahvetmemiş mi olacağız?

Ona bir iyilik yapmış olursun.

Kellen'in horlama Sarsıldı onu Uyan. "Ve başka bir şey," o dedi, avucunu bir kase salsa sosuna çarparak.

"Aman Tanrım. Gerçekten büyük bir bahşiş bırakmamız gerekecek,"

dedi Riley. "Lafı açılmışken. Bu adamın cüzdanını ararken-"

Riley parmaklarını kulaklarına tıkayarak, "Bunu duymak istemiyorum," dedi.

RILEY Bayan Weber'in evinin önünde durdu ve dikiz aynasından Kellen'a baktı.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Yüzde bin eminim," diye ısrar etti. Riley,

"Kravatını düzeltmek isteyebilirsin," diye önerdi.

Kravatına el becerisinden çok şevkle saldırdı. "Aptal kravat!" Kravatı başının üzerinden çekti ve cipin camından dışarı fırlattı.

"Sanırım gitme vakti geldi," diye duyurdu Jasmine, emniyet kemerini çıkarıp kapıyı açarak.

"Hadi yapalım şu işi," dedi burun delikleri agresif bir şekilde alevlenerek.

"Annenin hiç silahı yok, değil mi?" Ön kapıya doğru giderlerken Riley tedirginlikle sordu.

"Sadece sürekli küçümsemesi." "Tamam o zaman."

Kellen önce kapıya gitti ve kapıyı yumrukladı. "Aç kapıyı, anne!"

"On dolarına bahse girerim ki kapıyı açtığında bir ağaç gibi üzerine devrilir," diye fısıldadı Jasmine.

Riley, "Bu işlemi ben yapacağım," dedi.

Sıkılmış yüzlü bir kadın kapıyı çekerek açtı. "Bunun anlamı nedir, Kellen?"

"Beth'i biliyordun. Hayatta olduğunu biliyordun ve altı yılını onun öldüğünü düşünerek geçirmeme izin verdin. Bu benim hatamdı."

Bayan Weber haç kolyesini bir inci dizisiymiş gibi sıkıca kavradı. "Evime kutsal şarap fıçısı gibi kokarak gelmeye nasıl cüret edersin!"

"Bu ne cüret? Bu ne cüret, anne."

"Evime gelip benimle bu şekilde konuşmaya hakkınız yok. Ben iyi bir Hristiyan kadınıyım!"

Kellen'in alaycılığı onu neredeyse ikiye katlıyordu. "Hayır! Değilsin! Kaba ve bencilsin ve herkesten nefret ediyorsun!"

"Bu gösteri çok onursuzca."

"Asıl onursuz olan kız kardeşimin öldürüldüğüne inanmama izin vermen anne. Sen biliyordun. Bunca zamandır biliyordun."

"Elizabeth benim için ölüden farksızdı," diye hırladı, yüzü çirkin bir maskeye dönüşmüştü.

"Neden?" Kellen'in sorusu Riley'nin kalbini acıtan kırık bir yakarıştı.

"Beni küçük düşürdü! Tıpkı şimdi senin yaptığın gibi! İkiniz de asla yeterince iyi olmadınız. Babanız da öyle. Bu hayatı olması gerektiği gibi yaşayan tek kişi benim. Kurallara uyuyorum. Doğru olanı yapıyorum. O kadınla günah içinde yaşadın ve sonra boşandın! Evlilikten kaçmamalısın! O kadar işlenmiş etin babana yetişmesini sabırla beklemek zorunda kalmışken olmaz. Ya Elizabeth?" Bayan Weber acı acı güldü. "Kız kardeşin bana bir fahişe gibi giyinip geldi ve hayatının aşkıyla kaçtığını söyledi."

"Aşk" kelimesini zehir gibi tükürdü.

"Ve ikiniz de bana söylemeyi düşünmediniz." Kellen ellerini kısa saçlarının arasına sokarak onları dikleştirdi.

Bayan Weber inatla, "Onun öldüğünü düşünmeniz daha iyi oldu," dedi.

Aniden Riley ve Jasmine'le yüzleşmek için döndü. "Halüsinasyon görmüyorum, değil mi? O gerçekten korkunç biri, değil mi?"

"Evet, berbat biri," diye onayladı Riley.

"En kötüsü. Daha berbat durumda olmamana şaşırdım," dedi Jasmine kollarını kavuşturup Kellen'in annesine bakarak.

Bayan Weber oğluna dönmeden önce, "Sözlerine dikkat edeceksin, genç bayan," diye tısladı. "Fahişelerini evime getirmeye nasıl cüret edersin? Komşular görebilir."

"Troller mi?" Riley tekrarladı.

"Bu sürtüğün diline dikkat etmesini mi istiyorsun?" Jasmine söyledi. "Şunu izle!"

Constance ve Riley, Jasmine'in Kellen'ı gömleğinden tutup sert bir öpücük için sürüklemesini izlediler.

"İğrenç! Bir daha asla burada istenmiyorsun." Bayan Weber kapıyı öyle sert çarptı ki, Jasmine'in saçları Susam'ın rüzgar makinesinin önünde duruyormuş gibi geriye savruldu.

Jasmine öpüşmeyi bitirdi ve rujunu yeniden sürmeye başladı.

Kellen yumruğunu kapıya vurmak için dönmeden önce birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Unutma anne. Herkese öldüğümü söyleyemezsin. Hepsi gerçeği bilecek. *Boktan* bir *insan* olduğun için iki çocuğunu da kaybettiğini!"

Cipe dönüp binerlerken Riley kuru bir sesle, "İyi gitti," dedi.

Jasmine, "Bu olumsuzluktan kurtulmak için en az bir saat duş almam gerektiğini hissediyorum," dedi.

"Benim ailem yok. Ben bir yetimim. Tıpkı şu sürekli şarkı söyleyen kızıl saçlı gibi," dedi Kellen arka koltuktan hüzünle.

Riley dikiz aynasından ona baktı. "Annenin korkunç olması Susam'ın sana söylememek için nedenleri olmadığı anlamına gelmez."

"Cümle çok uzun." Üç yaşında huysuz bir çocuk gibi kollarını kavuşturdu. "Harika. O öpücükle onun beynini erittin," dedi Riley Jasmine'e.

"İlk kez olmazdı." "Onu bundan önce öptün mü?"

"Hayır. Diğer erkekleri kastetmiştim, oradaki Yetim Annie'yi değil."

Riley Kellen'la tekrar denedi. "Belki de kız kardeşinin sana söylememek için önemli bir nedeni vardı."

"Ya da belki o da berbattır," dedi. "Hey, kim içki ister?" Riley sordu. "Ben!" dedi hepsi.

9:21, 28 Ekim Pazartesi

Nick önündeki bloğu taradı. Gözetlediği ev, şu mahallelerden birinin ortasında yer alıyordu.

küçük bir şehir gibi tasarlanmıştı. Genellikle böyle bir yerde bir aracın içinde gizlenmek kolay değildi. Çok fazla yaya trafiği vardı. Çok fazla meraklı komşu. Ama şans onun yanındaydı ve onu caddenin karşısındaki mahallenin bira fabrikasının otoparkına yerleştirdi.

Camlar açıldı, böylece sonbaharın serin havasının tadını çıkarabilirdi... ve böylece SUV'si saatler önce güvenlik işinden dönerken aldığı berbat hamburger ve patates kızartması gibi kokmazdı.

Bir cinayet podcast'inin üçüncü bölümündeydi ve bacakları iyi bir esneme için ölüyordu.

Gözetleme işi çok sıkıcıydı. İşin çoğu cehennem gibi sıkıcıydı. Evrak işleri. Beklemek. İzlemek.

Ama terk edilmiş bir evde bir cesedin izini sürmek ya da diz boyu suda katil bir politikacıyla silahlı çatışmaya girmek gibi kısımlar onun sevdiği türden bir denge sağlıyordu. Sonunda hayatta kaldığı ve kötü adam hak ettiğini bulduğu sürece birkaç macera karşılığında sıkıcı olanı kabul ederdi.

Gerçi şimdi silahlı çatışmalar ve rehineleri eli bombalı seri katillerden kurtarmak konusunda eskiden olduğundan biraz daha az hevesliydi.

Bunun için Riley'i suçladı.

Kendini ateş hattına atmak onun için bir şeydi. Ama Riley her tehlikeli işe karıştığında kendini daha temkinli buluyordu.

Bardaklıktaki telefonu çaldı ve onu aldı.

Brian: Gym Rat az önce kendi kaderini belirledi ve Bayan Bölge Savcı Yardımcısına bir sik resmi gönderdi. Kahrolası bir kahramanım.

Nick: Sana bir pelerin getireceğim. Bu öğleden sonra gelen geçmiş kontrollerine başlayabileceğin anlamına mı geliyor?

Brian: Ve bu kanunsuz adaletten vaz mı geçeyim?

Nick: Bunları yaparken pelerinini giyebilirsin.

Brian: Anlaştık.

Sessiz ol. Bekliyorum.

Nick, Josie'nin mesajına iliştirilmiş selfie'yi gördüğünde koltuğunda sarsıldı. Yanındaki arabanın yolcu koltuğunda oturan Rottweiler cinsi köpek ona şüpheli bir bakış attığı için o da irkilmiş olmalıydı.

"Boof," dedi köpek çatlak penceresinden.

"Üzgünüm dostum. Kuzenimin karısı cinayet palyaçosu gibi giyinmiş." Köpek kocaman kafasını eğdi.

"Annen sana yabancılarla konuşmamayı öğretmedi mi?"

Nick ağzı kırıdamayan köpeğe gözlerini kırptırdı. "Uhhhh."

Yolcu kapısı açıldı ve sırttan bir Riley içeri girdi. "Halüsinasyon gördüğünü mü sandın yoksa gerçekten seninle konuştuğunu mu düşündün?"

"Başından beri sen olduğunu biliyordum," diye yalan söyledi.

"Yalancı." Konsola doğru eğildi ve ona bir öpücük verdi.

"Bu güzel bir sürpriz. Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, onu süzerek. Top şapkası, tozlukları ve mevsimin bir diğer kız çocuğu kıyafeti olan kabarık yeleğiyle çok şirindi.

Kulplu büyük bir kâğıt torbayı havaya kaldırdı. "Akşam yemeğine ihtiyacın olabileceğini düşündüm ve dün bütün suşiler Jasmine'in çantasında parçalandığı için bir daha deneyeyim dedim."

"Sen bir tanrıçasın." En sevdiğin suşileri hatırlayan bir kadına aşık olmanın cidden berbat olmayan bir yanı vardı

yuvarlanır. "Bu her şeyi açıklıyor. Seni kesinlikle seviyorum," dedi ve bir çift yemek çubuğuna uzandı.

"Annem her zaman bir erkeğin kalbine giden yolun dev bir wasabi topağından geçtiğini söylerdi."

"Olay nedir?" diye sordu, yemek çubuklarını ayırdı ve gökkuşağı rulosuna saldırdı.

Omuz silkti ve ağzına bir parça sashimi attı. "Kendimize ayıracak fazla zamanımız olmadı. Gözetleme randevusu yapabileceğimizi düşündüm. Kimi gözetliyoruz ki?"

Nick ön camdan tuğla konağı işaret etti. "Kırkklı yaşlarının ortasında, sarı saçlı, beyaz bir adam arıyoruz."

"Peki, bu onu daraltıyor. Sarışın Beyaz Adam ne yaptı?"

"Velayet anlaşması ihlali. Anlaşmaya göre, oğlu ve kızı iki haftada bir hafta sonları velayeti aldığı anda geceyi babalarının evinde geçirmeleri gerekiyor. Müvekkilim çocuklar aracılığıyla babalarının biriyle çıktığını ve on dokuz yaşındaki manken kız arkadaşıyla vakit geçirebilmek için çocukları büyükannelerinin evinde sakladığını duymuş."

"İğrenç."

"Sarhoş Weber'le nasıl gitti?" diye sordu. Kadın iç çekti. "Komik, üzücü ve tuhaftı." "Kulağa doğru geliyor."

Ona Kellen'in sarhoşluğu ve annesiyle yüzleşmesi hakkında bilgi verdi.

"Yaşlı Constance bununla nasıl başa çıktı?" diye sordu Jasmine'in Kellen'i ön merdivenlerde öptüğünü anlattığında.

"Pek iyi değildi. Constance ona herkesin Beth'in Batı Yakası'nda günah içinde yaşamaktansa öldüğünü düşünmesinin aile imajı için daha iyi olacağını söyledikten sonra iki taraflı bir evlatlıktan reddetme yaşandı."

Nick başını salladı. "Bu çok soğuk. Bethame geri döndüğünde Kar Cadısı Frosty rutininin onun için bile biraz kötü olduğunu biliyordum."

Riley, "Her zaman içgüdülerinizi dinleyin," dedi. "Kellen'i mutlu saatler için Lily ve Fred'le bıraktım çünkü henüz yeterince sarhoş olmadığına ısrar etti. Yarın akşamdan kalma olacak. Senin günün nasıldı?"

"Güvenlik işi iyiydi. Kendini olduğundan daha önemli zanneden bir başkan yardımcısı, iş toplantılarına silahlı güvenlikle gelip bir açıklama yapmaktan hoşlanıyor."

"Sen ödüllü bir korumaydın," diye alay etti.

"Ödül Josie'nin olmalıydı," diye homurdandı Nick.

"Bence yaşlı bir kadına ve palyaço koleksiyonuna bu kadar yatırım yapması çok tatlı."

Riley Josie'nin selfie'sini göstererek, "Ama 'tatlı' demek bütün işi benim yapmam gerektiği anlamına geliyor," diye yakındı.

"Bunun komik mi yoksa korkunç mu olduğuna karar veremiyorum." İri kahverengi gözlerini ona dikti. "Davalarını bitirmelerine izin vermen çok hoş."

"Evet. Evet. Evet. Ben *karşılıksız* davalara bakan çalışanları olan iyi bir adamım." "Sanırım hepimizin üzerinde anlaştığı kelime "*primo*" idi. Ve ben de

bunun kimin hatası olduğunu belirtmemeyi tercih ediyor."

"Penny'yi suçluyorum. O kadın akıl sağlığım için bir tehlike."

"Bayan Penny'den bahsetmişken. Onu otoparkta 'kanıtlarının' fotoğrafını çekerken gördüm çünkü Lily evin içinde kataloglamasına izin vermiyordu."

"Ne tür bir kanıt?" "İki düzine torba kaka." Nick homurdandı.

"Ona komşularının onu ücretsiz köpek atığı temizleme hizmeti olarak kullandığını söylemeye yüreğim el vermedi. Bu konuda çok heyecanlıydı."

"Santiago Investigations'ın tam da ilişkilendirilmesi gereken şey: bok."

"Evet. Bundan sonra adını değiştirmen gerekebilir," diye kabul etti, bir parça ton balığı suşisini dikkatlice ikiye böler. "Bugün kendi primo davama bir yumruk attım."

"Bunu gerçekten yapmak zorunda değilsin, Thorn."

Omuz silkti. "Herkes kendininkiyle çok eğleniyordu. Ve Kanal 50'deki rehine olayı sayesinde zorbalığın nelere yol açabileceğini tam olarak öğrendik. Bu yüzden Jasmine ve ben öğleden sonra neyle karşı karşıya olduğumuzu görmeye gittik."

"Bundan hoşlanmayacağım, değil mi?"

Riley ona Bokkafa Lance ile karşılaşmasını anlattı.

"Suratına yumruk atabileceğim yaşta mı?" Nick işi bittiğinde sordu.

Başını iki yana salladı. "Ne yazık ki hayır. Otuz yaşında gibi görünüyor, dört yaşında şımarık bir çocuk gibi davranıyor ama daha on yedi yaşında."

"Hmmm, bu beni birinci derece kabahate itebilir."

"Kory ile tanıştıktan ve bu Lance denen çocuğu iş başında gördükten sonra, ona yatırım yaptım. Tüm okulda terör estiriyor. Ne yazık ki giyinip kuşanmanın

Bir palyaço gibi dolaba saklanmak onu empati geliştirmeye zorlamak için yeterli olacaktır. Bir fikrin var mı?"

"Düşmanını tanımaya ihtiyacın var gibi görünüyor," dedi. "Onun hakkında ne kadar çok şey bilersen, ona karşı kullanabileceğin o kadar çok silah bulabilirsin."

"Evet ama güçlerim olmadan bunu eski yöntemlerle yapmak zorundayım. Genç bir psikopatı gözetleyerek başımı ne kadar belaya sokabilirim?" Riley sordu.

"Orta miktarda."

"Hmm. Buna değebilir," diye düşündü. "Etkiniz kesinlikle üzerime bulaşıyor."

Sırıttı. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Olmalı, ama şu anda umursamayacak kadar öfkeliyim."

"Josie bu çocuğun ödünü kopardıktan sonra onunla konuş. Bu onun uzmanlık alanı," diye öneride bulundu Nick. "*Savaş Sanatı* onun göbek adıdır."

"Ben yaparım. Teşekkürler."

"Göbek adlarından bahsetmişken..." "Hayır. Suşini ye."

Riley tekrar konuşmadan önce birkaç dakika sessizlik içinde yemek yediler. "Daha parlak bir haberim var, hâlâ Cadılar Bayramı zulamız var. Komşularımız ya da oda arkadaşlarımızdan hiçbiri henüz jelibonları bulamadı."

"Onları nereye sakladın?"

"Ofisimdeki dosya dolabına."

"Güzel." Kırmızı bir sedan konağın önündeki kaldırıma yanaştığında koltuğunda doğruldu. Ön koltukta iki kişi oturuyordu.

Nick dürbünü eline alarak, "Gösteri zamanı," diye mırıldandı. "Evet. İşte adamımız. Bu şerefe nail olmak ister misin?"

"Ver," dedi. Dijital kamerayı ona uzattı ve ardından telefonunu videoya ayarladı.

"Bu çok heyecan verici!" diye tısladı.

"Evet, Thorn. Üç saatlik kış uyuşturan can sıkıntısından sonra otuz saniyelik heyecan."

"Her şeyin bir ölçüsü var," dedi, adam arabadan inip yanında kendinden yaşça küçük bir kızla uzaklaşırken. "Güzel elleri varmış."

Çift, adam sonunda kapıyı açıp içeride kaybolmadan önce ön merdivenlerde ağır bir öpüşme seansına girişti.

Nick günlüğüne saati not ederken, "Işıklar açık," diye mırıldandı.

"Bu adamın gerçekten de perdelere yatırım yapması gerekiyor," diye gözlemledi Riley, giysiler büyük  n pencereden içeri girerken.

Kazağıyla küçük bir köpeği gezdiren bir genç kaldırımında durdu ve içeride yaşananları aval aval izledi.

Neredeyse ıplak olan çift merdivenlere yöneldi. Birinci kattaki ışıklar söndü ve ikinci kattakiler yandı.

Dokuz dakika sonra, şehir evi karanlığa gömüldü.

"Ve ışıklar s ner." Nick saati not ederken homurdandı. "Amatör."

Riley ona, "Herkes libido konusunda senin kadar yetenekli değil," diye hatırlattı. "Haklısın, değiller." Saate baktı. "Gitmek ister misin? bir çocuğun altına işemesini izlemek mi?"

Karanlıkta ona sıırttı. "Bir kıza nasıl iyi vakit geirteceğini iyi biliyorsun."

6:55, 29 Ekim Salı

E Josie ve Brian'la birlikte geç saatlere kadar kutlama yaptıktan sonra Riley, bir parmakla ilgili gördüğü ürkütücü rüya sayesinde erkenden uyandı.

onu ve parlayan gözleri olan bir yaratığı gösterip duruyordu. Nick usulca horluyor, sıcak, sert, çıplak bir seksilik yumağı halinde onun etrafında kıvrılıyordu.

Beyni kafein istemeden önce sessizliğin tadını çıkararak birkaç dakika orada yattı.

Tekrar uyumanın nafile olduğunu bilerek yataktan çıktı ve sessizce giyindi.

"Dışarı çıkmak ister misin?" diye fısıldadı kral boy yatağından ona doğru esneyen köpeğe. Burt ayağa kalktı, ama onu kapıya kadar takip etmek yerine, onun boşalttığı yatağın kenarına çömeldi ve içine tırmandı.

"Tamam. Siz ikiniz uyuyun. Benim kahveye ihtiyacım var."

Neyse ki Susam ve Tommy'nin odasından herhangi bir yaşam ya da seks belirtisi gelmiyordu.

Mutfığa girdi, ocağın üstünün artık pırıl pırıl olduğunu ve dolaplardaki tüm parmak izlerinin silindiğini fark etti. Zaten taze bir cezve kahve onu bekliyordu. Tommy Hemsworth mükemmel bir konuk olduğunu kanıtlıyordu. Susam'ın bu adama aşık olmasına şaşmamalı. Mükemmel bir ev kocasıydı.

Riley esnedi ve dolaptan bir fincan aldı. Tam ilk fincanı dolduruyordu ki çamurluğun kapısının kibarca çalındığını duydu.

Saat daha sabahın yedisi bile olmamıştı. Ziyaret için uygun bir zaman olduğunu düşünen sadece bir avuç insan vardı. Ve o insanlardan sadece biri kapıyı çalacak kadar kibardı.

"Günaydın Gabe," dedi Riley kapıyı açtığında ve arkadaşını dışarıda ayakta dikilirken buldu. Üzerinde sonbahar üniforması olduğunu düşündüğü siyah bir eşofman altı ve yine siyah, uzun kollu bir bluz vardı.

Gabe'in onu hayal kırıklığına uğratmak üzere olduğunu bildiği için anında kendini suçlu hissetti. Ama hatalarını kabul etmesi ve Gabe'in onu affetmekle kalmayıp güçlerini geri kazanmasına yardım edeceğini umması gerekiyordu.

"Günaydın Riley. Çok özür dilerim," dedi.

Kaşlarını çattı. "Sen mi? Hayır. Özür dilerim. Ne için üzgünsün?" "Bunun için," dedi ve telefonunu kaldırdı.

Riley'nin huysuz medyum büyükannesi Elanora Basil ekrandan ona kaşlarını çatarak baktı.

"Peki, bu bir... sürpriz değil mi?" dedi Riley. Suçluluk duygusunu unuttun - şimdi sadece cezasına hazırlanıyordu.

"Görevlerinizde başarısız olduğunuz dikkatimi çekti," diye homurdandı Elanora.

Telefonun arkasında, güvenli bir şekilde kadrajın dışında kalan Gabe, bunların Elanora'nın sözleri olduğunu ve kendisine ait olmadığını bildirmek için başını salladı.

Riley iç çekerek telefonu ondan aldı ve mutfığa döndü. "Ben de seni gördüğüme sevindim büyükanne."

Elanora, "Nezaketi bir kenara bırakabilirsin," diye tersledi. "Gabriel bana bir konuyu okuyamadığınızı söyledi."

Ya Gabe onun kendi güçlerini kızarttığını fark etmemişti ya da onu Elanora'nın Gazabı'ndan koruyordu.

"Bir insan," diye araya girdi Riley. "Birini okumakta zorlanıyordum ve başının belada olabileceğinden endişeleniyordum."

Elanora buharlı gri sıvıyla dolu cam bardağı kaldırdı ve yudumladı.

"Bana her şeyi anlatacaksın."

Riley ona psişik grip ve Susam'ın durumu hakkında kısaca bilgi verdi.

Sözlerini bitirdiğinde Elanora dudak büktü. "Bulduğunuz yere bakılırsa, şehirde kusmadığınıza şaşırdım."

Büyükannesi birçok insana, yere ve şeye sataşma fırsatını asla kaçırmazdı. "Evet, evet. Harrisburg'u sevmiyorsun. Neden her yere kusayım ki?"

"Kentsel alanlar tanımları gereği daha büyük nüfuslar içerir. Daha büyük nüfus daha fazla suç, daha fazla çöp ve daha fazla kötü niyet anlamına gelir."

Riley'nin bunu tercüme etmesi bekleniyorsa ikinci bir fincan kahveye ihtiyacı olacaktı.

"Tarif ettiğiniz bu kadın bir yalancı." "Belli ki."

Elanora başını sallayarak başındaki siyah tüylerin dalgalanmasına neden oldu. "Hayır, sadece yaşı hakkında yalan söyleyen ya da itibarını artırmak için tuhaf hikâyeler anlatan biri değil. O kendi yalanlarına inanabilen yetenekli bir yalancı. Kendisine daha iyi uyması için gerçekliği yeniden yazıyor. Siz de bu yeniden yazıma tepki veriyorsunuz."

Riley gözlerini kırıştırdı ve Mutlu Tommy'nin Kötü Tommy'ye dönüşmesini düşündü. Garip bir şekilde mantıklı gelmişti. "Ama o çok iyi biri. Gerçekten iyi."

"Büyü artık torunum. Herkes yalan söyler. Bazıları haince nedenlerle. Diğerleri bencil nedenlerle. Kişinin kendi zihnini kontrol etmesi, yetenekli olmayan bir insanın isteyebileceği en yüksek aydınlanmadır. Kontrollü, odaklanmış bir zihinle her şey mümkündür. Elbette, kendi zihniniz üzerinde hiçbir kontrolünüz olmadığı için bunun için benim sözüme güvenmeniz gerekecek."

"Peki onu tanımak için yalanlarla dolu bu atlıkarıncaya nasıl dayanabilirim?" Riley hakareti görmezden gelerek sordu.

"Daha çok çalış."

"Daha açık konuşmak ister misin? Gabe, annem ve Wander gibi psişik destekçileri de yanımda getirdim ama yine de yalanları kıramadım."

Büyükannesinin bakışları ekranın dışına kayd. Başını buyurgan bir şekilde salladı ve dikkatini Riley'ye geri verdi. "O zaman aradığın cevapları yeniden yazamayacak birini ya da bir şeyi bul."

"Bu aslında... çok yardımcı oldu," diye düşündü Riley. Ya da ruh rehberleri ve psişik güçleri olsaydı olurdu.

"Tabii ki öyle."

"Hey, eğer Cadılar Bayramı için bir şey yapmayacaksan Nick'e sürpriz bir doğum günü partisi düzenliyorum. Fred seni sorup duruyordu," dedi Riley konuyu değiştirerek.

"Doğum günü partileri zaman kaybıdır. Ve Fred'e bir ilişki istemediğimi açıkça belirttim."

"Sanırım kaliteli şarabın tadını bir kez aldıktan sonra kutulu şaraba geri dönmek mümkün olmuyor," diye takıldı Riley.

"Gitmeliyim. Çok meşgul ve önemliyim ve bu konuşma önemsiz bir hal aldı."

"Ben de seni seviyorum büyükanne," dedi Riley. "Yardımanın için teşekkür ederim."

Büyükannesi durakladı ve ekrandan sertçe baktı. "Sanırım böyle saçma bir unvandan vazgeçecek kadar büyüdün. Bana Elanora diyebilirsin." Bununla birlikte telefon bağlantısını kesti.

Riley telefonu Gabe'e geri verdi. "Güne başlamak için eğlenceli bir yoldu."

"Çok özür dilerim," dedi Gabe tekrar. "Susam'ın zihninin içini neden net olarak göremediğimiz konusunda Elanora'ya danışmayı düşünmüştüm sadece. Sizinle hemen konuşmak istedi."

"Sorun değil, Gabe. En azından Susam'ın bir tür güçlü, şeytani medyum olma ihtimalini eleyebiliriz. Ve Büyük, yani Elanora bana denemem için bir fikir verdi."

"Bana kızmadığın için rahatladım."

"Pekala, bu duyguyu bir dakikalığına sakla çünkü senden özür dileme sırası bende."

"Affedildin," dedi hemen.

"Beni affetmeden önce ne yaptığımı duymayı beklemeni tercih ederim. Hoşuna gideceğini sanmıyorum."

Başını salladı. "Affediciliğimi geçici olarak saklamaya çalışacağım."

Riley derin bir nefes aldı. "Seni dinlemedim ve Susam'ı çok zorladım. Bilmemiz gerekenleri öğrenmenin psişik sağlığımdan daha önemli olduğunu düşündüm ve yanıldım. Şimdi ruh rehberlerim de Pamuk Şeker Dünyası da gitti. Herhangi bir mesaj ya da imgelem aldığım tek zaman uyuduğum zamanlar. O da sadece bir kez oldu, tabii bugün biri çıkıp beni suçlamaya başlamazsa."

İtirafıyla birlikte enerjisi tükendi ve ayaklarına bakarak Gabe'in onaylamamasını bekledi.

"Affedildin," dedi tekrar.

Ona şöyle bir baktı. Ağlayacak gibi görünmüyordu, bu da omuzlarındaki gerginliğin bir kısmını aldı. "Emin misin? Uyarılarını dinlemedim ve artık psişik değilim."

"Ben senin arkadaşınım. Bu nedenle seni yargılamak için değil, desteklemek için buradayım." Gabe ve Wander, Do the Right Thing Heaven'da yaratılmış bir çiftti. Bir nefes verdi. "Seni dinlemediğim için gerçekten özür dilerim. Seni dinlemediğim için Bununla başa çıkabilirdim ama yanılmışım. Şimdi bunun bedelini ödüyorum ve güçlerimi geri alıp alamayacağımı bilmiyorum."

Gabe devasa bir eliyle onun başını okşadı. "Sana inanıyorum Riley Thorn. Bunu birlikte atlatacağız."

"Sence tekrar psişik olabilir miyim?" diye sordu küçük, acınası bir sesle. "Doğru yolda ilerlerseniz dilediğiniz her şeyi yapabileceğinize inanıyorum" dedi. "Şu anda bir evet ya da hayır cevabını gerçekten çok isterim. Kendimi çok savunmasız hissediyorum. felsefesi."

"O zaman evet. Eğer tekrar psişik olmak istiyorsan, olacaksın. Ve ben de sana yardım edeceğim."

Kendini Gabe'in cüruf taşından göğsüne attı ve ona sarıldı. "Teşekkürler, Gabe. Sen iyi bir arkadaşsın."

Riley'nin sırtını balonlu naylon gibi kırarak sarılmaya karşılık verdi. "Arkadaşın olmaktan onur duyuyorum."

"Kahvaltı ister misin?" diye teklif etti.

Onu tekrar ayağa kaldırdı. "Davetiniz beni onurlandırdı ama üzülerek reddetmek zorundayım. Tüm güzel kek kreması bitmeden Lily'yi markete götüreceğim."

"Sen iyi bir adamsın, Gabe. Hey, senin soyadın ne bu arada?"

Başını eğdi. "Soyadım yok."

"Cher gibi mi?"

"Cher'i tanımıyorum."

"Oh, dostum. Çok şey kaçırıyorsun." Riley telefonunu geri aldı ve müzik uygulamasını açtı. "Al bakalım. Artık markete giderken dinleyebileceğin bir Cher çalma listen var."

Gülümsemesi sabah güneşinden daha parlaktı. "Teşekkür ederim Riley."

"Teşekkür ederim, Gabe."

Onu çamurluktan el sallayarak uğurladı ve Burt'ün kara mayınları arasından ustalıklı geçmesini izledi. Kadife eşofman giyen Lily onu otoparkta, aracının yanında bekliyordu.

Susam'ın limuzini garajın önündeki yerinde yoktu. Riley kaşlarını çatı. Sabahın bu erken saatinde nereye gitmiş olabilirdi? Ve

Endişelenmesine gerek var mıydı? Susam gerçek bir tehlike altında değilse Riley'nin onun yalan söylediğini gerçekten umursaması mı gerekiyordu? Belki de dramaya bir ara verip kırık beynini dinlendirmeye odaklanmanın zamanı gelmişti.

Biraz daha kahve almak için mutfağa geri döndü. "Günaydın!"

Bu neşeli karşılama Riley'nin neredeyse kupasının içindekileri devirmesine neden oluyordu. "Tanrım, Tommy! Beni korkuttun."

Güveç gibi görünen bir şeyi buzdolabına koyuyordu. "Özür dilerim. Susam her zaman bana bir kedi tasma takacağını söylüyor."

"Karın bu sabah nerede?" Riley sordu. "Limuzinin gittiğini gördüm."

"Susam Günü'ne katılıyor," dedi sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Ona bir kupa uzattı. "Susam Günü nedir?"

"Ne zaman çok yoğun çalışsa, bir gününü ayırır ve kendini şımartır. Bugün alışveriş yapacak," diye açıkladı kahve doldururken.

Riley tezgâha yaslandı. "Onunla alışveriş yapmak hoşuna gitmiyor mu?" diye sordu, daha önceki imgelemlerinden birini anımsayarak.

Tommy sırtı ve bardağa kürekle şeker atmaya başladı. "Eminim öyledir. Ama yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu söylediğinde buna saygı duyuyorum."

O bir golden retriever'ın insan eşdeğeriymiş ve eğer güçlerini yok etmemiş olsaydı, büyükannesinin tavsiyesine uyabilir ve aradığı tüm cevaplar için doğrudan adamın kafasına atlayabilirdi.

"Nereden alışveriş yapıyor?" diye sordu. Mağazaların açık olması için henüz çok erkendi.

"Günü Hershey satış mağazalarında geçirecek," dedi kahvesini coşkuyla karıştırarak.

Belki de Susam önce kahvaltıya gidiyordu, diye düşündü Riley. Muhtemelen gayet makul bir açıklaması vardı. Bu işin peşini kesinlikle bırakmalıydı.

Cebindeki telefon çaldı. Akşam 10:00 ile sabah 8:00 arasında gelen telefonlardan iyi bir şey çıkmazdı. Özellikle de arayan Bayan Penny ise.

"Alo?"

"Susamlı Tavuk Kodum var," diye ciyaktı Bayan Penny.

"Öğle yemeği siparişi mi veriyorsunuz? Saat daha sekiz bile değil."

"Hayır! Yine de şu anda koca bir tabak sıcak keke hayır demezdim. İnsanları takip etmek beni acıktırıyor."

Riley kendini tedirgin hissederek Tommy'ye gülümsedi ve odadan geri çekildi. "Kimi takip ediyorsun?" diye fısıldadı.

"Koca memeli arkadaşın ve limuzin şoförü. Ve şimdi de Susamlı Tavuk Kodum var."

"Daha fazla bilgiye ihtiyacım olacak," diye tısladı Riley yemek odasına doğru giderken.

"Tanrı aşkına! O kadar araştırma saçmalığı okudun ve ben hâlâ seni kaşıkla beslemek zorundayım. O benim baş şüphelimdi," diye tersledi Bayan Penny.

"Neyin baş şüphelisi?" Riley talep etti.

"The Dog Doody Bandit. Devam edin! Bu Susam, birileri atıştırmalık ve balkabağı çalarken ve verandalara kaka bırakırken mi ortaya çıktı? Benim kitabımda bu bir tesadüf değil."

Riley elini alnına götürdü ve sabırlı olması için dua etti. "Uh-huh. Susam'ın atıştırmalık çalan ve dışkıyla baş etmekte zorlanmayan biri olduğunu düşünüyorsun, bu yüzden mi onu alışverişte takip ettin?"

Bayan Penny homurdandı. "Kulaklarındaki pisliği temizle! O alışverişe gitmedi. Tabii tren bileti alıp eyaletten ayrılmayı alışverişten saymazsanız."

Riley volta atmayı bıraktı. "Trene mi bindi?"

"Oyununu şehre taşıyacağını düşünmüyorsunuz, değil mi? New York'ta verandalara pislemeye başlarsa, bu benim yetki alanımın dışında kalır."

Riley, Bayan Penny'nin lisanslı bir özel dedektif ya da kolluk kuvveti olmadığı için aslında bir yargı yetkisine sahip olmadığı gerçeğini görmezden gelerek önemli kısma odaklandı. "Trene bindiğinden emin misin?"

"Emin miyim?" diye alay etti. "Tabii ki eminim. Ön tarafa çift park ettim, bir ninja gibi arkalarından gizlice girdim, o ve o devasa limuzin şoförü raylara inene kadar bekledim ve sonra kapıdaki görevliye nereye gittiğini söylemesi için on spot ödedim. Bu arada, bana yüz altmış dolar borçlusun."

"Oh, Tanrım. Onu gerçekten trene kadar takip etmedin, değil mi?"

"Hayır! Yapardım, ama biri resmi PI işindeyken çift park ettiğim için külotlarını bir demet haline getirdi ve park cezası aldım."

Riley, Tiptoeing Tommy'nin onu odaya kadar takip etmediğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı. "Peki nereye gitti?"

"Kim?"

"Susam. Susam nereye gitti?" diye sordu öfkeyle. "Ah. Doğru.

Penn İstasyonu."

"Kahretsin," diye mırıldandı Riley.

"Orası New York'ta, biliyorsun."

"Biliyorum, Bayan Penny."

"Bir sonraki treni yakalayıp onun izini sürmemi ister misin? Sanırım çantamda yedek fermuarlarım var."

Uykulu görünen Nick odaya girdi ve kollarını kavuşturdu. "Hayır!

Tamamen yasadışı bir vatandaşın tutuklayın."

"Bayan Penny?" diye

sordu. Riley başını

salladı.

Gözlerini devirdi ve kahvesini silip süpürdü.

"Bakın, Bayan Penny. İyi iş çıkardınız. Neden biletçiye Susam'ın ne zaman döneceğini söyletmeye çalışmıyorsunuz?" diye öneride bulundu.

"Susam'ı mı takip ediyor?" Nick talep etti.

Riley, "Evet, ama bir şekilde iyi bir şey olduğu ortaya çıktı," diye fısıldadı. "Bu bir sorun olabilir," dedi Bayan Penny ona.

"Neden?"

"Bastonumla bir güvenlik görevlisine vurduktan sonra istasyondan atıldım sayılır."

Nick parmaklarını bükerek, "Telefonu ver," diye ısrar etti.

Riley başını salladı. "Biliyor musunuz Bayan Penny? Neden eve gelmiyorsunuz? Derhal. Ve bastonunuzla başka kimseye vurmayın. Bulgularınız hakkında Nick için bir rapor yazabilirsiniz."

Bayan Penny heyecanla, "Öğlene kadar masasında olur," dedi. "İkinci bir kahvaltıya ihtiyacım var. Bir şüpheliyi takip ederken hep iştahım kabarır."

Nick telefona uzandı ama Riley dans ederek yolundan çekildi. "Tamam. Öğlen görüşürüz-"

"Elbette bir öğle yemeği molasına da ihtiyacım olacak. Kahvaltı beni her zaman öğle yemeği için acıktırır. Öğle yemeğinden sonra biraz kestirmeyi severim, böylece öğleden sonraya zinde başlayabilirim. Raporu yarın sabaha kadar ona ulaştıracağım."

"Harika. Hoşça kal!" Riley, Nick telefonu ondan alamadan aramayı sonlandırdı.

"Ne oluyor Thorn? Sabahları ilk iş olarak çalışanlara bağırmayı sevdiğimi biliyorsun."

"Bayan Penny'ye bağırman için vaktimiz yok. Susam Tommy'ye bugün Hershey'e alışverişe gideceğini söyledi ve Bayan Penny onu tren istasyonuna kadar takip etti, Wilhelm'le birlikte Manhattan'a giden trene

bindiler."

"Belki de Wilhelm'le bir ilişkisi vardır," diye önerdi.

"Hiç sanmıyorum." Susam ve Tommy arasındaki sevgide gerçek bir şeyler vardı.

Nick canlandı ve bir an için umutlu göründü. "Belki de bizim evden taşınabilmek için şehirde bir daire arıyordur."

"Ya da belki hâlâ herkese yalan söylüyordur," diye belirtti.

Nick nefesinin altında homurdandı. "Tamam. Tommy'yle konuşurum ama limuzin şoförüyle ilişkiye giriyorsa gözyaşlarını silmek zorunda olan sensin."

29 Ekim Salı, sabah 8:00

N ick'in Riley'yi yatağa geri götürüp tembel bir sabah seksi yapma planları buharlaşmıştı.

Bayan Penny'yi suçladı. Ve Susam'ı. Ve muhtemelen kendi karısının limuzin şoförüyle yattığını bilmeyecek kadar aptal olan Tommy'yi.

"Biliyorsun," dedi, mutfığa dönerlerken kolunu Riley'nin omuzlarına dolayarak. "Er ya da geç herkes taşınacak ve ev bize kalacak."

Ona acıyan bir bakış attı. "Elbette yapacağız," dedi ve kolunu okşadı.

"Ben ciddiym, Thorn. Bu ikisi buradan çıktığında, bir hendek ve sabah on birden önce kapı zilini çalmaya çalışan herkesi elektrikle öldürecek bir güvenlik sistemi kuracağım."

Kapı çaldığında hendekler, piranalar ve piranaların Pennsylvania kışlarında hayatta kalıp kalamayacağı hakkında düşünüyordu. "Gördün mü? Bu her kimse şu anda kızarmış olmalı."

Riley gözlerini devirdi ve ön kapıya doğru yürümeye başladı. Tommy mutfaktan, "Ben bakarım," diye seslendi. Arkasında Burt'le birlikte antrede belirdi.

"Ben bakarım. Nick seninle konuşmak istiyor," dedi ve onu Tommy'ye doğru yardımsever bir şekilde itti.

"Tabii," dedi Tommy hevesle. "Benedict usulü yumurta ister misin? Az önce taze hollandaise hazırladım."

Nick Benedict usulü yumurtayı severdi. Ama Riley kapıyı açıp da ön verandadaki etine dolgun takım elbiseyi görünce durdu.

"Susam ve Tommy Hemsworth'u arıyorum," diye açıkladı yabancı.

Adamın boyu en az bir metre on santimdi ve omuzları takım elbisenin ceketini bir defans oyuncusunun koruyucu dolgusunu giymiş gibi dolduruyordu. Tıraşlı bir kafası ve üst dudağını boydan boya geçen bir yara izi vardı.

Tommy'nin dizleri birbirine öyle yüksek sesle vuruyordu ki, sanki bir davulcu tempo tutuyormuş gibi geliyordu.

Nick, iri yarı ziyaretçileri onu fark etmeden önce onu geriye, sallanan mutfak kapısına doğru itti.

"Nick?" Riley gergin bir sesle seslendi.

O ve Burt ön kapıya yöneldiler ve Riley ile yabancının arasına girdiler.

"Kimsin sen?" Nick talep etti.

"Susam ve Tommy Hemsworth için bazı önemli evraklarım var."

"Evrak memuru musun?" Nick sordu.

Adam sırtıttı. "Onun gibi bir şey." Burt

alçak sesle homurdandı.

"Burada değiller," diye yalan söyledi Nick ve adamın dev pençesinden kalın zarfı kaptı. Daha az tehdit edici başka koşullar altında, onu Gabe'in yanına dikmek eğlenceli olabilirdi. "Bunu almalarını sağlayacağım."

"Bunu sen yap," dedi yabancı. Üç küçük kelimeyi tehditkâr bir şekilde seslendirmeyi başarmıştı.

"Bir makbuz imzalamamı ister misiniz?" Nick sordu.

Yine sırtıttı. "Gerek yok. İşverenime mesajın iletildiğini söyleyeceğim."

Nick kapıyı adamın suratına çarptı ve elindeki büyük zarfı inceledi. "Tommy? Hollandaise'i unut ve hemen kışını kaldırıp buraya gel!"

"Bu da neydi böyle?" Riley sordu. "Geçit töreninde şeker dağıtır gibi kötü adam hisleri dağıtıyordu."

"Öğrenelim bakalım," dedi Nick. Tommy mutfaktan başını uzattı, pantolonunun elli tonu kadar gergin görünüyordu. Elinde bir çift maşayı silah gibi tutuyordu. "Bir teslimatın var, Tommy."

"Sonra açarım."

"Hiç sanmıyorum. Şimdi açacaksın," diye bilgilendirdi Nick onu.

Tommy onlara doğru birkaç deneme adımı attı, sonra yine durdu. "Hollandaise'in ayrılmasına izin veremem. Kahvaltıyı mahveder."

"Tamam. Ben açarım," diye karar verdi Nick.

"Hayır! Yapma!" Nick zarfı yırtıp açarken Tommy çığlık attı.

İçindekileri Susam'ın fotoğraf çekimi için fuayeye sürüklediği masanın üzerine bıraktı. Masaya bir tomar kâğıt ve ardından uzun, ince bir nesne çarptı.

Riley'nin nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Bu bir..."

Nick parmaklarını Tommy'ye doğru şaklatarak, "Şu maşayı bana ver," dedi. Adamın yanaklarındaki bütün renk kaybolmuştu. Tökezleyerek öne çıktı ve maşayı uzattı.

Nick söz konusu nesneyi aldı ve havaya kaldırdı. "Evet, bu kesinlikle bir parmak."

Riley boğuk bir çığlık attı.

Parmağın annesini korkutan bir sosisli sandviç olduğuna ikna olan Burt havlamaya başladı.

"Sanırım ben-" Tommy, yine Susam'ın fotoğraf çekiminden kalma antika vazoya doğru ralph yaparak cümlesini tamamladı.

"Kim sana lanet bir parmak gönderir ki Tommy? Ne haltlar karıştırıyorsun sen?" Nick kusmasını görmezden gelerek sordu.

"Bilmiyorum," diye feryat etti Tommy.

Nick adamın aracına bakmak için ön kapıya doğru yürüdü. Ama kapıyı açtığı anda verandada başka birinin durduğunu gördü.

Susam'ın fotoğraf çekimindeki fotoğrafçının elinde bir zarf vardı.

Nick, Riley'nin sosisli sandığı şeyin peşinden koşmasını engellemeye çalışırken Burt'ün ayak tırnaklarının yerde çıkardığı sesleri duymazdan gelerek maşayı ve parmağını omzunun üzerinden attı. Tommy bir çığlık attı ve yüzüstü mutfak kapısına doğru koştu.

"Orada her şey yolunda mı?" diye sordu fotoğrafçı. "Sanki birinin başı dertte gibiydi."

Nick, "Tommy hollandezini ayırmış ve buna çok üzülüyor," dedi. "Öyle değil mi, Tommy?"

Arkasından Tommy yutkunarak bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Evet. Ayrıldık. Uh-huh."

"Joplin? Değil mi?" Riley hâlâ Burt'le boğuşmakta olduğunu söyledi. "Sizin için ne yapabiliriz?"

Joplin zarfı kaldırarak, "Susam bir göz atmak istedi, ben de elden teslim edeyim dedim," dedi. Bakışları bir şey ya da birini arıyormuş gibi fuayede gezindi.

"Susam şu anda burada değil. Acil bir alışveriş gezisi çıktı," dedi Riley, Burt'ü öne doğru sürükleyerek. "Ama eve gelir gelmez aşılarını yaptırmasını sağlamaktan mutluluk duyacağız."

Joplin, "Beklemek benim için sorun değil," dedi.

Nick, Tommy'ye sert bir bakış fırlattı. "Bütün gün evde olmayacağını söyledi. Değil mi, Tommy?"

Boğuk bir öksürük çıkardı. "Evet. Bütün gün. Bütün gün alışverişe gidiyor," diye papağan gibi tekrarladı.

"Herkesin iyi olduğuna emin misin?" Joplin açıklamalarının tek kelimesine bile inanmadığını belli ederek sordu.

"Hollandez hariç herkes," dedi Nick gülerek ve onu kapıya kadar geçirdi.

"Yine de kontrol ettiğiniz için teşekkürler," dedi Riley.

Joplin kapının eşiğinden, "Susam döndüğünde beni arasın," dedi.

Nick kapıyı yüzüne çarpmadan önce, "Evet," dedi.

"Aman Tanrım! Parmak nerede?" Riley tısladı.

Burt titriyordu. Tommy de titriyordu. Nick onlara, "İkiniz de kımıldamayın," dedi. Mermer zemine hızlıca bir göz attı. Ne yazık ki gri, kopmuş bir parmağın gümüş damarlarla iyice kaynaştığı görülüyordu.

"Nereye düştüğünü gördün mü?" Riley Tommy'ye sordu.

Titrek bir parmakla merdivenin yönünü işaret etti. "Thorn, sen kuzey tarafını al. Ben güneyi alacağım."

"Bugün yataktan hiç çıkmamalıydım," diye mırıldandı.

Nick elleri ve dizleri üzerinde sürünürken, "Konuşmaya hazır olsan iyi edersin Tommy, çünkü bir insan devinin neden benim lanet evimde sana parmak attığını anlatmadan buradan gitmiyorsun," diye uyardı.

"Sanırım yine kusacağım," diye inledi adam. Nick ona,

"Git kus, sonra da buraya gel," dedi.

Tommy tuvaletin olduğu yöne doğru koştu. Riley,

"Aha! Buldum," dedi. "Maşayı ver."

Onu elleri ve dizleri üzerinde, yüzünü yere bastırmış, Jasmine'in taşındıklarında onlara hediye ettiği konsol masasının altına bakarken buldu.

Nick maşayı uzatıp onun arkasına geçtiğinde Riley, "Jasmine'e yeni ev hediyesi olarak parmağını kopardığımı söyleme," dedi.

"Dudaklarım mühürlü," diye söz verdi.

Ön kapı açıldı ve komşuları Fred içeri girdi. Bu sabah sarı bir peruk takmıştı ve elinde bir mezura vardı. "Oh, merhaba! Henüz kimsenin uyanmadığını sanıyordum. Ne yapıyorsun? Boş ver. Belli ki sorun yaşıyorsun-"

"Şimdi olmaz Fred!" Riley masanın altına uzanırken,

"Şimdi olmaz!" dedi. "Çık dışarı!" Nick böğürdü.

"Tanrım! Ben gidiyorum. Ben gidiyorum." Sabah huysuzlukları hakkında mırıldanarak gitti. "Buldum!" Riley muzaffer bir edayla maşayı ve parmağını havaya kaldırdı.

"Sen harika bir kızsın, Thorn. Bunun doğru olduğuna emin misin?" Nick şaka yaptı.

Çenesi düştü. "Birden fazla mı var?"

"Şaka yapıyorum," diye söz verdi, maşayı ve rakamı ondan alarak.

"Bana bir dondurucu poşeti ve bir çift eldiven getirir misin?"

"Kanıtları kirletme konusunda endişelenmek için biraz geç değil mi?" diye sordu kuru bir sesle.

"Komik," diye seslendi arkasından.

Burt çekingen bir tavırla yaklaştı ve parmağa baktı.

Nick, "Bunu aklından bile geçirme, dostum," diye uyardı.

Riley elinde birkaç farklı boyda torba ve iki çift eldivenle döndü. "Bir sorunumuz olabilir," dedi eldivenlerden birini çekerek.

"Evet. Biri evimize lanet bir parmak göndermiş."

"Buna ek olarak. Tommy gitmiş. Banyodaki pencereden dışarı çıktı."

Nick nefesinin altında küfretti ve parmağı torbaya koydu.

Sonra banyoyu kontrol etmeye gitti. Birisi tüm odayı yerden tavana kadar Kurabiye Canavarı mavisi fayanslarla döşemişti. Aynı

Birisi odanın tam da ihtiyacı olan şeyin bezelye çorbası yeşili bir lavabo ve tuvalet olduğuna karar vermişti. Tuvaletin üstündeki pencere gerçekten de açıktı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı pencereyi kapatıp kilitlemeden önce.

Fuayeye döndüğünde Riley'yi parmakla birlikte gelen evrakları okurken buldu. "Kesinlikle gitmiş. Bu da ne?"

"Bir tür Gizlilik Sözleşmesi gibi görünüyor," dedi. "Susam tarafından imzalanmış bir kopya ve Tommy tarafından imzalanmış bir kopya var."

"Harika. Demek ki birisi muhbirlerle dikiş atılmayacağı, parmaklarının kesileceği mesajını vermek istemiş."

Riley ürperdi. "Ve şimdi nerede yaşadığımızı biliyorlar. Ben polisleri ararken tüm kapı ve pencereleri kilitlemek ister misin?"

Nick başını salladı. "Polisleri arayamayız."

"Nick, *dondurucu poşetinde bir parmak* var."

"Evet, ölmüş olması gereken kadına hitaben yazılmış bir parmak."

"Sanırım Susam'a büyük çıkış partisini planlaması için yeterince zaman verdik. Parmak partiyi yener."

"Peki ya Weber'in kariyeri? Kayıp kız kardeşi hayata döndü, tehlikeli işlere bulaşmış gibi görünüyor ve iş yerinde kimseye söyleme zahmetine girmede. Bu onu açığa aldirabilir. Ya da daha kötüsü."

Riley elini Burt'ün başında ve uzun omurgasında gezdirdi. "Lanet olsun. Ona zaten çok kızgın. Susam yüzünden kovulursa Kellen onu asla affetmez."

"Bingo, bebeğim. Ayrıca, eğer kovulursa, onun sıkı kıçını işe almak zorunda kalacak olan benim. Beni delirtecek ve sonunda onu dışarı çıkarıp annenin akrabalarının komününe gömmek zorunda kalacağım."

"Güzel felaketleştirme," dedi etkilenmiş bir sesle.

"Teşekkür ederim."

"Peki ne yapacağız?"

"Weber'i arayacağız ve kararı ona bırakacağız."

Riley yüzünü buruşturdu. "Evet. Parmağımı kaldırdım. Akşamdan kalma Kellen'ı arayabilirsin."

29 Ekim Salı, sabah 8:10

"Y Haklıymışsın," dedi Nick ve masa telefonunu kapattı. "Weber, sarhoş bir kampçının erken uyandırdığı akşamdan kalma bir ayıya benziyor.

kış uykusundan."

"Peki sarhoş ayı dostumuz ne zaman burada olacak?" Riley kendi çağrısını sonlandırırken sordu.

"Kusması biter bitmez." Nick silahını kot pantolonunun kemerine soktu. "Brian'a ulaşabildin mi?"

"Kuzenin onu bu kadar erken uyandırmamdan pek memnun olmadı ama biz konuşurken gizlilik anlaşmalarından şirketi araştırıyor," diye rapor verdi. "Kellen buraya gelene kadar ne yapacağız?"

Birinci kattaki tüm kapı ve pencereleri emniyete almışlar ve surat asmayı bırakması için Burt'e sosisli sandviç vermişlerdi. Köpek şimdi birinci katta bir yerde dört ayaklı bir oduncu gibi horluyordu.

Nick dizüstü bilgisayarına kaşlarını çatarak, "Parmağı dondurmamız mı yoksa buzdolabına koymamız mı gerektiğini öğreneceğiz," dedi. "Hah. Sebze sebzelik. Kim bilebilirdi ki?"

"Hayatımız çok tuhaf," dedi.

"Ama asla sıkıcı değil. Gel hadi." Ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Üst kata," dedi onu kapıya doğru çekerek.

"Parmak bu evden çıkana ve ikimiz de en az iki kez duş alana kadar bir daha seks yapmayacağız."

"Sakin ol, Thorn. Susam'ın odasını arıyoruz."

"Oh. Tamam. Bu bana Dickie'nin dairesini aradığımız zamanları hatırlattı..."

"O kendini öldürttükten ve sen de katil olduğumu düşünerek beni merdivenlerden aşağıya attıktan sonra mı?"

"Evet. Güzel zamanlardı. Hey. Her yerde ceset bulamayan çiftler ne konuşur sanıyorsun?" İkinci kata çıkıp Susam ve Tommy'nin odasına doğru ilerlerken merak etti.

"Hiçbir fikrim yok."

"Vay anasını! Burada ne oldu böyle?" Nick kapıyı açtığında Riley konuştu.

Susam ve kocası birkaç gün önce taşınmadan önce misafir odası Riley'nin "yaşanabilir" olarak tanımlayacağı bir yerdi. Bir yatak vardı. -Küçük ve topaklı bir yerdi. Soluk pembe halı yıpranmıştı ama çok da iğrenç değildi ve duvarlar Nick'i anlaşılmaz bir şekilde öfkeliendiren baş döndürücü bir içek yaprağı deseniyle kaplanmıştı.

Duvar kağıdı hâlâ oradaydı. Ama odanın geri kalanı tanınmaz haldeydi.

"Ne zaman kral boy yatak aldı? Bu halı gerçek kürk mü?" diye sordu kalın, mandalina rengi halının içine ayak bileği derinliğinde batarken.

"Sanki bir Muppet'ın derisini yüzmüş gibi görünüyor," diye homurdandı Nick.

Yeni şifonyerle uyumlu aynalı komodinlerin üzerinde uzun gümüş lambalar vardı.

Bütün bir duvar, Susam'ın giysileriyle dolu şık bir dolap sistemiyle açık bir gardıroba dönüştürülmüştü. Tommy'nin bavulu köşedeki Hollywood tarzı makyaj masasının yanına sıkıştırılmıştı.

"Bunu iki günde nasıl yaptı? Benim bir yük çamaşırı kaldırmam bile üç günümü alıyor," dedi Riley hayretle.

"Odaklan, Thorn. Parmakla bağlantılı herhangi bir şey arıyoruz," diye tersledi.

"El gibi mi demek istiyorsun?"

Nick onun zekâsından etkilenmek yerine duvar kâğıdına kaşlarını atmakla meşguldü.

"Duvarlara bakmayı kes," dedi ona.

"Onlardan çok nefret ediyorum."

"Tamam. Sen yere ve mobilyalara odaklan. Ben yıldızların olduğu gardıropla başlayacağım," diye önerdi Riley, kısmen Susam'ın ayakkabılarından bazılarını denemek istediği için.

Metodik bir şekilde çalışıyorlardı. Belli ki kadın alışveriş yapmayı seviyordu ve Riley'nin adını bile telaffuz edemediği tasarımcıları satın alacak kadar parası vardı. Neyse ki şu ana kadar ceplerinde başka kesik vücut parçası bulamamıştı.

Nick makyaj masasından, "Bir şey buldum," diye seslendi. "Lütfen bana bunun başka bir vücut parçası olmadığını söyle."

"Vücudumun bir parçası değil," diye söz verdi. Püsküllü bankta oturmuş, ışıltılı bir klasörün içindekileri inceliyordu.

Riley omzunun üzerinden baktı. İçinde ellili yaşlarının ortalarında görünen, bronz tenli, sarışın bir kadının bir dizi fotoğrafı vardı. İnsanların kırkıdan bir gün bile fazla göstermediğini söyleyeceği türden bir ellili yaşlar. Bir karede, büyük bir güneş gözlüğü ve içinde küçük bir köpek olan tasarım bir çanta takıyordu. Bir diğerinde, içinde terlemek için fazla pahalı kıyafetlerle bir tür spor salonundan çıkarken telefonla konuşuyordu. Bir sonraki karede ise bir yatta, bir elinde mimoza, diğer elinin parmaklarında ise kilolarca değerli taşla resmedilmişti.

"Bu Valencia Van den Verk," dedi Riley.

"Kim?"

"Bilirsin işte. *Real Bosses* adlı reality şovdan: *Çetenin Arkasındaki Kadınlar*. Kendi spor kıyafetleri, alkolsüz karıştırıcılar ve makyaj malzemeleri markası var. Ayrıca İngiltere futbol takımının dörtte birine sahip."

"Franco Van den Verk'teki gibi Van den Verk mi?" diye sordu. "Evet. Bu onun eski kocası. Yolsuzluk, haraç toplama ve vergi kaçırma suçlarından hapiste."

"Susam'da neden bir mafya babasının eski karısının fotoğrafları olsun ki?" diye merak etti.

"Sadece fotoğraflar değil." Nick sayfayı çevirdi. "Röportajlar, emlak listeleri, ürün tanıtımları. Tanrım. Kim dudaklarına bulaşacak bir bok için bu kadar para öder ki?"

"O bir patron. Kocasının manikür salonları ve kumarhaneler aracılığıyla milyonlar akladığı zamanlardan daha değerli," diye açıkladı, suçlu zevk izleme alışkanlıklarının gerçekten işe yaramasından dolayı rahatlamıştı.

"Ve Susam'ın elinde kadın hakkında eksiksiz bir dosya var. Mafya bağlarını sevmiyorum," diye itiraf etti, hâlâ sayfaları inceliyordu.

Kesik bir parmak, bir kaybolma olayı ve bir mafya babasının eski karısı. Riley tüm bunların ne anlama geldiğini bilmiyordu ama iyi olmadığını biliyordu. "Örümcek hislerin bir şeyler seziyor mu?" diye sordu ona.

"Hâlâ arızalılar."

"Muhtemelen bu aptal duvar kağıdı yüzünden onu yumruklamak istiyorum."

Onun omzuna vurdu. "Hey, baksana. Burada bir espresso makinesi var. Ve bir mini buzdolabı," diye not etti.

Nick kirli beyaz buzdolabına baktı. "Bu şeylerin fiyatı bin dolar falan."

"Şu kaşmir yastıklar da öyle," dedi Nick ona.

Halı boyunca cihaza doğru.

Riley kutuyu açtığında küçük bir maden suyu, pahalı görünen bir peynir ve dört küçük, işaretlenmemiş şişe buldu. "Sence bunlar ne?" diye sordu.

Nick ona katıldı ve tüplerden birini plastik standından aldı. "Laboratuvar şişelerinde işaretlenmemiş berrak sıvı. Eğlenceli." Tüpü ışığa doğru tuttu.

"Belki de bir tür tuhaf kozmetik ya da şu pahalı yüz soyma solüsyonlarından biridir."

"Belki de uğruna parmak kaybetmeye degecek bir şeydir," diye tahmin etti. Kapı zili çaldı.

Riley şişelerin geri kalanını topladı ve birlikte merdivenlerden aşağı indiler.

Nick silahını kot pantolonunun arkasından çıkardı. "Mutfığa git ve o şişeleri parmağın olmadığı çekmeceye koy," diye emrederek kapıya doğru ilerledi.

"Kellen'a bunlardan bahsetmeyecek misin?" diye tısladı.

"Parmak öncelikli. Şişelere kulak vereceğiz."

Tartışmadı. Bunun yerine şişeleri alıp peynir çekmecesine koydu ve bir torba rendelenmiş kaşarın altına gömdü.

Bir dakika sonra Nick, Kellen ve Burt mutfığa girdiler. Kellen berbat görünüyordu.

"Araban nerede?" Nick ona sordu. "Dün gece nereye bıraktıysam orada."

"Buraya nasıl geldin?"

Kellen gözlerini kapattı.

"Yürüdüm." "Nereden?" Riley sordu.

"Görünüşe göre yan daireden."

"Dün gece yandaki mutlu saatten sonra eve gitmedin mi? Oh, Tanrım. Lily'nin odasında yatmadın, değil mi? Elleri titrer."

"Gabe'in üç bin şınav çektiği bir odada, bir kanepede uyandım. Bu iyi olsa iyi olur," diye homurdandı.

Riley ona bir bardak su ve bir şişe aspirin uzattı. Nick, "Kız kardeşinle ilgili bir sorunumuz var," diye söze başladı.

"Her neyse, umurumda değil."

Riley, "Yine ortadan kayboldu," diye söze başladı.

Kellen aspirinin kapağını kapattı ve tabletleri doğrudan ağzına attı. "Bu benim hala umurumda değil."

"Öyle mi? Peki ya şimdi?" Nick buzdolabına doğru ilerleyerek başladı. "Susam, kocasına alışverişe gideceğini söyledikten sonra bu sabah erkenden ortadan kayboldu. Ama alışverişe gitmedi. Penn İstasyonu'na giden bir trene atladı."

"Aferin ona," dedi Kellen, usulca yerine oturup başını ellerinin arasına alarak.

"O gittikten kısa bir süre sonra takım elbiseli bir herif elinde Susam ve Tommy için bir teslimatla çıkageldi," diye devam etti Nick.

Riley yasal belgeleri Kellen'a doğru itti.

"Bak, hâlâ çift görüyorum. Bunun bir Çin yemeği menüsü mü yoksa dünyanın en kötü kız kardeşi olduğuma dair imzalı bir itiraf mı olduğu konusunda hiçbir fikrim yok."

"Bunu tanıdın mı?" Nick torbadaki parmağı evrakların üzerine attı.

"Bu da ne..." Kellen poşeti almak gibi bir hata yaptı. "Tanrım. Az önce bana parmak mı attın? Oh, Tanrım. Sen attın. Çöp kutusu."

Erkek arkadaşı tam zamanında çöp kutusunu Kellen'ın suratının altına tekmelemeyi başardı.

Kellen muhtemelen sek alkol olan şeyi çöpe atarken Riley, "Bu sabah bu evde çok fazla kasma oluyor," diye gözlemledi.

Dedektif kaburgalarını tutarak "Ah," diye inledi.

"Ha! Bir parmağın üzerine kustun. Bütün bir vücut bile değildi!" Nick o anı telefonuna kaydederek böbürlendi.

"Nick, cidden mi?" Riley bir bulaşık bezini ıslatıp solgun ve terli Kellen'a uzattı.

"Ne? Bir keresinde bir cesedin üzerine kusmuştum ve o bunu yaşamama asla izin vermedi. Ödeşmeler cehennemdir."

"Daha iyi hissediyor musun?" Riley Kellen'a sordu.

"Kendimi biraz daha az ölmüş gibi hissediyorum," diye itiraf etti.

"Reenkarnasyon konusunda acele edin çünkü dost canlısı teslimatçımız kız kardeşiniz için bazı Gizlilik Sözleşmeleri ve kesik bir parmak getirdi. Ve kayınbiraderiniz bağırsaklarını dışarı fırlattıktan sonra pijamalarıyla banyo penceresinden dışarı tırmadı."

"Benim kız kardeşim yok. Kayınbiraderim yok. Ailem yok. Bu insanlar benim için yabancı."

"O zaman polisleri arayıp her şeyi anlatmamız umurunda değil mi? Uzun süredir kayıp olan eski kız kardeşinizin ve çözülmemiş bir suçun kilit tanığının eve ölmeden geldiği ve onu doğrudan sorguya götürmediğiniz kısım da dahil. Şimdi kesik vücut parçalarıyla tehdit ediliyor, telefonuna cevap vermiyor ve odasında bir mafya babasının karısı hakkında bir dosya var," diye sordu Nick.

Kellen başını tezgâha koydu. "Herkesten nefret ediyorum."

"Parmağı sebzeliğe geri koysak ve ben de sana kahvaltı hazırlasam nasıl olur?" Riley bunu önerdi. Ocaktaki hollandez boşunaydı ama en azından biraz kızarmış ekmek yapabilirdi.

"Yemek yemenin ne anlamı var? On yılı aşkın süredir kendimi adadığım kariyerim ile bana haber vermeden kendi kaçırılma ve/veya ölüm numarasını yapan kız kardeşim arasında seçim yapmak zorundayım."

Nick, "Bunun iyi bir seçim olduğunu söylemedim,"

diye belirtti. Riley bir fincan kahveyi Kellen'in görüş alanına doğru kaydırды.

Nick onun arkasından geldi ve kollarını ona doladı.

"Dün gerçekten annemden ayrıldım mı?" Kellen sordu.

"Evet," dedi sempati ile. "Başka bir şey hatırlıyor musun?" "Yaşlı bir kadının piyano çalarken kucağıma oturmaya çalıştığını hatırlıyorum. gösteri melodileri. Diğer sürekli silahımı görmek istiyordu."

Rahatlamadan önce ceplerini yoklarken gözleri belirgin bir panikle kocaman açıldı.

"Birini öptüğünü hatırlıyor musun?"

Nick ona karşı gerildi. "Bu pislik seni öptü mü?"

"Beni öpmedi," dedi Riley.

"Oh, Tanrım. Yaşlı bir kadını öptüm, değil mi?"

"Bu mümkün," dedi Riley. "Sen ve Lily 'Moon River' şarkısında düet yaptıktan sonra ayrıldım."

"Seksen yaşında biri ya da sen olmasaydın başka kimi öpebilirdim ki?" Kellen sordu.

Riley yavaşça farkına varışını izledi. "Olamaz.
Bu hiç iyi değil," diye inledi.
"Kimi öptü? Annesini mi?" Nick sordu. "Daha da
kötüsü," diye inledi Kellen.

29 Ekim Salı günü, saat 9:01

W Riley Burt'ü sabah anayasasına götürürken, Nick ve Kellen mutfakta baş başa kaldılar.

"Ne yapıyorsun?" Kellen telefonunu çıkarırken Nick sordu. "Ne yapıyor gibi görünüyorum? Bunu arıyorum."

Nick telefonu arkadaşının elinden kaptı. "Onu aramayacaksın." "Bunun benim seçimim olduğunu söylemiştin."

"Evet, ama 'kariyerini mahvet' seçeneğini seçeceğini düşünmemiştim."

Kellen'in kan çanağına dönmüş gözleri parladı. "Elinde dondurucuda paketlenmiş ve evine elden teslim edilmiş bir parmak tutuyorsun Santiago. Bunu ihbar ediyoruz."

Nick tanıdık bir hayal kırıklığı hissetti. O ve Kellen her zaman ters düşmüşlerdi. Kellen'in hâlâ yönetmelikler ve prosedürlerle boğuşan bir polis olmasının, Nick'in ise kendi kurallarını koymaya devam etmesinin nedenleri vardı. "Bak. Bunun boktan bir durum olduğunu biliyorum. Ama bana yirmi dört saat ver, ben de bu işi yoluna koyayım."

"Yirmi dört saat içinde ne yapacaksın Nicky? Beth'i, Susam'ı ya da her kimse onu bulup sorgu odasına mı götüreceksin? Altı yıl boyunca aradık. Eğer yine kayıplara karışırsa, onu bulamayacağız." Kellen elleriyle yüzünü kapattı. "Şu anda başım çok ağrıyor."

Nick, "Onu bulacağız," diye ısrar etti. "Ya da Tommy'yi. Ya da parmağı olan kası. Bana yirmi dört saat ver. O zamana kadar onlardan birini bulamazsam, kefareтини ya da kurallara uyan kışının adını her ne koyuyorsan onu yapabilmen için seni şehir merkezine kendim götürürüm."

"Sen ve senin 'Ben herkesten daha iyi bilirim' tavrın," diye tersledi Kellen, sesi yükselmişti.

"Ben daha iyi biliyorum," diye karşı çıktı Nick. "Her şey siyah ve beyaz değildir. Hayatın büyük bir kısmı griden ibarettir. Griyi hesaba katmayan genel geçer bir kural kitabına göre yaşayamazsınız."

"Neyi hesaba katmıyorum Nicky?" diye sordu. "Kendimin manipüle edilmesine izin verdim. Patronlarıma Beth'in geri döndüğünü söylemedim. Onu karakola sürükleyip ifade vermeye zorlamadım. Cevap vermesi için onu zorlamadım bile. Bunu temizlemenin tek yolu ihbar etmek ve sonuçlarına katlanmaktır."

Nick, "Herhalde en başta sana güvenmemesinin nedeni buydu," dedi. Ucuz bir şakaydı ve bunu biliyordu, ama yine de kendini tutamadı.

"Belki," dedi Kellen omuz silkerek. "Ama tahmin et ne oldu? O da sana güvenmiyordu. Bu yüzden kanunsuz kahraman saçmalığını kesebilirsin."

"Bakın, gerçekten ne olduğunu bilmiyoruz-"

Kellen ellerini tezgâhın üzerine vurdu. "Mesele de bu zaten. Neler olduğunu asla öğrenemeyeceğiz. O zaman bize anlatacak kadar ikimize de güvenmiyordu, şimdi de dürüst olmadığı kesin. Beni üzen ne biliyor musun? Gittikten sonra bile, herkesin onun kayıp olduğunu düşündüğünü biliyordu ve yine de bize ulaşip en azından hayatta ve güvende olduğunu bildirmedi. O seçimini yaptı. O zaman benimle işi bitmişti, şimdi benim de onunla işimin bitmesi adil olur."

"Geri döndü, dostum," diye belirtti Nick. "Belki henüz dürüst olmaya başlamadı ama başı derde girdiğinde, işler sarpa sardığında eve, sana geldi."

Kellen'in çenesi sıkıştı. "İşte bu yüzden bunu doğru şekilde yapmam gerekiyor. Doğru şeyi yapmalıyım. Berbat ettim. Onu içeri almakta ısrar etmeli, kasabaya gelir gelmez ifadesini almalıydım. Bu benim hatamdı ve bunun bedelini ödeyeceğim."

Nick çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Saçma sapan bir kural kitabı yüzünden kariyerini tehlikeye atmaya hazırsın. Uğruna çalıştığın her şeye, sırf prosedüre uymadın diye veda mı edeceksin?"

"Kuralların var olmasının bir sebebi var. Ve sadece eğlenmek için kırabileceğiniz bir şey olsun diye değil," dedi Kellen bıkkınlıkla.

Nick hayal kırıklığı içinde ensesini ovuşturdu. Altı uzun yıl önce de aynı lanet tartışmayı yapmışlardı. Nick, Beth'in Harrisburg uyuşturucu ticaretiyle bağlantılı olan kundaklama davasında tanık olmasını istememişti. Tamamen gereksiz olduğu halde onu tehlikeye atmanın bir anlamı olduğunu düşünmemişti. Kellen da onun "doğru olanı yapması" ve tanıklık etmesi gerektiği konusunda aynı derecede kararlıydı. Ve onlar inatla karşı tarafa geçerken, Beth ortadan kaybolmuştu.

Bu yüzden bir iş ve bir ortak kaybetmişti.

Nick bunu kimseye itiraf etmezdi ama Kellen'ı özlemişti. Arkadaşlıklarını, şakalaşmalarını, birbirlerine karşı patentli muhalefetlerini özlemişti. Tam yeniden anlaşılmaya başladıkları sırada, aynı eski bok aynı eski hayrana yöneldi.

Asıl soru şuydu: İkisi de bundan ders almış mıydı? Nick sessizce, "İyi," dedi.

"İyi, ne?"

"Peki, lanet olası rozetleri çağırın ve yapmanız gerekeni yapın."

Kellen uzun bir süre ona baktıktan sonra başını salladı.

"Teşekkürler, Nicky."

"Evet, şey. Bu konuda mutlu olmamı bekleme. Ve bu işin dışında kalmamı da beklemeyin. Kötü giyimli Hulk'un teki, değer verdiğim insanları kendi kapımın önünde tehdit etti. Polisler her şeyi berbat ederken arkama yaslanıp örgü örmeye başlamayacağım. Sen olsan da olmasan da bu işle uğraşacağım."

"Daha azını beklemezdim," dedi Kellen, rehberinde gezinirken.

Nick onu, "Yoluma çıkma Weber," diye uyardı.

Kellen'ın soluk bakışları onun üzerinde toplandı. "Aynı takımdayız, Santiago."

DEDEKTİF TEDDY WU kot pantolon, kovboy çizmeleri ve buruşuk kadife ceket giymiş iri yarı bir adamdı. Nick'in görev süresi boyunca teşkilatta yer almamıştı, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi.

Riley muhtemelen dostça davranmak umuduyla onu oturma odasına davet etmekte ısrar etti ama oturan tek kişi Riley oldu. Erkekler

bir çeşit yüzleşmede ayakta kaldı.

"Neden 911 yerine Dedektif Weber'i aradın?" diye sordu Nick'e, üniformalı bir memur parmağını ve gizlilik anlaşmalarını torbaya koyarken.

Nick kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sizin kirli mavili çocuklarınızdan birkaçı kız arkadaşımı öldürmeye çalıştıktan ve ardından iş yerimi yaktıktan sonra Harrisburg Polisi'nin hayranı değilim," dedi.

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" Wu defterindeki bir sayfayı geri çevirdi ve Kellen'a baktı. "Kız kardeşin altı yıl önce hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu. Hiçbir uyarı olmadan yeniden ortaya çıktı ve hafıza kaybı yaşadığını ve kaçırıldığını iddia etti. Bunca zamandır ne yaptığı konusunda dürüst olmadığını düşünüyorsun. Sonra sen," dedi Riley'i göstererek, "onun zihnini okumaya çalışırken 'psişik grip' oldun."

Riley sanki bir sorgu odasındaki spot ışıklarının altındaymış gibi, "Doğru," dedi.

Nick, Riley'nin sandalyesine yaklaştı. "Medyumlarla bir sorunuz mu var, Dedektif?"

Wu onu görmezden geldi ve not defterinde bir sayfa daha çevirdi. "Ve sonra sen, eski bir polisten özel dedektife dönüşen sen, Dedektif Weber'in kız kardeşi ve kocasını yatakta bulduktan sonra onlara kalacak bir yer verdin ve kadının sadece kaırılmadığını, kendi isteğiyle ayrıldığını keşfettin."

"Evet, ne olmuş?" Nick tersledi.

Riley dikkatle boğazını temizledi.

"Bu sabah kız kardeşin yine ortadan kaybolduğunu fark ettiniz. Kapıyı açtığınızda 'kötü takım elbiseli' bir adam size içinde gizlilik anlaşmasının iki imzalı nüshası ve kopmuş bir parmak bulunan bir zarf uzattı."

"Doğru," diye yanıtladı Kellen.

Wu not defterini kapattı ve Kellen'a dik dik baktı. "Merak ettiğim şey, Harrisburg Polis Departmanı'nda cinayet masası dedektifi olarak görev yapan senin, neden şimdiye kadar başkomiserinin durumdan haberdar edilmesine gerek duymadığın."

"Tanrım. Ya siz megaloman kötü adamlar için çalışıyorsunuz ya da kurallar kitabını kıınıza öyle bir sokmuşsunuz ki  ks rd ğ n zde gıdıklanıyorsunuz. Lanet olası orta yol nerede?" Nick homurdandı.

Kellen bir elini kaldırdı. "Kapa eneni, Nicky. Dedektif, kişisel duygularımın araya girmesine izin verdim. Kız kardeşimin öldüğünü sanmıştım. Ama bu bir mazeret değil.

bir kanun adamı olarak görevimi ihmal ettiğim için."

"Peki kız kardeşin bir parmak ve yasal belgeleri teslim etmekle ilgili ne yapıyor?" Wu, Kellen'in insani duygulara sahip olduğunu itiraf etmesinden pek de etkilenmiş görünmeyerek sordu.

"Bilmiyoruz. Açık konuşmadı," dedi Kellen.

Wu dikkatini tekrar Nick'e çevirdi ve ona uzun bir değerlendirme bakışı attı. "Gözün nasıl morardı?"

Dedektife "Yüzümü Bu Davayla İlgili Olmayan bir yere çarptım" dedi.

Wu not defterini ceketinin cebine soktu. "Madem buradayız, şu Susam'ın odasına bir göz atmamızın sakıncası var mı?"

Nick, "Arama izni olmadan olmaz," dedi.

"Ciddi misin Nicky?" Kellen nefesinin altından söyledi.

"Parmağı yanınızda götürebilirsiniz. Ama bu işi kitabına göre yapmak istiyorsanız, o zaman lanet olası bir arama emri çıkartın."

Susam'ın odasında buldukları şişelerden Kellen ya da Wu'ya bilerek bahsetmemişti ve içlerinde ne olduğunu tam olarak öğrenmeden evini yasal bir aramaya açmayacaktı.

"Bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor," diye açıkladı Wu. Nick, "O zaman başka bir yerde yap," dedi.

Riley, "Ofisimi kullanabilirsin," diye teklif etti. Wu'yu kapıya doğru yönlendirdi ve Nick'e sert bir bakış fırlattı. *Terbiyeli ol*, diye bağırdı ona.

Kellen, "Kahveye ihtiyacım var," dedi ve mutfığa doğru süzüldü. Nick telefonunu çıkardı ve aradı.

"Penny'yi yakaladınız, PI," dedi Bayan Penny ağzı dolu bir şekilde. Nick, "Laboratuvar bağlantınıza ihtiyacım var," dedi.

"Sana da merhaba ortak. Araştırmam gayet iyi gidiyor. Sorduğun için teşekkürler. Verandasında altı farklı çeşit patates cipsi bulunan bir dubleksin önündeyim."

Nick burun kemiğini sıktı. "Ve ben evimde kopmuş bir parmak ve bir grup polisle birlikteyim."

"Polisler parmağını mı kesti?"

"Hayır, lanet olsun! Başka birinin parmağıydı."

"Beş-oh zavallı bir ahmağın parmağını kesip sana mı getirdi?" diye sordu.

Nick'in gözleri seğirdi. "Beni dinle Penny. Laboratuvardaki bağlantına ihtiyacım var. Hemen."

"Peki, tamam. Ama bir parmakla ne yapmasını istediğinizi bilmiyorum." "Parmağı incelemesini istemiyorum. Bir sıvıyı tanımlamasını istiyorum.

Ben."

"Dog Doody Bandit'in ishali var mı?" Bayan Penny sordu. "Bir Tupperware kabına koymayı deneyin, hemen geliyorum."

Nick telefona, "İshal falan yok," diye hırladı. "Sadece bana iletişim bilgilerini mesaj at."

"Bana güvenebilirsin. Bu cips paketiyle işim biter bitmez. Parmaklarım ekranı çalıştırmak için çok yağlı."

Wu odaya geri döndüğünde telefonu kapattı. "Kimliği belirsiz şüphelinin arabası için arama bülteni çıkardık. Bana Hemsworth'lerin yeni bir fotoğrafını bulabilirsen, onları aramaya başlayabiliriz."

Kahve arayışından dönen Kellen, "Tommy'nin fotoğrafı yok ama kız kardeşimin fotoğrafını sana mesaj atarım," dedi.

Wu başını salladı. "Bunu takdir ediyorum. Bir şey daha var. Yüzbaşı bu soruşturma tamamlanana kadar izinli olduğunuzu söyledi."

Kellen'in yüzü değişmemişti ama Nick arkadaşının omuzlarındaki gerginliği fark etti.

"Anlaşıldı," dedi Kellen.

Wu başıyla onayladı. "İçinizden biri Beth'i, kocasını ya da infazcıyı bir daha görürse hemen beni aramasını istiyorum."

"Bunu yapacağız," diye söz verdi Kellen doğuştan yalaka biri gibi.

Wu Nick'e baktı. "Bu şehirde yeterince kanunsuzluk yaşandı. Polis işini bize bırakın."

"Evet, evet. Konuşmalarını kötü adamlara sakla."

"Hepinize beladan uzak durmanızı tavsiye ederim," dedi Wu ve ardından kapıya yöneldi.

20:29, 29 Ekim Salı

"S Sonra dolaptan dışarı fırladım ve 'Rawr! Palyaço bebeğimi bana geri verin' dedim," dedi Josie kıkırdarak.

Nick, Kellen ve Brian, Nick'in ofisine kapanmış, Lucore Laboratuvarlarının kamuya açık olan ve olmayan kayıtlarını inceliyor ve sokaklarda pijama giymiş bir ahmak ile göğüs dekoltesi karısını aramaları için haber salıyorlardı.

Josie ve Riley şişelerden birini Bayan Penny'nin laboratuvardaki bağlantısına götürmekle görevlendirilmişti. Harrisburg Üniversitesi'nin laboratuvar binasının arkasındaki geri dönüşüm kutularının yanında adli bilimler öğrencisi Delilah ile buluşmuşlar ve şişeyi, iki yüz doları ve McDonald's'tan aldıkları 1 adet diyet kolayı teslim etmişlerdi.

Devir teslim tamamlandığında, Tommy'yi bulmak için şehirde dolaşmaya karar vermişlerdi.

Sonuçsuz geçen birkaç saatin ardından dondurma aldılar ve Susam'ın dönüşünü yakalama umuduyla Jeep'i tren istasyonuna park ettiler. Elbette hiçbir şey Susam'ın dönmek zorunda olduğunu söylemiyordu. Belki de süresiz olarak şehre taşınıyordu.

Bu da Susam'ın ayakkabılarının Riley'nin ayakkabıları olabileceği anlamına geliyordu.

Josie dün geceki palyaço terörü zaferini yeniden yaşarken, Riley bunun o kadar da kötü bir sonuç olmadığını düşünmek için çok zaman harcamıştı.

Penceresinin alınması ikisini de rktt.

"Tanrım, Jas! dmz kopardın," dedi Riley camını indirerek.

"Kendi adına konuş." Josie ektiğı küçük ama ölümcül bıçağı cebine koydu.

Jasmine baştan aştğı siyahlar giymiş seksi bir femme fatale gibi görünüyordu. Ayrıca kendini beğenmiş görünüyordu. "Beni içeri al."

"Atıştırmalık getirdin mi?" Josie talep etti.

Riley kapının kilidini açtığında Jasmine arka koltuğa kayarak, "Tabii ki atıştırmalık getirdim," dedi. "Ayrıca Lance Rhinehard'ın ev adresini de getirdim."

"Lance Rhinehard kim ve ne tür atıştırmalıklar?" Josie sordu.

Jasmine bir torba dolusu şekerlemeyi Josie'nin kucağına attı.

Riley, "Lance, Bayan Penny'nin büyük halasının briç partneri ya da onun gibi bir şey olan 'birinci sınıf' müşterimiz de dahil olmak üzere tüm Sheepford Junior/Senior High School'a işkence eden dengesiz bir zorba," diye açıkladı.

Josie bir paket Jelly Krimpets'i yırtıp açtı.

"Oraya gidip biraz keşif yapalım derim. Bilirsiniz, o aptal herifin şeytani küçük beynine girelim. Bakalım onu alt etmenin bir yolunu bulabilecek miyiz?" dedi Jasmine.

Riley Josie'ye, "Bize yaşlı dedi," diye açıkladı.

"Hangi boy ceset torbasına ihtiyacımız var? Elimde büyük boy kalmadı," diye cevap verdi Josie bir ağız dolusu Krimpet yerken.

"Genç bir çocuğı öldürmeyi planlamıyoruz. Ne kadar korkunç bir insan olursa olsun," diye ısrar etti Riley en iyi Mantiğın Sesi tonuyla.

"Sakin ol, Ry. Oraya gidip o küçük pisliğı gzetleyeceğiz ve onu Kory'nin hayatından çıkarmanın yolları üzerine beyin fırtınası yapacağız."

"Ben evet diyorum," dedi Josie. "Oturup Mega Rack'in geri gelmesini beklemekten iyidir."

"Tamam. Ama yasadışı bir şey yapmıyoruz," diye ısrar etti Riley. "Bugün polis tarafından başımı belaya sokmamam konusunda bizzat uyarıldım."

"Arayan Harrisburg polisiydi. Biz Camp Hill'deyiz," diye belirtti Josie.

LANCE'İN EVİ Floribunda Heights'ta çitlerle çevrili bir köşe arsa üzerinde büyük beyaz bir evdi. Nick'in ailesinin evine o kadar yakındı ki Riley kurdeşen dökmekten korkuyordu.

Jasmine, "Lance'in ailesinin tüm öğretmenleri terapi ettirmek için fakültede bir bağış kampanyası düzenlediğini duydum," dedi.

"Bilgileri nereden alıyorsunuz?" Josie etkilenmiş gibi bir sesle sordu.

"Okulun yönetici asistanlarından birine rüşvet verdim. Ayaklarla ilgileniyordu, ben de

Lance'in öğrenci kayıtları, ailesinin maaş koçanları ve bölgedeki tüm sıcak dedikodular karşılığında benim fotoğraflarımı çekti," diye açıkladı Jasmine.

"Bazen senin için endişeleniyorum," dedi Riley

arkadaşına. "Etkilendim," dedi Josie.

"Bu gece için içimde kötü bir his var," diye mırıldandı Riley kimseye söylemeden.

Sokağın karşısındaki tuğla bungalovun önüne park etmeden önce bloğu iki kez turladılar.

"Tanrım, sanırım hangi odanın onun olduğunu biliyorum," dedi Jasmine kuru bir ifadeyle.

İkinci katın sağ ön köşesindeki pencere, perde yerine, üzerinde amatörce çizilmiş bir karikatür penis resminin üzerinde *Suck My* yazan bir çarşafı kapatılmıştı.

"Ceset torbası konusunda emin miyiz?" Josie sordu.

Riley motoru kapattı. "Gelip gidenleri buradan görebilmeliyiz... Jasmine! Nereye gidiyorsun?"

Arkadaşı çoktan kaldırıma çıkmış, atkuyruğunu kasketinin arkasından geçiriyordu.

Josie de dışarı çıktı.

"Çocuklar, bu mahallede dolaşamayız. Şüpheli her hareket için polisi arıyorlar," diye fısıldayarak pencereden onlara bağırdı.

Jasmine'in nefesi kesildi. "Bir dakika. Nick'le pis işler yaparken yakalandığınız yer *burası* mı?"

Josie, "Buradan ailesinin evini görebiliyorum," diye belirtti.

Riley, "Mahalle güvenlikleri var ve ben yine gazetenin baş sayfasına çıkmak istemiyorum," diye yakındı. "Özel mülke izinsiz giremeyiz," diye arkalarından seslendi ama ikisi de çoktan caddenin karşısına geçmişti.

Riley başını koltuğa iki kez vurdu. Sonra inleyerek araçtan indi ve arkadaşlarının peşinden caddenin karşısına geçti. "İstedığınız zaman tekrar çevrimiçi olabilirsiniz, ruh rehberleri," diye mırıldandı.

Yolun yarısına gelmişti ki bir kol çalıların arasından uzanıp onu yakaladı. Riley bağırdı.

"Şşşt!" Jasmine tısladı. "Bizi yakalatmaya mı çalışıyorsun?" "Bizi tutuklatmaya mı çalışıyorsun?"

Josie bir Japon akaağacının altında ömeldiğı yerden, "Kimse tutuklanmayacak," diye güvence verdi. "Ben hiç yakalanmam. Ama eğer küçük Cookie'ye yardım etmek için biraz kirlenmeyecek kadar iyi bir kızsan-"

Riley onu "Kory," diye düzeltti.

"Her neyse. Sadece diyorum ki, yasalara saygılı toplumu bu ergen puştan kurtarmak için gerekeni yapacak miden yoksa, belki de arabada beklemelisin."

"Hapishaneyi kaldırarak midem yok... ya da ateşi." "Kim ateşten bahsetti ki?" Jasmine sordu.

Riley gözlerini kocaman açarak arka bahçeyi işaret etti; orada bir alev patlaması karanlığı aydınlatıyordu. Buna ürkütücü kahkahalar eşlik ediyordu.

"Kulağa kötü bir adam gibi geliyor," diye gözlemledi

Josie. "İşte bizim adamımız," dedi Jasmine.

Birlikte çalılıkların arasından sürünerek arka bahçeye çıktılar.

Josie büyük bir ormangölünün yaprakları arasından bakarak, "Huh. Kesinlikle eğitimde bir kötü adam," dedi.

Arka bahçenin ortasında Lance, sırtına bağıladığı plastik bir tank ve elinde bir hortumla hoplayıp zıplıyordu.

Josie, "Dengesiz bir Hayalet Avcısı gibi görünüyor," diye fısıldadı.

"Sana geri çekil dedim Luke Skywalker!" diye hırladı görünmez bir düşmana. Hortumdan çıkan bir başka dev alev, en yakındaki ağacın yapraklarını kahverengiye çevirdi. Bahçe zaten kömürleşmiş lekeler ve ölmüş ya da ölmekte olan bitkilerle doluydu.

"Bu ocuğa alev makinesini kim vermiş böyle?" Jasmine fısıldadı.

"Kim Luke Skywalker'ı öldürmeyi hayal eder ki?" Josie sordu.

"Bu bir manolya ağacı! Burada yetişmeleri çok zor," diye inledi Riley.

Lance bahçe saldırısına ara verdi ve taktik kemerinden bir bira çıkardı. Birayı yudumladı, geğirdi, sonra yarısı boş kutuyu havaya fırlattı ve hortumu açtı.

"Cehennem ateşini ye, Betty White!" Lance kükreyerek alevleri Riley'nin ısıyı hissedebileceğı kadar yakınına düşen kutuya doğrulttu.

"Betty White mı? O kadın ulusal bir hazineydi! Bu adam mahvolacak," dedi Josie, ayağa kalkmaya başlarken.

"Uh, çocuklar. Adam sarhoş. Bence hâlâ kaşlarımız varken geri çekilmeliyiz," diye fısıldadı Riley, Josie'nin bileğini tutup onu geri çekti. Savaş botunun altından bir dal kırıldı ve donup kaldılar.

"Kim var orada?" Lance, alev püskürtücü hortumu hazırda, onlara doğru eğri büğrü adımlarla yürürken mırıldandı.

Riley bir eliyle Josie'nin ağzını kapattı ve onu yere sürükledi.

Üçü birlikte karanlıkta malçların üzerine uzandılar ve nefeslerini tuttular.

Ruh rehberlerini gerçekten özlemişti. En azından alev geciktirici giysiler giymesi için onu uyarırlardı.

"Kaçsan iyi edersin, çünkü seni bulursam yakarım," dedi Lance, genellikle korkunç film katillerine özgü ürpertici bir ses tonuyla. Tekrar geçirdi.

Josie kısık bir hırıltı çıkardı. Riley onu çimdikledi.

Lance tepinerek çiçek tarhına girdi ve bitkileri ezdi. "Dışarı çık ve -aaaaaaaaaagh!"

Tiz çığlığı ve çılgınca çırpınışları Riley'yi harekete geçirdi. Arkadaşlarını yakaladı ve çit boyunca sokağa doğru sürünmeye başladı.

"Bu da neydi böyle?" Jasmine sordu.

"Örümceklerden nefret ediyorum!" Lance avazı çıktığı kadar bağırdı. Çocuk alev makinesini çevre düzenlemesine doğru ateşlerken arkalarında alevler patladı.

Ayağa kalkıp yolun geri kalanını koşarak inerlerken Riley, "Sanırım dost canlısı mahalle kabadayımız az önce bir örümcek ağına girdi," dedi.

"Öylece gitmeyeceğiz, değil mi?" Jasmine, kaldırıma vardıklarında Riley'yi kolundan tutarak durdurdu.

Riley ona, "Orada neredeyse iyi pişmiş kadın bifteğine dönüşüyorduk," diye hatırlattı.

"Bu çocuk toplum için bir tehdit. Hayatını alev alev yanarak sürdürmesine izin veremeyiz," diye ısrar etti Josie.

Riley, Lance'in hâlâ uluyarak bir şeyleri ateşe verdiği arka bahçeyi işaret etti. "Ne yapmamızı istiyorsun? Aklını kaçırmış."

"Bir fikrim var," dedi Josie.

Riley çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Polisleri arayıp eve gitmeyi içermediği sürece bunu duymak istemiyorum."

"Psst!"

Üçü de sıçradı. Riley elini kalbinin üzerine götürdü, sonra Josie'nin bir elinde bıçak, diğerinde biber gazı olduğunu fark etti. Jasmine anlaşılmasa bir şekilde bir ayakkabıyı saldırı pozisyonunda tutuyordu.

"Bu tarafa," diye seslendi bedensiz bir ses komşu bahçeden. Josie önden gitti, silahlar hazırda.

Güneş enerjisiyle aydınlatılan peyzaj ışıklarının altında, pembe kazaklı, iri yarı, sakallı bir adamın titreyen bir Yorkie'yi kucakladığını gördüler. Bıçağı, biber gazını ve ayakkabıyı görünce köpeğe daha sıkı sarıldı. "Lütfen beni ve Prenses'i öldürmeyin."

"Sadece yürüyüşe çıkmıştık," diye yalan söyledi Riley. "Kimse kimseyi öldürmüyor. Bıçağı bırak, Josie."

"Adınız, adresiniz ve buradaki işiniz nedir?" Josie adama ters ters baktı.

"Ben Jim. Burada yaşıyorum. Prenses işini yapabilsin diye dışarıdayım. O alev saçan müstakbel seri katil yandaki eve taşındığından beri artık arka bahçeye çıkmıyor."

"Bizi gördüğünüzü unutun, Jim ve Prenses," diye öğüt verdi Jasmine ayakkabısını tekrar giyerken.

Lance gece havasında ürkütücü bir şekilde yankılanan manyakça bir kahkaha attı.

Jim'in omuzları çöktü. "Ben de sizin SWAT ya da cinayet ninjası falan olmanızı umuyordum."

Riley, Jasmine ve Josie'yi geri çekmeye çalışarak, "Üzgünüm, biz sadece sıradan bir gece yürüyüşüne çıkmış sıradan insanlarız," dedi.

"Bu adam sana sorun mu çıkarıyor?" Josie kollarını kavuşturup ayaklarını kaldırıma yapıştırarak sordu.

"O bir kabus. Buraya ilk taşındığında çitlere delikler açtı ve zavallı tatlı köpeklerime havai fişek attı. Birkaç hafta önce Santiago'ların çim biçme makinesini çaldı ve Priscilla'nın rahmetli kocasının diktiği gül fidanlarını biçmek için kullandı. UPS görevlisine dolu bira kutuları fırlattı, sonra da neredeyse kamyonuyla üzerinden geçecekken onu dava etmekle tehdit etti. İki hafta önce de güvenlik görevlimizi patates tabancasıyla vurdu. Zavallı adam o zamandan beri beyin sarsıntısı geçirdiği için çalışmıyor."

"Bütün bunlar nasıl yanına kâr kalıyor?" Riley sordu.

Jim omuz silkti. "Ailesini suçluyorum. Ayrıca, annesinin ilk kuzeni polis şefi. Eğer bir kişi daha *erkekler* erkektir *derse*, Prenses

aklını kaçırmak üzere. Stres yüzünden tüylerinin yüzde ellisini kaybetti bile. Onu bu mahalleden çıkarmak için her şeyi yaparım."

"Bir şey var mı?" Josie sordu.

Jim başını salladı. "Her şeyi yaparım." Riley'ye döndü. "Hey, tanıdık geliyorsun." Riley iç çekti. "Birkaç hafta önce bültene çıkmış olabilirim." "Ohhhhh. Şimdi hatırladım. Seni kıyafetlerinle tanıyamadım.

devam et."

"Gidip konuşalım Jim," dedi Jasmine.

BİR SAAT SONRA Riley, Jim'in oturma odasında bir fincan yeşil çayla baş ağrısı içindeydi. Prenses ve kız kardeşi Highness, kişiselleştirilmiş oyuncak kutularının yanındaki uyumlu mini köpek kanepelerine yerleşmişlerdi.

Jasmine ve Josie, herkesin hapse girmesiyle sonuçlanacağı kesin olan bir brifingi yönetiyorlardı.

Jasmine, Jim'in bodrum katındaki spor salonundan kurtardıkları beyaz tahtayı göstererek, "Eve buradan, buradan ya da buradan girebiliyoruz," dedi. Artık haftalık powerlifting programı yerine, Lance'in yandaki evinin eski emlak listesindeki fotoğraflarına dayanarak kabaca çizilmiş bir resmine bakıyorlardı. "Josie kapı zilini çalarak ve kayıp bir pizza teslimatçısı gibi davranarak dikkat dağıtıcı rol oynayacak."

"Ben Lance'in dikkatini dağıttıktan sonra Jasmine açık garaj kapısından eve girecek ve merdivenlerden ikinci kata çıkacak," dedi Josie, elindeki kurutulmuş et çubuğuyla bir sonraki kat planını işaret ederek.

"Yukarı çıkarken sahte örümceklerden birkaç tane yerleştireceğim, sonra büyük kısmını yatağına bırakıp geldiğim yoldan çıkacağım," dedi Jasmine.

"Bu arada ben de çevreyi gözetlemeye devam edeceğim ve işler kötüye gitmeye başlarsa Jasmine'i almaya hazır olacağım," diye devam etti Josie. "Riley, bu geceki şenliklerden uzak durdun, bu yüzden arabada bekleyebilirsin."

Riley elini kaldırdı.

"Soru?" Jasmine onu onaylarcasına konuştu.

"Evet, sadece bir ya da on yedi. Nasıl oluyor da hepimiz haneye tecavüzden hapse girmiyoruz? Güvenlik sistemleri yok mu? Neden polisleri aramıyoruz?"

"Garaj kapısı zaten açıksa bu haneye tecavüz sayılmaz," diye ısrar etti Jasmine.

"Ayrıca güvenlik sistemi de yok çünkü Lance'in ailesi davranışlarının kaydedilmesini istemiyor," diye ekledi Jim mutfaktan akşam yemeği için hindi sote ederken. Riley kendi yemeği mi yoksa köpeklerin yemeği mi olduğundan emin değildi. "Ve polisleri çağırıyoruz. Ama henüz değil," dedi Josie. "Sadece

Lance'in yatağını örümceklerle dolu bulur bulmaz odasını dağıtmaya başlamasını bekler. O sırada köpekleriyle yürüyüşe çıkmış olan endişeli komşu Jim 911'i arar."

"Bunun hala son derece yasadışı olduğuna eminim. Ve dürüst olmak gerekirse, kulağa hiç de iyi bir plan gibi gelmiyor. Ya evi dağıtmazsa? Ya örümcekleri sessizce ezerse?" Riley karşı çıktı.

"Ben hallederim," dedi Jasmine Josie'ye. "Riley. Ry-Ry. Çavdar Ekmeği. Sen iyi bir kızsın. İyi bir kızsın. Josie ve ben gençlik yıllarımızı her türlü pislikten kurtulmak için ayrıntılı planlar hazırlayarak geçiren kızlarız. Seni sevdiğimi biliyorsun ama iyi bir intikam planının ne olduğunu bilemezsin..."

Josie, "Cinayet palyaçosu gibi giyinip dolabına saklanırsa," diye araya girdi.

Jasmine parmaklarını şıklattı. "Evet. Bu."

Riley, "Bunun kötü bir plan olduğunu bilmek için ergenliğim boyunca disiplin sorunu yaşamış olmam gerekmiyor," diye karşı çıktı. "Jasmine, senden korkunç planlar bekliyorum. Bu senin cazibenin bir parçası. Ama Josie, sen genellikle şeytani planlar yaparsın. Sahte örümcekler mi? Sen bundan daha iyisin."

Jasmine uzandı ve parmaklarıyla Riley'nin dudaklarını birbirine sıkıştırdı. "Kes sesini. Lance'i hiçbir kolluk kuvvetinin görmezden gelemeyeceği yasadışı bir eylemin ortasında yakalayıp topluma bir iyilik yapıyoruz. Ve senin kenarda oturmaya devam edip başkalarının kahramanlık yapmasına izin vermek istemen de bizim için sorun değil."

Riley kıpırdanarak Jasmine'in sıkıştıran parmaklarından uzaklaştı. "Hey, seni katil belediye başkanının elinden kurtardım ve Kanal 50'deki rehinelere kurtardım. Ben buna kenarda oturmak demezdim."

Jim elinde tahta bir kaşıkla kapıda belirdi. "Haberlerdeki medyum sen misin? Bu çok havalı! Hey, büyükanne iyi mi? Birkaç yıl önce öldü ve son yıllarında biraz acımasızdı, bu yüzden öbür dünyada hiç arkadaşı olmayacağından endişelendim."

Riley ona, "Psişik güçlerim biraz bozuk," diye açıkladı. Jim hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve Riley kendini suçlu hissetti. "Ama onları tekrar devreye sokar sokmaz nineni soracağım," diye söz verdi.

"Teşekkürler. Buna minnettar olurum. Kızlar bana ondan miras kaldı." Josie, "Plana geri dönelim," diye söze girdi.

Riley kararlı bir şekilde, "Sonunda kesinlikle hapse gireceğimiz bir şeyin parçası olmayacağım," dedi.

"Bunun ters gitmesine imkân yok," diye ısrar etti Jasmine.

10:43, 29 Ekim Salı

I Tüm planın cehenneme dönmesi beş dakikadan az sürdü.
Elbette, iyi başladı. Riley ve Jim, Jim'in bahçesinde kaldılar, Josie ve Jasmine yan odaya geçerken, çitteki havai fişek deliğinden bakıyorlardı.

Josie kapı zilini çaldı.

Jasmine elinde sahte örümceklerle dolu yedek çantasıyla garaja girdi.

Ne yazık ki hiçbiri Lance'in kapıyı alev silahıyla açacağını tahmin etmemişti.

Josie daha ağzından "Merhaba" kelimesini bile çıkaramamıştı ki, sarhoş gencin ona doğru fırlattığı ateş bulutundan kaçmak için bir çobanpüskülü çalışının içine yanlamasına daldı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Riley.

"O..." Jim bir sonraki havai fişek çukurunda çömelmiş, iki köpeği de kollarının altında futbol topu gibi tutuyordu.

Lance gecenin içine doğru geçirdi, sonra da kapıyı çarptı. Josie'nin kafası çalılıkların arasından fırladı.

"Tanrıya şükür," diye iç geçirdi Jim.

Ama minyon ama ölümcül kadın verandaya geri tırmanırken Riley başını sallıyordu. "Josie onu öldürecek."

"Bakın! Jasmine onun yatak odasında," dedi Jim.

Riley garajın köşesindeki pencereden Jasmine'in sahte örümcekleri konfeti gibi havaya fırlattığını gördü.

Riley inledi. "Lance'in dikkati dağınık değil. Şu anda üst kata çıkıyor olabilir- Kahretsin."

Lance görüş alanlarına girmeden bir an önce Jasmine'in örümceklerini durdurup pencereden kaybolmasını dehşet içinde izlediler.

"Kendimi *Arka Pencere* filmindeki Jimmy Stewart gibi hissediyorum," diye itiraf etti Jim.

"Alev silahı hâlâ yanında mı?" Riley panikle sesini iki oktav yükselterek sordu.

Majesteleri Jim'in kolunun altından gergin bir şekilde havladı.

Tam o sırada Josie ön kapıyı tekmeledi. Ama Lance bunu fark etmedi çünkü yatağını yakmakla meşguldü.

Riley ayağa fırladı. İyi bir kız olabilirdi ama Jimmy Stewart değildi. Grace Freaking Kelly'ydi ve arkadaşlarıyla birlikte hapse girecekti.

"Beni kelepçeli görürsen Santiago Araştırma'yı ara," dedi Jim'e kendini çitin üzerinden atarken.

"Çarşafların bu kadar yanıcı olduğunu bilmiyordum," dedi Jasmine. Atkuyruğu sarkmıştı ve her yerinde kül parçaları vardı.

Josie, "Sanırım sahte örümcekler süper bir hızlandırıcı görevi gördü," diye düşündü. Yanakları ve çenesi isle kaplanmıştı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Riley tersledi. Üzerinde Jim'den ödünç aldığı, dizlerine kadar inen bir sweatshirt vardı ve adamın Yorkie'lerinden birini tutuyordu. Mahallenin geri kalanının çoğuyla aynı kaldırımı paylaşıyorlardı.

Jim Riley'ye, "Onu saçlarından tutup evden dışarı sürüklediğine inanamıyorum," dedi.

"Josie yüzüne yumruk attıktan sonra çok iyi yürüyemedi ve merdivenlerden düştü."

Elleri kelepçeli ve çırpınan Lance örümcekler hakkında ulurken, iki memur yarı kucakta, yarı sürüklenerek götürülürken seyircilerin hiçbirisi fazla üzgün görünmüyordu

onu bekleyen bir devriye arabasına götürdü. Arkasında, evinin ikinci katından alevler yükseliyordu.

"O kadar güzel ki," diye fısıldadı Jim, Highness'ın kürkündeki bir damla gözyaşını silmek için duraklayarak.

Josie ateşe doğru başını salladı ve topuklarının üzerinde geriye doğru yuvarlandı. "Bunu müşterin için belgelemen gerekmiyor mu?" diye sordu Riley'e.

Başını sertçe salladı. "Kimse bir şey belgelemiyor. Biz burada hiç bulunmadık. Biri bizi görüp sorular sormaya başlamadan önce gidelim."

"Riley Thorn, burada ne yapıyorsun?"

Çavuş Mabel Jones uyarı şeridinin diğer tarafından yaklaşırken Riley Jim'in kapüşonuna daha fazla gömülmeye çalışarak "Kahretsin," dedi.

"Sadece yürüyüşe çıkmıştık," dedi Jasmine, kolunu Riley'nin kolunun arasından geçirerek.

"Evet," diye onayladı Josie. "Arkadaşımız Jim'in gece yürüyüşleri için güzel bir mahallesi var."

Jim elinde bir köpekle el salladı. "Bu Majesteleri."

"Yürümek," diye mırıldandı Riley. "Yürümeyi severiz." Jasmine ve Josie ona karşı taraftan dirsek atınca homurdandı. Prenses bile ona aptalmış gibi baktı. Yorkie'ler çok yargılayıcı olabiliyordu. "Burada ne işin var senin? Burası senin için nehrin yanlış tarafı değil mi?"

"İki alarmlı bir yangın, bu yüzden ekstra birimler çağırdılar," diye açıkladı. "Ayrıca geceyi erkek arkadaşında geçiriyordum." Mabel, yavru köpekli bir takvimden yeni çıkmış gibi görünen uzun boylu, yakışıklı bir itfaiyeciye başıyla işaret etti. Bir hortumu Rhinehard'ların araba yoluna doğru sürüklemekten önce ona bir öpücük kondurdu.

"Vay canına," dedi Jasmine. "İyi iş çıkardın."

"Teşekkürler. Bir dakikan var mı?" Mabel Riley'ye sordu.

"Eee. Uh. Elbette." Riley köpeği Josie'ye verdi ve kıvrımlı polisi olay yeri şeridinin ilerisinde takip etti, tanıdığı tek avukatla birlikte tutuklanmak üzere olduğu için karakoldan hangi avukatı araması gerektiğini merak ediyordu.

"Tamam. Bunu benden duymadın," diye başladı

Mabel. "Neyi duymadım?"

"Sana henüz söylemediğim şey."

"Ah, doğru." Riley başını salladı ve kundakçı bir aptal gibi davranmamak için kendini zor tuttu.

"Bugün evinize gelen o boş rakam var ya? Parmak izini araştırmışlar. Wilson Trots adında bir FDA veri denetçisine aitmiş."

Riley kaşlarını çattı. "FDA, Gıda ve İlaç İdaresi mi?"

Mabel kalabalığı tarayarak başını salladı. "Santiago ve Weber'in bu bilgiyle ilgilenebileceğini düşündüm."

"Teşekkürler, Mabel. Yani, Çavuş," dedi Riley. "Mesajı aldıklarından emin olacağım."

"Belki de Weber'e sana benim söylediğimi söyleme. Doğru ve yanlış konusunda kafası çok karışık," diye önerdi Mabel.

Riley, "Bu arada, beni ve arkadaşlarımı burada gördüğünüzden bahsetmeseniz iyi olur," dedi.

Mabel'in kaşları alnına doğru kalktı. "Bana bu karmaşayla bir ilgin olduğunu söylemiyorsun *değil* mi?"

Başını şiddetle salladı. "Hayır. Hayır. Hayır. Kesinlikle olmaz. Sadece Kellen'in bu işle bir ilgimiz olduğunu düşünmesini istemiyorum. Onun ne kadar şüpheli olduğunu biliyorsun."

Çavuş ona korkulu gözlerle baktıktan sonra içini çekti. "Pekâlâ. Ama yalnız, sarhoş, hormonlu bir delinin sebep olduğu anlaşılan bu yangınla ilgili bilmem gereken bir şey varsa, nezaketen ararsanız sevinirim."

Tam bu sırada, Lance yakındaki bir polis aracının arka koltuğundan örümcekler hakkında ulumaya başladı.

"Kesinlikle," dedi Riley. Gözleri o kadar büyümüştü ki kafasından fırlayacaklarından korkuyordu.

Mabel, "Kimse yanlış bir fikre kapılmadan hepiniz buradan gitseniz iyi olur," dedi.

Riley omzunun üzerinden cipinin iki itfaiye aracı ve bir ambulans tarafından engellendiği yere baktı.

Lanet olsun.

Arkadaşlarına doğru geri dönmeye başladı, sonra durdu ve telefonunu çıkardı.

Riley: Parmak Wilson Trots'a ait, FDA denetçisi.

Lanet olsun, Thorn! Woo-woo'n tekrar çevrimiçi oldu mu?

Keşke. Camp Hill'deki bir yangında Mabel Jones'a rastladım. Sakın sorma. Telefonu anında çaldı ve Nick'in gamzeleri ekranda parladı.

"Merhaba," diye cevap verdi.

Nick, "Ateş derken, bir grup sarhoş üniversite öğrencisiyle birlikte şenlik ateşinde olduğunuzu ve gerçek bir ateş yakmadığınızı kastediyor olsanız iyi olur," dedi.

"Sana sorma demiştim," diye hatırlattı ona.

"Eve döndüğünde seni kesinlikle ürkütücü, kokulu dolaba kilitleyeceğim."

"Bu biraz zaman alabilir. Cumberland County'deki kurtarma araçlarının yarısının yanına park etmiş durumdayım."

"Seni bırakmamı ister misin? Burada mola verip on dakika içinde orada olabilirim."

"Hayır. Sen kendi tarafında çalışmaya devam et. Biz bir araç buluruz. Weber'e Mabel'ın parmak kaynağı olduğundan bahsetme. Ya da yangında olduğumuzdan. Ne kadar şüpheli olduğunu biliyorsun."

Nick'in iç çekişi üçüncü kategori bir kasırğa gibiydi. "İyi."

"Lucore'u araştırmada bir ilerleme kaydedebildiniz mi?"

"Weber'in Brian'ın şirket sunucularına girmesi konusunda bir pislik gibi davranması yavaş ilerliyor. İşleri kitabına göre yapmak aptalca ve sinir bozucu."

"Zavallı bebek," diye alay etti Riley.

"Fazladan parmakları olan iri bir adam için gözünüzü dört açın. Kızımın kendini daha tehlikeli durumlara sokmasını istemiyorum."

İkinci kattaki bir pencere kırıldı ve camlar araba yoluna yağdı. "Sorun değil. Gitsem iyi olacak. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Thorn," dedi şefkatle. "Ama eve döndüğünde seni kesinlikle dolaba kilitleyeceğim."

Bağlantıyı kesti ve arkadaşlarının yanına döndü. Jasmine bir itfaiyeciyle flört ediyordu ve Jim hâlâ cam gibi gözlerle yangına bakıyordu.

"Bu da neydi şimdi?" Josie sordu.

Riley Jim'e doğru başını sallayarak, "Yok bir şey," dedi. İşaret parmağını kaldırdı ve oynattı. Josie ipucunu anladı ve ona soğuk bir baş hareketiyle karşılık verdi.

"Bu sefer çok ileri gitti," diye bağırdı tanıdık bir ses.

"Kahretsin," diye fısıldadı Riley, Nick'in babası Miguel Santiago ekose bornozu ve ev terlikleriyle sokakta hışımla ilerlerken Jim'in arkasına saklandı.

"Miguel, kendini rezil ediyorsun." Nick'in annesi Marie, ipeksi siyah bir pijama ve ona uygun bir bornoz giymiş, kocasını takip ediyordu.

"Ha?" Miguel'in kulakları ağır işitiyordu ve bunu kabul etmeyi reddetti. "Bir gösteri!"

"Kim bir gösteri?" "Sen!"

Marie bağırdı.

"Tanrım, kadın. Sokağın ortasında bağırmayı kes. İnsanlar bakıyor," dedi Miguel ona.

Jim sağa doğru kaydı ve Riley kendini onun sırtına yapıştırdı. "Kımıldama," diye emretti.

"Jimmy, burada neler olduğunu biliyor musun?" Miguel sordu. "Bir ev yangını gibi görünüyor Bay Santiago," dedi Jim, bariz olanı belirterek.

"Bunu görebiliyorum," diye homurdandı Miguel. "Kim yak t ı orayı? Şu terbiyesiz serseri çocuk yaktı, değil mi?"

"Miguel," diye tısladı Marie.

"Ne? Onun turuncu tulum giymeye mahkûm bir serseri olduğunu söyleyen sendin," dedi Miguel.

"Josie! Burada ne işin var?" Marie şaşırılmış bir sesle sordu. Riley tam bir yaltaklanma moduna geçti.

"Hey, Marie. Selam Miguel. Arkadaşımız Jim ile takılıyorduk," dedi Josie.

"Biz kim? Yeğenim burada mı?"

"Hayır, Brian bu gece çalışıyor. Ben Jasmine ve Riley ile buradayım, sen ne yapıyorsun?"

Lanet olsun.

Riley büyük bir isteksizlikle kendini Jim'in sırtından kurtardı.

Marie kolonoskopi için duyduğu heyecanla, "Ah, sensin," dedi.

Miguel selamlama yerine, "Nicky ile restorana uğrayıp yeni risotto'mu denemelisiniz," dedi.

"Elbette. Bu harika olur," dedi Riley, evin patlamasını ve herkesin dikkatinin dağılmasını dileyerek.

"Jim'le ne yapıyorsun?" Marie gözlerini şüpheyle kıсарak sordu.

"Santiago'ları tanıyor musun?" Jim sordu.

"Onlar erkek arkadaşımın ailesi," diye açıkladı Riley.

Marie, "erkek arkadaş" kelimesini duyduğunda ürpermesini neredeyse engellemeyi başarmıştı.

"Kutsal inek! Nick Santiago'yu yuva kurmaya ikna eden kız sen misin? Bültenden sonra söylentiler duymuştum ama inanmamıştım," dedi Jim. "Aferin sana."

"Teşekkürler," dedi Riley.

Marie öfkeyle burnunu çekti. "Evet, bakalım dayanabilecekler mi?"

"Bu arada, sanırım gitme vaktimiz geldi," dedi Riley. "Perşembe günü Nick'in sürpriz partisinde görüşürüz çocuklar."

Marie, "Evet. Lütfen Wander'a davetiniz için minnettar olduğumuzu ve onu görmeyi dört gözle beklediğimizi söyleyin," dedi.

"Wander kim?" Miguel sordu.

Marie Josie'ye, "Brian'a selamımızı söyle, canım," dedi.

"Sanırım iyi gitti," dedi Jasmine caddenin ortasına doğru yürürlerken.

30 Ekim Çarşamba, sabah 5:46

"P "Pantolon giy, dostum."

Bir ayak Nick'in kaburgalarını dürttü. "Ugh. I don't wanna go to Okul, anne," diye homurdandı.

"Ben senin annen değilim ve senin aletini görmek istemediğimden de eminim." Nick tek gözünü araladı ve kendini yorgun bir yüzle karşı karşıya buldu.

Kellen'a ve ofisinin tavanına bakıyordu. Halı kışına sert ve cızırtılıydı.

Kuzeni bir esnemeyle ortaya çıktı. Brian'ın gözlükleri yamuktu ve çenesi sarı kirli sakallarla kaplıydı. "Hâlâ şu uykuda striptiz olayını mı yapıyorsun? Klasik Nicky."

"Saat kaç?" Nick yerde tüm vücudunu esneterek sordu.

"Ciddi misin dostum?" Kellen inledi ve arkasını döndü.

"Neredeyse şafak söküyordu. Lucore'un mali tablolarını incelerken uyuyakalmışsınız," dedi Brian.

Nick ayağa kalktı ve Burt'ün göğsüne bir günaydın yumruğu indirdi. "Hey, dostum."

Kellen, "Santiago, eğer lanet olası pantolonunu giymezen, suratına yumruk atmaya başlayacağım," dedi.

Burt kısa ve keskin bir havlama sesi çıkardı ve odadan dışarı fırladı.

"Vücudum konusunda çok rahatım. Kızların eve geldiklerinde bizi uyandırmadıklarına inanamıyorum," dedi Nick, telefonunu ararken.

Brian telefonuna bakarak, "Çünkü eve gelmediler," dedi.

"Ne?" Nick havladı.

Tam o sırada Riley, Josie ve Jasmine, Burt'ün mutlu bir şekilde onları takip etmesiyle birlikte odaya girdiler. Nick, geceyi üzerinde çalışarak geçirdikleri raporlardan biriyle üstünü örterken, tam bir felaket olduklarını fark etti.

Üçü de kir içindeydi, yüzleri isle kaplıydı. Riley'nin üzerinde kendisine dört kat büyük gelen bir sweatshirt vardı. Önünde *Big Al's Gym* yazıyordu ve bir çift şişkin pazı ile çerçevelenmişti.

"Yine mi soyunuyorsun Nicky? Yoksa bir seks partisine mi girdik?" Josie sordu. Brian'ın yanağına bir öpücük kondurdu ve onun kucağına yığıldı.

Brian, "Krep ve ev yangını gibi kokuyorsun," diye belirtti.

Kocasının saçlarını karıştırdı. "Gözetim altında olduğunuzu biliyor muydunuz?"

"Ciddi misin?" Nick tersledi.

Josie, "Yan tarafta park etmiş plakasız bir araba ve içinde dürbünlü bir çift kafa var," diye açıkladı.

"Ne bekliyardun Nicky?" Kellen sordu. "Susam'ı, Tommy'yi ve parmak adamı arıyorlar ve ikimize de güvenmiyorlar."

Riley esneyerek Nick'in kot pantolonunu masasının altından çıkardı ve ona uzattı. İçine girdi, sonra da açık bir dosya çekmecesinde bulduğu gömleği kullanarak yüzündeki lekeleri sildi.

"Çok tatlı," dedi başka bir esnemeyle.

"Hangi cehennemdeydiniz? Uyandığımdan beri geçen on saniye içinde çok endişelendim ve Brian dün gece eve gelmediğini söyledi."

"Yangından sonra ailenle karşılaştık ve sonra rahatlatıcı yiyeceklere ihtiyacım vardı, bu yüzden bir Lyft çağırdık ve yeni arkadaşımız Jim'i bir lokantaya götürdük. Altı tane krep yedim. Bunlar şeker paketleri mi?" diye sordu ofisi tarayarak.

"Ne yangını?" Kellen sordu.

"Annemin insanlar üzerinde böyle bir etkisi var," dedi Nick. Boş şeker torbalarından birini çöp kutusuna doğru tekmeledi.

Riley ellerini kalçalarına koydu. "Cadılar Bayramı şekerlerimizin hepsini sen mi yedin?"

"Şeker mi şaka mı bu gece!"

"Beynimizi yakıtla beslemek zorundaydık," dedi.

"Bu arada, merak eden olursa diye söylüyorum, bir paket parıltılı jelibon yerseniz kör edici bir baş ağrınız olur," diye araya girdi Brian.

"Ne yangını?" Kellen sordu. Saçları kafasının her tarafına tutam tutam yayılmıştı. Çoğunlukla uykusuz geçen ikinci gecenin ardından gözleri o kadar kızarmıştı ki vampir sanılabilirdi.

"Bok gibi görünüyorsun," diye gözlemlledi Jasmine. "Hiç duş almaz mısın?"

Riley Nick'e başını salladı. "Dışarı çıkıp daha fazla şeker almak zorunda olduğuma inanamıyorum. Herkese sandviç falan yapamaz mıydın?"

"Pekâlâ. Herkes yorgun ve huysuz, o yüzden yapacağımız şey şu," diye duyurdu Nick. "Herkesin kendini toparlaması için beş dakika ayıracağız. Sonra hepimiz duş almak ve uyumak için ayrı ayrı evlerimize gideceğiz. Saat beşte tekrar burada toplanacağız ve bundan sonra ne yapacağımıza karar vereceğiz. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diye herkes yorgun bir sesle yankılandı.

"Harika. Ben başlıyorum," diye ısrar etti Nick. Yerden bir çıktı aldı ve havaya kaldırdı. "Wilson Trots, Arizona'da klinik ilaç deneylerinden elde edilen verileri inceleyen bir Gıda ve İlaç İdaresi denetçisiydi. *Öyleydi* diyorum çünkü dün Henchman Igor'un teslim ettiği parmak onun parmağıydı. Trots dün işe gelmeyince kayıp olduğu bildirildi. Yerel yetkililer evini dağıtılmış halde buldu. Büyük ihtimalle gökyüzündeki büyük saati yumrukluyor. Götür onu, Brian."

Kuzeni kollarını başının üzerinde gerdi ve yüksek sesle esnedi. "Lucore Laboratuvarlarını araştırdık. Yasal olarak toplayabildiğimiz şey" -durakladı ve Kellen'a sert bir bakış fırlattı- "ilaç sektöründe yepyeni bir şirket olduklarıydı. Arizona'da kurulmuş. İnternette herhangi bir varlıkları yok gibi görünüyor. Ama şirket yetkililerinin bir listesini buldum. Lurlene ve Royce Lionworth ile Sesame ve Tommy Hemsworth."

"Lucore'un şişelerle bağlantılı olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Ne şişesi? Ne ateşi?" Kellen sordu. Döndü ve bir süre Jasmine'e baktı. "Öpüştük mü?"

"Öpüştük mü? *Öpüştük mü?*" Jasmine tekrarladı. "Anneni kızdırmak için sana üzgün hayatının en iyi öpücüğünü verdim ve sen öpüşüp öpüşmediğimizi soruyorsun."

"Sarhoştum! Ne şişesi? Ne ateşi?"

Riley kazağının cebinden telefonunu çıkararak, "Şişelerden bahsetmişken," dedi.

"Kimin gömleği bu?" Nick, kızın kesinlikle başka bir erkeğin kıyafetlerini giyiyor olmasından hoşlanmayarak sordu.

"Jim'in," dedi Josie, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Bayan Penny'nin laboratuvar teknisyeni hem kolayca rüşvet alabilen hem de işinde harika biri çıktı," diye devam etti Riley. "Gece boyunca çalıştı ve ona verdiğim şişedeki bileşikleri izole etti. Egzotik bitki özleri içeren organik bir bitkisel formül olduğunu söyledi. Piyasada bulunan bir şey değil. Ama sıvı kokain de değil."

"Jim kim?" Nick sordu.

"Ailenizin komşusu," dedi Riley. "Onunla tanıştık ve kesinlikle hiçbir şeyi ateşe vermedi."

Kellen, "Şişeler ve yangın hakkında bir kez daha soru soracağım ve eğer biri bana cevap vermezse, insanları tutuklamaya başlayacağım," dedi.

"Görevden uzaklaştırıldın. Kimseyi tutuklayamazsın," dedi Nick ona bakmadan. "Spor salonundaki iri yarı Jim mi? Hiç karbonhidrat yemez mi? İki küçük köpeği oyuncak ayı gibi yanında taşır mı?"

"Bu o adam. Selam söylüyor bu arada. Bir sweatshirt ödünç almak zorunda kaldım çünkü Lance onu evindeki yangından çıkardıktan sonra üzerime kustu. Ama şimdi annen bir ilişkim olduğunu düşünüyor."

"Kesinlikle öyle değil," diye araya girdi Jasmine. "Değilsin, değil mi?"

"Hiç geçmeyecek türden bir baş ağrım var," dedi Kellen ve kanepeye çöküp başını ellerinin arasına aldı.

"Bir şişe ibuprofen paylaşmak ister misin?" Riley ona katılarak teklif etti.

Kellen, "Dünyada şu anda hayatım hakkında daha iyi hissetmemi sağlayacak kadar ibuprofen yok," diye yakındı.

Nick, "Pekâlâ, narkotikten olmadığını kanıtlayana kadar bilmesi gereken Weber dışında herkes evine gidip biraz uyusun," diye duyurdu.

"Uyumanın ne anlamı var ki? Yine boktan bir hayata uyanacağım," diye yakındı Weber gitmek için ayağa kalkarken.

"Eğer uyumayacaksan, en azından bir duş al. Cumartesi gecesinden sonra gece kulübü pisti gibi kokuyorsun," dedi Jasmine yardımsever bir şekilde.

Josie Brian'a, "Hadi gidip biraz uyuyalım ve seks yapalım," dedi.

Brian onları kapıya doğru götürürken neredeyse lastik yakıyordu. "Görüşürüz, ezikler!"

"Evime geri dönmeyeceğim. Eğlencenin hiçbirini kaçırmak istemiyorum," diye açıkladı Jasmine.

Riley, "Orayı kullanan herkes kaybolduğu için Susam'ın odasında uyuyabilirsin," diye teklif etti.

Nick ona doğru ilerledi ve onu kanepeden çekti. "İyi iş, Thorn. Bir laboratuvar teknisyenine rüşvet verdin, bir zorbayı yendin, birini yangından kurtardın ve bir gecede ailemle karşılaşmaktan kurtuldun. Etkilendim."

"Bu şartlar altında bunun bir iltifat olup olmadığından emin değilim," diye itiraf etti Riley.

Ön kapı pat diye açıldı ve Lily dörtlüye içeri girdi. Saçında bigudiler vardı ve pembe ev paltosu rüzgârda dalgalanıyordu. Nick'e şöyle bir baktı ve ayağını yere vurdu. "İki kere lanet olsun!"

"Bu kadar erken saatte burada ne işin var?" Riley sordu. "Her şey yolunda mı?" Lily telefonunu sallayarak, "Josie bana Kod Adam Fanny diye bir mesaj attı," dedi. "Fanny nerede?" Bayan Penny bastonuna sertçe yaslanarak oflaya puflaya görüş alanına girdi. Üzerinde erkek boxer şortu ve üzerinde *Grammy* yazan bir kazak vardı.

Sarılmalar en iyi sarılmalardır.

"Çok geç kaldık," dedi Lily üzüntüyle.

Bayan Penny, "Kardiyom üzerinde çalışmalıyım," diye yakındı.

16:32, arşamba, 30 Ekim

Riley yine parlayan gözleri olan yaratıkla ilgili bir rüyadan irkilerek uyandı ve saate baktı. İnledi. "Nick?"

"Mmm?" diye mırıldandı, yüzü kızın saçlarına gömülmüştü.

"Kalkmalıyız. Yarım saat içinde herkes burada olacak." "Mmm. Umurumda değil. On beş saat daha uyuyalım ve sonra cinsel organlarımızı hissetmeyene kadar seks."

Esnedi. "Kulağa ne kadar harika gelse de, onları içeri almazsak kaç cam kıracaklarını bir düşünün."

İnledi. "Buraya taşınmanın bize mahremiyet sağlayacağını sanıyordum. Çıplak Salılar ve mutfak seksi yapmamız gerekiyordu."

"Gamzelerini suçluyorum. İnsanları kendilerine çekiyorlar," dedi ve kendini onun elinden kurtardı. "Hadi gel. Gidip şu gizemi çözelim ve daha fazla aptal şeker alalım." Adamın çok sert, çok çıplak poposuna bir tokat attı. Ve sonra kıkırdadı.

"Kıçıma mı gülüyorsun?" Başına çektiği yastık yüzünden sesi boğuk çıkıyordu.

"Arkanda da gamzelerin olduğunu bilmiyordum," diye alay etti. Adam poposunun yanaklarını sıkarak ikiz gamzeleri daha da derinleştirdi ve kadının tekrar gülmesine neden oldu. "Bunu aynada çalıştın, değil mi?"

Nick bir dirseğinin üzerine yuvarlandı, uykulu ve seksi görünüyordu. "Kokulu Dolap'taki molandan sonra sahile gideceğiz ve nerede olduğumuzu kimseye söylemeyeceğiz."

Burt iri gövdesini gererken mutlu bir esneme sesi çıkardı.

Kadın sıırttı. "Beni ve Burt'ü de say."

Günün geri kalanının onlar için ne getireceğini bilmeyen Riley, her ihtimale karşı tamamen siyah giyinmişti. Alev geciktirici giysilere bakmayı aklına not etti. Nick dolabın içinde ona katıldı ve raftan temiz, düzgünce katlanmış bir kot pantolon çekti. "Tommy'yi Susam'dan daha çok özlediğimi söylemeliyim. Temiz çamaşırları, evde pişen yemekleri, poker masamın sallanan ayağını bile tamir etti."

Riley, "Gerçekten iyi bir ev kocasıydı," diye itiraf etti. Kollarını Nick'e arkadan doladı ve onu sıktı. "Bir de iyi tarafından bak. Bu karmaşa sona erdiğinde ve davaları çözmek için para almaya geri döndüğümüzde, belki kendi ev kocamızı işe alabiliriz."

"Bu ses-"

Tiz bir çığlıkla sesi kesildi.

Riley kapıya doğru koşarken, "Bu Jasmine," dedi.

Nick onu belinden yakaladı ve geriye doğru çekti. Silahını kılıfından çıkararak, "Arkamda kal, Thorn," diye emretti.

Merdivenlerden karşı kanada doğru koşarlarken Riley, "Evde kaç kez silah çekmek zorunda kaldın, çok saçma," dedi. Tam yanlarına vardıklarında Susam'ın odasının kapısı açıldı ve Jasmine uçarak dışarı çıktı.

Üzerinde Riley'den ödünç aldığı kıyafetler vardı.

Riley'nin alnında bir göz maskesi yamuk duruyordu. "Sorun nedir?" Riley sordu.

"Bilmiyorum. Uyandım ve bir şey bana bakıyordu!" "Ne demek 'bir şey'?" Riley sordu.

Nick yarı histerik Jasmine'in etrafından dolandı ve odayı süpürmek için içeri girdi.

Jasmine ellerini yüzüne götürdü ve yavaşça başını salladı. "Bilmiyorum. Bir an mışıl mışıl uyuyordum, ateşli itfaiyecileri hayal ediyordum. Sonra yatakta yanımda bir şey hissettim. Göz maskemi çıkardım ama perdeler kapalı olduğu için karanlıktı ve göz maskesi biraz sıkı olduğu için her şey bulanıktı."

"Jasmine, ne gördün?" Riley sordu.

"Bilmiyorum. Büyük, beyazımsı bir leke... Sanırım."

"Hâlâ rüya görüyor olman mümkün mü?" Riley arkadaşını odadan uzaklaştırarak sordu. Nick'in odayı aradığını duyabiliyordu.

"Kahretsin, hâlâ kokuyor," dedi dolabı açtığında. "Belki mi? Sanırım?" Jasmine itiraf etti.

Nick onlara döndü ve başını salladı. Riley odada saklanan beyaz bir leke bulmadığı için rahatlaması mı yoksa Jasmine'in ruh sağlığı için endişelenmesi mi gerektiğini biliyordu.

"Hadi biraz kahve içelim ve bir şeyler atıştıralım. Midene bir şeyler girdiğinde kendini daha iyi hissedersin" diye öneride bulundu.

"Biraz tekila alabilir miyim?" Jasmine inledi.

Riley arkadaşının elini okşadı. "Elbette."

Aşağı indiklerinde mutfakta taze bir cezve kahve buldular. Ayrıca Lily ve Fred'i dört tepsi kek için tartışırken buldular. Her yerde krema vardı.

Riley şimdi Tommy'yi *gerçekten* özliyordu.

"Sana turuncunun çok turuncu olduğunu söylemiştim," diye yakındı Fred. "Balkabağına benzemesi gerekiyor," diye ısrar etti Lily.

Bay Willicott masada oturmuş, turuncu-siyah flamalar örüyordu. Siyah melon şapkalı bir takım elbise giymişti ve üst dudağına yapıştırılmış küçük bir bıyığı vardı.

"Sizin yıkacak kendi eviniz yok mu?" Nick sordu.

Lily, Riley'ye dönmeden önce, "Ah, Nick, şımarık popolu komik bir adam," dedi. "Al bakalım. Bunu dene." Riley'nin ağzına bir kek tıktırdı.

"Mmm. Güzel," dedi Riley ve diğer yarısını Jasmine'e uzattı.

Fred, "Ev çok cereyan yapıyor, çatısı da yok," diye açıkladı. Peruğunun ortası koyu kahverengiydi ve içinde yeşil bir krema vardı.

"Dün gece bütün gece hayalet sesleri duydum. Gümbürtüler ve küfürler," dedi Lily. "Sanırım bir poltergeist'ımız olabilir. Heyecan verici değil mi?"

"Çok heyecan verici," dedi Riley, Nick ve Jasmine'e fazladan büyük kahve fincanları uzattıktan sonra kendisi için de bir tane doldurdu.

Nick, "Çatıyı tamir ettireceğini sanıyordum," diye söze girdi. "Sana üç saygın müteahhidin adını verdim."

Fred onlara, "İlki mürettebat kendilerine bakılmasından hoşlanmadığı için işi bıraktı," dedi.

"Gözetlemek mi?" Riley bu soruyu sorduğuna pişman olacağını bilerek sordu.

"Evet. Lily ve Bayan Penny otoparkta çim sandalyelerde oturdular ve işçileri numaralandırılmış işaretlerle sıraladılar."

"Lily, hatırlat da sana cinsel tacizi bir daha anlatayım," dedi Riley esnerken.

"İkinci müteahhit bizi dolandırmaya çalışıyordu," dedi Lily, bir kekin üzerine ve ocağın üstüne siyah krema fışkırtarak. "Makaslar da dahil olmak üzere tüm çatının yeniden inşa edilmesi ve değiştirilmesi gerekiyormuş gibi davrandı. Bu saçmalığa inanabiliyor musun?"

Nick, "Öyle ve onlar da öyle," diye karşı çıktı.

"O çatı üç kuşak boyunca ayakta kaldı. Neden şimdi birdenbire değiştirilmesi gerektiğini anlamıyorum," diye ısrar etti Lily.

"Yetmiş yıl birdenbire geçmez."

"Merak etmeyin. Willicott ve ben bir göz attık ve o makaslar sapasağlam," dedi Fred.

Nick gözlerini devirdi. "Eğer tamir ettirmezseniz, bütün çatı çökecek ve hepimiz yürüyen krepler olacaksınız."

Lily onun yanağını okşadı. "Bizim için endişelenecek kadar iyi bir çocuksun."

"Yarın buraya bir müteahhit getireceğim ve sen de onları korkutmayacaksın. Anladın mı?"

"Sadece sevimli olduklarından ve dolandırıcılık yapmadıklarından emin ol," diye ısrar etti Lily. "Bu kekler ne için?" Nick sordu.

Lily gergin bir şekilde kıkırdadı.

"Bunlar kesinlikle sürpriz bir parti için *değil*," dedi Fred. Riley'ye abartılı bir göz kırptı.

Sanki bir işaretmiş gibi Bay Willicott flamalarını yere bıraktı ve üzerinde "*Sürpriz*" yazan bir tabela kaldırdı.

Riley parmaklarını şıklattı. "Charlie Chaplin!"

Bay Willicott burnunu oynattı. Sahte bıyığı üst dudağında ileri geri hareket etti.

"Ooooooh," dedi Nick. "Onun sivil Hitler olduğunu sanıyordum."

Bay Willicott ona orta parmağını göstererek Riley'nin kahvesine tükürmesine neden oldu.

Kapı zili çaldı ve Nick ile Riley bakiştılar. "Umarım başka bir vücut parçası değildir," diye fısıldadı.

Nick kahvesini bıraktı ve silahının kılıfını tekrar çıkardı. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Yaşlı izleyicileri gözlerini bile kırpmadı.

Neyse ki bir vücut parçası teslimatı değildi. Gabe, Wander ve Riley'nin yeğenlerini ön verandada buldular. Nick silahını beline geri soktu.

Kızlar hep bir ağızdan "Şeker mi şaka mı?" diye şarkı söylediler. River ve Rain Wonder Woman gibi giyinmişlerdi. Janet uzun bir etek giymiş, gözlük takmış ve topuz yapmıştı. Gabe ve Wander cinsiyet değiştirmiş Sonny ve Cher gibi giyinmişlerdi.

Riley inledi. "Kahretsin! Şekeri unuttum. Acaba zamanında teslim alabilir miyim?"

"Hey, çocuklar. Kim güzel konserveler ister?" Nick teklif etti.

"Ben!" Janet onun yanından koşarak eve girdi.

"Kim olması gerekiyor?" Riley başparmağını Janet'a doğru uzatarak sordu.

"Marie Curie, radyumu keşfeden bilim adamı," diye cevap verdi Gabe. Uzun, siyah Cher saçlarını omzunun üzerinden savurdu.

Wander içeri girip Riley'nin yanağına bir öpücük kondurarak, "Raphael kızları şeker mi şaka mı oynamaya götürecek, biz de bu gece size yardım edelim dedik," dedi. Sahte bıyığı gıdıklanıyordu ve okaliptüs gibi kokuyordu. Süet bir yeleğin altına şal desenli bir gömlek ve İspanyol paça bir pantolon giymişti.

"Güzel bıyık," dedi Riley.

Wander sırtıttı. "Teşekkürler. Burun tıkaçı takmak zorunda kalmamak için uçucu yağlara batırdım."

Riley, "Çok nazıksınız ama şu anda bir işin ortasındayız," dedi.

Kız kardeşi, "O zaman şaka mı şeker mi yapanlarla biz ilgileniriz, sen de ne yapman gerekiyorsa ona odaklanabilirsin," dedi.

"Teşekkür ederim. Dağıtacak yiyecek bulma konusunda da iyi şanslar. Biri bütün jelibonları yemiş," dedi Riley Nick'i göstererek.

Sakızlı solucan hırsız kapıyı kapattı ama kapı kendi kendine açıldı.

Yeni duş almış Kellen kot pantolon ve kazakla içeri girdi. Riley onu daha önce hiç gündelik kıyafetlerle gördüğünü hatırlamıyordu. "Hâlâ yan kapıdan evi izliyorlar," diye rapor verdi. "Kim olduğunu tam olarak göremedim."

"Şu haline bak, gerçek bir erkek gibi giyinmişsin," dedi Jasmine.

Kellen, "Görüyorum ki birkaç saatlik uyku seni başımın belası olmaktan kurtarmamış," diye gözlemledi.

Brian ve Josie Brian'ın ofisinden girdiler.
Nick kapıyı tekrar kapattı. "Sanırım işe koyulma vakti geldi." "Bizi besliyorsun, değil mi?" Josie talep etti.
"Pizza sipariş edeceğim," diye söz verdi Riley.
"Yeşil biber ve siyah zeytin," dedi arkadaşı. "Et severler," dedi Nick ve Kellen birlikte.
Wander, "Bize mantar ve ıspanak lütfen," dedi.
Lily mutfak kapısından başını uzattı. "Benimkinde fazladan sosis var. Sosis festivali yapalım!"
Bay Willicott'un başı Lily'nin başının üstünde belirdi. Elinde bir işaret vardı. *Pepperoni*.
"O tabelayı öylesine mi yaptı, yoksa birilerinin pizza alma ihtimaline karşı buraya gerçekten sucuk tabelasıyla mı geldi?" Nick sordu.
Riley iç çekti. "Muhtemelen asla bilemeyeceğiz."
"Brifingi yemek odasında yapacağım. Oturacak daha çok yer var ve sizin ucubeler mutfakta ne halt ediyorsa ondan daha uzakta."
Riley kolunu Nick'in beline dolayarak, "Sanırım *bizim* tuhaf tipleri kastediyorsun, bebeğim," dedi. "En azından şeker mi şaka mı gecesinde polisler kimin gelip gittiğini takip edemeyecek."
"Biz de öyle Thorn," dedi Nick.
"Oh." Olayın ciddiyeti ona çarptı. Bütün akşam kostümlü yabancılara kapıyı açmaları bekleniyordu. Kötü bir adam için Harrisburg'un geri kalan nüfusunun arasına karışmak çok kolay olurdu. "Bu gerçekten hiç iyi değil."
"Aynen öyle."
Pizza siparişini verdi, birkaç sürahi su doldurdu ve sonra yemek odasındaki diğer herkese katıldı.
Nick kapıyı kapattı.
Hepsi masanın etrafındaki yerlerine oturdular. Birisi, büyük olasılıkla Tommy, birkaç gün önce düşen avize ve sıvanın kırık parçalarını temizlemişti.
Masanın etrafındaki arkadaşlarına baktı. Onlar yorgunlukla savaşıyor ve cevaplar arayan endişeli vatandaşlardan oluşan bir orduydular.
Nick ve Kellen aynı anda konuşmaya başladılar, sonra durup birbirlerine baktılar.
"Önden buyurun," dedi Nick.

"Tamam. Güzel. Departmandaki kaynaklarım Susam, Tommy ve kimliği belirlenemeyen şüphelinin hâlâ kayıp olduğunu iddia ediyor," dedi Kellen. "Ama limuzin artık tren istasyonunda park halinde değil."

"Yani ya çekildi ya da biri geri almaya geldi," dedi Nick. "Wu'nun BOLO'ya Wilhelm'i ve limuzini nasıl eklediğini görünce, ben Sanırım ikincisi," diye açıkladı Kellen.

Nick, "Önce onlardan birine ulaşmamız gerekiyor," dedi. "Tommy'nin bu bölgede hâlâ ailesi var. Josie, sen ve Weber gidip bilgi almak için onları sıkıştıracaksınız. Büyük ihtimalle kaçtığında oraya gitmiştir."

"Masum bir sivil haraca bağlamayacağım," diye tersledi Kellen.

Josie, "Bunu iyi kötü adam ve kötü kötü adam oynamak gibi düşün," diye önerdi. "Senin iyi kötü adam olmana izin vereceğim."

Nick kuzenine döndü. "Brian, Lionworth'lerin nerede olduklarını bulmanı istiyorum. Kasabaya Boyunsuz'la gelmediklerinden emin ol."

Başını salladı ve dizüstü bilgisayarını açtı. "Tamamdır."

"Riley, sen ve Jasmine tren istasyonunu gözleyin. Susam'ın resmi olarak rüzgarda olduğunu sanmıyorum. Kocas ve gardırobu hâlâ şehirdeyken olmaz."

Jasmine ellerini çırpı. "Yaşasın! İş buldum!"

Riley görevden pek etkilenmemişti. Susam'ın kasabaya gittiği gibi geri dönme ihtimali çok düşüktü. Özellikle de Tommy onu parmak konusunda uyarabilmişse.

Nick sert bir sesle, "Bu kez hiçbir şeyi yakmayın," dedi.

"Yangını biz başlatmadık," dedi Jasmine kibirle.

"Peki. Kimseyi kundakçılığa teşvik etme," diye kabul etti Nick. "Ne yangını?" Kellen sordu.

"Alakas yok. Bu durumun bizim uğraştığımız durumla hiçbir ilgisi yok, o yüzden bu konuda endişelenmeyi bırak," dedi Nick ona.

"Peki sen ne yapacaksın Santiago?" Kellen sordu.

"Davayla bağlantılı herhangi birinin bu eve geri dönüp neler olup bittiğini açıklaması pek olası olmadığından, kafesleri tıkırdatmaya başlayacağım. Bu şehirde birileri neler döndüğünü biliyor. Onları bulacağım ve konuşturacağım."

Jasmine elini kaldırdı. "Yine halüsinasyon mu görüyorum yoksa Dolly Parton arka bahçeye pizza mı getiriyor?" diye sordu.

Elbette, azalan öğleden sonra ışığında, Dolly Parton'a benzeyen biri iki pizza kutusu taşıyarak görüş alanına girdi.

"Cidden sadece iki pizza sipariş etmedin, değil mi?" Josie Riley'ye sordu.

"Hayır. Ve onları Dolly'den de sipariş etmedim."

Nick ve Kellen silahlarını çektiler.

"Herkes yere yatsın ve gözden uzak dursun," diye tısladı Nick, sessizce avlu kapısına doğru ilerlerken.

Ellerinden geleni yaptılar ama ortasında bir masa olan pencerelerle dolu bir odada saklanacak pek fazla yer yoktu. Brian ağır perdelerden birinin kısmen gizlediği köşeye doğru döndü ve bir silah çıkardı.

Josie herkesle birlikte masanın altına girdi ve şok tabancasını hazırladı.

Nick Kellen'a işaret etti, o da başını sallayarak diğer tarafa geçti. Kellen kapı koluna uzanırken Nick üç parmağını kaldırdı.

Riley'nin kalbi küt küt atıyordu. Bu durumda kesinlikle işe yaramaz olduğu için kendini tekmeliyordu. Psişik bir avantajları yoktu. Davetsiz misafirin kim olduğunu ya da ne istediğini bilmenin hiçbir yolu yoktu.

Üç. İki. Bir.

Dolly camdan içeri bakmak için adımını attığı sırada Kellen kapıyı açtı.

Nick onun önüne atladı ve silahını doğrulttu. "Kımıldama!"

Dolly küçük bir çığlık attı ve pizza kutularını yere düşürdü.

"Hayır!" Josie bağırdı.

Dolly çabucak toparlandı ve ellerini kalçalarına koydu. "Nicky, bu hiç hoş değildi! Neredeyse kostümüm yağ içinde kalacaktı."

"Susam?" Nick homurdandı.

Burt bir anda ortaya çıktı ve ilk kutunun üzerine atladı.

"Hayır!" Riley bağırdı. "Fazladan sosis olmaz!"

Kellen kız kardeşini kolundan tutup içeri çekti. "Neler olduğunu açıklamak için beş saniyen var, yoksa polisi ararım ve her şeyi bir sorgu odasında açıklarsın."

Nick, "O da yapacak çünkü o bir narkotikçi," diyerek tehdide ağırlık kattı.

"Neyi açıklayacaksın?" diye sordu masumca. "Alışveriş yapıyordum ve geceyi Hershey Otel'de geçirmeye karar verdim. Tommy sana söylemedi mi?"

Kellen patlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

"Hepimiz senin saçmalıklarından bıktık. Üç saniyeniz var. Nereye gittiğin konusunda neden yalan söylediğinle ve ortadan kaybolduktan kısa bir süre sonra bir haydutun sana nasıl bir uyarı gönderdiğiyle başla. Sonra kocanızın korktuktan sonra nereye kaçtığına geçebilirsiniz. Ve tüm bunları Lucore Laboratories'in ve adınızın neden şirket yetkilisi olarak listelendiğinin açıklamasıyla tamamlamaya ne dersiniz?"

Susam'ın nefesi kesildi. "Tommy kaçtı mı?"

Riley, "Alışverişe gitme konusunda yalan söylediğini öğrenmesi ve imzalı bir Gizlilik Sözleşmesi ve bir parmakla tehdit edilmesinin zaman çizelgesinde bir yerde," diye açıkladı.

Kadın çantasını karıştırdı ve telefonunu çıkardı. Bir numara taktı ve sabırsızlıkla kulağına götürdü.

"İşe yaramaz," dedi Nick. "Pijamalarıyla pencereden atladığında telefonunu burada bırakmış."

"Bu yüzden mi aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermiyordu?" Susam şimdi telaşlı görünüyordu. "Ah, benim zavallı Tommy'm!"

Yüksek bir gümbürtü ve sanki yemek odasının duvarının içinden geliyormuş gibi duyulan boğuk bir küfür duyuldu.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye inledi Nick.

Riley kaşlarını çatı. "Dur bir saniye. Bu ses gizli merdivenden geliyor."

"İçeride bir adam öldürüldükten sonra kapandığını sanıyordum." Jasmine söyledi.

"Yapılacaklar listesinin o sayfasına henüz gelmedim, tamam mı?" Nick tersledi.

Brian yuvarlandı ve duvara vurdu. "Tommy? Orada mısın?" Bir süre sessizlik oldu ve sonra belli belirsiz bir "Hayır" sesi duyuldu.

Susam duvara doğru adım attı. "Tommy Hemsworth, o yakışıklı kıcını hemen buraya getir!"

"Susam? Sen misin?" Tommy geri seslendi.

"*Tabii ki* benim! Duvarların arasında saklanarak ne yapıyorsun?"

Nick yemek odasının kapısını açtığı sırada koridordaki dolap da açıldı. Tommy çıktı, üzerinde hâlâ önceki günden kalma pijamaları vardı. Alnına ipeksi beyaz bir kumaştan yapılmış, üzerinde küçük kafataslarına benzeyen bir şey bulunan, ev yapımı, özensiz bir bandaj sarmıştı.

"Hayalet olmadığını biliyordum!" dedi Jasmine. Kellen'in göğsüne bir tokat attı ve Kellen bir iniltiyle iki büklüm oldu. "Ah, doğru ya. Sürekli unutup duruyorum

kaburgaların."

"Başka nereye gideceğimi bilemedim. Nick ve Riley alışverişe gitmediğinizi söyledi, sonra da Gunther parmağıyla buraya geldi."

Susam'ın nefesi kesildi. "Gunther burada mıydı?"

Josie Riley'nin yanına sokuldu. "Gunther'in serseri olduğunu varsayıyorum?"

Tommy karısının ellerini tutarak, "Paniğe kapıldım ve banyo penceresinden dışarı çıktım," diye devam etti. "Seni aramak istedim ama telefonum buradaydı ve numaranı ezberlememiştim. Ben de yandaki üçüncü katta saklandım ama çok soğuktu. Ayrıca, kafama birkaç kiremit isabet etti, bu yüzden saklanmak için buraya geri döndüm."

"Başındaki kadın iç çamaşırı mı?" Josie sordu.

"Tanıdık geldiğini düşündüm. Bayan Penny'nin de buna benzer bir çifti var," dedi Riley.

Tommy, "Bir bandaja ihtiyacım vardı ve bulabildiğim tek yerinde durabilen şey buydu," diye açıkladı.

"Ben uyurken yatağında sürünen sen miydin?" Jasmine sordu. "Hayır, yemin ederim! Bütün zaman boyunca gizli geçitte kaldım. Sadece Tuvalete gitmem ya da bir şeyler atıştırmam gerektiğinde."

Nick, "Şu güvenlik sistemini gerçekten kurmam gerekiyor," diye mırıldandı.

"Seni zavallı şey," diye mırıldandı Susam kocasına. Sonra omuzları gerildi. "Gunther'in *parmak* getirdiğini mi söyledin?"

Tommy şiddetle başını salladı. "Sanırım Wilson'ındı."

"Olamaz! Sadece dokuz parmağıyla ne yapacak ki?"

"Öldüğüne göre hiçbir şey," diye tersledi Kellen.

Susam'ın yüzünün rengi soldu. "Ne demek ölü?"

"Ben gördüm. Lurlene Teyze ve Royce Amca. Onu vurdular. Sana söylemek istemedim," diye itiraf etti Tommy. "Olaydan sonra suç ortağı olmanı istemedim."

"O zaman mı beni buraya kadar takip ettin?" diye sordu.

Kuvvetle başını salladı. "Onlara zaten senin peşinden gittiğimi söyleyecektim. Ama içeri girip ne yaptıklarını görünce haklı olduğunu anladım. Ben bir aptalmışım. Seni dinlemeliydim."

"Hayır, aptal olan *bendim*. Onlara denemenin ilk sonuçlarını söyledikten sonra onlara güvenmedim. Seni benimle gelmeye zorlamalıyım," dedi Susam. "Bu dokunaklı anı bölmek istemem," dedi Kellen, sesinde alaycılık vardı, "ama ikiniz *de* cinayet kurbanını tanıyordunuz ve adamı tanıyorsunuz sizi tehdit etmek için vücudunun bir parçasını teslim etti?"

Başlarıyla onayladılar.

"Sikerim böyle işi. Benden bu kadar. Ben yokum. Birinin seni ölü bir adamın parmağıyla tehdit etmek için neden ülkenin öbür ucuna uçtuğunu bilmek bile istemiyorum. Wu'yu arıyorum," dedi ve kapıya doğru ilerledi.

"Bekle! Kelly!" Susam onun peşinden koştu ve kendini kapının önüne attı. "Açıklamama izin ver."

"Neyi açıklayayım? Gerçek konusunda bana hiç güvenmediğini mi? Asla güvenmeyeceğini mi?"

"Seni korumaya çalışıyordum," dedi alt dudağı titreyerek. Bakışları Tommy'ye kaydı. "Ve sana. Tek istediğim ikinizi de güvende tutmaktı."

"Tek istediğin bu değildi. Senin istediğin zengin ve ünlü olmaktı. Şimdi gurur duyabileceğim tek şey olan işimden uzaklaştırıldım. Ve sen bir katili buraya getirdin, şimdi bu çatı altındaki herkes senin ve yalanların yüzünden tehlikede," diye tersledi Kellen.

Sözlerindeki gerçek, Susam'a bir karikatür örsü gibi çarptı.

"O haklı evlat," dedi Nick sessizce. "Her neyin peşindeysen, onu evime getirdin ve Riley'yi, beni ve arkadaşlarımızı riske attın. Şimdi her hareketimizi izleyen polisler var ve seni ve Tommy'yi burada yakalarlarsa hepimiz boku yeriz. Umarım buna değmiştir."

Susam'ın gözleri yaşlarla doldu ve başını salladı. "Öyle değil. Öyle olacağını düşünmüştüm ama kimsenin zarar görmesini istememiştim."

Ve sonra gerçek gözyaşları dökmeye başladı.

17:14, arşamba, 30 Ekim

N ick, Dolly Parton'ın kocasının omzunda ağlamasını izlemekten hiç zevk almadı.

"Sorun yok, Ses. Her şey yoluna girecek. Sadece bu karmaşadan çıkmanın bir yolunu bulmamız gerekiyor," dedi Tommy, onun sırtını okşayarak.

Kellen hariç diğer herkes Wander'ın kendilerine getirdiğı pizzayı yiyordu. Kellen çok kızgındı ve muhtemelen hâlâ yemek yiyemeyecek kadar akşamdan kalmaydı.

Susam omuzlarını dikleştirdi ve ısıltılı Dolly Parton tulumunun fermuarını zorlayan derin bir nefes aldı. "Artık hazırım."

"En başından başla," dedi Nick. "Sen ve Tommy depo yangınından sonra şehri terk ettiniz, böylece Tommy kundakçılıkla suçlanmayacaktı."

"Neden kundakçılıkla suçlanayım ki?" Tommy sordu.

Susam onun elini kendi elinin içine aldı ve sıktı. "Bu doğru."

"Ama ailesinin küçük kasaba eczanesinde çalışmaya gitmedin, değil mi?" Nick devam etti.

"Hayır, haklısın," diye itiraf etti. "Aile şirketi için çalışıyorduk ama eczane değildi."

"Teyzem ve amcam dolandırıcıydı. O zamanlar daha çok kimlik hırsızlığıyla uğraşıyorlardı," diye açıklıyor Tommy.

"Tanrım," diye mırıldandı Kellen nefesinin altında.

"Yeni kimliklerimizi bu şekilde aldık. Ama Susam bu işi sevmedi."

"Bunun çok iğrenç olduğunu düşündüm. Demek istediğim, kim ATM'lere ve benzin pompalarına skimming cihazları yerleştiren insanlarla ilişkilendirilmek ister ki? Bu işte hiç incelik yok," diye ekledi. "Ve kar marjları çok düşüktü."

Tommy karısına yumuşak bir gülümsemeyle, "Susam değişmesi gereken bir şey gördüğünde, onu değiştirmenin bir yolunu bulur," dedi.

"Reçeteli ilaçlar ve ilaç şirketlerinin fiyatları nasıl şişirdiği ve birçok hastayı ilaç veya diğer ihtiyaçlar arasında seçim yapmaya zorladığı ile ilgili bir haber izledim. Ve bunu durdurmaya karar verdim."

"Tamam. Nasıl?" Nick, dinlemiyormuş gibi yapan Kellen'a bir bakış atarak sordu.

"Meksika, Kanada ve Avrupa'dan reçeteli ilaçlar ithal etmeye başladım ve dağıtımdan Tommy'nin ailesini sorumlu tuttum."

Tommy karısının elini sıkarak, "Gerçekten etkileyiciydi," dedi.

Susam ışıldadı. "Teşekkürler bebeğim. Bir yıl içinde, doğrudan tüketicilere satış yapan on bir eyaleti kapsayan bir distribütör ağıımız oldu. İki yıl içinde, önemli yaşlı nüfusa sahip yirmi eyalete ulaştık ve uluslararası ilaç şirketleri ürünlerini pazara sunmak için bize kur yapıyordu."

"Yani uluslararası bir uyuşturucu satıcısı olduğunu mu söylüyorsun?" Kellen artık ilgisizmiş gibi davranamayacağını söyledi.

"Yani, tüm incelikleri görmezden gelmek istiyorsan," dedi Susam.

Kardeşi ayağa kalktı. "Bir kelime daha duymak istemiyorum."

"İşte bu yüzden sana söylemedim Kelly. Yasalara o kadar bağlısın ki iyi bir şey yaptığımızı bile göremiyorsun."

"Yasadışı reçeteli ilaçlar ithal ediyordunuz!"

"Hayır, reçeteli ilaçları yasadışı yollardan ithal ediyorduk," diye karşı çıktı. Tommy, "Bu önemli bir ayrım," diye kabul etti.

"Otur Weber," dedi Nick. "Onları dinle."

Susam ona gülümsedi. "Teşekkür ederim Nicky. İşler harika gidiyordu. Artık ilaçlarını alabilecek milyonlarca yaşlı Amerikalımız vardı. İlaçlarını ABD'de yasal olarak dağıtamayan şirketlerin artık bunu yapabilecekleri bir kanalları vardı. Ve tabii ki gelirimiz de arttı."

Kellen alay etti. "Evet, özel uçaklara ve limuzin şoförlerine. Ne kadar da hayirseversiniz."

Nick, "Kapa çeneni ve biraz pizza ye," diye emretti.

"Hayır, o haklı," diye itiraf etti Susam. "Zenginlik arzum konusunda hiçbir zaman yalan söylemedim ve hayatımda ilk kez gerçekten o merdiveni tırmanıyordum. İstedğim her şeyi karşılayabilmek iyi hissettiriyordu. Yeni bir çift ayakkabı ya da göğüs için savurganlık yapabilmek kendimi çok... güçlü hissettiriyordu. Çok güvende. Tommy'nin teyzesi ve amcası da yeni buldukları finansal güvenceden hoşlandılar."

"Royce Amca golf topu toplamaktan vazgeçti ve kendine iki golf sahası satın aldı," dedi Tommy. "Lurlene Teyze cüzdan çalabilmek için bir golf kulübünde tuvalet temizlemekten yönetim kurulu üyeliğine geçti."

"İşler nasıl ters gitmeye başladı?" Riley Susam'a sordu.

Masaya doğru baktı. "Başka bir hamle için potansiyel gördüm. Büyük bir hamle. Güney Amerikalı temsilcilerimizden biri bize heyecan duydukları yepyeni bir ilaç getirdiğinde, birkaç yıldır diğer ülkelerde onaylanmış reçeteli ilaçları ithal ediyorduk."

"Bu çok saçma," diye mırıldandı Kellen. "Kız kardeşim bir karteli yönetmek için kendi ölümünü uydurdu."

"Bu özel şirket yeni ilaçlarının onaylanması için bizden yardım istedi. Tamamen doğaldı, mevcut diğer ilaçlardan daha iyi sonuç veriyordu ve hepsinden önemlisi, bunun için büyük bir pazar vardı. İtiraf etmeliyim ki dolar işaretleri gözümü kör etmişti," diyor Susam.

Tommy onun elini sıktı. "Hepimiz öyleydik."

"Tommy'nin teyzesi ve amcasını bir ilaç şirketi kurmaya ikna ettim ve önceki suç kaynaklarımız sayesinde, klinik deneylerimizi hızlandırmamıza yardımcı olması için etki altında kalmaktan rahatsız olmayan bir Gıda ve İlaç yetkilisi bulabildik."

Kellen kulaklarını kapattı. "Bunu dinlememeliyim. Yetkilileri aramalıyız."

"İlaç ne içindi?" Jasmine sordu.

Tommy boğazını temizledi. "Bu bir... erkek geliştirme ilacıydı."

"Ama bunun için zaten ilaçlar var," dedi Brian. "Onlara aşına olduğumdan ya da üniversitede bir kez bile kullanmış olduğumdan değil."

"Eğlenceli bir geceydi," dedi Josie sevgiyle.

"Demek yeni bir küçük mavi hap buldunuz. Hükümet yetkililerine rüşvet vermek ve yerel bir reçeteli ilaç şirketini yönetmek dışında sorun neydi?"

Kartel mi?" Kellen sordu.

"Ürünün markalaşması ve piyasaya sürülmesine ek olarak, denemelerin izlenmesinden de sorumluydum," diye açıkladı Sesame. "Çok geçmeden bir sorun olduğu anlaşıldı."

"Bana yanlışlıkla bir grup hastayı öldürmediğini söyle," dedi Kellen.

"Hayır! Yemin ederim. Kimse zarar görmedi. Ama o ilaçları biliyorsun yan etkilerin listesinin olduğu reklamlar?"

"Anal sızıntı ve ani ölüm gibi mi?" Josie sordu. "Bana seks ilacının anal sızıntıya neden olduğunu söyle."

"Keşke," dedi Tommy, oturduğu yerde kıpırdanarak.

Susam, Dolly peruğunun uçlarını örmeye başladı. "Bu formül benzersizdi çünkü testosteronu yükseltmenin yanı sıra vücuttaki herhangi bir östrojenin etkisini de artırıyordu. Yani denek sadece cinsel uyarılma yaşamakla kalmıyor, aynı zamanda kontrolsüz kıkırdamalar da yaşıyor."

Tommy, "Kan damarlarının genişlemesiyle ilgili bir şey görünüşe göre ses tellerini gevşetiyor," diye ekledi.

"Kıkırdamak mı?" Riley tekrarladı.

"Sadece kıkırdama ya da kahkaha değil," dedi Susam. "Histerik kıkırdamalar."

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedi Brian.

"Hiç de tehlikeli değil," diye onları temin etti Susam. "Deneme, ilacın yapması gerekeni yaptığını kanıtladı. Ama aynı zamanda hastaların partnerlerinin gerçekten seks yapmak istemeyecek kadar rahatsız olduklarını da gösterdi."

Riley, "Bu da onu feci bir yan etki haline getiriyor," diye tahmin etti. "Aynen öyle."

Josie, "Yani erkekleri tahrik etmekte ve partnerlerini uzaklaştırmakta çok işe yarıyor," diye tahmin yürüttü.

Susam başını salladı, hâlâ peruğunu örüyordu. "FDA onayı almayı başarsak bile, davaların soruşturmayı doğrudan kapımıza kadar getireceğini fark ettiğimde. Tommy'nin teyzesi ve eniştesine bu şirketi kapatmamız gerektiğini, aksi takdirde inşa ettiğimiz her şeyi kaybetme riskiyle karşı karşıya kalacağımızı söyledim. Dinlemeyi reddettiler. Milyar dolarlık değerlendirme onları risk almaya değer olduğuna ikna etti."

"Teyzem vizon kirpiklerini çok seviyor," dedi Tommy.

Riley gözlerini kocaman açarak, "B ile milyar," diye sordu.

Susam başını salladı. "Duruşma ve lansmanla ilgili ilerleme kaydedeceklerini açıkça belirttiler. Tommy'ye bir an önce çıkmamız gerektiğini söyledim."

olabilir. Susam ve Tommy Hemsworth ortadan kaybolmak zorundaydı. Bana başka seçenek bırakmadılar. Batan bir gemideydik ve eğer batarsa, tüm suçu Tommy ve benim üzerine atmakta tereddüt etmeyeceklerini biliyordum. İşte o zaman eve dönme zamanının geldiğini anladım."

"Bu yüzden mi gitmemizi istedin?" Tommy sordu.

Susam başını salladı. "Teyzen ve amcan ayrılmak istediğim için çok kızdılar. Doğru şeyi yapacaklarına güvenmiyordum. Ve sen ayrılmakta direnince, eve kardeşimin yanına gelmeye ve istesen de istemesen de seni işten çıkarmak için bir plan yapmaya karar verdim."

"Lurlene Teyze beni, karı dörde bölmek zorunda kalmaktan hoşlanmadığın için ayrıldığına ikna etti. Dışarıda evlenebileceğin milyarderler varken bir milyonerle asla yetinmeyeceğini söyledi."

"Ah, Tommy." Susam iç çekti.

"Peki onu buraya kadar takip etmeye tam olarak ne zaman karar verdin?" Nick Tommy'ye sordu.

"Telefonlarıma cevap vermiyordun ve seni çok özlüyordum. Buraya uçmaya ve seni geri kazanmak için büyük bir jest yapmaya karar verdim. Haklıydın, aileme zaten verdiklerimizden fazlasını borçlu değildik. Onlara bir imparatorluk kurdun ve onlar bunu umursamadılar. Havaalanına giderken ayrıldığımı söylemek için evlerine uğradım. İçeri girdim ve işte o zaman silah sesini duydum. Hiç düşünmedim, içeri koştum ve onları o zaman gördüm."

Tommy'nin yüzü bembeyazdı. Görüntüyü aklından çıkarmak istercesine başını salladı. "Gunther elinde bir silahla Wilson'ın cesedinin başında duruyordu. Fayans zeminde bir kan gölü vardı. Şok olmuştum. Kafamı kaldırdığımda Royce Amca yatırımımızı güvende tutmak için yarım kalmış işleri tamamladığını söyledi."

"Şimdi polisleri arıyorum. Onlar bu işi çözebilir," dedi Kellen ve telefonuna uzandı.

Susam elini onun koluna koydu. "Polisi arayamazsın."

"Bana iyi bir neden söyle," diye talep etti. "Tüm bunları üstlerime rapor etmemem için beni ikna edecek tek bir dürüst gerçek."

Ciddiyetle başını salladı. "Tamam. Aslında alışverişe gitmedim." "Hadi canım," dedi Josie dördüncü pizzasını yerken.

"Bir avukatla görüşmek için Manhattan'a gittim ve..." Dramatik bir şekilde durakladı. "FBI."

Tommy'nin pizza dilimi elinden yere düştü.

Burt üzerine atladı ve yalayıp yuttu.

"FBI mı?" Tommy tekrarladı.

"Tüm bu yasadışı faaliyetlere bulaşmış olsaydık hayatımızın bir sonraki bölümüne başlayamazdık. Ve Lionworth'lar batan bir gemiydi."

"Lionworth kesinlikle uydurma bir isim, değil mi?" Jasmine tahmin etti. "Kesinlikle," dedi Susam. "Onların gerçek adı Klump."

"Değişiklik için onları suçladığımı söyleyemem," diye düşündü Josie.

"Her neyse, bir avukat buldum ve bir anlaşma yapmak için bir toplantı ayarladım. Tommy ve benim dokunulmazlığımız karşılığında Lucore, HardMax ve reçete işimizle ilgili her şeyden vazgeçecektim. FBI kabul etti. Onlara HardMax örneği de dahil olmak üzere teyzen ve enişten için tutuklama emri çıkarmalarına yetecek kadar kanıt verdim. Yarın harekete geçecekler. Birkaç saat içinde onlar için bir daha endişelenmemize gerek kalmayacak," diye söz verdi Susam.

Tommy hayretler içinde Susam'a baktı.

Nick kendisinin bile etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı. Susam hâlâ her zaman olduğu gibi şeytani bir dehaydı, sadece daha büyük bir ölçekte.

"FBI'dan teyzen ve enişten tutuklanmadan önce başımı belaya sokmamam konusunda kesin emir almıştım. Polisle konuştuğumuza dair herhangi bir işaret herkesi ihbar edebilirdi. Bu yüzden her şeyi açıklamak için içeri girmek konusunda yaratıcı olmak zorundaydım."

"Yani benimle yeniden bağlantı kurmak için bile geri dönmedin. Geri döndün çünkü kartel imparatorluğunu yönetmekten yoruldun ve bir kez daha yaptıklarının bedelini ödemekten kaçınabileceğini düşündün," dedi Kellen kesin bir ifadeyle.

Nick, "Kardeşçe öfkenizi biraz ertelemeinizi istiyorum," dedi. "Çünkü şu anda hiç olmadıkları kadar tehlikedeler. Eğer Gunther the Goon ve Tommy'nin akrabaları Susam'ın yaptığı bu anlaşmanın kokusunu alırlarsa, onları tüm yarım kalmış işleri bitirmekten alıkoyacak hiçbir şey yok."

Kellen iç geçirdi ve ellerini yüzünde ovuşturdu. "Haklısın. İyi o zaman. Hemen avukatını ara," dedi Susam'a. "Ona FDA'daki adamın cinayeti hakkında bilgi vereceğim ve teyzenle amcan gözaltına alınana kadar seni koruması için bir FBI güvenlik ekibine ihtiyacımız olduğunu söyleyeceğim."

Susam'ın gözleri tekrar nemlendi. "Sana güvenebileceğimi her zaman biliyordum Kelly. Bana kızgın olduğunda bile beni korumak için elinden geleni yapıyorsun."

Kellen bu iltifattan memnun olmuş gibi görünmüyordu ama kız telefonunu ona uzattığında da sinirlenmedi.

"Brian," dedi Nick, kuzenine parmaklarını şıklatarak. "Bütün kötü adamların fotoğraflarını getir ki herkes iyice bakıp yüzlerini ezberlesin."

"Hallediyorum." Brian dizüstü bilgisayarını çıkardı.

Nick Riley'ye döndü. "Thorn, sen ve Jasmine herkesi dışarı atmak zorunda kalacaksınız. Kendi evlerinde buradan daha güvende olacaklar. Şeker mi şaka mı yapanlar yok. Yaşlı ziyaretçiler yok."

Riley başını salladı ve Jasmine ona sahte bir selam verdi. "Bize güvenebilirsiniz."

Nick, "Zaten kolluk kuvvetlerinin gözü üzerimizde, o yüzden bu gece burada saklansak da olur," dedi. "Jos, sen benimlesin. Burayı kilit altında Fort Knox'a çevireceğiz."

Josie beşinci dilim pizzasına uzanmadan önce ona bir başparmak işareti yaptı.

"İşte kötü adamlar galerimiz," dedi Brian, fotoğrafları herkese göstermek için dizüstü bilgisayarını çevirerek.

Gunther'in ürkütücü, yaralı yüzünün yanında, *ne kadar zengin olduğumuzu* gösteren bir malikanenin önünde duran bir çiftin fotoğrafı vardı. Kadın orta boylu, doğal olmayan kıvılcı saçlı, soluk mavi gözlü ve bir yanağında büyük bir ben vardı. Adamın boyu 1.80'e yakın görünüyordu. Geniş omuzları, kare bir yüzü ve boynunda bir örümcek dövmesi vardı. İkisi de ortalığı birbirine katmakta sorun yaşamayacak gibi görünüyordu.

Tommy, "Royce Amca'nın boynunda iki örümcek daha var ve artık daha fazla saç var," dedi.

"Evet, Güney Amerikalı tedarikçilerimizden biri aracılığıyla saç ektirdi," diye açıkladı Susam.

Nick, "Bu yüzleri ezberleyin," dedi. "Bu insanların hiçbiri bu eve giremeyecek."

Kellen Susam'ın telefonunu kapattı ve Nick'e başıyla selam verdi. Kapının yanında ona katıldı. "Ne var ne yok?"

"Susam'ın avukatıyla konuştum ve güvenlik konusunda FBI ile temasa geçiyor. Birkaç saat içinde burada olabilirler."

Nick başını salladı. "Tamam. O zamana kadar kaleyi koruyabiliriz."

"Başka bir şey daha var," dedi Kellen telefonunu çıkararak. "Christian Blight dün hapishaneden serbest bırakıldı."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Reçete kartelinin tetikisiyle uğraşmak yetmezmiş gibi bir de Blight'la mı uğraşacağız?"

"Bakın, adam altı yıldır hapiste. Umalım da özgürlüğünün ilk birkaç saatini ailesiyle geçirmeye karar versin, intikam peşinde koşmaya değil."

Nick o lanet güvenlik sistemini kurmaya vakit bulamadığı için kendini tekmeliyordu.

"Peki ne yapacağız?" diye sordu acımasızca.

Kellen onun tavsiye istemesine şaşırmış görünüyordu. "Birbirimizin arkasını kollarız. Yaptığımız şey bu."

Nick başını salladı. "Sağ ol dostum."

Kellen, "şimdi şu işi bitirelim de yarın akşamdan kalmalığımın ikinci gününü huzur içinde geirebileyim," dedi.

Nick ellerini çırparak, "Pekâlâ millet," dedi. "Herkes görevlerini aldı. Hadi işe koyulalım. Unutmayın, bu eve kimse giremez!"

"Heyecanlı olan başka kimse var mı?" Jasmine sordu. "Bu ateşten ve örümceklerden bile daha iyi."

Nick kapıyı açtı ve dondu kaldı.

"*Sürpriz!*"

"Sik beni."

18:08, Çarşamba, 30 Ekim

Riley ağzının açık kaldığını hissetti.
"Orada ne kadar kaldık?" Jasmine yüksek sesle merak etti önlerindeki manzaraya bakakaldılar.

Evlerinde tüm hızıyla devam eden bir Cadılar Bayramı partisi vardı. Müzik gümbür gümbür çalıyor, canlı DJ sayesinde fuayeyi LED ışıklardan oluşan bir gökkuşağı kaplıyordu. Her yerde yiyecek ve içecekler vardı. İskeletler denizkızlarıyla dans ediyordu. Korsanlar köpekbalıklarıyla eğlendi.

"Ne oluyor Thorn? Bize haber vermeyi düşünmedin mi?" Kellen talep etti.

"Bilmiyordum," diye itiraf etti.

"Riley'ye kötü davranma. Olabileceği en iyi medyum olmaya çalışıyor," dedi Susam, kardeşinin kolunu okşayarak.

Riley hâlâ şokta görünen Nick'e, "Benim kötü bir medyum olduğumu düşünüyor," diye açıkladı.

"İyi ki doğdun Nick," dedi Blossom kalabalığın arasından onlara doğru ilerlerken. Uzun, buruşuk siyah bir cüppe giymiş ve tel tel gri bir peruk takmıştı.

"Teşekkürler mi?" Nick konuşma gücünü yeniden kazanarak, "Teşekkürler," dedi. Susam Riley'nin annesine, "Cadı kostümünü beğendim," dedi.

"Ah, tatlım. Ben bir kocakarıyım, cadı değil," dedi Blossom. "Gel hadi. Parti kokteyli içerken sana kocakarılar hakkında her şeyi anlatırım."

"Mutlu yıllar!" Wander Sonny, Gabe Cher'in kocaman kolunu ona dolayarak yaklaştı.

"Umarım çok şaşırmışsındır," dedi Gabe şefkatle.

"Şaşkına döndüm," diye itiraf etti Nick.

"Hadi parti başlasın," diye bağırdı Blossom kalabalığın içinden bir yerden. "Kim biraz çivili kombucha parti kokteyli ister?"

Riley'nin babası antrenin karşısından onlara el salladı. Tulum giymiş ve hasır şapkasıyla bir çiftçi gibi giyinmişti. Riley babasının inek Daisy'yi artı bir olarak getirmeye karar vermediğinden emin olmak için etrafına bir göz attı.

Nick'e, "Yemin ederim, bunun Cadılar Bayramı'na kadar gerçekleşmemesi gerekiyordu," dedi.

Kapının zili çaldı ve müzik eşliğinde bir "İçeri gel!" korusu duyuldu.

Kellen, Nick'in sağında belirdi. "Bu tam bir felaket. Herkes kostüm giymişken ve kimse kapıya bakmazken kötü adamlara nasıl göz kulak olacağız?"

"Bir de şu açıdan bakın. Önemsemediğimiz herkes tek bir yerde. Onlara göz kulak olmak çok daha kolay," dedi Riley, olaya iyi tarafından bakmaya çalışarak. "Mutlu yıllar Nicky!" Miguel Santiago, boğa güreşçisi kostümüyle,

kalabalığın arasından geçerken böğürdü.

Riley, Kötü Marie'nin çok geride kalmayacağını bildiği için gerildi. Nick hâlâ kalabalığı tarayarak, "Teşekkürler baba," dedi.

Üzerinde Kanada akçaağaç yaprağı olan bir tür atletik üniforma giymiş, asık suratlı Marie Santiago kocasının yanına geldi. Riley kalabalığın arasına karışmaya çalıştı ama Nick onu belinden yakalayıp kendi tarafına sabitledi.

"Senin kostümün nerede? Eğer o giyinmek zorunda değilse, ben de giyinmemeliyim. Bu çok onursuzca," dedi Marie, Riley'nin kıyafetine bakarak.

"Kim olman gerekiyor anne?" Nick sordu.

"Ben Jocelyn Tremblay, Kanada kadın curling takımının kaptanıyım."

Lily, Bo Peep kostümüyle öne doğru itti. "İşte buradasın!"

Oturma odasında bir yemek masası, fuayede iki atıştırmalık ve içki masası, Riley'nin ofisinde bir bar ve Fred çamurlukta bir fotoğraf kabini kurdu."

"Bunun Nick'in gerçek doğum gününe kadar gerçekleşmemesi gerekiyordu. Ne oldu Lily?" Riley elindeki plastik punç kadehini kabul ederek sordu.

Tepsi taşıyan Zorro.

"Kleopatra'ya sorun," dedi Lily, esasını dans pistine doğru tutarak.

Riley gördüklerine güvenemeyerek gözlerini birkaç kez kırptırdı. Bayan Penny gündüz yatağına uzanmış üzüm yiyordu ve üzerinde birkaç beden küçük, tül gibi beyaz bir gecelik vardı.

"Yoo-hoo! Bayan Penny," diye seslendi Lily.

Kadın parmaklarını şıklattı ve maskeli, gömleksiz dört adam belirdi. Her biri yatağın bir köşesini kaldırıp onu Riley ve Lily'ye doğru taşıdı.

"Bayan Penny?" Riley gördüklerine hâlâ inanamıyordu. Maskeli, yağlı adamlar yatağı ayaklarının dibine bıraktı ve yaşlı Kleopatra kıvrılarak oturur pozisyona geçti. Riley kumaşın yırtıldığını duyduğunu sandı.

"Peki, ne düşünüyorsun?" Bayan Penny ayağa kalkarken homurdanarak sordu.

"Nasıl... Neden... Ne?"

"Penny, bütün bu insanların evimizde ne işi var? Ayrıca, ne giyiyorsun?"

"Ben Kleopatra'yım, seni aptal! Gabe bir yahudinin sürprizi mahvettiğinden endişelendi, ben de partiyi yeniden planladım. Sürpriz. Bir şeyler iç. Parti kokteyli çok güzel."

Zorro sihirli bir şekilde ortaya çıktı ve Nick'e plastik bir kadeh uzattı.

"İçki istemiyorum. Ölü adamın parmağını teslim eden pisliği bulmak istiyorum."

Zorro, Nick'in önünde beklenti içinde belirdi.

"Bugün benim doğum günüm. Beni kızdırma Zorro," diye öğüt verdi Nick. Bayan Penny, "Sanırım senin içmeni istiyor," diye tahmin yürüttü.

Nick maskeli adama ters ters baktı.

"Hey, belki de doğum günü partinde bu kadar erken kavga başlatmasan iyi olur?" Riley önerdi.

Nick gözlerini devirdi. "İyi. Mutlu yıllar bana." İçkiyi höpürdeterek içti ve boş bardağı tepsiye geri koydu.

"Kim bu insanlar?" Riley sordu. Guy Fawkes maskesi takmış bir kişi, atıştırmalık ve içki masalarından birinin arkasından partiye katılanlardan oluşan hevesli bir sıraya shot bardakları dağıtıyordu. "Davetli listesinde yirmi kişi vardı."

Bayan Penny homurdandı. "Davetli listeniz tam bir erteleme festivaliydi. Birkaç arkadaşımı davet ettim, sonra da el ilanlarını dağıttım. Şüpheli doody için arayan her müşteri bir davetiye aldı."

Riley, Nick'in kendi alnını tokatlarken çıkardığı belirgin sesi duydu.

"Harika," diye iç geçirdi. "Maskeli yabancılarla dolu bir evimiz ve başıboş dolaşan açgözlü bir reçeteli ilaç kartelimiz var."

Bayan Penny geceliğinin içindeki hantal göğüslerini düzeltti. "Eh, gevşeyin. Güvenliği ben hallederim."

"Gerçekten mi?" Nick'in sesi pek emin gelmiyordu.

"Dog Doody Bandit için bir tuzak kurdum ve beni taşıyan şu yağlanmış züppeler var ya? Hepsi karma dövüş sanatları salonuna ait. Onları bu gece için kiraladım ve paralarını nakit olarak ödedim. Bu arada, posterler ve sıcak güvenlik yüzünden nakit paramız kalmadı."

"Bu gece kesinlikle bir cinayet işlenecek." Nick, Bayan Penny'ye doğru tehditkâr bir adım attı.

Ama o sadece parmaklarını ağzına götürdü ve ıslık çaldı.

Kişisel güvenliği hemen ortaya çıktı ve geçici işverenlerinin önünde bir kalkan oluşturdu.

"Dört MMA dövüşçüsünü yumruklayarak geçebileceğimi düşünmüyorsun, değil mi Penny?" Nick kas duvarının üzerinden bakarak konuştu.

"Bence denerdin. Ama üçüncüye kadar dayanabileceğini sanmıyorum." Bununla birlikte Bayan Penny tekrar yatağına uzandı. Riley'yi işaret etti. "Kostümün üst katta. Üstünü değiştirsen iyi olur. Beni keklere götürün çocuklar."

Riley ve Nick, Bayan Penny ve yordakçılarının cupcake kulesinin yanından geçerek oturma odasında kaybolmalarını izlediler.

"Hâlâ herkesi dışarı atmamı istiyor musun?" Riley Nick'e sordu.

Başını iki yana salladı. "Düşünmem gerek. Belki bu bizim yararımıza olabilir. Ama aslında kılık değiştirmiş olsan daha iyi hissederdim. Böylece bir kez olsun kimse seni kaçıramaz."

"Eh, bu senin doğum günü partin," diye şaka yaptı. "Ayrıca, bir ev dolusu şahidimiz olduğu için belki kimse bir şey yapmaya kalkışmaz."

"Evet. Olabilir. Git üstünü değiştir. Ben Weber ve Josie'yi getireyim, maskeleri çıkarmaya başlayalım."

Merdivenlere doğru yürümeye başladı. "Hey, Thorn?"

Nick'e geri döndü.

"Seksi bir şeyler giy."

Ona sırtıttı. Krizin ortasında bile Nick Santiago'nun aklında seks vardı.

"Ne düşünüyorsun Riley?" Tommy zırhını giymiş bir halde merdivenlerden iniyordu. Bir elinde bir kılıç, diğerinde parlak bir miğfer tutuyordu.

"Vay canına, Tommy. Sen gerçek anlamda parlak zırhlı bir şövalyesin." "Sence Susam bundan hoşlanır mı?" diye sordu umutla.

"Buna bayılacak," diye tahmin etti.

Ona gülümseyerek baktı, kaskını taktı ve sonra hızla partiye geri döndü.

Riley merdivenlerin başında öpüşürken bulduğu aşk dolu tek boynuzlu at ve futbolcuya yan gözle bakarak yukarı çıkmaya devam etti. Yatak odasına yöneldi ve yatağın üzerindeki kostümü görünce kısa bir süre durdu.

"Ciddi misin?"

YİRMİ DAKİKA SONRA Riley kostümüyle aşağıya indi. Peruk ağırdı ve biraz kaşındırıyordu, kot tulum da onu sıkıyordu. İşemesi gerektiğinde ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Ama taşınması gereken bir gitarı olmasına aldırımıyordu. Gerekirse silah olarak da kullanılabilirdi.

O yokken biri ışıkları kısmıştı. Seksi müzik ve gölgeli dans pisti arasında fuaye bir gece kulübüne dönüşmüştü. Baktığı her yerde çiftler birbirlerine sürtünüyor ve öpüşüyorlardı.

Biri onu arkadan yakalamıştı ve Nick boynuna sokulduğunda tam onlara vurmak için gitarı kaldırmıştı.

"Oh, oğlum. Dolly Parton fetişin mi var yoksa kovboy kız fetişin mi?" Riley nefes nefese sordu.

"Evet," dedi dişlerini kadının açıkta kalan etinin üzerinde gezdirerek.

"Bekle. Neden şu anda aşırı koruyucu huysuz bir adam gibi davranıp insanları evden kovmuyorsun?"

"Çünkü o zaman burada sana mükemmel vücudunun her santimini nasıl ısırmak istediğimi söyleyemezdim."

Biri Riley'nin omzuna dokundu. Parıltılı Dolly rolündeki Susam'dı. "Böldüğüm için üzgünüm ama bir sorunumuz var."

Riley, Nick'in dudaklarını boynundan çekmeye çalışarak, "Kostümümü ben seçmedim," dedi.

"O değil. *Bu!*" Susam önlerindeki sahneyi işaret etti.

Riley Nick'e, "Bu düşünceni aklından çıkar," dedi ve onun elinden kurtuldu. "Sanki senden ve o fermuarı açmaktan başka bir şey düşünebilirmişim gibi. tulum," dedi kurt gibi.

Gözleri biraz cam gibiydi.

"Annem bu partiye uyuşturucu mu getirdi?" Riley yüksek sesle merak etti. Susam, "Annen değildi ve bunlar yenilebilir şeyler değil," dedi.

Jasmine vinil bir kedi kıyafeti içinde dans ederek yanlarına geldi. "Bu kostümü nereden aldın?" Riley sordu. "Çantamda yedek bir tane var."

Jack-o'-lantern gibi giyinmiş bir adam ona doğru dans etti. Jasmine avucunu adamın kocaman balkabağı kafasına dayadı ve onu geri itti. "Şimdi olmaz, Balkabağı Çocuk."

Balkabağı geriye doğru tökezleyerek atıştırmalık masasına çarptı.

"Çocuklar, neler oluyor bilmiyorum ama her yerde ereksiyon var," dedi Jasmine.

"Ne demek her yerde?" Riley alay ederek sentetik sarı buklelerini gözlerinden uzaklaştırdı. "Ah. Ah. Hayır, hayır, hayır, hayır."

Arkadaşı haklıydı. Herkesin bir şişe Mad Dog'u paylaştığı bir lise öpüşme partisine benziyordu.

Çarşafının altında tekinsiz bir ereksiyon olan bir hayalet *Scooby-Doo*'dan Velma'nın kulağına tatlı sözler fısıldıyordu. Kırmızı Başlıklı Kız ve Büyük Kötü Kurt bir çift iskelet ve bir vampirle kirli dans ediyordu. Darth Vader'ın pantolonunun içinde ne olduğunu düşününce ışın kılıcına ihtiyacı yoktu. Riley'nin anne ve babası kek masasının üzerinde cezalı gençler gibi öpüşüyorlardı.

Riley, Brian'ın kucağındaki Josie'yi gördü. Evin arka tarafına doğru gözden kaybolduklarında ağızları birbirine yapışmıştı.

Gabe fuayenin ortasında diz çökmüş, Wander kızarıırken onun kolunu öpüyordu. Riley ruhani rehberinin kemerinin altına bakmayı reddetti.

"Ben de size bunu söylemeye çalışıyordum. Sanırım HardMax'lendik," dedi Susam.

"Herkesin dikkatine!"

Riley, DJ'in hoparlörlerinden gelen Nick'in sesiyle kalabalığın geri kalanıyla birlikte döndü.

"Ohhhhh noooooo," diye inledi.

"Herkesin Riley Thorn'un dünyanın en seksi kadını olduğunu bilmesini istiyorum," dedi mikrofona doğru nefes nefese. "Beni her gün her şekilde tahrik ediyorsun."

"Oh, Tanrım," diye inledi.

"Ah, ne kadar şiirsel," dedi Susam.

"Bir içkiye daha ihtiyacım olacak," dedi Marie.

"Benim için de bir tane al," diye bağırdı Miguel. "Ve giderken o para makinesini salla."

"Sana ne oldu böyle?" Marie tısladı. Kadın yanından uzaklaşırken Miguel onun poposuna bir tokat attı. Riley, Nick'in annesinin kalçalarındaki abartılı salınımı hayal mi ediyordu yoksa kadın gerçekten kocasıyla flört mü ediyordu anlayamadı.

"Aman Tanrım." Jasmine her kelimeyi telaffuz etti.

"Ne?" Riley arkasına döndü ve sonra dönmemiş olmayı diledi. Kellen arkalarında duruyordu, elleri kalçalarında, sinirli görünüyordu. Ama Riley'nin dikkatini çeken şey belden aşağısında gerçekleşen etkileyici hareketti. "Vay canına."

"Alınma Kelly ama sen benim kardeşimsin ve sana öyle bakamam," dedi Susam, tavana bakıp kasıklarının olduğu yönü işaret ederek.

"Sana Dedektif Göt Surat yerine Dedektif Dick demeye başlamam gerekebilir," dedi Jasmine takdirle.

Riley yanakları alev alev yanarken pembe saçaklı kemerini çözdü ve Kellen'a doğru itti. "Al bakalım."

Elinden kaptı ve kalçalarının üzerine sabitledi. "Bunu sen mi yaptın?" diye sordu kız kardeşine.

Susam, Dolly peruğu titreyene kadar başını hızla iki yana salladı. "Hayır! Yemin ederim Kelly!"

Nick mikrofona, "Bu şarkıyı bu gece soyunmak için sabırsızlandığım kadına ithaf etmek istiyorum," dedi. "Başla DJ."

Christina Aguilera'nın "Dirrty" şarkısı aşırı seks düşkünü kalabalıktan takdir dolu bir tezahürat aldı.

"Belki de bir kazaydı?" Riley müziğin sesini bastırarak umutla önerdi. "Nick şişelerin geri kalanını yandaki buzdolabına sakladı. Lily de

ilacı keklerin içine koy."

"Hayır. Bu kadar çok insanı etkilemesi için çok daha büyük bir kaynak olması gerekir," diye ısrar etti Susam.

Tommy zırhını giyerek yanlarına geldi. "Hizmete ihtiyacı olan güzel bir bakire var mı?" Kalçaları Susam'a doğru müstehcen bir şekilde sallanırken Riley zırhlar için şükran duası etti.

Kellen dişlerini sıkarak Jasmine'e, "Kasıklarına bakmayı kes Patel," dedi.

"Kasıklarınız *bana* bakıyor, Dedektif," diye karşılık verdi Jasmine.

Riley, "Bu da Lurlene ve Royce'un ya da en azından uşaklarının burada olduğu anlamına geliyor," diye tahmin etti.

Susam kocasının göğsüne sarıldı. "Tommy, sanırım başımız gerçekten belada."

"Anlamıyorum. Neden bütün bir partiyi uyuştursunlar ki?" diye sordu karısının saçlarını koklayarak.

"Bu dikkat dağıtıcı bir şey," dedi Riley acımasızca. "Libidoları tavan yapmışken kimse karşı koymayacaktır."

Susam, "Ve yüksek dozda HardMax, ezici bir esenlik hissine yol açabilir," diye ekledi.

"Biri 'libido' mu dedi?" Nick Riley'nin yanında belirdi. Eli kalçasının kıvrımına yerleşti ve sıktı.

Bağırdı. "Nick, odaklan! Lionworth'lar burada ve ilacı kokteyle karıştırmışlar."

"Bütün gece odaklanabilirim bebeğim. Çok iyi odaklanabilirim. Odaklanmamın bu kadar büyük olmasına bayılacaksın," diye söz verdi.

Normal Libido Nick'e zar zor ayak uydurabiliyordu. Turboşarjlı Nick onu öldürebilir.

Lily sallanan mutfak kapısından içeri daldı. "Kod Adam Fanny," diye bağırdı ve koşarak odaya geri döndü.

Bayan Penny bastonunu ve kek tabağını kaptığı gibi onun peşinden koştu. Çoğu kadın olan diğer birkaç partili de onu takip etti.

Kleopatra yatağını boş bulan Fred kendini yatağa attı ve bir dirseğinin üzerine müstehcen bir şekilde indi, bacağı dizinden bükülmüştü ve eteğinin altından alt kattaki hareketleri fazlasıyla gösteriyordu. Yatağı okşadı ve önlüklü yaşlı bir kadınla göz göze geldi. "Stetoskopu olan sensin. Nabzımı kontrol etmek ister misin?"

Tommy zırhlı elini Susam'ın başının üstündeki duvara yasladı. "Neden bunu çıplak ve uzanarak konuşmuyoruz? Seninle ilgili en sevdiğim yüz şeyi *dilimle* heceleyeceğim."

Riley, "Nereye baksam bir seks partisi var," diye fısıldadı. "Hadi bu doğum günü kutlamasını üst kata çıkaralım, ben de sana tam bir Vücut masajının ardından duş seksi, merdiven seksi, yemek odası seksi ve sonra ön bahçe seksine hazır olana kadar saçlarınla oynayacağım," diye önerdi Nick.

Elleri kadının omuzlarında dolaşüyor, başparmakları gergin kaslara giriyordu.

"Ne yapacağız?" Susam, Tommy'yi uzaklaştırarak sordu.

Brian ve Josie dağınık saçları ve yüzlerindeki memnun sırıtişlarla yeniden ortaya çıktılar. Kucağından atladı ve Nick'in ofisine gitmeden önce ona bir veda öpücüğü verdi.

Riley ona el salladı.

"Harika bir parti," dedi Josie kendini beğenmiş bir ifadeyle.

Riley Nick'e döndü ve yüzünü ellerinin arasına sıkıştırdı. "Susam ve Tommy'yi hemen güvenli bir yere götürmeliyiz."

"Seni duyuyorum, Thorn. Yüksek sesle ve net. Ama tek yapmak istediğim _."

Bir eliyle onun ağzını kapattı ve Susam'a döndü. "Yapmamız gereken bunun icabına bak. Şimdi."

Susam, "Hesaplarıma göre, yan etki her an devreye girebilir," diye uyardı. "Ve o zaman da kıyamet kopacak."

Riley odayı tararken nefesinin altından, "Lanet olsun," diye mırıldandı. Bakışları Nick'in ofis kapısına takıldı ve sırtıttı. "Bir fikrim var. Toplanın hanımlar."

Riley, Susam, Josie ve Jasmine bir çember oluşturdu.

"Kafalarına biraz kan girene kadar bu adamların bize bir faydası yok, değil mi?" Josie başladı.

Susam başını salladı. "Doğru. Ve bu otuz ila kırk beş dakika daha sürecek."

"Bu yüzden onları kilit altına almaktan, Susam ve Tommy'yi saklamaktan, silahlarımızı kuşanmaktan ve bu pislikleri kendimiz bulmaktan başka çaremiz yok."

"Kalabalığın içinden kötü adamları seçmek zor olmasa gerek," dedi Jasmine. "Bir başkasını kuru kuru becermeyenler sadece onlar olacak."

"Mükemmel bir gözlem," dedi Riley.

"Saklanmaktan bıktım," dedi Susam hiddetle. "Kocamın peşinden geldiler. Sıfırdan inşa ettiğim saygın karteli mahvediyorlar. Sizler benim pisliğimi temizlemek zorunda kalırken ben kaçıp saklanmayacağım."

Riley, "Susam, Gunther denen adam sanki bir metre boyundaymış gibi görünüyordu," dedi. "Kendini bir saldırıya karşı savunmak, bir iş anlaşmasını müzakere etmekten çok daha farklıdır."

"Taekwondo'da ikinci derece kırmızı kuşağım var," dedi. "Ve çılgınlıklarımın kulak zarlarını patlattığı biliniyor."

Josie başıyla onayladı. "Saygı. Benim için yeterince iyi." "En sağlam botlarımı giyiyorum," dedi Jasmine. Josie Riley'ye baktı. "Var mısın?"

Riley, "Erkek arkadaşımın sürpriz partisini mahvettiler ve bana kopmuş bir parmağı aldirdılar," dedi. "Aşağı iniyorlar."

Josie, "Görünüşe göre bu orospu çocukları yanlış Dolly Partons'a bulaşmışlar," diye gözlemledi.

18:31, Çarşamba, 30 Ekim

Riley kollarını Nick'in boynuna doladı ve kalçalarını onun ereksiyonuna yasladı. Kirpiklerini hızla kırıştırdı. "Benimle buluş ve tüm doğum günü dileklerini gerçekleştireceğim." "Şimdi mi?" diye sordu, sesi çakıl taşı kadar sertti.

"Bir tepsi buz küpü ve jokeyin kırbacını alacağım ve seninle orada buluşacağım."

Nick'in ateşi o kadar yoğundu ki henüz alev almadığına şaşırdı. "Şu anda o kadar tahrik ve mutluyum ki, huysuz olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamıyorum bile," diye itiraf etti.

"Acele et," dedi ve onu ofisine doğru itti.

Nick kalabalığın içine doğru koştu ve yumruklarını havaya kaldırdı. "Gelmiş geçmiş en iyi doğum günü!"

Dans pistinde aktif olarak öpüşmeyen herkes alkışladı.

Susam parmak uçlarında yükseldi ve Tommy'nin kaskla kaplı kulağına bir şeyler fısıldadı.

Vizörünü kaldırdı. "Saatimi mi yoksa benimkini mi istediğini söyledin-" "İkincisini," dedi Susam, alt dudağını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırarak. "Yippy!"

Nick'in ofisini işaret etti ve Tommy'nin kalabalığın arasından koşarak geçişini izlediler.

Riley, Kellen'a başını sallayarak, "Sıra sende Jas," dedi.

Derin nefesler alıyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. "10-56: Sarhoş yaya. 10-68: Karayolunda çiftlik hayvanı."

"Merhaba Dedektif," diye mırıldandı Jasmine. Kedi kuyruğunu bir kırbaç gibi sallayarak ona doğru yürüdü. "Kuyruğumla oynamak ister misin?"

Kellen yanıt kodlarını okumaktan vazgeçti ve ona doğru tehditkâr bir adım attı. "Konuşmayı kes. Bana bakmayı kes. Nefes almayı kes. Ve bu kadar güzel kokmayı bırak."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin," diye tersledi Jasmine, aralarındaki mesafeyi kapatırken gözleri alev alev parlıyordu.

Kellen ilerleyip onu duvara yaslayana kadar dişe diş ayakta duruyorlardı. "Ben. Sadece. Yaptım."

"Sana öyle sert bir tokat atmak istiyorum ki yüzün başının arkasına doğru dönsün," diye tısladı.

"Senden nefret ediyorum," diye karşılık verdi.

"Sen de öyle Dedektif Dick," dedi Jasmine, *dick* kelimesinin üzerindeki vurguyu keskinleştirerek.

Kellen'in burun delikleri alevlendi ve Riley adamla tekrar göz teması kurmak isteme ihtimaline karşı tavana bakmaya karar verdi.

"Tamam. Bazı sapıkça şeylerle ilgileniyorum. Ama bu benim için bile tuhaf," diye gözlemledi Josie.

Riley, "Bir yangın hortumuna ihtiyacımız var," diye onayladı.

Jasmine hiçbir uyarıda bulunmadan duvarı itti ve uzaklaşmaya başladı.

"Nereye gidiyorsun?" Kellen talep etti.

"Nick'in ofisine gidip postalarını açacağım," dedi uzun siyah saçlarını omzunun üzerinden savurarak.

"Bu bir yazışma engeli," dedi Kellen. Yüzü aniden buruştu ve bir kıkırtı çıkardı.

"Az önce teeheehee mi yaptı?" Josie

sordu. "Oh, bu gerçekten çok kötü,"

dedi Riley. "Evet. Çok kötü," dedi

Susam üzüntüyle.

Jasmine şaşırmamıştı. "Bu konuda ne yapacaksın, polis?" Ona orta parmağıyla biten bir öpücük verdi ve kalabalığın içinde kayboldu.

Kellen onun peşinden gitmeden önce yarım saniye kadar bekledi. O giderken kıkırdadığını duyabiliyorlardı.

Riley, Josie ve Susam olayı daha iyi görebilmek için ilk birkaç basamağı tırmandılar. Merdivenlerin dibindeki zebranın arka tarafı titremeye başladı.

"Çok iyi," dedi Susam, Jasmine'in Kellen'ı kravatından tutup Nick'in ofisine çekmesini izlerken.

"Eğer bu bir olimpiyat sporu olsaydı, mükemmel onlukları tutuyor olurduk," diye onayladı Josie, Jasmine onları döndürüp kapı aralığındaki kişinin kendisi olmasını sağlarken. Dedektifi iterek odaya soktu ve kapıyı suratına kapattı.

"Bunun onları tutacağından emin misin?" Susam sordu.

"Nick ve beni tuttu. Ayrıca pencereler boyayla kapatılmış. Ve eğer onlar da herkes kadar heyecanlı ve sıcaksa kapıyı kırmak akıllarına bile gelmeyecektir," diye belirtti Riley.

Jasmine kollarını V şeklinde kaldırdı, sonra Buzz Işıkyılı'nın eldivenli elinden bir shot bardağı kaptı ve fondip yaptı.

Riley başını salladı. "Onu ne zaman iş başında görsem, kendimi bir yüceliğin huzurundaymışım gibi hissediyorum."

Jasmine zafer turunu tamamladı ve kendisini alkışlayan merdivenlerde onlara katıldı. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim," dedi ve başıyla selam verdi.

Dans pistindeki biri son ses hıçkırıyordu.

"Tamam. İşte plan. Susam, sen ve Jasmine yan kapıya gidin ve destek için polisleri SUV ile buraya çekin. Birlikte kalın ve maskeli kimseye güvenmeyin," diye talimat verdi Riley. "Josie ve ben Lionworth'leri bulmak için misafirleri arayacağız."

Josie ceplerini yoklayarak, "Bekle," dedi. "Al bakalım. Seç bakalım." İki bıçak, bir taktik kalem, küçük bir şok tabancası, üç fişek biber gazı ve yarım düzine fermuar çıkardı.

"Oooh! Aksesuarlara bayılırım." Susam şok tabancasını seçti. Jasmine taktik kalemi ve biber gazını seçti.

Riley kot tulumunu sıvazlayarak, "Benim hiç cebim yok," dedi. "İşte bu yüzden Tanrı Dolly'ye göğüs dekoltesi vermiş." Susam göğüslerini işaret etti.

"Oraya otomatik bir silah saklayabilirsin," diye yakındı Riley. "Sadece seyahat boyu biber gazı için yerim var."

"Eller içeri, bayanlar. Şu pislikleri aşağı indirelim." Josie elini uzattı.

Jasmine elini Josie'ninkine ekleyerek, "Üç deyince 'Kıç tekmele'," dedi. Susam ve Riley de ellerini koydular.

"Bir. İki. Üç. Kıç tekmele!"

Jasmine ve Susam kalabalık fuayeye doğru ilerlerken Riley de Josie'yi evin arka tarafına doğru takip ederek yollarını ayırdılar. Karanlık ve kalabalıktı. Her yerde erkekler kıkırdıyor ve kıs kıs gülüyordu.

Josie, "Jonas Brothers konserinin ön sırası gibi ses çıkarıyor," diye yakındı.

"Birlikte hareket etsek iyi olur," dedi Riley, gitarı sallanmaya hazır olacak şekilde omzuna atarken. "Filmlerde herkes ayrılarak öldürülür."

"İyi bir noktaya değindin. Kaybolma," diye önerdi Josie omzunun üzerinden, Azrail'e doğru yürüyüp kapüşonunu çekerek çıkarırken.

"Hey!" dedi adam. "Bunu ben kiraladım ve eğer berbat edersen, depozitomu geri alamam. Teehee!"

Josie gereksiz yere, "Bizim adamımız değil," dedi.

Riley merdivenin altındaki küçük dolabın kapısının aralık olduğunu fark etti ve daha iyi görebilmek için yaklaştı. İçeride birbirlerine sarmaşık gibi sarılmış bir çift vardı.

"Ah, Miguel," dedi kadın soluk soluğa bir iç çekişle. "Ne dedin Marie?" diye bağırdı adam.

Riley yüzünü buruşturarak Nick'in anne babasını daha fazla göremeden onlara sırtını döndü.

Mutfaktan histerik bir kahkaha kakofonisi yükseldi.

"Sana ne oldu Albert?" diye sordu zombi gelin, ölümsüz damadına.

Albert onu korsenin altından gıdıklamaya çalışırken kıkırdadı.

Riley'nin omurgasında bir karıncalanma oldu ama tam biber gazına uzanırken siyah ve ipeksi bir şey önünde dönerek başının üzerinden gövdesine dolandı.

"Hey!" Saldırgana dirsek atmaya çalıştı ama kolları iki yanına sıkıştırılmıştı. Kendini kurtarmak için çabaladı, ancak belirsiz bir şekilde havaya kaldırıldı ve çok sert bir omuz olduğunu varsaydığı şeyin üzerinden fırlatıldı. Josie'nin uzaktaki sesinin ona seslendiğini duyduğunda, iniş onu sersemletmiş ve nutku tutulmuştu.

Kahretsin. Nick bunu yaşamasına asla izin vermeyecekti.

18:44, Çarşamba, 30 Ekim

Riley belirsiz bir şekilde yere atıldı ve hemen kurtulmak için mücadele etmeye başladı. Onu üst kata çıkarmışlardı. Müzik ve kıkırdamalar çok daha zayıftı.

Birisi başındaki örtüyü yırttı ve ciğerlerine tam bir nefes almak için mücadele etti.

Karanlıktı. Bu yüzden ona ilk çarpan koku oldu ve onu tam olarak nereye götürdüklerini anladı. Ürpertici, kokulu dolap.

Riley aklını başında tutması gerektiğini kendine hatırlattı. Her an Susam ve Jasmine polislerle birlikte gelebilir ve uyuşturucunun etkisi geçebilirdi. Nick ofisinden kaçacak ve onu hemen bulacaktı. Ve kötü adamları burada kendisiyle meşgul ederse herkes güvende olacaktı.

Tepedeki ışık yandı. "Seni aptal."

Riley gözlerini kırpıştırarak kadını netleştirmeye çalıştı. Belli belirsiz bir güney aksanı vardı. Kibar bir aksan değil, *bataklıkta*ki timsahlar gibi bir aksan.

"İşte yine başlıyoruz," dedi onu yukarı taşıyan adam. "Sana Dolly'yi getirmemi söylemiştin. Sana Dolly'yi getirdim. Yaptığım hiçbir şey senin için yeterince iyi değil."

Kadın elindeki silahla Riley'ye öfkeyle işaret etti. "Sana doğru Dolly Parton gibi mi görünüyor? Yemin ederim, o aptal kışını yıllar önce boşamalıydım."

Adam alay etti. "Sana iyi haberlerim var çünkü kuzenim Otis hiç papaz olmadı, yani biz hiç evlenmedik." Zorro'ydu. Panç bardaklarını dağıtan misafir.

Kadın Guy Fawkes maskesini çıkardı ve Zorro'ya ters ters baktı.

"Lurlene ve Royce, sanırım?" Riley söyledi. Zorro'ya doğru yaklaştı. dolabın arka duvarı. Izgaradan gelen bir tıslama sesi duyduğuna yemin edebilirdi.

"Harika." Lurlene ellerini havaya kaldırdı. "İkinci Dolly isimlerimizi biliyor. Demek ki o sürtük koca ağzını çoktan açmış." "Bunda

büyütülecek ne var?" Royce Zorro şapkasını çıkardı.

Lurlene bıkkınlık içinde ellerini havaya kaldırdı. "Önemli olan şimdi hepsini öldürmek zorunda olmamız."

"Araya girebilir miyim?" Riley elini kaldırarak sordu. "Eminim kimsenin ölmesine gerek kalmayacak şekilde bir çözüm bulabiliriz."

Lurlene ona bir rulo boyacı bandıyla vurdu. "Sustur onu, sonra da ellerini ve ayaklarını birbirine bantla," diye emretti Royce'a.

"Hiçbir yere gitmiyor," diye karşı çıktı.

"Onu öldürdüğümüzde çılgılık atmasını ya da kaçmaya çalışmasını istemiyorum."

"Hep böyle kana susamış mıydın?" diye merak etti.

"Evet! Sadece otuz yıldır bana hiç dikkat etmedin!"

"İkiniz de çok stres altındasınız gibi görünüyor," dedi Riley, çılgınca onu esir alanlarla bağlantı kurmanın bir yolunu ararken. En sevdiği program olan *Made It Out Alive* hep bunu söylerdi. Bir de sakın kendini ikinci bir yere götürmelerine izin verme, ki zaten bunu da becerememişti. "Kendi işini yürütmek kolay değil."

"Tanrı aşkına. Her kimsen kapa şu lanet çeneni," diye hırladı Lurlene, silahı Riley'nin yüzüne doğrultarak. "Onu iyice bantla Royce."

"Donuna bir şey olmasın."

"*Bir an* için bile şehir kulübünün tuvaletlerini temizlemeye ya da daha kötüsüne geri döneceğimi düşünüyorsanız, Tanrı'nın beyin koyması gereken yerde kafanızda bir taş var demektir. Burada söz konusu olan bir milyar dolar. Yat parasını bırakıp gitmeyeceğim."

"Pekala. Pekâlâ, pekâlâ. Yine aklını kaçırmaya gerek yok. Eğer Dolly'nin ölmesini istiyorsan, o öldü," diye mırıldandı Royce. Riley'nin ellerini kabaca kavradı ve bandı bileklerine birkaç kez doladı.

"Bekle," dedi Riley. Ama bir sonraki bant parçası ağzını kapattı. Bağlı elleriyle uzanıp bandı çıkarabileceği düşünülürse bu aptalca ve amatörce bir hataydı. Ama kendi yararına kullanana kadar bu bilgiyi kendine saklamaya karar verdi.

Izgaranın arkasında çok belirgin bir tıslama vardı.

Royce hızla ayak bileklerini birbirine bantladı. "Mutlu musun Ğimdi?" diye sordu, bandı fırlatarak. Bant yerden sekerek ızgaraya çarptı ve yerinden oynadı.

"Henüz değil." Lurlene kollarını kavuşturdu ve ayağını yere vurdu.

Royce kemerinden bir bıçak çıkarıp bıçağı Riley'nin yüzüne doğru açtığında büyük bir sinirlenme gösterisi yaptı. Riley irkildi ve kendini duvara yasladı.

Nick'in doğum günü partisi sırasında kokuşmuş bir dolapta ölmeyecekti. "Bekle," dedi Lurlene aniden.

Riley arkasındaki alçı duvara yaslanırken sırtından aşağı bir damla ter süzüldü.

"Onu henüz öldürmeyin. O kaltak Susam'ı alıp buraya getireceğim, sonra da İkinci Dolly'ye işkence ederek Susam'ın bize kim bilir neler anlatmasını sağlayacağız. O buna dayanamayacak kadar iyi niyetli."

"Yani henüz İkinci Dolly'yi öldürmemi istemiyor musun?" Royce onayladı. Lurlene, "Tanrı neden bana bir moron verdi, asla bilemeyeceğim," dedi.

Belli biri değil. "Hayır. Onu henüz öldürmeyin. Susam'la dönmemi bekle."

"Bu arada Tommy'yi aramamı ister misin?" diye sordu bıçağını kapatıp kemerine geri koyarken.

Riley burnundan rahat bir nefes aldı.

"Kuru temizlemeyi alman konusunda sana güvenmiyorum. Doğru Dolly'yi bile kaçıramazsın." Lurlene kendini toparlamaya çalışıyordu. "Burada kal ve kılını bile kırıpratmadığından emin ol. Ben Susam'la döneceğim, sonra ikisini de öldüreceğiz."

"Evet, hanımefendi."

"Ve dikkatleri üzerine çekmemeye çalış," diye emretti Lurlene.

Gitti, ışığı söndürdü ve dolabın kapısını kapattı.

Karanlığa gömülmüşlerdi.

"Royce falsetto bir sesle, "'Dikkatleri üzerinize çekmemeye çalışın,' diye mırıldandı. "Bu kadın çok kötü. Bu anlaşma gerçekleşene ve Ferrari'sinin frenleri 'yanlışlıkla' bozulana kadar bekleyemeyeceğim."

Riley onun bir cevap beklemediğini düşündü, bu yüzden sessiz kaldı.

Boğuk bir titreşim duydu ve sonra Royce etrafta dolaşmaya başladı. Dolabın içi telefonunun mavi ekran ışığıyla aydınlanmıştı.

"Merhaba," dedi.

Dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek yukarı uzandı ve bandın köşesini sıyırmaya başladı.

"Hayır, arabamın garantisini uzatmak istemiyorum, seni lanet robot. Yepyeni bir Range Rover kullanıyorum. Şimdi beni aramayı bırak!"

Bağlantıyı kesti ve Riley ellerini bıraktı.

"Bu dünya nereye gidiyor bilmiyorum," diye yakındı. "Günün her saati beni arayan robotlar var. Beni kandırdıklarını mı sanıyorlar? Yirmi yıl boyunca bir kimlik hırsızı olarak kışımı yırttım ve beni kandıracıklarını mı sanıyorlar? Ha! Ben kandırılmazam."

Adam ona bir yanıt bekliyormuş gibi baktı, o da ciddiyetle başını salladı.

Royce tekrar telefonuna baktı ve bir oyun oynamaya başladı. "Bu arada tüm bu cinayet olayı için özür dilerim. Kişisel bir şey değil. Ama bu işten çok para kazanıyoruz. Anlıyorsun, değil mi?"

Başını şiddetle ileri geri salladı. Hayır, onun milyarder olabilmesi için neden öldürülmesi gerektiğini hiç anlamıyordu.

Yeni bir ses dikkatini çekti. Kapının dışındaki köpek ayak tırnaklarının tıkırtısı.

Riley canlandı. Bu evde sadece bir tane ipucu veren köpek vardı -en azından bildiği kadarıyla. Burt kurtarmaya geliyordu. Başparmağı ya da silahı yoktu ama havlayıp birinin dikkatini çekebilirdi. Josie gibi silahları olan ve Zorro'yu alt edebilecek biri.

Kapının altındaki ışık sönmüştü ve Burt kapının altını koklarken yüksek sesli bir hırıltı duydu.

"Tanrı aşkına bu da ne?" Royce talep etti.

Telefonunu bıraktı ve ayağa kalkarak bıçağını tekrar çıkardı.

Riley bandı çekip çıkardı. "Hayır! Burt, kaç!" diye bağırdı. Aynı anda poposunun üzerinde öne doğru kaydı, iki dizini de büktü ve Royce'u tekmeledi

tam kışından.

Bunu beklemiyordu ve duvara çarptı. Burt kapının diğer tarafından havladı.

"Koş, Burt!" dedi yine.

Royce ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi. "Şimdi gittin ve yaptın. Bana saygısızlık ettin ve Lurlene'in ne dediği umurumda değil, bu dünyada fazla kalmayacaksın."

Telefon ekranı karardı ve kadın arka duvara doğru kaydı.

"Kaçamazsın, Dolly. Kıpırdamadan dursan ve bu işi bitirsen iyi olur."

"Nick! Josie!" Riley bağırdı. "Yardım edin!"

Şimdi onun üzerinde belirliyordu. Bu durumda psişik güçlerinin bile yardımcı olamayacağını fark etti. Bunu eski yöntemlerle yapmak zorunda kalacaktı.

Bantlı elleriyle tulumunun fermuarını buldu.

"Biraz terbiyeli ol, Dolly. Yaratıcınla buluşmaya böyle göğüs dekoltenle gitmene gerek yok."

Terli parmakları sonunda biber gazına temas etti ve onu çekip çıkardı.

Yanındaki tıslamayı duydu ve içeriden bir şey ızgaraya çarptı.

"Yüce İsa! Bu Allah'ın belası şey de ne?" Royce, dolap karanlığa gömülürken cıglık attı.

Riley parlayan sarı gözleri bir an için gördüğünü sandı ama sonra kızartacak daha büyük balıkları olduğuna karar verdi.

Teneke kutuyu Royce'a doğrulttu ve tetiğe bastı.

Uğultu ona hedefini vurduğunu söylüyordu. Ancak spreye olan yakınlığı, zarar görmeden kaçamayacağı anlamına geliyordu. Burnu gibi gözleri de yanıyordu.

"Seni kaltak!" diye bağırdı. Esintiyi hissetti ve adamın havayı çılgınca bıçakladığını fark etti.

Bacaklarıyla saldırdı ve onu dizlerinden yakaladı.

Burt'ün bitmek bilmeyen havlaması giderek çılgınlaşıyordu.

Biber gazı ve karanlık arasında bir şey seçmek imkansızdı... ta ki dolap kapısı açılana kadar.

Ama o anda başparmağını büyüten Burt değildi. Elinde gitar tutan bulanık bir yabancıydı.

"Kimse sana Dolly Parton'ı kaçırmaman hoş olmadığını söylemedi mi?" dedi adam gitarı Royce'un kafasına indirmeden önce.

Yabancı, Royce'u yakalamak ve yüzüne yumruk atmak için gitarın sapını kullandı.

Royce devrilmiş bir kızılağaç gibi yere yığıldı ve Burt dolaba fırladı. Neşeyle Riley'nin yüzünü yaladı ve hemen ardından hapşırmaya başladı.

"Sen Riley olmalısın," dedi adam gitarı bir kenara fırlatarak.

Dolaba girdi ve Burt'ü kızın üzerinden itti. "Bırak nefes alsın, dostum."

Burt yine hapşırdı.

Riley, "Biber gazı," diye homurdandı.

Yabancı başıyla onayladı. Onu kucağına aldı, Royce'un yüzükoyun yatan bedeninin üzerinden geçirip dolaptan çıkardı, sonra yavaşça yatağın kenarına bıraktı.

Yanan gözyaşlarının arasından gözlerini kırıştırdı.

Adam Batman kostümü giyiyordu ve maskesi kafasının üstündeydi. Orta boylu, *haftanın yedi günü spor* yapan bir yapıya sahipti. Kafası tıraşlı ve her yerinde dövmelemler vardı.

"Teşekkür ederim-"

Sözcüklerin geri kalanı, adam bir sustalı bıçak çıkardığında dudaklarında kayboldu.

Bir çığlık attı ve onu engellemek için kollarını havaya kaldırdı.

"Rahatla," dedi ve kollarını nazikçe kendine doğru çekti. Bıçağın ucunu bileklerini bağlayan banttan geçirdi, sonra ayak bileklerine doğru ilerledi. "Şimdi ödeşdik," dedi başını sallayarak.

"Eşit mi?" Riley tekrarladı.

"Beni şartlı tahliye ihlali nedeniyle önemli bir hapis cezasından kurtardınız," dedi çarpık bir sırıtışla.

"Ben mi yaptım?"

"Hapisten daha dün çıktım. İyi halden izin aldım," dedi göz kırparak ve dolaba döndü. "Büyükanne bir merhaba öpücüğü verdikten ve tüm aileyle birlikte tavuklu tencere yemeği yedikten sonra yapmam gereken bir şey vardı."

Riley öksürdü. "O da neydi?"

Royce'u ayak bileklerinden tutup dolabın arkasına sürükledi, gitardan arta kalanları üzerine fırlattı ve sonra kapıyı kapattı. "Bir sorunu halletmem gerekiyordu. Ama sen benden önce davrandın. Sen yaptın. hem de daha incelikli."

Riley, "Sanırım daha açıklayıcı olmanız gerekecek," diye önerdi. Burt onun yanındaki yatağa zıpladı ve ona doğru eğildi.

Batman Susam'ın buzdolabını gördü ve açtı. Süslü sulardan birini aldı ve ona uzatmadan önce açtı. Susam hevesle kabul etti ve açgözlülükle içti. "Ben oradaydım. Seni ve arkadaşlarını gizlice içeri girerken izledim. Alevlerin ikinci kat pencerelerini patlatışını izledim. Ve o aptal orospu çocuğunu kendi evinden dışarı sürükleyip polislere teslim ettiğinizi izledim."

Riley gözlerini sıkıca kapattı. "Lance."

"Yüzüne biraz su sıçrat. Kendini daha iyi hissedeceksin," diye talimat verdi Batman.

Kendisine söyleneni yaptı ve hemen daha az yanmış hissetti.

Batman kendisine bir su uzattı. "O DNA israfı aylardır kuzenime işkence ediyordu ve ben bu konuda hiçbir şey yapamıyordum. Dışarı çıkar çıkmaz tekrar içeri gireceğimi biliyordum. Ama bu sorunu küçük Kory için kalıcı olarak çözmüş olacaktım."

"Kalıcı olarak" kelimesini duyunca tüyleri diken diken oldu. "Bak, kimse benim aileme bulaşamaz. Anlıyor musun?" "Anlıyorum." Riley başını salladı ve Burt'e doğru eğildi.

"Güzel. Çünkü artık o aile sana kadar uzandı. Beni koruyucu meleğin olarak düşün. Bir şeye ihtiyacın olursa, gelip beni bulacaksın."

Neredeyse öldürölmek üzereyken şartlı tahliye edilmiş bir mahkûmun ailesine katılmıştı. İşler kesinlikle doğru yönde ilerliyordu.

"Hayatımı kurtardığınız için teşekkür ederim," dedi ayağa kalkarken güçlölkle.

"Küçük kuzenimi kurtardığın ve beni hapisten uzak tuttuğun için teşekkürler." "Ne zaman istersen?"

"Santiago'ya Christian Blight'ın selamı olduğunu söyle. Ve ona Beth'le olan tek bağlantımın, erkek arkadaşını partimde uyuşturucu satarken yakaladığım ve tehditlerimi gerçekten yerine getireceğimi düşündüğü için her yeri yaktığı zaman olduğunu söyleyebilirsin."

"Parmaklar ve göt deliğı mi?" Riley hatırladı.

Sırıttı. "Sadece o küçük pisliğı korkutmaya çalışıyordum." "Bekle. Yani yangını *Beth* mi başlattı?"

"Yaptıklarını polislere anlatırsam, aynısını büyükannemin evine de yapacağını söyledi. Büyükannemi severim. Ve size söyleyeyim, Beth

söylediği şeyi yapacak kadar çılgın. Sanırım ailesine de oldukça sadık."

Riley başını sallayarak, "Sanırım öyle," dedi.

"Yapacak işlerim var. Tanıştığımıza memnun oldum, Thorn. Lance'i benim için mahvettiğın için teşekkürler."

"Bir şey değil. Zorro'yu benim için devirdiğın için teşekkürler."

Ona doğru küçük bir selam verdi ve ikinci kat penceresinden çıktı.

Riley Burt'e baktı. "Pekâlâ. Gidip Lurlene'i bulalım ve bir karteli alaşağı edelim."

Burt havladı ve sonra hapşırdı.

7:10, Çarşamba, 30 Ekim

Nick, Riley'i bulacak, onunla en az on iki saat seks yapacak ve sonra kışını ürkütücü, kokulu dolaba kilitleyecekti. onu ofisine kilitleyerek.

Onun telefonunu tekrar aradı. Sonra Josie'ninkini. İkisi de yine telesekretere düştü. Partide kimse telefonlarına cevap vermiyordu ve bu nedenle kimse onları dışarı çıkarmaya gelmiyordu.

"Sanırım etkisi geçmeye başlıyor," dedi. "Beynime biraz daha fazla kan akışı oluyor gibi hissediyorum."

Kellen, "Öfkem geri gelmeye başlıyor," diye onayladı.

Nick bir erkekti ve bir erkek olarak asla başka bir erkeğin apış arasına bakmamayı alışkanlık haline getirmişti. Ama aynı zamanda eğitimli bir gözlemciydi ve kataraktı olan yakın görüşlü bir büyükanne bile Kellen'ın pantolonundaki sirk çadırını kaçırmazdı.

Brian, "Tommy neredeyse beş dakikadır sırtlan gibi gülmüyor," diye gözlemledi.

"Kızlar neden geri gelmedi?" Tommy metal bir botu kanepeye vurarak sordu.

"Çünkü onlar kötü," dedi Nick.

"Ya da mümkün olan en kötü anda işe yaramaz birer azgın köpeğe dönüştüğümüz için mi?" Brian önerdi.

"Bu kadar memnun görünmeyi bırak," diye tersledi Kellen.

Brian sırtıttı. "Elimde değil. Seks harika bir şey."

Nick'in kendi ereksiyonu kot pantolonunun içinde acıyla zonkluyordu. Kellen Nick'e, "Durdur şunu," dedi.

"Bak. Aletlerimizle düşünmeyi bırakıp buradan çıkmak için kırıp dökmeye başlayacak kadar sinirlenmemiz gerekiyor," diye karar verdi.

İçlerinden biri ne zaman kilitli kapıya doğru koşmaya çalışsa, kapıya birkaç santim kala cırtlak bir sesle duruyordu. Sanki biyolojik patlama dürtüleri her şeyin kontrolünü ele geçirmişti. Buna doğal saldırganlık da dahildi.

"Dışarıda kadınlarımızla birlikte bir çift lanet psikopat var. Birinin bizi kurtarmasını beklemeyeceğiz," dedi Nick kapıyı işaret ederek.

Tommy zırlı elini kaldırdı. "Bir sorum var: Ya buradan kaçarsak ve sonra kızlar bizim için geri gelirse? Bizi nerede bulacaklarını bilemeyecekler ve ben de Susam'la hemen seks yapamayacağım."

Nick iki büküm oldu ve penisinin mantıklı düşünmesini istedi. Sıkılmış dişlerinin arasından, "S-e- x'i unut," dedi.

"İmkânsız," diye sırtıttı Brian.

"Kuzeninden nefret ediyorum," diye hırladı Kellen.

Nick tekrar ayağa kalktı. "Bizler erkeğiz. Şu anda o kapının diğer tarafında tehlikede olan kadınlarla birlikte olan erkekler. Burada işe yaramaz ve azgın bir şekilde yatıp onların gelip bizimle seks yapmasını mı bekleyeceğiz? Yoksa o kapıyı kırıp geçecek ve onları kurtaracak mıyız?"

Kellen, "Benim bir kadınım yok," diye belirtti.

Nick gözlerini göğe doğru devirdi. "Sana bir tane bulacağız."

"Peki," diye kabul etti Kellen. "Ama otuz yaşını aşmış, bekâr ve son bir ay içinde bütün bir kitabı okumuş olması gerekiyor."

Nick dişlerini sıkarak, "Standartlarınızı bu kapının diğer tarafında tartışacağız," diye söz verdi.

Tommy, "Ben hâlâ *burada bekle ve sonra seks yap* seçeneğine sıcak bakıyorum," diye itiraf etti.

"Tommy, parlak zırlı bir şövalye gibi giyinmişsin. Bu senin güzel kızını kurtarmak için bir şans. Bu gece kahraman sen olacaksın. Benimle misin?"

Tommy'nin bunu düşünmesi çok uzun sürüyordu.

"Kahramanlar sevişir," dedi Nick.

Tommy vizörünü indirerek, "Ben varım," dedi.

"Hadi şu işi bitirelim. Kimse aletini kullanmasın. Bu şekilde burkudur," diye hatırlattı Kellen.

"Omuzlar, penisler değil," dedi Nick. "Üçe kadar sayacağım." O, Kellen ve Tommy kapıdan birkaç adım ötede sıraya girdiler.

"Ben burada takılacağım." Brian tekerlekli sandalyesinden el salladı ve telefonunu havaya kaldırdı. "Ve kaydediyorum."

Nick kapıya dik dik baktı, öfkesinin libidosunu bir kenara itmesini istiyordu. Onunla Riley'nin tatmini... yani güvenliği arasında durmaya cüret eden tek bir engel vardı. Evet. Kesinlikle güvenlik. Kesinlikle güvenlik. Ve onu yok edecekti. "Bir... iki... üç!"

Kellen ve Tommy, "Omuzlar, penisler değil," dediler.

Nick başını eğdi ve hücumla geçti. Kapının kendiliğinden kayarak açıldığını fark edecek zaman yoktu. Ya da devasa bir bedenin açık kapı aralığını doldurduğunu. Kaydedilen şey, Kellen ve Tommy'nin, Nick'in kapı aralığındaki adama doğrudan çarpmasıyla kısa süre durdukları gerçeği idi.

En azından, momentum onları fuayeye taşıırken bunun bir erkek olduğunu düşündü. Uzun siyah saçlar ve örümcekli takma kirpikler onu şaşırttı. Ama onların üzerine indiğinde, kurtarıcısının anatomisi hakkında kesin bir onay aldı.

Parti hâlâ etraflarında devam ediyordu. Müzik hâlâ gümbürdüyordu. Işıklar hâlâ parlıyordu. Yine de dans pistinde daha az kirli dans yapılıyormuş gibi görünüyordu. Kıkırdamalar da daha azdı.

"Gabe?" Nick söyledi.

"Evet, Nick?"

"Lütfen bana Cher pantolonunun içine bir şemsiye soktuğunu söyle."

"Korkarım yok. Şemsiyeye mi ihtiyacınız var?"

"Hayır," diye inledi Nick.

Brian yaklaşarak, "Bir ya da on fotoğraf çekeceğim," dedi.

Nick'in vücudundaki her kas kasıldı ve adamın üzerinden neredeyse havalandı. "Seni yere serdiğim için ve sonrasında temas eden tüm vücut parçalarım için özür dilerim. Bu konuyu bir daha hiç konuşmazsak beni çok mutlu edersin," dedi Gabe Cher dışında her yere bakarak.

"Ben de özür dilerim. Öncelikle Wander'ın eşsiz güzelliği dikkatimi dağıttığı için," dedi Gabe, Nick onu devasa ayaklarına doğru çekerken.

"Bana kız arkadaşımın kız kardeşiyle seks yaptığınızı anlattığınız kısmı geçelim."

"Bir centilmen asla üremez ve tartışmaz," dedi Gabe. "Özür dilemeye devam edeceğim. Cinsel organımla temasın sizi rahatsız etmesinden dolayı da özür dilerim. Her insan vücudu bir mucizedir. Özellikle de Wander'inki."

"Evet. Tüm bunları hızlıca ileri sarıyorum." Nick elleriyle dairesel hareketler yaparak adamı daha hızlı konuşmaya teşvik etti.

"O zaman size kapıyı açma sebebimin Riley'nin tehlikede olduğunu hissetmem olduğunu söyleyeceğim."

"Bunu söylemeliydim," dedi Nick.

"Özür dilerim. Düzgün düşünmekte zorluk çekiyorum."

"O Thorn kadınları bir erkeğe bunu yapar," dedi Nick. "Şimdi, Riley hangi cehennemde?"

"Nick!"

Döndü ve onu merdivenlerde buldu. Ona doğru ilerlerken rahatlama ve tahrik olma duyguları savaşıyordu. Peruğu ve gitarı kayıptı. Ama tek parçaydı ve o tulumun içinde hâlâ çok güzel görünüyordu.

Kıyamet koptuğunda ondan üç metre uzaktaydı.

Mutfak kapısı hızla açılarak Nick'in kendi akıl sağlığından şüphe etmesine neden oldu. Josie, onu yerinden oynatmaya kararlı görünen devasa bir ahtapotun omuzlarına yapışmıştı. Maske serbest kaldı ve Gunther'in yüzü ortaya çıkınca zaferle bağırdı. "Yakaladım onu!"

Nick onlara doğru bir adım bile atmadan Gunther onu iyice kavradı ve Josie'yi omzunun üzerinden sürükleyerek bir voleybol topu gibi ileri fırlattı. Josie bir top gibi yuvarlandı, iki kez takla attı ve Brian'ın tekerlekli sandalyesinin yanında ayağa kalktı.

"O benim karım, seni orospu çocuğu!" Brian bir şok tabancası çıkardı ve uşağı etkileyici bir isabetle ateşledi.

Ataşmanlar adamın yüzüne ve göğsüne isabet etti ve düğmeye bir kez basılması onu dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Kahramanım," dedi Josie, Gunther'in kışını tekmelemek için yanına gitmeden önce Brian'a bir öpücük verdi.

Devrildi ve yere çakıldı. "Nick!"

Döndü ve Riley kendini kollarına atarken onu yakaladı. Çenesini kapatıp tehlikeye odaklanmasını söylerken bile şişmiş siki sürtünmeden keyif alıyordu.

"Royce üst kattaki bir dolapta baygın halde. Lurlene burada bir yerde Susam'ı arıyor. Herkesi öldürecek."

"Sana zarar verdiler mi?" diye hırladı.

Başını iki yana salladı. "Yeterince zamanları yoktu."

Büyük bir gürültünün ardından ön verandadan geliyormuş gibi tiz bir çığlık duyuldu. Bayan Penny Kleopatra yatağından fırladı ve bastonunu ön kapıya doğrulttu. "Yakalayın onları, çocuklar!"

Yağlanmış güvenlik ekibi kıkırdarak ve kıs kıs gülererek kapıya doğru ilerledi.

"Paramı geri istiyorum," diye tersledi Nick. Riley'yi güvenli bir yere götürmek istiyordu ama buna zamanı yoktu. "Sen benimle kal. Kimsenin seni kaçırmamasına, bayılmasına ya da psişik grip bulaştırmasına izin verme."

Ona sulu bir sırıtışla karşılık verdi. "Elimden geleni yapacağım. Ama önce..." Döndü ve ellerini ağzına götürdü. "Yemek odasında bir Kod Adam Fanny var! Tekrar ediyorum! Bir Kod Adam Fanny!"

Lily evin arka tarafına doğru ilerledi.

Riley, Josie ve Brian'a, "Onları evin önünden uzak tutun," diye bağırdı.

"Hallediyorum," dedi Josie.

"İyi iş, Thorn. Hadi gidelim." Nick onun bileğini kavradı ve silahının kılıfını çıkarırken onu ön kapıya doğru çekti.

İkisi de ön verandada buldukları şeye hazırlıklı değildi.

V for Vendetta filmindeki adam gibi giyinmiş bir kadın, Nick'in bile daha önce hiç duymadığı küfürler savurarak devasa şeker ya da şaka kutusunun yanındaki komik büyüklükteki ağın içinden çıkmaya çalışıyordu. Bayan Penny'nin güvenlik görevlileri, verandadaki kargaşadan habersiz, araba yolunun kenarındaki çitlere işiyorlardı.

Tuzağa düşürülen kadın Susam ve Yasemin'e silah doğrultmasaydı komik olabilirdi.

Riley, Nick'in sırtına yapışırken, "Demek Lurlene bu,"

dedi. "Evet. Bunu açıklığa kavuşturduğun için teşekkürler

Thorn," dedi.

"Bu anlaşmayı mahvetmene izin vermeyeceğim," diye bağırdı Lurlene belirgin bir tını ile.

Susam ışıltılı topuklarını verandaya vurdu. "Flaş haber, Lurlene, çoktan mahvoldu. Kimse ereksiyon olmuş bir adamla

sırtlan kahkahası!"

"Psst! Jas! Senden yapmanı istediğim şeyi yaptın mı?" Riley tısladı.

"Denedik ama araba boştu," dedi Jasmine, hâlâ ellerini kaldırmış Lurlene'e hançer gibi bakarak. "Sonra bu deli sürtük bize silah çekti."

Riley Nick'e, "O ve Susam polisleri buraya çekmeye çalıştılar," diye fısıldadı.

"Umalım da çoktan gelmiş olsunlar ve bu sadece beni kızdırmak için yapılmış bir tuzak araba olmasın."

"Tuzak araba mı?" diye mırıldandı.

Lurlene, Jasmine'in değerlendirmesine alınmıştı. "Ben deli değilim! Ben geleceğin milyarderiyim, çok teşekkür ederim. Ve *senin* burada ne işin var?" Silahını Riley'ye doğrultmak için döndü. "Dolapta bantlanmış olman gerekiyordu."

Riley, "Şartlı tahliye edilmiş biriyle ilgili bir durum vardı," diye açıkladı. "Ne?" Nick tersledi.

"Sonra konuşuruz," diye söz verdi, kolunu okşayarak.

Kadın haklıydı. Tuhaf milyarder özentisini etkisiz hale getirdikten sonra seks yaparken Riley'ye bağırarak için dünya kadar zamanı vardı.

"Dinle, bayan. O silahı hemen çeksen iyi edersin çünkü bu benim doğum günü partim ve eğer kadınıma ya da arkadaşlarından birini vurmaya kalkarsan, vücudunda o kadar çok delik açarım ki adli tabip önünü arkandan ayırt edemez," diye hırladı Nick.

"Yan!" Susam tezahürat yaptı.

Jasmine ellerini başının üzerine koyarak alkışlarken, "*İşte* böyle belalı bir replik atarsın," dedi.

Nick göz ucuyla Kellen'in avludan verandaya doğru yaklaştığını gördü.

Lurlene sonunda kendini ağdan kurtardı ve onu tekmeleyerek yolundan çekti. "Hey, yo. Şaka mı şeker mi, her neyse," dedi kaplan postu giyen bir genç.

çizgili tulum ve şeker dolu bir içki dükkanı çantası tutuyor.

Lurlene silahını çevirdi ve gölgelerin arasında Kellen'ı gördü. "Bana gizlice yaklaşmaya mı çalışıyorsun? Beni asla alt edemezsin! İlk timsahımı dört yaşındayken vurdum."

"Vay canına! Çılgın kostüm. Hiç tam boy şekerin var mı?" diye sordu çocuk.

Nick şeker ya da şaka kâsesinden bir kutu kızılçık sosu aldı ve sürpriz unsurunu mahvettiği için ona fırça attı. "Siktir git bahçemden!"

Kellen çocuğu yakaladı ve verandadan uzaklaştırdı.

"Kaka nerede?" Bayan Penny kapıda belirip Nick'i iterek geçmeye çalışarak bağırdı.

Riley kadının geceliğinin askılarını tuttu. "Şimdi olmaz, Bayan Penny! Silahı var!"

"Kim? Ben mi?" Bayan Penny uzanıp Nick'in sadece uyluk kılıfı olduğunu tahmin edebileceği bir yerden kendi silahını çekti. "Tabii ki silahım var."

"Herkes yere yatsın!" Nick bağırdı.

Lurlene hariç herkes güverteye çıktı. Ne yazık ki Riley verandaya düştüğünde Bayan Penny'nin ödünç aldığı gecelik de onunla birlikte geldi.

"Vay canına," dedi çocuk.

Kellen onu bir çalının içine doğru itti. "Seni kendim vurmadan önce defol git buradan."

"Mükemmel vücut pozitifliği, Bayan Penny," dedi Susam, verandanın döşeme tahtalarından ona bir başparmak işareti yaparak.

"Biliyor musun?" Lurlene kendi kendine konuştu. Nick onu görüş alanında sabit tuttu. "Kiminle başladığımın bir önemi yok. Her birinizi öldüreceğim ve sonra da çöldeki malikâneme geri dönüp FDA onayımı bekleyeceğim."

"Böyle bir şey olmayacak Lurlene," dedi Susam ayağa kalkarak. "Artık çok geç. FBI ile çoktan konuştum ve seninle sohbet etmekle gerçekten ilgileniyorlar."

"Ne yaptın?"

Susam sıırttı. "Bu doğru. Şimdiden hakkında tutuklama emri çıkarıldı."

Lurlene öfkeli bir kükreme sesi çıkardı ve silahını Susam'a doğrulttu. "Seni öldüreğim!"

Nick yerde kalmasını sağlamak için dizini Riley'nin sırtına koydu ve nişan aldı. Ama tetiği çekmesine gerek kalmadı. Çünkü Kellen verandaya atladı.

Lurlene arkasını dönerek silahını ona doğrulttu.

"Kardeşimi rahat bırak!" Susam çığlık attı ve tam tetiği çekerken kendini Lurlene'in sırtına fırlattı. Kurşun yükseğe çıktı ve

iki kadın yere düştü.

Tam o anda Zorro verandaya fırladı. "Neler oluyor?" diye sordu. Riley'nin gitarının bir parçası hâlâ boynundaydı.

"Bu Royce," dedi Riley. "O da var bebeğim," dedi Nick.

Susam, Lurlene'in üzerine çıkmış ve yüzüne tokat atıyordu. "Yapma. Hiç. Dene. İçin. Vurmayı. Kardeşimi. Kardeşimi."

Kellen onun yanına koştu ve Susam'ı kadının üzerinden çekti.

"Sen!" Zorro, Riley'nin hâlâ Nick'in altında olduğunu görünce hırladı. Burun delikleri alevlenerek kılıcını çekti.

"Getir bakalım, mankafa," diye hırladı Nick. Nişan aldı.

Ama Royce ona doğru bir adım atamadan bir çarpışma daha oldu.

Tommy, hâlâ şövalye zırhı içinde, oturma odasının penceresinden verandaya düştü. Bir süpermarkette konserve çorba teşhirinin çökmesi gibi bir ses çıkardı.

Tommy'nin ayağa kalkması neredeyse on saniye sürdü. Ama ayağa kalktığında, kılıcını çekmiş halde amcasına saldırdı.

Zorro ve beyaz şövalye birbirlerine beceriksizce savrulurken metal sesleri verandanın tavanında yankılandı. "Seni gerçekten öldürmeyecektim, Tommy. Elbette, muhtemelen karını ve buradaki tüm arkadaşlarını. Ama biz aileyiz. Bunun bir anlamı olmalı," dedi Royce.

"Seni öldürebilirdim. Senden hiç hoşlanmadım. Bebekken bile berbat biriydin," dedi Lurlene, ellerini arkadan bağlayan Kellen'in altından.

"Yanılıyorsun, Lurlene Teyze. Siz ikiniz berbatsınız! Siz dünyanın en kötü teyzesi ve amcasısınız. Susam için minnettar olmalısınız. O size her şeyi verdi ama siz daha fazlasını istediniz!"

"Beni takdir ettiğin için teşekkürler bebeğim," diye cıvıldadı Susam.

Susam'ın övgüsü Tommy'ye ekstra güç vermiş gibiydi. Bir kükremeyle amcasının kılıcını avluya uçurdu.

"Ow," dedi tulum giymiş moron.

Kellen omzunun üzerinden, "Sana buradan gitmeni söylemiştim," diye bağırdı.

İki el silah sesi duyuldu ve verandanın tavanından bir parça aşığı düşerken herkes dondu kaldı.

"Şimdi dikkatinizi ç e k t i ğ i m e göre, bir kez daha soracağım! Kaka nerede?" Bayan Penny bağırdı.

Royce belindeki kuşaktan bir tabanca çıkarıp çoğunlukla çıplak olan kadına doğrultarak, "Ah, siktir et," dedi.

"Nick!" Riley çığlık attı

Yemin eden Nick, takım için bir tane aldı ve Zorro ateş ettiği sırada neredeyse çıplak olan ortağını yere yatırdı.

"Herkes yere yatsın!" diye bağırdı otoritenin sesi. Çelik yelek giymiş tanıdık görünümlü bir kadın verandaya çıkarken ön bahçede yarım düzine el feneri yanıp sönmeye başladı.

"Joplin Jones?" Susam gözlerini kısarak kadının parlak rozetine baktı. "DEA! Herkes sakın olsun," diye bağırdı Joplin.

Gıcırdayan lastik sesleri duyuldu ve iki siyah SUV Front Caddesi'nden kaldırıma atlayarak bahçeye girdi. Kapılar açıldı ve takım elbiseli insanlar silahlarını çekerek dışarı fırladılar.

"FBI!"

"Ugh! Bu da ne? Kaka mı bu? Bana dışkıyla mı saldırdın?" Lurlene çığlık attı. "Avukatımla görüşeceksin!"

1:17, 31 Ekim Perşembe

Riley mutlu bir sessizliğe ve parlak sonbahar güneşine uyandı. Nick sırtüstü yatıyordu ve kız da onun üzerine yayılmış, başını ona yaslamıştı.

göğsünde. Körü körüne arkasından telefonuna uzandı ve gözlerini kısarak ekrandaki saate baktı. Saat öğleden sonra biri geçiyordu.

Tüm tutuklamalar yapıldıktan, parti konukları evlerine gönderildikten ve erken doğum günü seksinden sonra, on saatlik sağlam bir uyku çekmeyi başarmışlardı.

Burt'ün onları uyandırmaya çalışmadığına inanamıyordu. Kalktı ve Burt'ün köpek yatağını boş buldu.

Kaçırılmasından, kaçıışından, verandada yere yatırılmasından ve o müthiş seksten dolayı çok ağrıyordu. Alt katta temizlenmesi gereken büyük bir dağınıklık vardı. Ve muhtemelen onarılması gereken bazı kişisel ilişkiler. Ama şu anda kendini iyi hissediyordu. Hem de çok iyi.

O kadar iyiydi ki, pembe ve mavinin canlı tonlarındaki kabarık bulutlarla çevrelenene kadar Pamuk Şeker Dünyası'na kaydığını fark etmedi bile. Karşı konulmaz bir hoş geldin duygusu hissederken sevinç gözyaşlarına karşı koymak zorunda kaldı.

"Bakın kimler dönmüş," dedi bulutlara.

Onlar darbeleri Daha parlak, Görünüşe göre için neredeyse ışıltı ile enerji cevap olarak.

"Evet, evet. Sonunda ihtiyacımız olan dinlenmeyi sağladım. Gelecekte daha dikkatli olacağım."

Bulutlar tekrar titreşti ve vedalaştı. *"Yakında geri döneceğim. Yapacak çok işimiz var. Çok çalışmak ve çok dinlenmek."*

Kendini dokuz milyon kat daha iyi hisseden Riley, bedenine ve şimdiki zamana geri dönmesine izin verdi. İşleri yoluna koymanın ve öğle yemeği yemenin zamanı gelmişti.

Yataktan çıkmaya çalışırken Nick'in eli yılan gibi uzandı ve onu yakaladı. "Çok erken," diye homurdandı yastığa doğru.

"Saat öğleden sonra biri geçiyor," diye işaret etti, saçlarını sevgiyle karıştırarak. "Bugün benim doğum günüm," dedi, tüm çıplak ihtişamıyla yan dönerek ve uykulu bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

O çok şanslı bir kızdı.

"Doğum günlerini önemsemeyen biri olarak, buna iki elinle sarıldığına eminim," diye gözlemledi.

"Bu seninle ilk doğum günüm. Şimdiden en iyisi oldu."

"Şiddet yanlısı suçlular evimize girdi, tüm doğum günü partini uyuşturdu ve dün gece ikimizi de öldürmeye çalıştı. Bence çitayı çok düşük tutuyorsun," diye alay etti Riley.

"Hâlâ en iyisi," diye ısrar etti.

"Hadi," dedi ve yanağına gürültülü bir öpücük kondurdu. "Sana bir fincan doğum günü kahvesi yapayım, sen de ön kapıdan çöp atarken beni izle."

"Hayır, değilsin Thorn. Biraz ara vermeyi hak ettin. Dün gece ofisimde kilitli kaldığımda düşünmek için çok zamanım oldu," dedi Nick yataktan kalkıp bir eşofman altı giyerken.

"Ne düşündün?" diye sordu en yakın kazağa uzanarak. Henüz geri vermediği Jim'in kazağıydı bu. Nick onu elinden kaptı ve Santiago Investigations'ın kapüşonlarından birini ona uzattı.

Başının üzerinden çekerken gülümsemesini gizledi.

"Cep kapısını tamir etseydim ve söylediğim gibi pencere pervazlarının boyasını kazısaydım, beni oraya kilitleyemeyeceğini düşündüm."

"Ahh. Eski güzel sonuçlar," dedi merdivenlere doğru yürümeye başladıklarında.

"Takıntı yapmaktan bıktım." Bir kolunu onun omuzlarına attı. "Burayı evimiz yapmaya odaklanmanın zamanı geldi. İşimizi büyütmeye."

"Kayıp köpeğimizi bulma konusunda," diye önerdi.

Merdivenlere vardıklarında, "Seninle biraz yalnız zaman geçirmek üzerine," dedi.

"Ürpertici, Kokulu Dolap'ta hangi iblisin yaşadığını bulma üzerine."

Nick esnedi. "Dolaplardan bahsetmişken, dün gece bir şartlı tahliye mahkûmundan söz etmiştin."

"Evet," dedi, kelimeyi uzatarak. "Sana söylemeyi unuttum. Christian Blight'ın selamı var."

Nick merdivenlerde o kadar ani durdu ki neredeyse ayağı kayıyordu.

"Ne oldu?"

"Tıraşlı kafa? Boyun dövmeleeri? Sanki onu tanıyormuşsun gibi konuştu." "Onu tanıyorum. Onu nereden tanıyorsun?" diye sordu.

"Royce Amca beni doğramaya çalışıyordu ama Christian onu gitarla bayılttı ve üzerimdeki bandı kesti."

"Christian Blight? Hapisten yeni mi çıktı? İğrenç derecede çirkin ve beni kızdırmak için mi doğmuş?"

"Onun korkunç derecede çirkin olduğunu sanmıyorum. Ama belki de Batman'e karşı bir şeyler hissettiğim içindir," diye dalga geçti Riley, Nick'i harekete geçirerek.

"Bunu ileride başvurmak üzere dosyalıyorum," dedi. "Seni neden kurtarsın ki? Benden nefret ediyor."

"Görünüşe göre ben ailedenim."

Nick yine dondu kaldı ve o da güldü. "Gerçek anlamda değil. Yeğenin kabadayısını kundakçılıktan tutuklattığım için beni aileden sayıyor. Teknik olarak Bayan Penny ile akraba olma ihtimali var."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın." "Sürpriz!"

İkisi de sondan bir önceki adımda Riley'nin anne babasını, Wander ve Gabe'i, Josie ve Brian'ı pırıl pırıl antrede uzanmış pasta yerken görünce donup kaldılar. Burt, Bayan Penny'nin oturma odasının dışındaki duvara dayadığı Kleopatra yatağına yayılmıştı.

"Neler oluyor?" Riley her yerde dün geceki sefahatin izlerini ararken sordu.

Blossom, içinde tüten otlar bulunan bir kül tablasını iterek önünden çekti ve sandalyesinden kalktı. "Mutlu yıllar, Nick." Ona sarıldı ve bir öpücük verdi.

"Teşekkürler, Blossom."

Wander ona bir parça pasta uzattı. "Doğum gününde temizlik yapman gerektiğini düşünmedik."

Gabe, "Biz de senin pastalı sakın bir kutlamadan hoşlanacağını düşündük," dedi.

Nick doğrudan adama bakmaktan kaçındı ve son derece rahatsız görünüyordu. "Ah, evet. Teşekkürler, dostum."

"Bir sorun mu var?" Riley ona sordu.

Gabe, "Dün akşam cinsel organlarımızın birbirine değmesinden utanıyor," diye açıkladı.

Nick ona, "Bu konudan bir daha asla söz etmeyeceğimizi söylemiştik," diye hatırlattı.

"Özür dilerim. Vücuduma karşı utanç duymaya alışık değilim."

Adam o kadar mutluydu ki neredeyse parlıyordu. Riley kız kardeşinin de her zamankinden daha ışıltılı olduğunu fark etti. Utangaç ve gülen bakışlarını paylaşmaya devam ettiler. Görünüşe bakılırsa mutlu çiftin arası nihayet düzelmeye başlamıştı.

"Bu kadar şeker ne için?"

Josie, "Bayan Penny, Dog Doody Bandit'e tuzak kurmak için mahalledeki tüm şekerleri çaldı," diye açıkladı.

Ön kapı hızla açıldı ve Bayan Penny içeri daldı. "Başardım! Davayı çözdüm!"

"Şeytandan bahsetmişken," dedi Riley.

"Dog Doody Bandit'i yakaladın mı?" Nick sordu.

"Dog Doody Bandit mi?" Bayan Penny alay etti. "Aptal gibi konuşuyorsun. Dog Doody Bandit diye bir şey yoktur."

Nick, "Üzerinde iş telefon numaramın yazılı olduğu iki yüz el ilanını aynı fikirde değil," dedi.

"Dün gece misafirlerden birinin ön camına ateş edilene kadar araç kamerası görüntülerini aldım."

"Birisi mi? *Biri* ön camdan mı ateş etti?" Nick sordu.

"Kurşun kameraya isabet ettiğinde görüntü kaydı durdu.

Sanırım kimin yaptığını asla öğrenemeyeceğiz," dedi Bayan Penny masumca.

"Ama kakadan sorumlu kişiyi buldunuz, değil mi?" Riley sordu. "Kişi mi? Sindirim hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?" Bayan Penny harumphed.

"Dog Doody Bandit'in insan olmadığını mı söylüyorsun?"

"İnsan değil, köpek bile değil. Şuna bir bakın." Cep telefonunu Nick'e fırlattı ve pastasını aldı.

Riley omzunun üzerinden baktı ve evlerinin önündeki görüntüleri izledi. "Şaka mı şeker mi yapan birkaç kişi var," dedi.

"İzlemeye devam edin," dedi Bayan Penny, yüzüne kek sürerken.

İçeride parti devam ederken Riley verandanın çatısında beliren tüylü beyaz bir lekenin sütunlardan birinden aşağıya kaymasını ve taşan şeker kâsesini karıştırmasını izledi. Elindekilerden memnun bir şekilde paytak paytak merdivenlere doğru yürüdü, çömelip durdu ve sonra ikinci kata tırmanarak gözden kayboldu.

Nick, "Dog Doody Bandit bir keseli sıçan," dedi.

"Aman Tanrım. Nick, o keseli sıçan bizim oda arkadaşımız," dedi Riley. "Ürpertici, Kokulu Dolap'ın arkasındaki kanalda yaşıyormuş. Dün gece parlayan gözleri olan bir şey Royce'a tısladı ve dikkatini dağıtacak kadar korkuttu."

Nick'in gözleri yeniden seğirmeye başladı. "Ben ofisimde ereksiyon halinde kilitli kalırken bir sıçan ve bir mahkûmun hayatını kurtardığına inanamıyorum. Bugün o lanet kapıyı söküp atacağım."

"İnsani bir tuzak kurup arkadaşımızı yakaladıktan sonra, değil mi?" Riley söyledi.

Roger Nick'e, "Ödünç alabileceğin bir Kalbin Var tuzağım var," dedi. "Bunu bir doğum günü hediyesi olarak düşün."

"Teşekkürler, Roger."

"Dava kapandı," dedi Bayan Penny memnuniyetle. "Bunlardan altı tane daha yaparsan, kapını aşındıran müşterilerim olacak."

Kapıları yüksek sesle çalındı. Sırıttı.

"Gördün mü?"

Burt kapıya doğru koştu ve Nick'in hemen arkasından oraya vardı.

Kellen yeni bir takım elbiseyle içeri girdi. Rozeti ve beylik silahı kemerine takılıydı.

Bayan Penny, "Eğer polisler bu partiye davetliyse, ben yokum," diye açıkladı. Bir dilim daha kek aldı ve mutfağa yöneldi. "Görünüşe göre biri işe geri dönmüş," dedi Riley.

Kellen, "Bu sabah görevine iade edildi," dedi.

"Tak tak!" Susam açık ön kapıdan seslendi. "Oh, güzel! Hepiniz buradasınız!"

Şaşırtıcı derecede sade bir iş kıyafeti ve gümüş, ışıltılı topuklu ayakkabılar giyerek fuayeye girdi. Tommy hemen arkasındaydı, o da takım elbise giymişti.

Josie, "Siz ikiniz güzelce temizlenmişsiniz," diye gözlemledi.

"Az önce FBI ve DEA ile bir toplantıdan çıktık. Resmi olarak tüm kovuşturmalardan muafız. Yaşasın!"

"Aman Tanrım. Tamam," dedi Riley, Susam onu parfümlü bir kucakla sararken. "Tebrikler."

"Teşekkür ederim, Riley. Gördün mü? Bu psişik şey üzerinde çalışmaya devam edersen, sonunda kendi başına bir şeyler yapabilirsin."

Riley bir nefes aldı ve Susam ile göz teması kurdu. "Yedi yaşındayken Kellen'a bir doğum günü hediyesi almak istedin ama annen doğum günü hediyelerinin Şeytan'ın işi olduğunu söyledi, sen de kütüphaneye gidip polis olmak hakkında bir kitap çaldın, barkodunu çıkardın ve onun için Pazar çizgi romanlarına sardın."

Susam onu serbest bıraktı. "Whoa."

"Evet, iyiyim," dedi Riley ona. "Şimdi herkese diğer haberlerini de söyleyebilirsin."

Nick onu önüne çekti ve kollarını ona doladı. "Gösteriş yaptığında çok seksi oluyorsun, Thorn."

Susam seyircisiyle yüzleşmek için döndü. "Riley haklı. Bir duyurum daha var. Tommy ve benim için ilişkimizde bir sonraki adımı atmanın zamanı geldi!"

Bu duyuru Tommy için yeni bir şeymiş gibi görünüyordu. Kafası karışmış görünüyordu, sonra neşelendi. "Bir aile mi kuruyoruz?"

"Hayır, aptal! Şey, belki. Reytinglere bağlı olarak. New York'a taşınıyoruz ve kendi reality şovumuzu yapıyoruz!"

"New York'a bir avukatla konuşmaya gittiğini sanıyordum?" Kellen söyledi.

"Ben yaptım. Bir *eğlence* avukatı. HardMax'in sonuna kadar gitmeyeceğini anladığımdan beri bu anlaşma üzerinde çalışıyordum. Ama hem kanalın hem de yapım şirketinin yasadışı girişimler konusunda oldukça güçlü hisleri vardı. Geçmişteki ve şimdiki yasalarla ilgili tüm pürüzleri temizlemek zorundaydım. Dizinin adı *Beth Geri Döndü*. Her şey benim nasıl ıslah olmuş bir suç dehası olduğum ve yasalara saygılı bir hayata yeniden uyum sağladığımla ilgili olacak."

Sadece Susam...şey, Beth gerçeği kurgu gibi gösterebilir.

"Zaten bir meyve suyu şirketiyle sponsorluk anlaşmam var." Ellerini heyecanlı bir kuş gibi çırpı ve ciyakladı. "Buna inanabiliyor musun?"

Kellen alnını ovuşturdu. "Hayır. Hayır, yapamam."

"Demek taşıyorsun? Bu harika bir haber! Ne zaman? Bugün mü?" Nick sordu. Riley onun karnına dirsek attı.

"Öyleyiz. Wilhelm New York'ta yeni dairemizi bizim için hazırlıyor. *Beth Geri Döndü*'de kamera karşısına geçeceği için çok heyecanlı."

Josie, "Bu bütün o sınavları açıklıyor," dedi.

"Toplanmana yardım edeyim!" dedi Nick ve koşarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Kellen başını salladı. "Yine öylece gittiğine inanamıyorum."

"Aww, Kelly," dedi Beth, zaten düz olan kravatını düzelterek. "Her zaman Harrisburg'un sunduklarından daha fazlasını istediğimi biliyorsun. Ama bu sefer her şey farklı olacak. Öldüğümü düşünmeyeceksin. Adresim sende olacak. Ve New York sadece bir tren yolculuğu uzaklığında."

"Her zaman ayaklarının üzerine düşmeyi başarıyorsun, değil mi?" dedi hayıflanarak. "Belki de ağabeyim düşüşümü yumuşatmak için her zaman yanımda olduğu içindir."

Özel Ajan Joplin bana onu aradığınızı söyledi."

Boğazını temizledi. "Birin sana göz kulak olması gerekiyor. Ama sanırım dün gece sen bana göz kulak oldun."

"Kimse kardeşime bulaşamaz," dedi çantasını karıştırırken. "Sana uzun zaman önce verilmesi gereken bir şey aldım." Ona düz beyaz bir zarf uzattı.

"Bu da ne?"

"Gitmeden önce sana yazdığım mektup," dedi Susam. "Annem Cadılar Bayramı protestosundayken evine girdim ve onu çaldım. Ayrıca sırf eğlence olsun diye tüm haçlarını yeniden düzenledim."

Kellen elindeki zarfa baktı.

"O zaman da şimdi de benden gerçeği duymayı hak ettin. Yine hata yapabilirim. Ama kesin olan bir şey var ki, benden haber almadan bir gün daha geçirmeyeceksin. Devam et ve oku."

İsteksizce zarfı açtı ve içindeki defter kağıdını açtı.

Riley gözleri sayfayı tararken onun adem elmasının çalışmasını izledi.

Sözlerini bitirdiğinde, duygularını gizlemek için erkekçe bir çaba gösterdi. "Seni özleyeceğim. Beni deli etsen bile," diye mırıldandı.

"Sadece bir tren yolculuğu uzaklıktayım. Ve en sevdiğin viskiyle dolu bir misafir odamız var," dedi Susam, yanağına bir öpücük kondurarak.

Nick kollarının altında dört bavulla merdivenlerden koşarak indi. Fermuarsız bölümlerden giysi parçaları sarkıyordu. "Senin için birkaç şey hazırladım," dedi, oflaya puflaya ön kapıya doğru ilerlerken. "Al bakalım."

Muhtemelen yola çıkmalı ve trafikten kaçınmalısınız." Çantaları Tommy'nin kollarına itti ve çifti ön kapıya doğru itti.

"Nick! Saçmalıyorsun," dedi Riley.

"Bugün benim doğum günüm,
Thorn."

"Oh, Nicky. Sen milyonda birsin." Susam onun yanağına gürültülü bir öpücük kondurdu.

"Aynen öyle."

"Ama senin kız milyarda bir bulunur. Bunu sakın
unutma." "Söz veriyorum," dedi.

Susam ve Tommy ön tarafta duran siyah cipe binerken Riley de verandada Nick ve Kellen'a katıldı. Araba garaj yolunda geri geri gidip Front Sokağı'na dönerken Riley el salladı. Burt dışarı çıktı ve verandanın merdivenlerinden bahçeye indi. Çitlere doğru bir çizgi çizdi.

Riley arkasından, "Şeker yok Burt," diye seslendi. Köpek omzunun üzerinden ona asık suratlı bir bakış fırlattı ve sonra evin içine doğru süzüldü.

"İyi misin dostum?" Nick, araç gözden kaybolduktan sonra Kellen'a sordu. "Bilmiyorum. Belki," dedi. "Al."

Nick'e mektubu uzattı ve o da yüksek sesle okudu.

SEVGİLİ KELLY,

Sonunda yapıyorum. Tavsiyene uyup şehri terk ediyorum. Dün gece tamamen kazara çıkan yangın, hayatın yapmak istemediğim şeyleri yaparak geçirmek için çok kısa olduğunu fark etmemi sağladı; buna sevmediğim insanlarla çalışmak ve yaşamak da dahil (annem, sen değil).

Biriyle tanıştım ve o gerçekten özel biri. Beni mutlu etmek onu da mutlu ediyor ve bence o aradığım kişi olabilir.

Anneme yüz yüze söyleyeceğim ve bu mektubu sana vermesi için ona vereceğim. Sana endişelenmemeni söyledim ama ikimiz de ne olursa olsun endişeleneceğini biliyoruz.

Benden bir süre haber alamayabilirsin ve nereye gittiğimi sana söyleyemem. Kendimce sebeplerim var ve bunlar benim kadar seni de korumak için. Söz veriyorum, sonra açıklayacağım. Seni sevdiğimi ve ağabeyim olduğun için çok mutlu olduğumu bilmeni istiyorum.

Lütfen, git biraz eğlen. Dikkatli olmazsan sonunda işin için yaşamaya başlayacaksın. Nicky'yi de yanında götür. O her zaman seni biraz gevşetir.

Oh, ve itiraf zamanı: Gelinzilla ile boşandığınıza sevindim. Ondan hiç hoşlanmadım. Bana çok fazla annemi hatırlatıyordu. Seni iyi anlamda delirtecek birini bul.

*Sevgi
ler,
Beth*

NICK boğazını temizledi ve mektubu Kellen'a geri verdi. "Sanırım başından beri senin bilmeni istiyordu."

"Sanırım öyle," dedi Kellen.

"Onu ziyaret edecek misin?" Riley sordu.

"Olabilir. Ama kameraya çıkmayacağımdan eminim." Başını hüznle salladı. "Bir reality şov. Annem bundan nefret edecek." Ağzının kenarları yukarı kalktı. "Sanırım içeri dönüp biraz kek alacağım."

Onun içeri dönüşünü izlediler. Riley onu izledi. Nick verandanın çatısında Bayan Penny'nin kurşunlarından birinin açtığı deliği inceledi.

"Bu, mafya babasının eski karısı hakkındaki dosyayı açıklıyor," dedi. "Susam için bir vizyon panosu gibiydi."

Nick bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Sanırım artık ona Beth dememiz gerekiyor."

"Harika bir ünlü olacak," diye düşündü Riley. "Depo yangınıyla ilgili nasıl bir hikâye anlatacak merak ediyorum?"

"Ne demek istiyorsun?"

Riley, Kellen'ın duyup duymadığından emin olmak için açık olan ön kapıya baktı. "Christian bana Beth'le aralarında nasıl bir bağ olduğunu anlattı."

Nick elini verandanın korkuluklarına vurdu. "Bir şeyler bildiğini biliyordum! O pisliğin hiç çözülmediğine inanamıyorum."

"Yangını başlatan Beth'ti. Görünüşe göre Tommy'yi tehdit edince sinirlenmiş, bu yüzden karargahını yakmış ve polise giderse büyükannesinin evini yakacağını söylemiş."

Nick, "Bu adam büyükannesini seviyor," dedi.

"Hey! Buzdolabında şampanya zulası bulduk," dedi Blossom, başını ön kapıdan uzatarak. Elinde iki şişe vardı. "Biraz ister misin?"

"Bugün benim doğum günüm," dedi Nick. "Kahvaltıda şampanya ve pasta istiyorum."

Blossom'ı içeri kadar takip ettiler.

"Başka kim pastasının yanında şampanya ister?" Wander bardakları sıraya dizerek sordu.

Her yerde eller havaya kalktı.

"Görünüşe göre herkes," dedi

Roger.

"Benim için yok," dedi Josie. Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ama Riley öbür taraftan biraz dürtüklenmişti. Brian'ın yüzündeki sırıtma da bunu doğruluyordu.

"Hayır!" dedi Riley ve sonra elini ağzına kapattı. "Hayır, ne?" Nick sordu.

Josie omuz silkti, umursamazmış gibi davrandı. "Evet. Görünüşe göre bir süre daha içmeyeceğim."

"Neden? Garip bir diyet mi yapıyorsun?" Nick sordu.

Brian, "Eğer iki kişilik yemek yemek tuhaf bir diyetse, evet," dedi.

"Yemek için- Hayır bok? Gerçekten mi? Tebrikler!" Nick kuzeninin sırtına vurduktan sonra Josie'yi ayağa kaldırdı. "Amca olacağım... ya da kuzenlerin çocukları için kuzen ne demekse işte."

Roger, "Birinci dereceden kuzenim," diye araya girdi. "Neyden çıkarılmış?" Brian sordu.

Riley müstakbel anne babasına sarıldı. "Bu neden o korkunç sahte örümcek planını yaptığını açıklıyor," dedi Josie'ye. "Sende şimdiden bebek beyni var."

"Bunun en iyi taktik operasyonum olmadığını kabul ediyorum. Ama sonuçta işimizi hallettik."

"Nick gibi konuşuyorsun."

"Nick'ten bahsetmişken," dedi Blossom ona bir kadeh şampanya uzatırken.

Riley kadehi kaldırdı. "Asla yanılmayan ve her zaman arkamızı kollayan Nick Santiago'ya. Doğum günün kutlu olsun."

İki gamzesini de ona doğru parlattı ve Riley midesinin bulandığını hissetti. "Mutlu yıllar," diye yankılandı diğerleri.

Ancak daha kimse kadeh tokuşturamadan büyük bir gürültü duvarları sarstı. "Aman Tanrım! Deprem mi oldu?" Blossom sordu.

"Hiç sanmıyorum," dedi Riley. Hep birlikte verandaya koştular ve Bogdanovich malikânesinin artık kayıp olan üçüncü katından yükselen toz bulutuna dehşet içinde baktılar.

"Vay anasını," dedi Nick.

"Aman Tanrım," dedi Riley verandadan inerken.

"Hareket görüyorum," diye bildirdi Blossom.

Değerli eşyalarını taşıyan tozlu küçük karıncalar gibi teker teker arka kapıdan çıktılar.

Nick inledi. "Bu tarafa doğru geliyorlar. Çabuk, herkesi içeri götürün ve kapıları kilitleyin."

"Zavallı bebeğim. Hem de doğum gününde," dedi Riley onun sırtını sıvazlayarak.

Bayan Penny oflayıp puflayarak verandanın merdivenlerinden çıktı, omzuna bir spor çantası asmıştı. Nick'in koluna bir yumruk indirdi. "Görünüşe göre işe gidip gelmem yarı yarıya azaldı! Ebeveyn yatak odası benim!"

Lily onun arkasından verandaya atladı. Bir pikabın üstünde dengede duran bir güveç taşıyordu. "Şu halimize bakın. Oda arkadaşları! Tıpkı eski günlerdeki gibi."

"Hayır! Neden?" Nick inledi.

Fred, dört peruk takarak içeri girerken Nick'e çift parmakla işaret etti. Yoga matını bir omzuna asmıştı.

Bay Willicott elinde bir sepet ekmek ve dört ansiklopediyle geçerken Riley, "İyi tarafından bak," dedi. "En azından bu sefer Griffin'le uğraşmak zorunda kalmadık."

Tam o sırada şık bir spor araba, lastikleri gıcırdayarak garaj yoluna uçtu. Sürücü yeterince çabuk durmadı ve araba kapıya çarptı.

"Benim kapım değil!" Nick feryat etti.

Sürücü gaza basmış ve arabayı açıklıktan geçirerek her iki tarafta da oyuklar açmıştır.

Griffin Gentry direksiyonun arkasından fırladı. "Bana yardım etmek zorundasınız! Beni minicik parçalara ayırıp öldürecekler!" Riley'nin ayaklarının dibine çöktü ve ona bacaklarından sarıldı.

"Seni tekrar görmek güzel Griffin," dedi

Blossom. "Dostum, bu adamdan nefret ediyorum," diye mırıldandı Roger.

"Neden doğum günümde evreni böyle baştan çıkardın, Thorn?" "Ne düşünüyordum bilmiyorum."

YAZARIN OKUYUCUYA NOTU

Sevgili okuyucu,

İtiraf zamanı! Riley Thorn 1'i yazmaya başladığımda elimde güzel, düzgün bir üçleme olduğunu düşünmüştüm. Nick ve Riley 1. Kitapta aşık olacak, 2. Kitapta nişanlanacak ve 3. Kitapta evleneceklerdi. Gördüğünüz gibi bu gerçekleşmedi.

Nick ve Riley'nin çözmesi gereken bir düzineden fazla vakanın olduğu bir defterim var. Evlerinin birinci katının planını çizdim. Riley'nin gerçekten berbat göbek adını hâlâ açıklamadım. Söylemeye çalıştığım şey, umarım bu kitabı sevmişsinizdir, böylece daha fazla Riley Thorn yazabilirim!

Eğer Geçmişten Gelen Patlama'yı beğendiyseniz, lütfen yorum bırakmaktan çekinmeyin ve kitap seven tüm arkadaşlarınıza seriye başlamaları için ısrar edin. Şimdi izin verirsiniz, gecikmiş bir duş almaya gidiyorum!

Xoxo

Lucy

SIRADA NE VAR?

Riley Thorn'un devamı gelecek mi? Lucy kesinlikle öyle umuyor! Griffin Gentry'ye bütün bir kitap boyunca işkence etmeyi gerçekten çok istiyor. Bu arada, küçük kasaba, kahkaha dolu Mavi Ay serisine dalmanızı tavsiye ediyor.

Saygılarımla,
Bay Lucy.

YAZAR HAKKINDA

Lucy Score, *Wall Street Journal* ve Amazon'un en çok satan 1 numaralı yazarıdır. Yemek masasının okumak için olduğu konusunda ısrar eden edebiyatçı bir ailede büyümüş ve gazetecilik diploması almıştır. O

Bay Lucy ile birlikte iğrenç kedileri Cleo ile paylaştıkları Pennsylvania'daki evlerinde tam zamanlı olarak yazmaktadır. Lucy, kalp kıran kahramanlar ve can alıcı kadın kahramanlar yaratmak için saatler harcamadığı zamanlarda kanepede, mutfakta ya da spor salonunda bulunabilir. Bir gün bir yelkenliden, okyanus kıyısındaki bir apartman dairesinden ya da güvenilir Wi-Fi bağlantısı olan tropik bir adadan yazmayı umuyor.

Haber [bültenine](#) kaydolun ve en son Lucy kitap haberlerinden haberdar olun.

Onu buradan da takip

edebilirsiniz... Web sitesi:

[Lucyscore.com](#) Facebook at:

[lucyscorewrites](#) Instagram at:

[scorelucy BookBub](#)

[Binge Kitapları](#)

Okur Grubu'nda: [Lucy Score'un Anonim Binge Okuyucuları](#)

TEŞEKKÜR & İTİRAFLAR

- Tim, büyük kalbin ve sıcak küvet suyu yönetimi becerilerin için.
 - Joyce, Tammy, Dan ve Lucy Ekibi'nin geri kalanı, coşkulu desteğiniz için.
 - Mandi, Jessica, Heather ve Dawn'ın editoryal gözbebekleri.
 - Bir yazarın isteyebileceği en iyi amigoluk için ARC ve Sokak Ekiplerim.
 - Tüm hayallerimi gerçeğe dönüştüren sevgili okuyucularım.
 - Yetenekli Kari March Designs bir başka mükemmel kapak için.
 - ELOE ve Tiki yazar dostlarıma hem yazarken dikkatlerini dağıttıkları hem de motivasyon sağladıkları için teşekkür ederim.
 - Tres Hermanos Harrisburg'da gerçek bir Meksika restoranıdır, ancak alkol servisi yapmamaktadır.
 - Kendi takvimimi oluşturdum. Kitap 1 ve 2 2020 tarihlerine dayanıyordu. Bunu yazarken, haftanın belirli günlerinde belirli şeylerin olmasına ihtiyacım vardı ve takvim sıraya girmiyordu. Bu yüzden resmen haydutluk yaptım ve kendi zaman çizelgemi oluşturdum. KURGU YAZMAYI SEVİYORUM!
 - Bu arka yazıyı korkunç bir alerji vakasıyla yazdım... ya da soğuk algınlığıyla (aradaki farkı anlayamıyorum). Sanırım tıkalı burnumun neden olduğu oksijen eksikliği beni normalden daha az komik yaptı.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.